

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ τοῦ Θεῶν,

ΒΙΒΛΙΑ Γ.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

huc de Dijs,

LIBRI TRES,

TANAQUILLVS FABER recensuit,

& Notulas addidit.

Ex libris claudii francisci Butean 1816

SALMVRII,

Apud IOANNEM LENERIVM

BIBLIOTHEQUE S. J.

Les Fontaines

60 - CHATELAIN

UNIVERSITY OF MICHIGAN

ILLVSTRI COMITI
LEMOVICENSI
DE ROCHE-CHOVART

S. P. D. TAN. FABER.

S I cum alio quovis agerem,
qui isthuc atatis esset, haud
equalem scio, COMES IL-
LVSTRIS, satis ne prudenter
viderer facere, si hunc ei libellum obla-
tum vellem; At Tecum nil tale quidquam
mihi metuendum fuerit; Nam & hunc
scriptorem iamdiu est cum probe nosti, iam-
pridem eius lectione aures Tuas circumso-
nant; neque ignoras quantum ex eo lu-

men oriatur, ut quis Veterem Historiam,
cuius in Te inexplebilis aviditas est, com-
mode perdiscat. Dein, cui magis hic scri-
ptor allubuerit, quam Tibi, qui temporum
intervalla tam certò signare possis, ut Te,
in tam tenella ætate, vel viri ipsi, qui
mirantur, reformident? Nihil igitur,
nunc quidem, auito natalium splendori,
nil titulis & imaginibus, nil denique PA-
RENTIS ILLUSTRISSIMI meritis,
quæ tanta in me extant, dedimus: sola
illa tua

Virtus, quæ iam nunc patriæ subit
æmula laudis,

effecit, ut sub Tuo potissimum Nomine
hic libellus, recenti cura tersior, in lucem
emitteretur, simulque mei in Te cultus &
obseruantie monimentum aliquod appare-
ret. Vale, COMES ILLUSTRIS, &
diu vive. Salmurij Idibus Maijs, An-
no M. DC. LXI.

JOSEPH. SCALIGER.

Tota Bibliotheca APOLLODORI,
opus sane ingeniosissimum &
elegantissimum, fabulosa est; non
utique si homines, sed si hominibus
attributa considerentur. Eam totam,
si velimus, KATA' TENEAS in certum
Chronicon conijcere possimus; quod
longe certius, veracius, exploratius
erit, quam Beroaldinae delirationes.

A

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES

SI E DE DII,

Liber primus.

Oculus omnium primus mundi universi imperio praeuit: ductaq; uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Cœlium cognominant, Briareum, Cyren, ac Cœum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, torporis cœm magnitudine, tum robore ceteris morantibus antecellereunt. Post hosce autem è Cœlo Telus Cyclopes, Harpen, Steropen, & Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant, peperit. Sed hos Cœlus victos deiecit in Tartarum. Is locus est ad Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à calo terram abesse ferunt. Cœlus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phœbēq; & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissime ferens filiorum in

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

ἢ περὶ Θεῶν, βιβλίον α΄.

ΤΡΑΝΟΣ περὶ τοὺς πάντας ἐδμμά-
 σδαι κόσμους γήμας ὃ Γλυῦ, ἐπέκρινεν
 περὶ τοὺς ἑκατόγχεας περσαγο-
 ροῦδέντας, Βειάρων, Γύλυ, Κοῖον. οἱ
 μέγας τε ἀνυφύβλυτοι καὶ δυνάμει
 καθεστῆκεσαν χεῖρας μὲν, ἀνὰ ἑκάτον,
 κεφαλὰς δὲ, ἀπὸ πνυκκοντα ἔχοντες. μὲν πύτοις δὲ
 αὐτῶν περὶ τῆς Κύκλωπας, Ἀρπύ, Στερεῖν, Βε-
 ρόντιν, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἑνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῇ με-
 τῷ. ἀλλὰ πύτοις μὲν Οὐρανὸς δῖος, εἰς Τάρ-
 ταρον ἔρριψε· τύπος δὲ αὐτοῦ ἐρεβώδης ὤν ἐν ἄδου, το-
 σῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' ἑρηνῆ γῆ. Τε-
 κνοῖ δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς παῖδας μὲν ἑὺς Τιτάνας περσα-
 γοροῦδέντας, Ωκεανὸν, Κοῖον, Τηφείονα, Κεῖον, Ἰα-
 πιτῶν, καὶ νεώτατον ἀπᾶντων, Κρόνον. θυγατέρας τε
 πατρὶς κλυθεῖσας Τιτανίδας, Τιθυῶν, Ρέα, Θέμιν, Μη-
 μασύνην, Φοίβην, Διώνην, Θείαν. ἀνακλῆσα δὲ τῇ
 ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῇ εἰς Τάρταρον ριπιδέντων παίδων

Tartarum deiectionum internecionem, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, prater unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus praefecta Coeli genitalia deiecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Aleto, Tisiphone, ac Megera, enatae sunt. Caelo demum è regno expulso, & reuocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulauit. Postea cum Caelus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri pradicerent, singulos, ut quisque, in lucem prodibat atque nascebatur, ita deuorabat: & Vestam prius, Cererem deinde & Iunonem; post haec Plutonem & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata coniux Rhea, in Cretam, quo tempore Iouem in utero ferebat, proficiscitur; ubi in antro Dictaeo illum parit; & Curetibus, Adraestaeque ac Ida, nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Haec verò Amalthea lacte puerum educant. At Curetes, in antro armati infantem asservantes, hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, quatiebant. Rhea verò inuolutum fascijs lapidem pro nato patri filio deuorandum dedit. Mox ubi Iupiter iusta atque integra fuit aetatis, Metin Oceani filiam sociam capit: qua Saturno pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus, lapidem prius, deinde, quos antea filios deuorarat, euomit: quorum adiumento Iupiter aduersus patrem Saturnum ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriam Ioui, si in Tartarum deiectiones sibi in societatem adscisceret,

5. πῖδαι τὰς Τιτῆνας ἐπιδίδου τῷ πατρὶ· ὃ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄπλυν Κρόνῳ. οἱ δ' ὧ, Ωκεανὸς χρεῖς, ἐπιπιδένται. καὶ Κρόνῳ ἀποτιμῶν τὰ αἰδούα τῷ πατρὶς εἰς τὴν Δάλασσαν ἀρίστην. ἐκ δ' ἔφ' ἑταλαγμῶν τῷ μέοντος αἵματος, Εἰννύες ἐγγίοντο, Ἀλκτώ, Τισηφόνη, Μεγαίρα. Τῆς δ' ἀρχῆς ἐκβαλόντες, πικρὰ τε καταπαρταφθύνται ἀνήχαρον ἀδελφοίς, καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρίδωκαν. Ο δ' τέτοις μὲν τῷ Τετάρτῳ, πέλειον δίσσας, καθεύξε· τὴν δ' ἀδελφῷ Ρέα γήμας, ἐπειδὴ Γῇ τε, καὶ Οὐρανῶς ἐδωσιφύδωκε αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδὲ δ' ἀρχὴν ἀφαιρεθήσας, κατέπειν τὰ γυνώμενα, καὶ φρεσὶ τῷ μὲν γυνηδεῖσσι Ἑσίαν κατέπειν ἔπειτα Δημήτραν, καὶ Ἥραν μὲν· αἱ Πλέτωνα καὶ Ποσειδῶνα.
15. ὀργισθεῖσα δ' ὅπ' τέτοις Ρέα, παρεγγίεται μὲν εἰς Κρήτιν, ὁπνίκα δ' Δία ἐγκυμονῶσα ἐτύλχας. γυνὰ δ' ἐν αἵτρῳ δ' Δίῃ της Δίας, καὶ τῷ τῷ μὲν δίδωσι πρῶτα Κούρησιν τε, καὶ δ' Μελισσέων παισὶ νύμφας, Ἀδραστία τε καὶ Γῆν. αὐτὰ μὲν οὖν δ' παῖδας ἔτρεφον τῷ δ' Ἀμαλθείας γάλακτι. οἱ δ' Κούρητες, ἑτοπλοὶ ἐν τῷ αἵτρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ δ' τῷ παιδὸς φωνῆς δ' Κρόνος ἀκούσῃ. Ρέα δ' λίδον ἀπαργανώσασα, δίδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς τὸν γνησμένον παῖδα. ἐπειδὴ δ' Ζεὺς ἐγγήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆπην τὴν Ωκεανοῦ σύγγονον· ἡ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκασθεὶς, φρεσὶ τῷ μὲν ἐξέμει δ' λίδον, ἔπειτα ἵες παῖδας, ὡς κατέπειν. μὲν δ' ὅν Ζεὺς τὴν φρεσὶ Κρόνον, καὶ Τιτῆνας ἐσθνεγκὴ πόλεμον. μαχημένων δ' αὐτῶν ἐισαυτὸς δίκη, δ' Γῇ τῷ Δίῃ ἔχρησι τὴν νύκλιν, τὰς καταπαρταφθύνται αὐτῶν ἐχρησμάχαις. δ' δὲ, τὴν ὀφρεῦσαι αὐτῇ τὰ δισμὰ Κάμπτω ἀπο-
- 30.

rationata est. Tum is, Campe custode interfecta, eus è
 vinculis liberavit. Tum etiam Cyclopes Iovem tonitru,
 fulgetraq; & fulmine: Plutonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & coniectos in vincula, atq; in Tar-
 tarum detrufos, Centimanis custodiendos dederunt.
 Quo facto iidem rerum imperium sorte inter se par-
 tiuntur; ac Ioni quidem cœli regnum, Neptuno maris,
 Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt. Cæterum Ti-
 tanibus procreantur, Oceano quidem & Tethye Ocea-
 midum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eury-
 nome, Amphitrite, Metis. Cœo autem ex Phœbe, Aste-
 ria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol,
 Luna. Cruius ad hæc & Euryboæa Ponti filia genuerunt
 Astræum, Pallantem, Persen. Iapeto autem ex Asia
 Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cœlum
 sustinet; Promethæus item, & Epimethæus, ac Menœ-
 tius, quem in Titanico bello fulminatum Iupiter in
 Tartarum detrufit. Sed è Saturno ac Philyra natus est
 Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo
 nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asteria Hecaten
 genuit. Pallanti & Stygi Oceani F. procreati sunt Ni-
 ce, Cratos, Zelus, Bia. Iupiter Stygis aquam de scopu-
 lo per Inferorum loca fluentem, iurifurandi religione
 decoravit: quòd ipsi contra Titanas unà cum filiis opem
 tulisset. Ponti verò & Terra hi sunt filij, Phorcus,
 Thaumai, Nereus, Euryboæa, Ceto. Ex Thaumante
 autè & Electra Oceani filijs, nata sunt Iris, Harpyia,
 Aëlo & Ocypete. Phorco ex Cetone gignuntur Phor-
 cyadæ Gorgones: de quibus dicendum erit, ubi de Per-
 sei rebus agemus. Nerei & Doridis, quos Oceanus ge-
 nuit, Nereidæ filie fuerunt, quæ hisce nominibus ap-

κλέιντας, ἔλυσσι. καὶ Κύκλωπι τῷ Διὶ μὲν δι-
 δάσσι βροντῇ, καὶ ἀστράτῳ, καὶ κεραυνῷ. Πλάττωι
 ἢ χυνέτω, Ποσειδῶνι ἢ τρίαινῳ. Οἱ δὲ, τῶν τοις ὀφθα-
 λμοῖσι κρατῶσι Τιτάνων. καὶ ἐκδύσαντες αὐτοὺς
 5 ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τοὺς ἑκατόγχοις κατέσταν
 φύλακας. αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται αὖτις τῆς ἐρχομένης
 καὶ λαγχάνει, Ζεὺς μὲν, τῷ ἐν ἑσάνῳ δαμασσίῳ Πο-
 σειδῶνι, τῷ ἐν θαλάσῳ. Πλάτῳ δὲ, τῷ ἐν ἡδῇ
 ἐχέροντο ἢ Τιτάνων ἔκτροι, Ωκεανῷ μὲν καὶ Τηθύϊ,
 10 τεύχεσσι Ωκεανίδες, Ἀσία, Στυξ, Ἡλέντρα, Δα-
 ει, Εὐφρώμη, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις· Κοῖνῃ δὲ καὶ
 Φοίβῃ, Ἀστείᾳ, καὶ Λητώ. Ἑπεί οὖν διὰ καὶ ὀφθαλμοῖς
 ἦν, Ἡλιῷ, Σελῳνῇ· Κεῖν δὲ καὶ Εὐρυβοίᾳ
 τοῦ Πόντου, Ἀσπασίᾳ, Πάλλας, Πέρσης. Ἰαπετῷ
 15 δὲ καὶ Ἀσίᾳ τῷ Ωκεανῷ, Ἄτλας, ὃς ἔχει τοὺς ὠρεῖς
 τὸν ἑσάνον· καὶ Πεμμονίδῃ, καὶ Ἐπιμηθεύῃ, καὶ
 Μενότιῳ, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ
 Ζεὺς, κατεταρτάφασεν. Ἐξήμετο δὲ καὶ Κρόνῳ καὶ
 Φιλύρῃ, χείρων διουῖς Κένταυροι. Ἦς δὲ καὶ
 20 Ἀσπασίᾳ, αἰετοὶ καὶ ἄσρα. Πέρσῃ δὲ καὶ Ἀσ-
 εῖᾳ, ἑκάτη. Πάλλαντι δὲ καὶ Στυγὶ καὶ ὀφθαλμοῖς
 Νίκη, Κράτος, Ζῆλῳ, Βία. τὸ δὲ τῷ Στυγὶ
 ὕδωρ ἐν πέτρᾳ ἐν ἁδῷ ῥέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρεον,
 ταύτῃ αὐτῇ περὶ διδύς, αἰνδ' ὅν αὐτῷ καὶ
 25 Τιτάνων μὲν καὶ παίδων σωμαμάχῃσι. Πύρρῃ δὲ καὶ
 Γῇ, Φόρκῳ, Θαύμας, Νηρῷ, Εὐρυβοίᾳ,
 Κητώ. Θαύμασι μὲν οὐκ καὶ Ἡρόκλῃ καὶ ὀφθαλμοῖς
 Ἰεῖς, καὶ Ἀρπυῖαι, Ἀελλῷ, Ωκυπέτῃ· Φόρ-
 κῳ δὲ καὶ Κηλῷ, Φορμυάδῃσι Γοργόνασι. αὖτις ὅν
 30 ἐξῆλθον, ὅταν τὰ κατὰ Περσῆα λέξομεν. Νηρῷ
 δὲ, καὶ Δόειδῃ καὶ ὀφθαλμοῖς Ωκεανῷ, Νηρεΐδῃσι· ὅν τὰ ὑπό-
 ραιτα, Κορυδῶν, Σπιτώ, Γλαυκοπόῃ, Νηυσίδῃ,

pellantur, Cymothoë, Speio, Glaucothoë, Nausithoë, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Aganè, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Protomedusa, Hippothoe, Lysanassa, Cymo, Pione, Halimede, Plesæur, Eurate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melic, Dione, Isæa, Dæro, Euagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnoreia. Iupiter autem Iunonem sibi connubio iunxit, ex eaque Haben, Ilichyian, & Argen procreavit: Ad hac multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cæli filia. Horas creavit, Irenen, Euphrosynen, & Thaliā: de Styge Proserpinā: è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit: & Orpheus, qui citharædicam exercuit: qui & canens lapides arboresq; mouebat. Hic post Eurydicen coniugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Inferos, renouaturus ipsam, descendit: ab eoq; persuasus Pluto ei reducendæ uxoris potestatem facit, ea lege, ut inter redeundum Orpheus coniugis conspiciendæ gratia antea nunquam respiceret quàm cum iam domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquam fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit: qua tum ad Inferos remeauit. Post hac Orpheus, Dionysi mysteriis inuentis, discriptus à Menadibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur. Clio Pierum Magnetis filium, Veneris

Αλίν, Βρατώ, Σαώ, Αμφιτείτη, Εύνίκη, Θέ-
 πς, Εύλιμένη, Αζαυή, Εύδάρη, Ακταίη, Πρωτο-
 μέδουσα, Ισπεδόη, Λυσιαύαστα, Κυμο, Πιόνη,
 Αλιμέδη, Πλησάωρη, Εύκράτη, Πρωτώ, Καλυψώ,
 Γανόπη, Κραντώ, Νεόμνηεις, Ισπονόη, Δηιάειρα,
 Πολυώνη, Αυτονόη, Μελίη, Διώνη, Ιοαίη, Διερφ,
 Ευαγόρη, Ψαμάδη, Ευμόλπη, Ιόνη, Δωαμέρη,
 Κιτώ, Λιμνωρεία. Ζώς δ' ἔχαιε μ' Ἡραν, ἡ τιμοῖ
 10 Ἡβίω, Εἰλειθυάη, Ἀργίω. μίγνυται δὲ πολλαῖς
 θνηταῖς τε ἡ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μ' οὐκ Θέμιδος
 τ' Ουρανῷ, γυνῶ θυγατέρας, Ὠρας, Εἰρήνην,
 Ἑωσπίαν, Δίκην, Μοίρας, Κλωθώ, Λάχρην,
 Αἰσέπον. ἐκ Διώνης δ' Ἀφροδίτῃ· ἐξ Εὐρωόμης
 δὲ τ' Ὀκεανῷ, Χάριτας, Ἀγλαΐην, Εὐφροσύνην,
 15 Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγός, Περσεφόνην· ἐκ δὲ Μνη-
 μοσύνης, Μῆσαι, πρῶτῃ μ' Καλλιόπῃ, ἑτα
 Κλειώ, Μελπομένῃ, Εὐτέρπῃ, Βρατώ, Τερψιχό-
 ρῃ, Ουρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν. Καλλιόπῃς
 μ' οὐκ καὶ Οὐάχην, κατ' ἐπέκλησιν δὲ Ἀπίλλωνος,
 20 Λίνο, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε· ἡ Ὀρφῆς, ὁ ἀσκή-
 στας κιθαρισταῖον· ὃς ἄδων ἐκίνει λίδοις τε ἡ δένδρεσσι
 ἀποθανόντος δὲ Εὐρυδίκης τ' γυναικὸς αὐτῆς διχρήσι-
 σης ὑπὸ ὀφέως, κατήλθεν εἰς ἄδου, θέλων ἀγαγεῖν
 αὐτήν· ἡ Πλούτωνά ἐπεισεν ἀπαμίμψαι. ὁ δὲ ὑπὸ
 25 ἥρῃ τοῦτο ποιήσειν, αὐτὴ μὴ πορεύμεν· Ὀρφῆς
 ἐπιδραφῇ φεῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς ὄψα· ἡ δὲ
 δὲ, ἀπὸ τῶν, ὅστις φεῖν ἐδέξατο τὴν γυναῖκα. ἡ
 δὲ, πάλιν ἐπέστειλεν· εὖρε δὲ Ὀρφῆς ἡ τὰ Διο-
 νύχην μυστικῶς, ἡ τίθειται φεῖν τὴν Πίσειαν, δια-
 σπαύειν ὑπὸ τῇ Μαινάδων. Κλειώ δὲ, Πίσειαν
 30 τοῦ Μάγνητος ἡρώδην κατὰ μύθων Ἀφροδίτης ὡμί-
 θισι γὰρ αὐτῇ τὸν γυνὴ Ἀφροδίτης ἔφατα· σάμαλθουσα

ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperit, cuius compressu Hyacinthum filius concepit. Huius amore Thamyris, Philammonis & Argiopes nympha filius, inflammatus fuit; ac mascula Venere primus usus dicitur. Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo inuitus occidit. Thamyris cum forma corporis prestant, tum fidibus clarus, de cantu Musas pronocauit, omniumq; concubitus victor, victus autem, illarum arbitratus se multatum tri paciscitur. Musa itaque superatum Thamyrin, oculorum luce & citharædica priuant. Caterum Rhesus fuit Enterpes as Strymonis amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes obruncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum scribunt. Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At Melpomene & Acheloo, Sirenes: de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus. Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Volcanum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue natum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vincula coniectæ opem ferentem de cælo precipitem dedit. Nam coniugem, quòd Herculi ad Ilium denastandum naviganti tempestatem intulisset, ex Olympo suspenderat. Volcanum verò in Lemno insula deiectum, & eo casu claudum factum, Thetis seruauit incolumem. Iupiter ad hæc Thetidi, varias alternati formas quo illius vitaret amplexus, immiscetur. Quam, cum gravidam esse persensisset, absorbere occupat, quoniam post natam ex ea puellam, filium se parituram dicebat, qui cæli dominatione potiturus esset. Id futurum veritus eam absorbit. Vbi verò pariendi tempus aduenit, Prometheus, sine, ut alij tradunt, Volcanus, eius caput securi percussit, de quo illius vertice secus Tritonem amnem armata Pallas exilimit. Caterum de Cæi

- δὲ ἐγλήνησιν ἐξ αὐτῶ παῖδα Τάκυνθον· οὗ Θάμυ-
 ρεις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
 παρῶντο ἀρξάμενοι ἔρῃν ἀρρένων. ἀλλ' Τάκυνθον μὲν
 ὕπερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα, δίσκῳ βαλὼν, ἀκὼν
 ἀπέκτεινε. Θάμυρις δὲ, κάλλιει διενεγκὼν καὶ κιθαρω-
 δία, πρὶ μousικῆς ἤεισε Μούσαις, στυθέμενος, αἰ-
 μὲν κρείττων δῖαρθῇ, πλησιάζειν πάσαις· ἐὰν δ' ἢ
 ἡττηθῇ, σερπηθῇ ὅτ' αὐτὸν ἐκλίνει δέλωσι. καὶ οὐπέρεται
 δὲ αἱ Μῦσαι γυρόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτῶν
 10 καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐσέρησαν. Εὐτέρπησι δὲ καὶ πο-
 ταμοῦ Σπεύμοντος Ρῆσος· ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης
 ἀπέκτεινε. ὡς δ' ἐγίοιοι λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρ-
 χεν. Θαλείας δ' καὶ Ἀπόλλωνος ἐγλήοντο Κορύβαντες·
 Μελοποιμένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρῶνις· περὶ ὧν ἐν τοῖς
 15 περὶ Οὐδυσσεύος ἐροῦμεν. Ἡρὰ δὲ, χερσὶ δυνῆς ἐγλήνη-
 σεν Ἥφαιστον· ὡς δὲ Ὀμηρος λέγει, καὶ τετον ἐκ Διὸς
 ἐγλήνησε. ῥίπτει δ' αὐτὸν ἐξ οὐρανόος Ζεὺς, Ἡρὰ δὲ
 θέσση βοηθοῦντα· ταῦτ' αὖ γὰρ ἐξηκρέμασε Ζεὺς ἐξ
 20 Ολύμπου, χερσὶν ἐπιπέμψασα Ἡρακλεῖ, ὅτι
 Τροίαν ἐλὼν ἔπλει. πύοντα δ' Ἥφαιστον ἐν Λήμνῳ,
 καὶ πρῶθέντα τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις. Μίγρυ-
 ται δὲ Ζεὺς Θέτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας,
 ἵνα ἐρ τοῦ μὴ συνελθεῖν. καὶ αὐτῷ γυρομένῳ ἐγκυον,
 καταπίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε γυνήσῃ παῖδα,
 25 μετὰ τῷ μέλλοντι ἐξ αὐτῆς γυῖναι κόρυν, ὅς
 οὐρανοῦ δυνάσσης γηθήσεται. ἦτο φοβηθεὶς, κατέπειν
 αὐτῷ. ὡς δ' ὁ τῆς γυνήσεως ἐρέση χρόνον, πλη-
 ξαντος αὐτῷ τῷ κεφαλῷ πελέης Προμηθεύς,
 ἥ, κατὰ τὸ ἄλλοι λέγουσι, καὶ Ἡφαίστου, ἐκ κο-
 30 ρυφῆς ἐπὶ ποταμοῦ Τμήτων, Ἀδριατικῶν ὁσίοις
 αἰέδορε. τῶν δ' Κοῖα θυγατέρων Ἀστειά μὲν, ὁμοιω-
 θεῖσα ὄρνυ, αὐτῷ εἰς δάλασσαν ἔρριψε, φάγουσα

filiabus Asteria fugiens Iouis complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in mare, & ab ea urbs Asteria appellata fuit, quæ postea Delos nomen accepit. Siquidem Latonam ab Ione compressam per uniuersum terrarum orbem Iuno insectata est, donec Delum peruenit, atque ibi Dianam prius peperit: qua obstetrice adiuta mater Apollinem deinceps edidit. Enimueram Diana venationis studio delectata, virgo permansit: Apollo autem diuinandi facultatem edoctus à Pane Iouis & Contumelia filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cum templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neq; longo post tempore Tityum quoq; Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit. quam Iupiter ubi compressus, Iunonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inuistata magnitudinis in lucem edidit. Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciat, eiusque desiderio detentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, & Tityum sagittis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos eius cor depascere nunquam desistunt. Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, cum tibia inuenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abiecerat, Apollinem de Musica prouocare non dubitauit. Hoc de compæcto in certamen descendunt, ut victor arbitratu suo deuictum afficiat. Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idemque ut Marsyas faceret, imperauit: quod cum ille nequiret, Apollo præstantior est inuictus. Quare suspensum Marsyan è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit. Sed & Diana Orionem in Delo necauit. Hunc

- πῶς πρὸς Δία σωυούσαν, καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης
 Ἀστεία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. Ἀπὸ
 δὲ σωελοῦσα Διὶ, καὶ πῶς γὰρ ἔπασαν ὑφ' Ἡρας ἡ-
 λαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα. φησὶ πρῶτον
 5 Ἀρτέμιον ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐβλήθη-
 σιν. Ἀρτέμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος
 ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ, καὶ μαντικῶν μαδῶν παρὰ τῇ
 Παρδί καὶ Διὶ καὶ Τερεῶσι, ἦσαν εἰς Δέλοισι, χρησμο-
 δοῦσης τότε Θέμιδος. ὥς δὲ ὁ φερεῖν τὸ μαντεῖον
 10 Πύθων ὄφρις, ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ
 χάσμα, τοῦτον ἀνελών, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.
 κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν· ὃς γὰρ Διὸς
 υἱὸς, καὶ τῆς Ορχομενοῦ θυγατρὸς Εὐάρης, γὰρ Ζεὺς,
 ἐπειδὴ συνῆλθε, δαίσας Ἡραν, κατὰ γὰρ ἔκρυψε·
 15 καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑφ' ἑμμέδῃ,
 εἰς φῶς ἀνήγαγον. ἔτι δὲ ἐρχομένης εἰς Πύθωνα,
 Ἀπὸ δεινοῖσιν, πύθω καταχρθεῖς, ἐπισπᾶται· ἡ
 δὲ, τοῖς παῖδας ἐπιχαλεῖται, καὶ κατατοξάσκει
 αὐτόν. κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γυμνὸς γὰρ
 20 αὐτῷ πῶς καρδίαν ἐν ἄδῃ ἐδίωκον. ἀπέκτεινε δὲ
 Ἀπόλλων καὶ τὸν Ολύμπου παῖδα Μαρσύαν. οὗτος
 γὰρ, ἄρων αὐλοῖς, οὐκ ἔρριπεν Ἀθήνῃ, διὰ τὸ
 πῶς ὅταν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς εἶναι περὶ
 μουσικῆς Ἀπόλλωνι. συνδεμένον δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ
 25 νικήσας, ὁ βέλεται διαβῇ καὶ ὑπὲρ μένον, καὶ κείσας
 ἡμιόνης, καὶ κιδάσαν φέβας, ἡγωνίστο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε καὶ Μαρσύαν. τῷ δὲ ἀδυνατωμένῳ,
 ἄρρεδεις κρείων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας καὶ Μαρσύαν
 30 ἐκ πνυθ' ὑφ' ἑρτεροῖς πύθω, ἐκτεμνὸν τὸ δέμας,
 ἔπος διέφθερεν. Ωρίωνος δὲ Ἀρτέμις ἀπέκτεινεν ἐν
 Δῆλῳ. οὗτον γηγῆν λέγουσιν ὑφ' ἑμμέδῃ τὸ σῶμα.

terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorat: cum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Siden uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad Inferos detruxit; Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in connubium postulavit. Hunc Oenopion per ebrietatem somno grauatum excacavit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seque versus orientem solem ut duçtaret, imperavit: quò cum venisset, solis radiis excalfactus, pristinam oculorum lucem recuperavit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hac Aurora Orionis amore capta ipsum rapit, ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt qui scribant, Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuisset, occisum fuisse. Sed aliis proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, qua ab Hyperbozeis venerant, à Diana sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitriten Oceani filiam sibi coniugio copulavit: ex qua Triton ac Rhode, qua Soli nupsit, orti sunt. Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eam Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atq; dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustravit: qua, ubi renunciatur à Plutone, filiam fuisse abreptam, diis irata coelum reliquit, mortaliq; assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Αγέλασος de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, insedit;

- Φερεκύδης δ' αὐτὸν Ποσειδῶν^Θ καὶ Εὐρυάλης λέγει.
 ἐδωρήσατο δ' αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν ἢ θάλασσαν.
 ἔπος μὲν ἔφημε Σίδδω^α· ὡς ἔρριψεν εἰς ἄβυθον φε-
 μορφῆς εἰσεσάτω Ηρα. αὐτῆς δ' ἐλθὼν εἰς Χίον,
 5 Μερόπῃ τῇ Οἰνοπίων^Θ ἐμνησεύσατο. μεθύσας δ'
 Οἰνοπίων αὐτὸν, κοιμάμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ
 τοῖς αἰγυαλοῖς ἔρριψεν. ὃ δ' ἐπὶ τὸ χαλκίον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπάτας πᾶσι εἶνα, ἐπὶ ᾧ τῶν ὀπιδήμευ^Θ,
 ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. ἐκεῖ δ' ἄρ-
 20 χύμευ^Θ, ἀνέβλεψεν ἐκχεαῖς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
 τίν^Θ, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τῇ Οἰνοπίωνα ἱσχυμένῃ.
 ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι, Ηραϊσώτευκτον ὑπὸ γῆν
 κατασκόλασεν οἶκον. Δείωνος δ' Ἡὼς ἐξαδείδωκε
 ἥρπασε, καὶ ἐκύμισεν εἰς Δῆλον. ἐποίησεν γὰρ αὐτῷ
 15 ἀφροδίτη σιωπῶντος ἔρᾳν, ὅπ' Ἀρεὶ σιωπῶνάδην. ὃ δὲ
 Δείων, ὥς μὲν ἔνοιε λέγουσιν, ἀνῆρέθη, δισκάειν
 αὐτῇ πρὸς ἀνδρῶν. ὥς δὲ πνέει, βιαζέμενος
 ὦπιν, μίαν τ' ἐξ Τεφρορέων παραφρομένην παρ-
 20 δένων, ὡς Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη. Ποσειδῶν δ', Ἀμ-
 φιτείτῳ τῷ Ωκεανῷ γαμεῖ· καὶ αὐτῷ γίνεται Τείτων
 καὶ Ρόδη, ὡς Ἥλιος ἔφημε. Πλούτων δ', Πελοπόννησος
 ἐξαδείδωκε, Διὸς σιωπῶντος, ἥρπασεν αὐτῷ χρύσειον.
 Δήμητρα δὲ, μὲν λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας,
 καὶ πᾶσι τῷ γένει ζητῶσα φεικῆι· μαθῶσα δ' παρὰ
 25 ἑρμῶν, ὅπ' Πλούτων αὐτῷ ἥρπασεν, ὀργιζομένη
 Διότι, ἀπέλιπεν ἔσανόν· εἰξαδείδωκε δ' γυναικί, ἥκεν
 εἰς Ἑλιδόνα· καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ ἀπὸ ἐκείνης
 κληθεῖσαν Ἀγέλαον ἐκέλευσε πέτρᾳ παρὰ τὸ Καλλί-
 30 ροον φρέαθ' ὑαλόμενον· ἔπειτα πρὸς Κελῶν ἐλ-
 θῶσα τῇ βασιλεύοντι τότε Ελευσιτίῳ, ἵδον ὑπὸν

Inde ad Celeum iam tum Eleufiniorum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut affideret, rogaretur, Anus quadam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffuit: eaque ratione risum illi excussit: qua de re in Theſmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuiſſe memorant. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in ſinu ſuo aſſumptum Ceres alebat, quem cum immortalē facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quicquid in illo mortalitatis inerat, adimebat. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies ſupra quàm credi poſſet, adoleſcebat: mater, quid nam Dea faceret, obſervat, cumq; igne cooperitum deprehendiſſet filiolum, exclamavit; Quo circa puer ab igne fuit abſumptus; ſeq̃ue ipſam Dea agnoſcendam dedit; ac Triptolemo Metanira natōrum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticūmq; conceſſit, quod per aërem veſtus, univerſo terrarum orbi ſerendum condonaret. Atqui Panyasius Triptolemum Eleufinis filium facit: ad eum enim Cererem perueniſſe refert; Pherecydes autem ipſum Oceano & Terra natum eſſe ait. Inter hæc Iupiter Platoni, ut Proſerpinam remitteret, imperavit. Quare Plutq, ne penes matrem ea diu remaneret, Punici mali granum dedit, illi comedendum. Hæc autem, cum quid manderet, minimè prauideret, idipſum conſecit. Ceres Aſcalapho, Acherontis & Gorgyra filio, quod falſum in eam teſtimonium dixiſſet, graue ſuperimpoſuit ſaxum apud Inferos. Sic demum Proſerpina tertiam ſingulorum annorum partem cum Plutone manere compellitur, Quod ſuperest illi cum ſuperis degendum fuit. Hæc itaque ſunt quæ de Cerere traduntur, Ops adhæc

- γυναικῶν, καὶ λεγουσὶν τέτων παρ' αὐταῖς καθεζέ-
 ας, καὶ αἶα περὶ ἰάμβη, σκώψα(α) τὴν θεόν, ἐπι-
 ποιεῖ μαιδιάσαι· διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεομοφορίαις ταῖς
 5 γυναικάς σκώπῃεν λέγουσιν, ὄντος δὲ τῇ Κελεῦ γυν-
 αικὴ Μετακείρα παιδίον, τὴν ἐδρεφεν ἡ Δημήτηρ
 παρφαλῶσα· βυλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆ-
 σα, ταῖς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει το βρέφους, καὶ
 πειρήρει ταῖς θνηταῖς σάρκας αὐτῆς· καθ' ἡμέραν δὲ,
 10 παρὰ δόξας ἀνξανόμενος δὲ Δηϊφῶνι, τὴν γὰρ αὐτῇ
 ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετίμησεν Μετακείρα τὴν παρὰ δόξαι
 δεῖα· καὶ καταλαβῶσα εἰς πῦρ ἐγκυρμμένον, ἀν-
 εβόησε· διότι τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τῆς πυρὸς ἀνι-
 λώθη, ἡ δὲ δεῖα αὐτῇ ἐξέφυγε. Τειπηόλεμος δὲ
 15 τὴν προσβυτέρω δὲ Μετακείρας παίδων, εἴφρον κα-
 τακλάσασα πῆλῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 ὅπως τὴν ὅλην οἰκυμένῳ δι' ἑαυτὴν αἰρώμενος κατέ-
 σαινε. Πανύσιος δὲ, Τειπηόλεμον Εὐδῶσιν, λέ-
 γει. φησὶ γὰρ Δῆμιτταν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν· φερε-
 κύδης δὲ φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ωκεανὸς καὶ Γῆς. Διδὸς δὲ
 20 Πλέτωνι τὴν Κόριν ἀναπέμψαι καλεῦσαι, ὁ
 Πλέτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ
 καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δὲ,
 εἰ προσειδυμένη τὸ συμμασώμενον, κατῴλωσεν αὐ-
 τόν. καταμῦρπυρήσῃ δὲ αὐτῆς Ασκαλάφου τῆς
 25 Ἀχέρωνι, καὶ Τοργύρας, τὴν γὰρ μὲν Δημήτηρ ἐκ
 αὐτῆς βαρεῖαν ἐπέθηκε πίτταν. Περσεφόνη δὲ, καθ'
 ἑκαστὸν ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μὲν Πλέτων
 λυγὰ καὶ μένειν· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς
 30 πρὸς μὲν οὕτως Δῆμιττος ταῦτα λέγεται· Γῇ δὲ,
 πρὸς Τυταίων ἀγαπητῶσα, γυνὴ Γίγαντος ἐξ

Νῆρι. Schol.
 ἐκ τῆς αὐτῆς

Titanibus irata, Gigantes è Cælo non modo corporis
 magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissi-
 mos procreauit: qui terribili planè vultu, ac promisso è
 capite capillo, & proluxa è mento barba, præditi esse vi-
 debantur, & anguineos pedes habuisse produntur.
 Sunt, qui in Phlegrais campis, alij verò ad Pellenen
 eos habitasse ferunt. In cælum saxa atq; accensas arbo-
 res iaculabantur: in quibus Porphyryonem & Halcyo-
 neum omnium facile principes fuisse legimus. Qui ea,
 in qua natus esset, terra, dimicans, erat immortalis. Hic
 etiam Solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Caterum
 inter Deos rumor erat, Gigantum posse occidineminem:
 verùm si mortalium quispiam in societatem arcessatur,
 eos interituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne
 mortalis cuiuspiam viribus Gigantes occiderent, reme-
 dium quæritabat. Tum Iupiter Aurora, Luna, ac Soli,
 ne proderent, imperauit. Ipse itaque medicamentum ne
 Terra comperiret, anteuertens præcidit. Siquidem ad
 se consilio Palladis Herculem socium arcessiuit. Qui
 primus omnium Halcyoneum sagitta confossum intere-
 mit: Hic autem longe plus quàm antea, virium resu-
 mebat à Terra, donec Minerva submonente ipsum ex-
 tra Pellenen urbem abstraxit: atq; ita mortuus est. Por-
 phyrion autem in Herculem & Iunonem pugnans im-
 petum facit. Qui tum Iupiter Iunonis desiderium inie-
 cit: qua, cum sibi neplum discindi, ac vim parari vidè-
 ret, opem aduocat. Tum Gigas ab Ioue fulminatus, &
 ab Hercule sagittis transfixus, occubuit. Inter ceteros,
 Apollo leuissimum Ephialte oculum, dexterum Hercules,
 sagittarum ictu effoderunt: Eurytum verò querno talo
 peremit. Clyteum ab Hecate, sem potius à Volcano, can-
 denti ferro occisum fuisse scribunt. Minerva Encelado

- Οὐρανοῦ, μιγῇσι μὲν σαρμάτων ἀνυπόβλητοις,
 δυνάμει δὲ ἀκαταγώνιστοις· οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς
 ὄψεσι κατεφάνοντο, καθήμενοι βαδίζαν κορυμῇ ἐν κε-
 φαλήσιν καὶ γυνείων· εἶχον δὲ τὰς βίας φοβίδας
 5 δρακόντων· ἐγύοντο δὲ, ὡς μὲν πνες λέγουσιν,
 ἐν Φλέγαις· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Πελλῶνῃ. ἠκόντην
 δὲ εἰς οὐρανούς· πύρας, καὶ δρυς ἡμμένας. διέφερε
 δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Αλκυονίδος, ὅς δὴ καὶ
 ἀθάνατος ὤν, ἐν ἧσ' ἐγυνήθη γῇ μαχόμενος.
 10 οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βίας ἐξ Ερυδίας ἤλασε·
 τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ὤν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδέν
 ἦν γυνάτων ὑπολέδαι δυνάδαι· συμμαχοῦντες
 δὲ θεοῦ πνέοντες, τελευτήσιν. αἰσθημένη δὲ Γῆ
 τοῦτο, ἐζήτησε φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θεοῦ
 15 διωηδῶσιν ὑπολέδαι· Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν
 Ἠοῖ τε καὶ Σελλῶν καὶ Ἡλίου, τὸ μὲν φάρμακον
 αὐτὸς ἔταμε φάσας· Ἡρακλῆα δὲ σύμμαχον δὲ
 Ἀδλωῆς ἐπεκλήσατο, κακῆν τε αὐτῷ μὲν ἐτό-
 ξευσεν Αλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον
 20 ἀνθάλλετο· Ἀδλωῆς δὲ ὑποβεμένης, ἐξω τῆς Πε-
 λλῶνς εἰλκυσεν αὐτόν. κακῆν τε μὲν οὕτω ἐτε-
 λεύτα· Πορφυρίων δ' Ἡρακλεῖ καὶ μάχῃ ἐφάρμη-
 σε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δ' αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐπέβαλεν,
 ἥπτε καὶ κατάρρηγνύντες αὐτῇ τοὺς πέπλους, καὶ
 25 βιάζεσθαι δ' ἐλοντες, βοηθὸς ἐπεκλήσατο. καὶ Διὸς
 κεκρυμμένον αὐτόν, Ἡρακλῆς φοβέσας ἀπέκτει-
 νε· καὶ δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Εφιάλτου τὸν
 ἀριστερόν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δε-
 ξίον· Εὐρυτον δὲ Στυγὸς δρυὸς ἐκτενε· Κλύπῳ
 30 δὲ φασὶν Ἐκάτῃ· μᾶλλον δὲ Ἡραϊστος, βαλὼν μύθροισι.
 Ἀδλωῆς δὲ Ἐγκελάδῳ φεύγοντι, Σικελίαν ἐπὶ ῥίφῃ

fugienti Siciliam insulam iniecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna, suum sibi corpus contextit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno infectante in Cò tandem peruenit. In hunc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit : quæ Nisyrus dicitur. Mercurius Orci galea tectus pugna confecit Hippolytum, * Gratiam Diana, Agrium deinde Parca & Tboonem, anea cliua pugnantes contuderunt. Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit ; Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confudit. Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra longe atrocius indignata Tartaro amiscetur, ac Typhonem duplici natura, humana simul atque ferina, constantem, in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate & robore ceteris omnibus quas Terra genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis im-mensa humane formæ magnitudo erat, ut omnium motuum cacuminibus altior esse videretur: cuius etiam caput sapenum exo astra pertingebat. Sed & eiusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant. ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat : quarum volamina ad verticem ipsum usque protendebantur, eaque vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum. Squalentes autem e capite crines, & mento barba impexa prolixaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides iaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; Magna etiam ex ipsius ore ignis procella deferuebat. Hunc ubi Di in cælum prospiciunt irruentem, acti in fugam, properare in Ægyptum coeperant, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

- πῶ νῆσον. Πάλλαντο δὲ πῶ δρεῖν ἐκτεμῶ-
 σα, πῶ τῇ κατὰ πῶ μάχῃ τὸ ἴδιον ἐπίσκεπε σῶ-
 μα. Πολυβώτης δὲ διὰ τῇ θαλάσσης διαβρεῖς ὑπὸ
 τοῦ Ποσειδῶντο, ἦεν εἰς Κῶ. Ποσειδῶν δὲ πῆς
 5 νήσου μέρτο [διαρρήξας] ἐπῆρκεν αὐτῷ, τὸ
 λεγόμενον Νίσυρον. Ερμῆς δὲ, πῶ Αἰδτο κυνέλιον
 ἔχων χτὶ πῶ μάχῃ, Ἰσπόλυτον ἀπέκτεινεν. Ἀρ-
 τιμῆς δὲ * Γεαπῶνα. Μοῖραι δὲ Ἀχαιοὶ καὶ Θῶα-
 να χαλκίοις ῥοπαλοῖς μαχόμενοι. τοὺς δὲ ἄλλους
 10 κεραινοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθρε. πάντας δὲ Ἡρα-
 κλῆς ἀπολυμένοις ἐτόξευσεν. ὥς δὲ ἐκράτησαν οἱ
 θεοὶ ἧς Γηγάτων, Γῆ μᾶλλον χολωθεῖσα, μί-
 γρουσιν Ταρτάρῳ, καὶ ἦν ἄ Τυφῶνα ἐν Σικελίᾳ,
 μεμυγμένῳ ἔχοντα φύσιν, ἀνδρὸς καὶ θηρίου. αὐ-
 15 τῷ καὶ μεγῆς καὶ δυνάμει πάντων διώσκοντα.
 ὅσοις ἐγίννησε Γῆ. ὡς δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρε
 μηρῶν ἀπλετοὺς μέγεθτο ἀνδρόμορφον, ὥς τε ὑπερ-
 ἔχεν μὲν πάντων ἧς ὄρεσιν ἢ δὲ κεφαλῇ, πολ-
 λακίς ἧς ἄστρον ἔλασε. χεῖρας δὲ εἶχε, πῶ μὲν,
 20 ὅπῃ πῶ ἐπῆραν ἐκτεινόμενῳ. πῶ δὲ, ὅπῃ τὰς
 ἀσπιδας. ἐκ τούτων δὲ ἐξείχον ἑατὸν κεφαλὰς
 δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, ἀσπίδας εἶχεν ὑπερ-
 μεγῆς ἐχδῶν. ὧν ὅλκοι περὶ αὐτῷ ἐκτεινό-
 μενοι κορυφῶν, σπειγμένον, πολλὰ ἐξείεσαν. παῖ δὲ
 25 αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπίερωτο, αὐχμηρῶν δὲ ἐκ κε-
 φαλῆς καὶ θρεῖων τρίχες ἐξηνεμῶντο. πῦρ δὲ
 ἐδάρατο τοῖς ὅμμασι. τοιοῦτο ἄν ὁ Τυφῶν καὶ
 πηλικούτο, ἡμένας βάλλον πίπτας ἐπ' αὐτῶν
 οὐρανόν, μετὰ σπειγμένων ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο.
 30 πολλὴ δὲ ἐκ τῷ σώματι πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη.
 θεοὶ δὲ, ὥς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον,
 εἰς Αἴγυπτον φηγάδα ἐφέροντο, καὶ διακείμενον

quisque transmutabant. Iupiter autem procul à se Typhonem conspicatus, fulmine percussit: ubi verò cominus fuit; adamantina illum falce deterruit: ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est: ibique cum saucium esse cognovisset, manus conseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iovem detinuit, eique harpe adempta pedum manuumque nervos diffecit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cum pervenisset, intra Corycium antrum deposuit, similemque ad modum nervos praeisos in urfi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynem serpentem, (semifera hac erat puella) velus custodem apposuit. Interim verò Mercurius & Aegipan nervos suffurati, clanculum Iovi rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus, alatos equos currui repente iungit, eumque aditum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, quò à Ione actum Parca deceperunt. Nam, cum ipsi in animum induxissent, se valentiorum fore, matura ac mitia poma gustavit. Proinde cum Iovem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnæque ad Hemum commissa, solidos montes iaculatus est. Hi verò contra nova fulminum vi deturbantur, multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo Hemi nomen factum fuisse ferunt; Quique cum per Siculum mare fugere incēpisset, Iupiter Ætnam Sicilia montem superiniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta ferunt. De his autem hac hætenus à nobis dicta sunt. Interca verò Prometheus formatis ex aqua & terra hominibus, utrum donec ignem in fornula furatus dedit.

- τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. Ζῶς δὲ πύρρῳ μὲν
 ὄντα Τυφῶνα ἔβαλε καραυνοῖς · πλησίον δὲ γλυ-
 μενον, ἀδαμαντίνης κατέπησεν ἀρπυίαι, καὶ φάγον-
 τα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους, σιωπῶντι· τὸτο δὲ
 5 ὑπέρκειται Συρίας. καίθη δὲ αὐτὸν κατατετρα-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σικέβαλε. Τυφῶν δὲ, τὰς
 ἀπείρους πειπλεχθεὶς, κατέχευεν αὐτόν· καὶ τιμὴν ἀρ-
 πυίῳ ἀπειλούμενθ', τὰ τε ὅθ' ἤρ' ἤρ' καὶ ὅθ' ἤρ' πα-
 δὼν διέτεμε νεῦρα, ἀράμηνθ' δὲ ἐπὶ ὅθ' ὤμων,
 10 διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κελικίαν·
 καὶ παρελθὼν, εἰς τὸ Κωρύκιον ἀντρὸν κατέθετο.
 ὁμοίως ὃ καὶ τα νεῦρα κρύφας ἀρκτοῦ δορᾶ, καίθη
 ἀπύετο, καὶ κατέστη Δελφύνῳ δρέκταναν· (ἡμί-
 θης ὃ λῶ. αὐτὴ ἡ κόρη) Εὐμῆς ὃ καὶ Αἰΐτιον, ἐκ-
 15 κλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαδόντες. Ζῶς
 δὲ, ὃ ἰδίῳ ἀνακομισάμενθ' ἰκμῶ, ἐξαίφνης ἐξ
 οὐρανοῦ ἐπὶ πηλῶν ὀχλούμενθ' ἵππων ἀρμα-
 βάλων κεραυνοῖς, ἐπ' ὅρθ' ἐδῶξε Τυφῶνα, τὸ
 λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διαχθέντα
 20 ἠπάτησαν. πρῶτοι γὰρ ὅτι ῥωθήσεται μᾶλλον, ἐγεί-
 σατο ὅθ' ἐφημέρων καρπῶν· διότ' ἐπιδιωκόμενθ'
 αὐτῆς, ἤκεν εἰς Θράκην. καὶ μαχόμενθ' περὶ τῇ
 Αἰΐμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τούτων ὃ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ
 τῷ κεραυνῷ πάλιν ἀθεμένων, πολὺ ὅτι τῷ ὄρει
 25 ἐξέχλυσε αἷμα· καὶ φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρθ' κλη-
 θῆναι Αἰΐμον. φάγον ὃ ὀρμηδέστ' αὐτῆς διὰ τῇ
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζῶς ἐπὶ ῥίπεν Αἰτνῶν ὄρθ'
 ἐν Σικελίᾳ· τὸτο δὲ ὑπὸ μέγας ὄρεα· ἐξ αὐτῶν μέ-
 30 χρι δεῦρο φασιν ὑπὸ ὅθ' ἐλθόντα κεραυνῶν γέ-
 νεας πνεύς ἀναφυσμένα. ἀλλὰ καὶ μὲν τοῦ-
 των, μέχρι τῷ δεῦρο, ἡμῶν λελέχον. Περμηδῶς
 ὃ, ἐξ ὑδάτ' καὶ τῆς ἀνδράποισ πλάσας, ἐδύκα

Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Cauca-
sum religandum affigendumq; dedit. Scythia mons est
Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum
annorum curriculo religatus permansit; Ad quem A-
quila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem
succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc
pœnam Promethenm dedisse memorant, donec Hercu-
les eum uinculis liberauit: quemadmodum in rebus ab
Hercule gestis demonstrabimus. Caterùm Deucalion
Promethei filius fuit. Hic imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham filiam Epimethei & Pan-
dora, quam mulierem omnium primam Di finxerunt,
uxorem duxit. Post, ubi prolem anciam tollendam Iu-
piter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta
è lignis arca, in eamque ad vitam transigendam rebus
necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox
Iupiter largè effusis de cœlo imbribus, maximam Gra-
cia partem cooperuit: ut, quicquid in ea mortalium
foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissi-
mos circa montes confugerant. Tum verò Thessalicos
montes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt, nec-
non, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, un-
darum vi omnia contecta fuerant; quo tempore Deuca-
lion nouem dies, totidémque noctes pelago circumlatus,
Parnassum demum appellit, ibiq; cum imbres desissent,
egressus, Ioni Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem
ferre consuevit] sacris operatur. Iupiter interea demis-
so ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo
vellet, iniunxit. Quo factò Deucalion humani generis
reparationem deposcit: inde Iouis monitu sumptos de
Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit
Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrha

αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς, ἐν νυκτὶ κρύψας.
 ὡς δὲ ἤδωτο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Κουκλῶ-
 σφι ὅρει τὸ σῶμα αὐτῷ περσηλῶσαι· ἔπειτα δὲ Σκυ-
 θικὸν ὄρη· ἐν δὲ τούτῳ περσηλωθεὶς Περ-
 μινθεὺς, πολλῶν ἐπὶ ἀριθμὸν ἐδέδετο· καὶ ἐκ-
 σην δὲ ἡμέραν αἰτὸς ἐριπιάμεντο, αὐτῷ τοὺς λο-
 γοὺς ἐνέμελλο ἥντι ἡπάτων ἀνυξανομένων διὰ νυκτὸς.
 καὶ Περμινθεὺς μὲν πῦρ κλαπίντῃ δίκην ἐπὶ
 τῷ τῆν, μέχρις Ἡρακλῆος αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς
 10 ἐν τοῖς κατ' Ἡρακλέα δηλώσομεν. Περμινθέως δὲ πῦρ
 Δουκαλίων ἐγλύετο. οὗ βασιλῶν ἦν περὶ τὴν
 Φθίαν τόπων, γαμέϊ Πύρρῳ τῷ Ἐπιμινθέως καὶ
 Πανδώρας, ὧν ἐπλασάντοί τε φεύγειν γυναικας. ἐπεὶ
 δὲ ἀφάνισαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑπο-
 15 δεμένον Περμινθέως, Δευκαλίων τεκτινέμενος λάρ-
 νακα, καὶ τὰ ἐπιθήδεια ἐνδέμενος, εἰς ταύτην μετὰ
 Πύρρῳ αἰέβη. Ζεὺς δ', ὅτι πολὺ ὕετον ἀπ' οὐρανοῦ
 χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν·
 ὥστε διαφθαλῶσαι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χα-
 20 εἰς· οἱ σωέφυγον εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. τότε
 δ' καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέσκη, καὶ τὰ ἐκτὸς
 Ἰωμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωέχεθη πάντα. Δουκα-
 λίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερό-
 μένος, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἴσας, τῷ
 25 Περνασῷ προσέειπε, καλέει ἥντι ὄμβρον παῦλαν λα-
 βόντων, ἐκβὰς ἔδυσε διὰ Φυξίῳ· Ζεὺς δὲ, πέμ-
 ψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὃ, τι
 βούλεται· ὃ δὲ, αἰτεῖται ἀνθρώποις αὐτῷ γνέσθαι·
 καὶ Διὸς εἰπόντῃ, ὑπὲρ κεφαλῶν αἰῶν ἐβαλλε-
 30 τοὺς λίθους· καὶ οὗ μὲν ἐβαλλεν ὁ Δευκαλίων,
 αἰῶρες ἐγλύοντο· οὗ δὲ Πύρρῳ, γυναικας· ὅταν

ιαττα transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque
λαοι, quod est populi, translatione quadam dicti sunt,
 quasi lapidei. *λαας* enim lapidem significat. Porro ex
 Deucalione ac Pyrrha nati sunt, Hellen, ante alios,
 quem ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt. inde Amphi-
 ctyon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper
 Protogenca filia fuit: ex qua & Ioue Aithlius procrea-
 tur. Ex Hellene verò & Orseide nymphea, Dorus, Xu-
 thus & Æolus. Is quidem de se Hellenas, qui postea
 Graeci vocati sunt, nominavit: filijs & hic loca parti-
 tus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Crensa Ere-
 chthei filia, Achaëum genuit & Ionem, à quibus Achi-
 ni & Iones nuncupantur. Dorus autem, qua trans Pe-
 loponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine
 Dorienses appellavit. Æolus verò locis qua circa Thes-
 saliam sunt imperans, populis Æolensibus nomen im-
 posuit. Qui ducta Enarete Dermachi filia, septem ex
 ea filios procreavit, Critheum, Sisyphum, Athaman-
 tem, Salmoëum, Deionem, Magnetem, & Perieren.
 Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonen, Pisidicen,
 Calycen, ac Perimeden. Ex Acheloo verò & Perime-
 de, Hippodamas & Orestes. Ex Pisidice & Myrmido-
 ne Antiphus & Acton nati sunt. Caterum Halcyonen
 Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob
 superbiam extincti fuerunt. Ille enim coniugem suam
 Innonem: hac verò virum suum Iovem esse dicebat.
 Utrunque Iupiter in aucis, illam in halcyonem,
 hunc in mergum mutavit. Atqui Canache & Ne-
 piunus Opleum, Nereum, Epopeum, Alacumq; &
 Triopem genuerunt. Sed Aloëus Iphimediæ Triop-
 is filiam, qua Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea
 continenter ad mare se conferens, & haustos manibus

καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὀνομάδουσιν ἐπὶ τοῦ Λαῶς
 λίθου. γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δωκελίωνι πῦρις,
 Ἑλλω μὲν περὶ τοῦτον ὅν ἐκ Διὸς [ἔτιοι] γηλυ-
 νῆσαι λέγουσι. [δώτερον δ'] Ἀμφικτύων ὁ με-
 5 τὰ Κρεναῦ βασιλεύσας τῆς Ἀθητικῆς. θυγατρὶ δὲ
 Πρωτογένεια. ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέδλιος. Ἑλλωος
 ὅ καὶ νύμφης Ὀροπίδος, Δωρῶ, Ζεῦθου, Ἀπο-
 10 λου. αὐτὸς μὲν ἔν ἀφ' αὐτῆς, τοῖς καλυμένοις
 Γραικοῖς, προσσηγρόδουν Ἑλληνας. τοῖς ὅ ποιῶν ἐμέ-
 15 εισεῖν ἢ χάραν. καὶ Ζεῦθου μὲ λαβὼν τὴν Πελοπόν-
 νησον, ἐκ Κρεῖσσης τῆς Ερεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησε,
 καὶ Ἰωνα. ἀφ' οὗ Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλεῦνται. Δω-
 20 ρῶ ὅ, ἢ πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοῖς
 κατ' ἰκτοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ, Δωρεῖς ἐπέλεσεν. Αἰόλος ὅ,
 25 βασιλεύων τῆς περὶ τὴν Θησαλίαν τόπων, τοῖς
 ἰστροκοῦντας Αἰολεῖς προσσηγρόδου. καὶ γῆρας Ἐτα-
 ρίτῳ τῷ Διημάχῳ, πῦδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτα,
 30 Κειδίᾳ, Σίσυφον, Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δη-
 ῖον, Μάγνητα, Περσέην. θυγατέρας δὲ πέντε,
 35 Κανάχην, Ἀλκωνίην, Πεισιδίην, Καλύκην, Πε-
 ρειμήδην. Πειριμήδης μὲν οὐ καὶ Ἀχιλλῶν, Ἰσ-
 ποδάμας καὶ Ὀρέσης. Πεισιδίκης ὅ καὶ Μυρμιδόνος,
 Ἀνίσφορος καὶ Ἀκτων. Ἀλκωνίην δὲ, Κῆρυξ ἐγνησεν
 40 Εὐσφόρου πῦς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλον-
 45 το. ὁ μὲν γὰρ, τῷ γυναικὶ ἐλεῖν Ἥραν. ἡ δὲ,
 τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοῖς ἀπαρνέωσι. καὶ
 ἢ μὲν, Ἀλκωνίην ἐποίησε, τὸν δὲ, Κῆρυκα. Κε-
 50 ράχη ὅ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶντος Ὀπλία καὶ Νηρέα,
 καὶ Ἐποπία, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τείωπα. Ἀλωεὺς μὲν
 55 ἔν, ἐγνησεν Ἰριμέδαν ἢ Τείωπον. ἡ δὲ Ποσειδῶ-
 60 ντος ἡράδην, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ τῷ θα-
 λασσῷ, χερσὶν ἀνυμένῃ τὰ κύματα τοῖς κόλ-
 65

fluctus intra finem ferebat; quaq; à Neptuno comprefsa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquotannis, latitudine, cubitum, longitudine verò, vlnam increſcebant: qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cubitum nonem, & vlnarum totidem magnitudinem adepti, Ioui bellum inferre non erubuerunt. Proinde Olympo Oſſam impoſuerunt, Peliq; ſuper Oſſam impoſito, eum in modum cœlum conſcenſuros ſe minitabatur. Ingeſtis ad hæc montibus, de mari continentem, deq; terra rursus maria ſe reddituros diſſitabant. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam ſibi coniugem depoſcebant. Martem inſuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curru peremit; nam in cernam mutata per eorum medium exiit. Tum hi velut in feram collimaturi, alter alterum telis coniectis occiderunt. Ad hæc Endymion ex Calyce & Aethlio naſcitur: qui eduſtis & Aeolensibus è Theſſalia Eliden traſmigravit. Nec deſunt qui eum Ioue natum eſſe memorent. hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna ſagrantiſſime deperit. Qui data ab Ioue, quacunq; vellet, deligendi poteſtate, cum ſomno perpetuo immortalẽ ſibi inuentum concedi poſtulavit. Ceterum Etolus Endymionis & Seidis Nymphae, aut Naidis, ſive, ut quidam aiunt, Iphianaffe filius fuit. Qui cum peremiſſet Apin Phoronei filium, atq; in Curetidem terram auſugiſſet, occiſis hoſpitibus, Phthia & Apollinis filiis, Doro & Laodaco, ac Polypoete, ſuo de nomine terram Etoliam appellari, valuit. Sed ex Etola & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati ſunt: à quibus, quæ ſunt illa, cognomines in Etolia vrbes, nomen acceperunt.

πους ἐνεφέρει. σιωπῶν δὲ αὐτῇ Προφῶν, δύο
 ἐγγύνησε παῖδας, ὧτον καὶ Εφιάλτην, τοὺς Ἀλαοί-
 δας λεγόμενοις. ὅτοι κατ' ἐισαυτὸν ἥυξανον πλάτθ-
 μῳ, πηχυαῖον, μῆλθ' δὲ ὀργυαῖον. ἐνεία δ' ἐπὺν
 5 γνόμενοι, καὶ τὸ μῶν πλάτθ' πηχῶν ἔχοντες ἐνεία,
 τὸ δ' μέγλθ' ὀργυῶν ἐνεία, περὶ Θεὸν μάχεται
 διανοῶντο. καὶ τ' μῶν Οἰσαν ἐπὶ τ' Ολυμπον ἐθε-
 σαν. ἐπὶ δ' τ' Οἰσαν θέντες πρὸ Πήλιον, διὰ τῆς ὀ-
 ρῶν πυτῶν ἠπείλου εἰς οὐρανὸν ἀναβήσονται. καὶ
 10 πῶν μῶν δάλασαν χάσκοντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσῃ
 ἔλαρον ἠπειρον. πῶν δὲ γῶν, δάλασαν. ἐμνῶντο
 δε, Εφιάλτης μῶν Ἡραν. ὧτθ' δὲ Ἀρτεμιν. ἔδη-
 σαν δὲ καὶ Ἄριον. τοῦτον μῶν οὐκ Ἑρμῆς ἐξέκλε-
 ψεν. ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλαοίδας ἐν ἀμάξῃ Ἀρτεμιν.
 15 δι' ἀπάτης. ἀλλάξασα γδ πῶν ἰδέαν εἰς ἔλαρον,
 διὰ μέσου αὐτῶν ἐπῆδσεν. οἱ δὲ, βουλόμῃροι ὄσο-
 χῆσαι τὸ θειόν, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκόντισαν. Καλύκης δ'
 καὶ Αεθλίου πῶς, Ενδυμίων γίνεται. ὅσις ἐκ
 Θεσπλίας Αἰολέας ἀγαγὼν, Ἡλιν ἔκρησε. λέρουσι
 20 δ' αὐτὸν πνέει ἐκ Διὸς χρίσθαι. πούτου χάλλει διε-
 κερκόντθ' ἠεράθι Σελῶν. Ζεὺς δ' αὐτῷ δίδωσιν ὁ
 βουλεται ἐλῆδαι. ὁ δὲ, αἰρεῖται κοιμᾶσθ' διὰ πει-
 τὸς ἀθάρατθ' καὶ ἀγῆρας μένων. Ενδυμίωνθ' δὲ
 καὶ Σηίδος νύμφης, ἡ Νηϊδθ', ἡ, ὡς πνέει, Ιφια-
 25 νάσσης, Αἰτωλός. ὅς ἀποκτείναις Ἀπν τὸν φορ-
 νέως, καὶ φυγῶν εἰς πῶν Κουρήπιδι χῶραν, κτείναις
 τοὺς ὑποδεδξαμένους, Φθίας καὶ Ἀπολλωνθ' ἵοις,
 Δῶρον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυποίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ
 πῶν χῶραν Αἰτωλίας ἐχέλει. Αἰτωλοῦ δ' καὶ Προ-
 30 νόης τῆς Φόρβου, Πλάφῶν καὶ Καλυδὼν ἐχέειτο.
 ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὀνομάδουσιν. Πλά-
 φῶν μῶν οὐκ γῆρας Βανδίστην πῶν Δῶρον, πῶν

Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratonicenque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxylus, Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam coniugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Euenum, Molum, Pylum, Thestiumq; conceptos peperit. Euenus genuit Marpessam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quaricaret, Idas Apharei filius accepto à Neptuno curru pennato rapuit: illum inde è curru insequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque assequendi voti compos factus equos ingulauit, seque ipsum deinceps in fluuium precipitem dedit: eiq; Eueno nomen inditum fuit. At Ida Messenem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert. qui cum inter se de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac veritate se anum factam Apollo defereret, Idas sibi virum esse maluit. Thestius verò ex Eurythemide Cleobæa filia, fœminei sexus quidem, Altheam & Hypermnestram sustulit: mares autem, Iphiclum, Euippum, Plexippum Eurypylumq; creauit. Parthaonis verò & Eurytes Hippodamantis, filij sunt. O Eneus, Agrius, Alcaëus, Melas, & Leucopæus: filia Sterope, de qua & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt. Sed O Eneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althea Thesty filia Toxeum gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit: & post hunc, Thyreum & Clymenum, filiam quoq; Georgen, quæ nupsit Andremoni: ac Deiatram, quam nonnulli Altheam ipsam ex Dionysio ge-

- δα ἐγέννησεν Ἀγλῶρεα θυγατέρας ᾗ, Σπερσπὴν
 καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντιν. Καλυδῶνθ' δὲ
 καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθᾶονθ', Ἐπικασ[η] Πρυ-
 τομήνα· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεος, Οἰύλος. Ἀγηνωρ ᾗ ὁ
 5 Πλάδρῳνος, γήμας Ἐπικασῆν τὴν Καλυδῶνος, ἐγ-
 νησε Παρδάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐη-
 νος, Μῶλος, Πύλος, Θέστος. Εὐήνος μὲν οὖν ἐγ-
 νησε Μάρπησσαν. ἦν Ἀπόλλωνος μνησθεομένου, Ἰφας
 ὁ Ἀφαρέως ἥρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα
 10 ὑποπῆμον· δειῶκων ᾗ Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν
 Λυκίρμαν ἦλθε ποταμόν· καταλαβεῖν δ' αὖ δυνά-
 μενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσραξεν· ἑαυτὸν δ'
 εἰς τὸν ποταμόν ἔβαλε· καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ πο-
 15 ταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἰφας δὲ εἰς Μεσσηνίᾳ πῶρα-
 γινέται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων πειτυχών, ἀφαιρείται
 τὴν κόρην. μαχόμενων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς
 παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας, ἐπέτρεψεν αὐτῇ
 τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι ὁποτέρῳ βούλεται σωσικῆν.
 ἡ δὲ, δεῖπνα ὡς αὐτῇ μὴ γηρᾶσαν αὐτὴν Ἀπόλλων
 20 καπιλίῳ, τὸν Ἰδαν εἴλετο ἄνδρα. Θεσίῳ δὲ ἐξ
 Εὐρυθέμειδος τὴν Κλεοβοίαν, ἐγένοντο θυγατέρες μὲν,
 Ἀλδαία, Ἰφρμνήφα· ἄρρενες δὲ, Ἰφικλος, Εὐίπ-
 πος, Πιλήξιππος, Εὐρύπυλος. Παρδάονος δὲ καὶ
 Εὐρύτης Ἰπποδάμαντος, ἐγένοντο παῖδες, Οἶνός,
 25 Ἀχρεῖος, Ἀλκίθοος, Μέλας, Λευκωπεύς· θυγάτηρ
 δὲ, Σπερσπὴ· ἐξ ἧς καὶ Ἀχελῷου, Σιελῶας γυνεὶ
 λέγουσιν. Οἶνεὺς δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ
 Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου σφῆτος ἔλαβε. γήμας δὲ
 30 Ἀλδαίαν τὴν Θεσίου, γυνᾶ Τοξέα· ὃν αὐτὸς ἔκτεινεν
 ὑποπιδῆσαι τὰ τὸν τάφον· καὶ παρὰ τῷτον, Θυρέα καὶ
 Κλύμενον, καὶ θυγατέρας Γόργην, Λυῶ Ἀνδραίμων ἐγ-
 νῆσεν· καὶ Ἀπιάγειραν, Λυῶ Ἀλδαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου.

nuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat : de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicauit. Sed Althea ex O Eneo Meleagrum conceptum peperit : quem Marte satum quidam fuisse tradunt : ad quem iam septem dies natum, ipsas aduenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleager extinguetur, cum stipes in foco accensus perustus fuerit; Quod ubi mater audiuit, stipitem, ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges rediissent, earum primitias O Eneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem pratermissa, consecrauit. Quocirca irata dea aprum immisit, & magnitudine & robore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri minime sinebat, pecoraq; omnia, & obuium quemq; tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quemque conuocauit, eique, qui feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris premium se daturum pollicetur. Qui autem ad apri venationem conuenerunt, hi fuere; Meleager O Enei, Dryas Martis, hi Calydonij sunt: Idas & Lynceus Apharei, Messeny: Castor ac Pollux fratres, Iouis & Leda filij, Lacedaemonij: Theseus Aegaei Atheniensis: Admetus Pheretis, domo Pheris: Ancaeus Cepheusque Lycorgi, ex Arcadia: Iason Aesonis ab Iolco: Iphicles Amphitryonis, Thebanus: Pirithous Ixionis, Larissans: Peleus Aeci, à Phthia: Telamon Aeci, Salaminus: Eurytion Actoris, Phthius: Atalanta Schoenei ab Arcadia: Amphiarus Oiclis, Arginus: Quibus cum & Thestij filij fuerunt Hos O Eneus nonem dies, ubi conuenerunt, hospitio

- ἤλυθ' αὐτὴ δ' ἠνέχε [καὶ τὰ] χ' πάλαιον
 ἦσκε· καὶ περὶ οὗ γάμου αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχι-
 λῆον ἐπάλασεν· ἐγένετο δ' Ἀλκίον· παῖδας δ' Οἶνως
 Μελέαχρον· ὃν ἐξ Ἀρεῦ γεγενῆσθαι φασί· τούτου δ'
 5 ὄντος ἡμερῶν ἐπὶ αὐτῇ, ὡραζομένης τὰς Μοῖρας, φασὶ
 δὲ εἰπεῖν, Τότε τελευτήσῃ Μελέαχρος ὅταν ὁ καί-
 μενος ἐπὶ σ' ἐχάρας δαλὸς κατακτῇ· τὸ ἀκούσας
 τὴν δαλὸν ἀνέλετο Ἀλκίον καὶ κατέβητο εἰς λαοναχίαν·
 10 Μελέαχρος δ', αὐτῇ ἀπρωτος καὶ ἡμερῶν ἡμέ-
 ρων, τὸνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν· Ἐποῖον καρ-
 πὸν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμερῶν τὰς ἀπαρχὰς Οἶνως
 θεοῖς πᾶσι θύων, μόνῃς Ἀρτέμιδι ἐξέλεάτο· μὴνί-
 σασα δὲ ἡ θεὸς, χάσεν ἐφῆκεν ἔξοχον μέγας τε
 καὶ ῥῶμη, ὃς τῷ τε γυναικί ἀσπορὸν ἐπίδη, καὶ τὰ
 15 βοσκήματα καὶ τοὺς ἐνυγχάοντας διέφθειρεν· ὅπῃ
 τοῦτον τὸν χάσεν, τοὺς αἰεῖς ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 πάντας ἐξέλεσε, καὶ τὴν κτείναντι τὸν θῆρα, τῷ
 θραὺν δόσιν ἀρίστειον ἐπηγείλατο· οἱ δὲ στυγέ-
 δοντες ἐπὶ τῷ τῷ χάσεν θῆρας, ἦσαν οὗτοι· Με-
 20 λέαχρος· Οἶνως· Δρύας Ἀρεῦ· ἐκ Καλυδωνός
 οὗτοι· Ἰδῆς καὶ Λυγκεὺς Ἀραρέως, ἐκ Μαισώνης·
 Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Δίδος καὶ Λήδας, ἐκ Λα-
 κωνίδων· Θησέως Αἰγέως, ἐξ Ἀδωνῶν· Ἀδμη-
 τος Φέρετος, ἐκ Φερῶν· Ἀγλαῖος καὶ Κηφῶς,
 25 Λυκούργου, ἐξ Ἀρχαδίας· Ἰάδων Αἴσωνος, ἐξ Ἰωλ-
 κοῦ· Ἰφικλῆς Ἀμφιτεύωνος, ἐκ Θηβῶν· Πηλεΐ-
 δος Ἰξίωνος, ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς Αἰακῆς, ἐκ
 Φθίας· Τελαμὼν Αἰακῆς, ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυ-
 πύαν Ἄκτορος, ἐκ Φθίας· Ἀταλάκη Σχοινέως, ἐξ
 30 Ἀρχαδίας· Ἀμφιάρεος Ὀφελέως, ἐξ Ἀργεῖος· μετὰ
 τούτων καὶ οἱ θεῶν παῖδες· συνελθόντες δὲ αὐ-
 τοὺς, Οἶνως ἐπὶ ὅντις ἡμέρας ἐξένησε· τῇ δεκάτῃ

excepit: decimo autem post die Cephæum Ancæumque,
 ac nonnullos alios venatū, ire cum fœmina indignum
 facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra, quæ Ida
 & Marpeſſa filia erat, maritus, quod ex Atalanta
 quoq; liberos procreare deſiderabat, illos cum ipſa ſimul
 in venationem exire compulſit. Deinde verò cum clarif-
 ſimi illi venatores aprum ipſum circumſtiſſent, Hylæus
 atq; Ancæus à bellua crudeliter vulnerati interierunt.
 Sed Pelæus Eurytionem nolens iaculo confodit. & Ata-
 lanta omnium prima feram in tergo ſagitta percuffit:
 poſt illam verò Amphiaraus aprum in oculo vulnera-
 vit: inde Meleager tranſoſſo latere belluam interfecit.
 Mox detractam pellem Atalanta munari dedit. Tum
 Theſty filij, quod viris præſentibus fœmina præmia
 concedantur, indignum putantes, pellem Atalanta dona-
 tam abripiūt: quam ſibi iure ſanguinis obuenire, ſi Me-
 leager eam capere nolit, affirmabant. Quamobrem ira-
 rum plenus Meleager, Theſty filios obtruncavit, ac pel-
 lem Atalanta reſtituit. Interea verò Alchæa mœrore
 confecta de fratrum cado, ſtipitem rursus accendit, quo
 facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui
 Meleagrum non ita extinctum fuiſſe dicant: Sed cum
 Theſty filij de fera ita contenderent, quod primus om-
 nium Iphicles aprum ſanciſſet, Curetibus & Calydonijs
 bellum conſtatū eſſe. Inde in medium progreſſus Me-
 leager, nonnullos etiam è Theſty filijs occidit. Tum Al-
 theam filium execratam fuiſſe aiunt, eum verò ob con-
 ceptam iram domi manſiſſe. Dehinc hoſtibus ad mœ-
 nis proximè accedentibus, & ciuib; ipſum ſupplici-
 ter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agro ab
 uxore perſuaſum tandem domo exiſſe memorant; atq;
 ubi reliques Theſty filios occidit, pugnando in humanis

δὲ, Κηφίως καὶ Ἀλφειῷ καὶ πνυν ὁμίῳ ἀπὸ ξένων
 τῶν μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τῇ θήρῃ ἐξέναι. Μελέα-
 ρος, ἔχων γυναικα Κλεοπάτραν, ἣ Ἰδου καὶ Μαρ-
 τήνης θυγατέρα, βυλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ατταλίδης
 5 τέκνον ποιήσας, σωπνάζεσθαι αὐτοὺς ἐπὶ τῇ
 θήρῃ μετὰ ταύτης ἐξέναι. φειδάντων δὲ αὐτῶν
 τὸν χρόνον, Ὑλέως μὲν καὶ Ἀγκάιος ὑπὸ τοῦ θῆ-
 ρος διεφθόρησαν. Εὐρυπίαν δὲ Πηλεὺς ἄκον κα-
 τήκοντις. τὸν δὲ χρόνον περὶ μὲν Ατταλίδην
 10 εἰς τὰ νῦν ἐτόξευσε. δεύτερος δὲ Ἀμφιάρεος
 εἰς τὸν ὀφθαλμὸν. Μελέαρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κα-
 νεῶνα πλάξας, ἀπέκτεινε· καὶ λαβὼν τὸ δέρας, ἔδωκε
 καὶ Ατταλίδῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες ἀδελφοῦντες, εἰ
 παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήφεται, τὸ δὲ-
 15 ρας αὐτῇ ἀφείλοντο· καὶ ἥμος αὐτοῖς προσήκων λε-
 γοντες, εἰ Μελέαρος λαμβάνῃ μὴ περαιεῖτο.
 ὀρχιδίς δὲ Μελέαρος, τοὺς μὲν Θεσίου παῖδας
 ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ατταλίδῃ. Ἀλ-
 δαία δὲ, λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ καὶ ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ,
 20 τὸν δαδὸν ἤφα· καὶ ὁ Μελέαρος ἐξαίφνης ἀπίδα-
 νεν. οἱ δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω Μελέαρον τελευτῆσαι.
 ἀμφισβητούμενων δὲ τῆς θήρας [φασὶ] καὶ Θεσίου
 παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρῶτου βαλόντος, Κέρησι καὶ
 Καλυδωνίοις πόλεμον ἐστῆσαι. ἐξελθόντος ὃ Με-
 25 λεάρχου, καὶ πνας καὶ Θεσίου παίδων φορευσαυτος,
 Ἀλδαίαν ἀρξάσθαι κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὀρχιζόμενον
 οἴκοι μένειν. ἤδη δὲ καὶ πολέμιον τοῖς σείχεσι
 περισπάζοντων, καὶ καὶ πολιτῶν ἀξιοῦντων μετ'
 30 δικτείας βοηθεῖν, μόλις παιδόντα ὑπὸ τῆς γυναι-
 κὸς ἐξελεῖν, καὶ τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν
 Θεσίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον μετὰ δὲ τὸν Με-
 λεάρχου θάνατον, Ἀλδαία καὶ Κλεοπάτρα ἐαυταῖς

esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspendebant. Et, quæ mortuum deplorare mulieres in aues sunt commutata. O Eneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata, Oleno accepisse hanc in præmiū ait, O Enea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaia oppido, desloratam ab Hippostrato Amaryncei filio Hipponoum patrem misisse ad O Eneum, qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longe aliquò amandaret, præcepisse. Sunt quoque, qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab O Eneo vitiatam fuisse cognouisset. gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demum O Eneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, O Eneumque ita volente Ione filiam ardentissimè deperisse. Tydeus verò, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, O Enei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus, Sed is, qui Alcmaonidem tragediam scripsit, testatur, Melanis filios O Eneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, ac Sthenelum: ut verò Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dicam impingente, confugisse ad Argivos, Adrastumque adesse, ductaq; eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellum profectus, à Menalippo vulneratus occubuit. Sed Agrii filij, Therseus, Onchestus, Prothous, Celentor, Lycopæus, Melanippus, occupatum O Enei regnum patri attribuerunt: quin etiam viuentem adhuc O Eneum in vincula coniectum flagris cadebant. Deinde verò Diomedes ab Argis regressus cum altero clanculum, Agrii quidem filias præter Onche-

- αἰήθησαν. αἱ δὲ ὀφλοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναικες,
 ἀπορνεώθησαν. Ἀλκίαιας δὲ ἀπαθανούσης, ἔγκλημα
 Οἶνός· Πειβοίαν τὴν Ἰππονόου. ταύτῃ δὲ, ὁ
 μὲν γάλας τὴν Θηβαΐδα, πολεμηθείσης Ὀλένου
 5 λέγει λαβεῖν Οἶνέα γέρας· Ἡσίოდος δὲ, ἐξ Ὀλέ-
 νου τῆς Ἀχαιῆς ἐφθαρμένῃν ὑπὸ Ἰπποκράτου ὥς
 Ἀμαρυγκίως, Ἰππὸνεν ἢ πατέρα πίνειν πρὸς
 Οἶνέα πύρρῳ ἢ Ἑλλάδι· ἅντα, ἐντελὰ μὲν ἀπο-
 10 σείλαι. εἰς δὲ πινεσι οἱ λέγοντες Ἰππὸνεν δὴ γόν-
 τα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένῃν ὑπὸ Οἶνέως,
 ἔγκυον αὐτὴν πρὸς τὸν ἀποπόμεναι. ἐβλήθη ἢ
 ἐν ταύτῃ Οἶνι Τυδίδι. Πείσανδρος ἢ αὐτὴν ἐν
 Γόργης χυεῖν λέγει. τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἶνέα καὶ
 τὴν βούλησιν Διὸς ἐρεθίζουσι. Τυδεὺς δὲ, ἀνὴρ
 15 γρόμφου· ἡμεῖς, ἐφθαρεύθη, κτείναι, ὥς μὲν
 πινεσι λέγουσι, ἀδελφὸν Οἶνέως Ἀλκίβοον· ὥς δὲ
 ὁ τὴν Ἀλκμαιονίδα γαλαῶς, τοῖς Μέλανθ· παῖ-
 δας ἐπιδουλεύοντες Οἶνι, Φωκίαν, Εὐρύαλον,
 20 Τάρλαον, Ἀνπόχην, Εὐμήδην, Στέρκον, Χαί-
 ρον, Σθένεον· ὥς δὲ Φερκύδης φησὶν, Ὀλέ-
 νιον ἀδελφὸν ἴδιον. Ἀχίου δὲ δίκας ἐπάροντο
 αὐτῷ, φυγὴν εἰς Ἀργίον· ἥκα πρὸς Ἀδραστον·
 καὶ τὴν τούτου γήμας θυγατέρα Διήπυλιν, ἐχύ-
 25 νησε Διομήδην. Τυδίδις μὲν οὖν, ἐπὶ Θήβας μετὰ
 Ἀδράστου στρατεύσασθαι, ὑπὸ Μελαρίππου πρῶτος
 ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἀχίου παῖδες Θέρσιππος, Οἰχιστός,
 30 Πρόθοος, Κελεῦτος, Λυκαπιδίς, Μελαρίππος,
 ἀφελόμενοι τὴν Οἶνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἐ-
 δόκον· καὶ πρὸς τὸν Ὀινέα χερσὶν ἔ-
 λκυσαν. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργεὺς πα-
 ρεχόμενος μετὰ ἄλλοι κρυφαί, πύς μὲν Ἀχίου
 παῖδας, χεῖς Οἰχιστοῦ καὶ Θερσίππου, πάντα

stum, Therfippumq; omneis è medio sustulit, quoniam illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnum, cum iam senio confectus O Eneus esset, Andreamoni O Enei filia marito concessit habendum, O Encumque in Peloponnesum abduxit. Sed qui periculum euaserant, Agrii filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt. Verum vita functum Diomedes Argos translatum, hic, ubi nunc ab eo urbi nomen est inditum O Enoe, sepelivit: & ducta uxore Egialea Adraști filia, siue ut alijs placet, Egialei, contra Thebas Troiamq; militasse perhibent. Caterum ex Æoli filijs Athamas Bœotia regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam verò Hellen. & is uxore Nephele mortua, Inonem sibi connubio iungit: de qua Leærobum & Melicerten filios habuit. Sed insidias nectens à Nephele natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persuasit. quo sumpto clam viris, imperata faciunt. Terra, quòd fruges tostas excepisset, annonam minimè tribuebat. Quocirca Delphos Athamas de caritate ac penuria rerum vitanda misit, qui scitarentur oraculum. Ino verò, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem praecepisse referant, Ioni Phrixum esse iugulandum. Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit. Nephele interim ipsum cum filia eripuit, & à Mercurio autem velleris arietem acceptum dedit: quo cum per aërem veherentur, quicquid terra ac maris interiacebat, superarunt; Post, cum ad id freti, quod Sigeum inter & Chersonesum existit, venissent, Helle in profundū decidit, ibiq; extincta, ab ea Helle pontus appellatur. Phrixus autem in Colchys usq; penetravit, huc scilicet, ubi Ætes Solis

- ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ, φθάσαντες εἰς Πελοπόννη-
 σον ἔφουρον· τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ
 Οἰνός, Ἀνδραίμονι τῷ τῆνδ' Ὀυγατῆρα τοῦ Οἰνέως
 γήματι δέδωκε· ἃ δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἦλθ.
 5 οἱ δὲ διαφυρόντες Ἀχρεῖ παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ
 τὴν Τηλέφου Ἑστῆαν τὴν Ἀρχαΐδας, ἃ προσβύτῳ ἀπί-
 κειναν. Διομήδης δὲ, ἃ νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κομίσας,
 ἔδωκεν, ὅπως νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνὸν καλεῖται,
 καὶ γῆμας Αἰγαλέαν τὴν Ἀδράστου, ὡς ἐνιοὶ φασί, ἃ
 10 Αἰγαλέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐσφάτευσε. τῶν
 δὲ Αἰόλου παίδων, Ἀδάμας δυνάστεύον Βοιωτίας, ἐκ
 Νεφέλης τέκνοισ' ἔμεινε παῖδα Φείζον, Ὀυγατῆρα δὲ Ἑλλῶ.
 αὐτοῖς δὲ Ἰνώ γαμήϊ· ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελι-
 κάρτης ἐγένοντο. ἐπιβελύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης
 15 τέκνοις, ἔπεισε τοὺς γυναικῆς τὴν πυρὸν φρύγειν λαμ-
 βάουσαι τὴν κρύφα τῇ ἀνδρῶν, ὅπως ἔπαυον. Ἢν
 δὲ, πεφρυγμένους πυρὸς διαχρῆμένη, καρπὸς ἐτήσιος
 ἐκ ἀνείδου. διὸ πέμπων ὁ Ἀδάμας εἰς Δελφούς,
 ἀπαλασθῆναι ἐπυνθάνετο τὴν ἀφορίας. Ἰνὴ δὲ Ἰὺς πεμ-
 20 φθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη καρχησιμένον παύ-
 σαι τὴν ἀκαρπῆαν, ἵνα σφραγῇ Διὶ ὁ Φείζων. τῷ
 ἀκούσας Ἀδάμας, σιωπῶν καὶ ὁρῶν τὴν τῆνδ'
 γυνῇ, κατὰ κοινῶν, τὴν βοῶν πρὸς τὴν Φείζον. Νε-
 φέλη δὲ μὲν τὴν Ὀυγατῆρα αὐτὸν αἰήρπασε. καὶ παρὰ
 25 Ἑρμῇ λαβῆσα χρυσόμαλλον κρινὸν ἔδωκεν· ἐφ' ᾧ φε-
 ρόμενοι δὲ ἔσαν, τὴν μεταξὺ γυνῇ ὑπὸ ἔκθεσιν, καὶ
 δάλασσαν. οἱ δὲ ἐγένοντο καὶ τὴν μεταξὺ καίμενόν
 δάλασσαν Σιγῆν καὶ Χερρόνησον, ὅλκον εἰς τὴν βο-
 30 ὄν ἡ Ἑλλὰς· καὶ καὶ δυνάστες αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης
 Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος· Φείζων δὲ ἦλθεν
 εἰς Κόλχιν, ὃν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς Ἡλίου καὶ

ac Perseidis filius imperabat. Hanc Circes & Pasiphaes, quam Minos conjugem habuit, sororem fuisse perhibent. Aetos itaq; Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciopem filiā nuptui dedit. Hic autem Ioui Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit: & eius pellem Aeta socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. Phrixus verò ex Chalciopē Aeta filios quatuor extulit, Argum, Melanem, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Iunonis iram, & filijs etiam, quos ex Inone stultulerat, orbatu fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit. Ino autem Meliceram secum ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, ubi nam gentium esset habitaturus; oraculo monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui, cum multum terrarum peragrasset, lupis, qui ovium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cum illi vidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dedērunt. Post Athamas, regionē à se condita nomen Athamariam imposuit. Deinde Themistonem Hypsei filiam cepit uxorem, ex eaq; Lenconem, Erythroem, Schœneum, & Ptoem genuit. Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyrā, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiam sibi uxorem coniungit: ex iis Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic igninorā Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manibus & capite subuolendo cruciatur, idque, ubi in summa subuoluit, de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi filiam illatam ei fuisse dicant, quod occultū illius rapto-rem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur. Deion autem Phocidis rex Diomedem Xuthi filiam du-

Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Πασφάνης, καὶ
Μίνως ἑγνημόν. ὅσος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῇ
δυατέρῳν Χαλκιδόπῳ δίδωσιν. ὁ δὲ, τὸ χευσόμαλλον
κρίδον Διὶ δύνει φυξέω· τὸ δὲ τέτε δέρας Αἰήτη
5 δίδωσιν· ἐκείνῳ δὲ αὐτὸ πρὸς δρυὶ ἐν Ἄρεθ' ἄλσσι
καθήλωσιν. ἐχθύνοντο δὲ ἐκ Χαλκιδόπης τῆς Αἰήτης
τέσσαρες Φεῖξω παῖδες, Ἀργος, Μέλας, Φεζύγης,
Κύτωρ. Ἀδάμας δὲ ὕστερον διὰ μύλων Ἠέρας, καὶ τῆς
ἐξ Ἰνὸς ἐστερήθη παίδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μανείς, ἐπὶ-
10 ξάσσε Λεαρχόν. Ἰνὼ δὲ Μελικέρτῳ μὲν ἑαυτῆς εἰς
πέλαγος ἐρρίψεν. ἐκπεσὼν δὲ τῷ Βοιωτίας, ἐπιωδά-
νετο τῷ θεῷ πᾶς κατοικησέσθαι. χηιδέντος δὲ αὐτῷ κα-
πικεῖν ἐν ᾧ ὥρ' αὖ πόπῳ ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενι-
σθῇ. πολλὴν χώραν διελθὼν, ἐπέτυχε λύκοις περ-
15 βάτων μικρὰς νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν,
αὐτὸν διηρωτῶν ὑπολιπόντες ἔφυγον. Ἀδάμας δὲ κῆρας
τῇ χώρῃ, Ἀδαμαντίῳ ἀφ' ἑαυτοῦ περσηγρόσσε. καὶ
γῆρας Θεμιστῷ τῷ Τυφίῳ, ἐχθύνησε Λόκωνα,
Ερυθρόν, Σχοινέα, Πτόον. Σίσυφῳ δὲ Αἰόλῳ
20 κῆρας Εὐρύαν τῷ νυῖ λεγμένῳ Κόρινθον, γα-
μεῖ Μερόπῳ τῷ Ἀτλαῖῳ. ἐξ αὐτῆς παῖς γίνεται
Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐχθι-
νήθη· ὃς ἐκτείνει τῷ πυρίπῳ Χίμαιραν. κο-
λάζεται δὲ Σίσυφῳ ἐν ἄλσιν, σπύρον τῇ χειρὶ καὶ τῇ
25 κεφαλῇ κυλίων, καὶ τῷτον ὑπεβάλλειν δέλων. οὐκ
δὲ ὠδόμενῳ ὑπὸ αὐτῆς, ὠδεῖται πάλιν εἰς Ἰνὸς πύ-
τιναι δὲ παύτῳ τῷ δίκῳ, διὰ τῷ Ἀσπῷ δυ-
γατέρεσσι Αἰγίαν· ἀπάσαντα γὰρ αὐτῷ κρύφα Δία,
Ἀσπῷ μινύσσει ζητουῦν λέγεται. Δηίων δὲ βασι-
30 λείων τῆς Φωκίδος, Διομήδῳ τῷ πατρὶ γαμεῖ.

xit uxorem : qua illi filiam *Asteropeam* parit, & ma-
 res *Anetum*, *Actorem*, *Phylacum*, & *Cephalum*, qui
Procrin Erechthei filiam sibi coniungavit. Hunc autem
 contra *Aurora* impatienter amans, rapuit. At *Perieres*
Messenapotitus, *Gorgophonen* *Persei* filiam in matri-
 monium accepit : de qua *Aphareus*, *Lencippus*, *Tyndar-
 reus* & *Icarius* filij orti sunt. Pleriq; verò *Perieren*
 asserant non ex *Æolo*, sed *Cynorta*, qui *Amocla* filius
 fuit, natum. Proinde qua de *Perieris* nepotibus tradun-
 tur, ubi de *Atlantis* genere agetur, dicemus. *Magne*
 autem *Æoli* filius, *Naidem* nympham ducit uxorem,
 ex qua filios gignit *Polydectem* ac *Diictyn*. Hi *Seriphum*
 incoluere. *Salmoneus* autem prius quidem circa *Thef-
 saliam* habitavit ; at reuersus ipse in *Elidem*, urbem
 ibi condidit. Qui cum contumeliosus snoopte foret inge-
 nio, seq; *Ioui* adaequaret, sua ipsius impietatis pœnas
 dedit. Nam se *Iouem* esse pradicabat, & qua illi dedicari
 solebant, ea sibi immolari inbebat. Necnon pelles detra-
 ctas in quadriga cum lebetibus aneis agitans tonitrua
 se concitare disctitabat ; necnon iaculans in cœlum ar-
 denteis faces, fulgura se imitari iactitabat, Hinc ipsum
Iupiter fulminat : urbemque ab eo conditam, extinctis
 cinibus omnibus, solo aquauit. Ceterùm *Tyro* *Salmo-
 nei* filia ex *Alcidice* gnata, cum apud *Cretheum* *Salmo-
 nei* fratrem aleretur, *Enipei* fluij amore flagrauit,
 atq; ad illius fluentacōtinenter accedēs, propter amnem
 conqueri minime definebat. *Neptunus* interim sumpta
Enipei forma, cum ipsa concubuit. Hec autem, cum ge-
 minos clanculum peperisset, infantes exponit. Expositis
 autem pueris, & equarijs pastoribus prateruentibus,
 equarum una, cum infantium alterum ungula, casu
 quodam, tetigisset, faciei partem linidulam reddidit,

- καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστεροπεία· παῖδες δ' ἔ-
 Αἰνείας, Ἀκτῶρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμῖ
 Πέριπλεον τὴν Ερεχθίδας. αὐτῆς δὲ ἡ Ἥως αὐτὴν
 ἀρπάζει ἐραδείῃσα. Πειήρης δὲ Μεσσηνίῳ καταχθῶν,
 5 Γοργυφόνῳ τὴν Πελοπίδας ἐγγυῖται· ἐξ ἧς Αφαιδὸς
 αὐτῷ καὶ Λόκκωπος, καὶ Τυωδάρως, ἐπὶ τε Ἰθάκῃ,
 παῖδες ἐγγύοντο. πολλοὶ δὲ καὶ Πειήρῳ λέγουσιν,
 ἔκ Αἰόλου παῖδας, δηρὰ Κυωόρτα τῷ Ἀμύκλῳ. δίοψρ
 τὰ περὶ τῆς Πειήρης ἐκγόνων, ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ
 10 γένει δηλωσάμεν. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῖ νύμφῳ
 Ναΐδῃ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ
 Δίκτυς. ἔτι Σείριον ἔκτισαν. Σαλμωνίδης δὲ, τῷ
 μὲν περὶ τὸν Θεσπλίαν κατῴκει· περὶ τὸν Ἰθάκην
 δὲ αὐτῆς εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. ὕβρις
 15 δὲ αὐτῆς, καὶ τῷ Διὶ ἐξισυῖναι θέλων, διὰ τὴν ἀσπί-
 βειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν ἴσθαι Δία, καὶ τὰς
 ἐκείνου ἀφελόμενον θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θυῖν.
 καὶ βύρας μὲν ἐξηρημένους ἐξ ἀμῶν μὲν λεβήτων
 χαλκῶν σύρον, ἔλεγε βροντᾶν· ἑλλάνων δὲ εἰς ἑρα-
 20 νὸν αἰδομένας λαμπάδας, ἔλεγε ἀστράπην. Ζεὺς
 δὲ αὐτὸν καραμώσας, τὴν κατὰ τὴν αὐτῆς πό-
 λιν καὶ τὰς οἰκήτορας ἠφάνισεν πάντας. Τυρῶ δὲ ἡ
 Σαλμωνίδης θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκτης, παρὰ Κρηδεῖ
 τῷ Σαλμωνίδης ἀδελφῷ προφομένη, ἔρποντα ἔχει
 25 Ἐνιπέως τῷ ποταμῷ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τότε
 ῥεῖδρα φοιτῶσα, τύποις ἀπὸ δούρετο. Προσιδῶν δὲ
 ἐπελάττει Ἐνιπέϊ, συλῆ τε κλίδη αὐτῇ. ἡ δὲ, γυνή-
 σαια κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκειμένων
 δὲ τῇ βρεφῶν, παριόντων ἱπποφορβῶν, ἱππος μία
 30 προσεφάμειν τῇ μητρὶ πατέρη τῇ βρεφῶν, πάλιν
 π τὸ προσώπῳ μέγας ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφορβὸς

Tum equarius infanteis ambos suscepit alendos, & cun-
 timidula reddita est faciei pars. Peliam nominavit, quasi
 Linium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui
 cum ad iustam integramq; aetatem pervenissent, agnita
 matre, nouerunt, quòd eius opera parentem male affe-
 ctam percepissent. factò in eam impetu occiderunt: qua,
 tametsi intra Iunonis templum confugere antevertis-
 set; eam tamen Pelias super aram ipsam ingulavit: &
 in omnibus rebus Iunonem negligebat. Atqui postea in-
 ter se discordià exorcere non desierunt. Neleus demum
 regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe con-
 dita, Chloridè, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua
 Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, A-
 sterium, Pylæonem, Deimachum, Eurybium, Epidaurum,
 Rhadium, Eurymenem, Euagoram, Alastorem, Nesto-
 rem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias
 sese formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnant,
 quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in
 leonem, modò in serpentem, nunc in apem, facie còuersa,
 ab Hercule tamen cum cæteris Nelei filijs occisus est.
 Sotus autem Nestor seruatus est incolomis, quippe qui
 apud Gerenios educabatur: & ducta uxore Anaxibia,
 Crætei filia, foemina Pisidicon & Polyæstion: mares
 autem Perseum, Stratiachum, Aretum, Eschephronem,
 Pisistratum, Antilochum & Thrasymedem suscepit.
 Pelius verò Thessaliam incolebat: ducta Brantis filia
 Anaxibia, sine, ut quidam volunt, Philamathæ ex Am-
 phione orta, filium Acastum genuit, & foeminei sexus
 Pisidicon, Pelopean, Hippothoem & Alcestin. At Cre-
 theus cecidit Iolco, Tyronem Salmonæ filiam cepit:
 uxorem ex qua ipse filij nascuntur Esan, Amythaon
 & Pheres. Amythaon igitur Pylum habitas, Idomenen

ἀμφότεροι τὰς παῖδας ἀελοῦμεν ἰδρύει, καὶ
 τὸ μὲν, πλισθέντα, Περίαν ἐκλείουσιν· τὸ δὲ ἔπε-
 ρον, Νηλεῖα. τελευτῶντες δὲ, αἰγυρίουσιν τὴν
 μητέρα, καὶ τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σιδήρῳ. κα-
 5 κουμένῳ γὰρ γόντες ὑπὸ αὐτῆς τὴν μητέρα, ὤρμη-
 σαι ἐπ' αὐτῇ. ἡ δὲ φάσασα, εἰς τὸ δ' Ἡρας τέ-
 μεν κατέρυξεν. Περίας δὲ ἐπ' αὐτῶν ἦν βωμὸς
 αὐτῇ κατέσφαξε. καὶ καδύλα διετέλει τὴν Ἡραν
 ἀπμαζών. ἐσπίασεν ὃ ὕστερον πρὸς ἀγγέλοις. καὶ
 10 Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦεν εἰς Μεσσηνίῳ, καὶ Πύ-
 λον κτίζει· καὶ γαμῖ Χλωείδα τὴν Ἀμφίον, ἐξ
 ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηνελόπεια· ἄρρενες δὲ,
 Ταῦρος, καὶ Ἀσείας, Πυλάων, Διόμαχος, Εὐ-
 ρύβιος, Εἰπείας, Ράδιος, Εὐρυμήνης, Εὐαγό-
 15 ρας, Ἀλάσας, Νέστωρ, Πειρικλῆος· ὃ δὲ Πο-
 σιδῶν δίδωσι ματαβάλλειν τὰς μορφαί· καὶ μαχόμενος,
 ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπύρην Πύλον, γινώσκων ὅτι μὲν
 λέων· ὅτε δὲ ὄφεις, ὅτε δὲ μέλισσαι, ὑφ' Ἡρα-
 κλέους μὲν ἦν ἄνθρωποι Νηλεὺς παῖδων ἀπιδάμεν.
 20 ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ Γερωνίοις
 ἐπέρετο, ὅς γ' ἦν Ἀναξίβιαν καὶ Κερτιάδας, θυγα-
 τέρας μὲν, Πεισιδίκην καὶ Πολυκλείην ἐχόντες· παῖ-
 δας δὲ, Περσίδα, Στράτιον, Ἄρην, Εὐφρονα,
 Πεισίστρατον, Ἀντίλοχον, Θερασμίδην. Περίας δὲ
 25 καὶ Θεσσαλίαν κατόικει· καὶ γ' ἦν Ἀναξίβιαν τὴν
 Βίαντος, ὅς ὃ ἐνίοι λέγουσι, Φιλομάχῳ τὴν Ἀμ-
 φίον, ἐχόντες παῖδας μὲν ἄκοντες· θυγατέρας δὲ
 Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἰσποδίην, Ἀλκισίην.
 30 Κρηδεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμῖ Τυρῶ καὶ Σαλ-
 μαγέως [τὴν αὐτὴν ἀδελφεὶν] ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
 γνηται παῖδες, Αἴων, Ἀμυδάων, Φέρης. Ἀμυ-
 δάων μὲν ἔνθα Πύλον, Πεισιδίκην γαμῖ τὴν

Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias & Melampus; qui, cum ruri ageret, ac pro ipsius adibus quercus esset, in eaq; serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremanit, at serpentium pullos educavit: qui cum ad iustum corporis modum succrenissent, ipsum iam dormientem circumstiterunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expergesfactus, excitatusque, ac perterrefactus, superuolitantium avium voces intelligebat, & quae ab ijs futura edocebatur, mortalibus predicebat. per hanc spicinam praeerea vaticinari ab ijs didicit. Ad haec Apollini prope Alpheum obuiam factus, circa cetera vaticinandi peritissimus evasit. Bias verò Amythaonis filius, Peronem Nelei filiam uxorem dopoposcit. Hic, per multis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegissent, se traditurum, diestitabat. Ea verò ad Phylacam urbem custodia canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere quidebat. Quare cum nulla vi boves abigi possent, Melampodis fratris opem sibi constituit implorandam. Id illi germanus se prestiturum pollicetur, eiq; abiguum deprehensum iri prae dixit: qui, si iam annum planè exactum in vinculis iacnerit, ita demum boves habiturum se cecinit. Post eiusmodi pollicitationem Phylacen versus contendit, atque, ut praedixerat, deprehensus, in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur. Deinde verò toto prope anni circuitu revolutum, teredinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit: & quantum è trabe derisum esset, percontante, teredinibus tum minimum superesse responditibus, illa se statim traduci iubet, quo vix dum

- φέροντες· καὶ γίνονται παῖδες αὐτῶν Βίας καὶ Μελάμ-
 ποις· ὅς ἐπὶ ἤϊ' ἡρώων διατελῶν, ὥσπερ πρὸς τὴν
 οἰκῆσίν τε αὐτῶν δρυὸς, ἐν ἣ φωλεῖς ὄφειν ὑπῆρχεν,
 ἀπεκλεινάντων ἤϊ' διεσπόντων τὰς ὄφεις, τὰ μὲν
 5 ἔρποντα, ξύλα συμφορήσας, ἔχουσιν· τὰς δὲ ἤϊ' ὄ-
 φειων νεοσσὺς ἔδρεψεν. οἱ δὲ, ἡρόμενοι τέλειοι,
 περὶ πάντες αὐτῶν κοιμωμένῳ ἤϊ' ὤμων ἐξ ἑσπέρου,
 ταῖς ἀκοαῖς ἣ γλαῖταις ἐξεκάλειον. ὁ δὲ, ἀνὰ σταῖς,
 καὶ ἡρόμενος περὶ δέξας, ἤϊ' ὑπὸ πτομένῳ ὀρέων
 10 τὰς φωνὰς σιωπῇ· καὶ παρ' ἐκείνων μαθήσαντα, πρὸς
 λέγει τοῖς ἀνδράποισι τὰ μέλλοντα. προσέλαβε δὲ
 καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἱερῶν μαθηκίῳ. περὶ δὲ τῇ Αλφειῶν
 στυγρῶν Ἀπόλλωνι, πῶς λοιπὸν ἄριστος ὡς μάστις.
 Βίας δὲ ὁ Ἀμυδάωνος ἐμνησεύετο Πηλεὺς ἣ Νη-
 15 λέως. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῶν μνησθέντων τὴν θυγα-
 τέρα, δῶσεν ἔφη τῇ τῆς Φυλάκου βόας κομίσαντι
 αὐτῇ. αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ καὶ κύων ἐρύλασεν
 αὐτὰς· ὃν ἔτε ἀνδρῶπις, ἔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν
 ἐδωάτο. πάντας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψας,
 20 παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμποις δὲ
 ὑπέχετο· καὶ προείπεν ὅτι φωρεθήσεται κλέπτων· καὶ
 δεδῆς ἐσιαυτὸν, ἔτι τὰς βόας λήψεται. μὲν δὲ τῇ
 ὑποχέσθην, εἰς Φυλάκην ἀπῆεν· καὶ χαλεπῶς προείπε,
 φωρεθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν δίκῃματι ἐφυ-
 25 λάθητο. λειπομένη δὲ τῇ ἐσιαυτῇ βραχέως χροῖον,
 τῇ καὶ τὸ κορυφαῖον τῆς σέλης σκαλῆκον ἀκύνει. τῇ
 μὲν ἐσφῶντος πόσον μέγας ἦδη ἦν δοκὴ διαβεβήκα-
 νται· τῇ δὲ, ἀποκρινάμενων λοιπὸν ἐλάχισον ἔει-
 30 καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα με-
 ταγαγεῖν. ἡγομένη δὲ τῇ τε, μετ' ἑ πολὺ σιωπέσθαι
 τὸ οἶκημα, δαμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν ὅτι

facto, domicilium illud corruit. id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere; ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boni recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum auis eubcauit, ad quem cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quod olim Phylacus arictes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum lacauit. Quare puer metu percussus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eamque obductus cortex operuit. Inuēto itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hac à vulture praeceptus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam & illo rubiginem denos per dies bibendam propinanit; Et is Podarce filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam consecutus in coniugium collocavit, & Messena aliquandiu mansit. Postea verò quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberauit, quo etiam cum Biante fratre commigravit. Porro Biantis & Peronis filius Talans fuit, de quo & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopaeus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, qua nupsit Amphiarao. Parthenopaeus autem Pronaxum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Troiam navigavit. ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, foeminei quidem sexus Argiam, Deipylum, Egialeam,

ἐστὶ μαρτυρῶντος, λύσας παρεκλήσαντο εἰπὼν, ὅπως
 αὐτῷ τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ πῦδες γινόνται. ὁ δὲ, ὑπέ-
 ρχτο, ἐφ' ἧ τὰς βόας λήψεται, καὶ καταθύσας ταύ-
 ρους δύο, καὶ ἀλλείσας, πῶς αἰῶνας περὶ τελευ-
 5 σατο. παρεμφυμένῳ δὲ αἰγυπῷ, παρὰ τύτῃ μαν-
 θάνει δὴ, ὅπ' Φύλακθ' ποτὲ κρείσσει τέμνων ἐπὶ
 ἡν' ἀχέων, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχην ἡμα-
 γμένῳ ἐπὶ κατέβητο. δεισάντ' οὖν τὸ παιδὸς, καὶ
 10 φυγόντ' αὖθις, κατὰ τῆς ἰσθμῶς δρυὸς αὐτῶν ἐ-
 πίβη, καὶ τῶν τῶν ἐμφυτρεφῶν ἐκάλυψεν ὁ φλοῖος.
 ἔλεγχον οὐκ ἀραδύσας τῆς μάχης, εἰ ζύσων τὸν
 ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δ' ἦ πείν, πῶδα γυνή-
 σει. ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπῷ Μελάμποις, τὴν μὲν
 15 μάχην εὖρε, καὶ τὴν Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ζύσας, ἐπὶ
 ἡμέρας δέκα δέδωκε πείν, καὶ πᾶσι αὐτῷ Ποδάρκης
 ἐγγύετο. ταῖς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τὴν αὖ-
 τὴν τῷ Νηλέϊ θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
 μέγχι γὰρ πνῶ ἐν Μεσσηνί κατόκει. ὡς δὲ τὰς
 20 ἐν Ἀργεὶ γυναικὰς ἐξέμνη Διόνυσος, ἰὸν μέρει τῆς
 βασιλείας ἰαδύαθ' αὐταῖς, ἐκεῖ μὲν Βιάντ' ἐκα-
 τέκησε. Βιάντ' ὅτ' ἐν Πυρῷς Ταλάδῃ, ὅτ' ἐν Λυσ-
 μάχῃ τῆς Ἀβαντ' ἐν Μελάμποδ', Ἀδραστος,
 Παρθενόπυλ', Πρωόνος, Μνηκιδῆς, Αἰεϊδόμαχος,
 25 Εὐφύλη, ἡ δὲ Ἀμφιάρεθ' ἡμίονοι. Παρθενόπυλ' δὲ
 Πρωόνος ἐγένετο, ὅς μὲν τ' Ἐπρόων ἐπὶ Θύβας
 ἐστράτευθη. Μνηκιδῆς ὅτ' Εὐρύαλ', ὅς ἦσαν εἰς Τροί-
 αν. Πρωόνος δὲ ἐγγύετο Λυκῆρος, Ἀδραστος δὲ
 καὶ Ἀμφιάρεθ' ὅτ' Πρωόνος, θυγατέρες μὲν Ἀρχία,
 30 Διπύλη, Αἰγιάλεια, πῶδες δὲ Αἰγιάλεις, Κυνά-
 ριππος. Ἀρχίας δὲ ὁ Κρηταῖος, πόδας ἐν Θερμῇ

*sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit. Pheras Crethei filius, qui Pheras urbem Thessalia com-
 didit, Admetum ac Lyncurgum procreavit; Lyncurgus
 circa Nemeam habitavit. Qui ducta Eurydice, vel, ut
 alij narrant, Amphithea uxore, Ophelten cognomento
 Archemorum genuit. Caterum Admeto Pheris re-
 gnanti, Apollo mercede conductus seruiuit, quo tem-
 pore Pelia filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo cur-
 rum, à leone & apro trabendum, postulat: Admetus
 Apollinis ope leonem & aprum iunctos ad regem per-
 duxit: & Alcestin capit: qui cum in nuptijs de more
 sacra faceret, Diana immolare oblitus, aperto thalamo,
 magnum draconum globum inuenit. Cui tum Apollo
 numinis iram placandam esse monuit, & à Parcis de-
 inda dopoposcit, ut cum Admetus in humanis esse desi-
 turus esset, tum mortis periculum evaderet, si quis pro
 eo sine pater, sine mater, aut uxor mortem ultro subie-
 vint. Post, ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro
 filio è vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro ma-
 rito suo mori non dubitavit, & eam Proserpina rursus
 in vitam remisit, sed, ut quibusdam placet, Hercules
 commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.
 Iason autem Æsone, Crethei filio, & Polymede Auto-
 lyci filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci
 post Cretheum regnavit: cui de regni successore scisci-
 tanti respondit Apollo, qui alterum pedem duntaxat
 calceatum haberet, cavendum esse. Primò cum id genus
 oraculi minimè intellexisset, paulò post re ipsa percepit.
 Nam cum in litore Neptuno immolaret, cum permul-
 tos, tum etiam Iasonem ed-acoersivit. Is verò, quòd ræ-
 rustica desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra
 properavit: & Anaurum amnem traiciens, alterum*

- κῆρας, ἐχθύνοντο Ἀδμῆτον καὶ Λυκάργον. Λυκάργος μὲν οὐκ ὤφει Νεμέαν κατέκτανε· γῆρας δὲ Εὐρυδίκῃ, ὡς δὲ ἔνιοι φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐγέννησεν Οφείλιον κληθέντα Ἀρχέμορον. Ἀδμήτῃ δὲ βασιλεύοντος ἤρ' φεράδ', ἐθήτῳσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευμένῳ ᾧ Πελίῃ θυγατρὶ Ἀλκῆστιν. ἐκείνῳ δὲ δύοσιν ἐπαγγελαμένῳ Πελίῃ τινὶ θυγατρὶ, πρὸ καταζώξαντι σῆμα λέόντων καὶ κῆρων· Ἀπόλλων ζεύξας ἔθηκεν. ὁ δὲ κομίσας παρὲς
- 10 Πελίαν, Ἀλκῆστιν λαμβάνει. δύω γ' ἐς τοῖς γάμοις, ἐξελάδῃσιν Ἀρτέμιδι δῶσαι. διὰ τὸτο ᾧ δαίμον ἀνδρῶν, εὖρε δρακόντων σπείεσσι πληρῶμεν. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκεισθαι τινὶ δαίμονι ἤπῃσιντο παρὲς Μοιρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμῆτος μέλλῃ
- 25 τελευτᾶν, ὑπολυθῇ τοῦ θανάτου, αὐτὸς ἐκείνῳ πρὸ αὐτοῦ δῆσκειν ἔλθαι, πατὴρ ἢ μήτηρ, ἢ γυνὴ. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τῷ δῆσκειν ἡμέρα, μήτε σὺ πατέρ' ἔσ', μήτε τῆς μητρ' ἔσ' αὐτὸς δῆσκειν δακνόντων, Ἀλκῆστις ὑπὲρ αὐτῆς ἀπέθανε· καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψε ἡ Κόρη· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχρὸς ἄνθρωπος ἄδῃ. Αἴσωνος δὲ τῷ Κρητίῳ καὶ Πολυμήδῃ τῆς Αὐτολύκῃ, Ἰάσων. ὅσ' ἔκει ἐν Ἰωλκῷ. τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρητίᾳ, ᾧ χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐδίεσθον·
- 25 σὺν ὁ θεὸς, ᾧ μονοσάνδαλον φυλάττειν, τὸ μὲν οὐκ ὤφειτον, ἡγρόει ᾧ χρομένῳ, αὐτὸς δὲ ὕστερον αὐτὸν ἔγινω. τελευτᾶν γ' ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Προσειδῶνι θυσίας, ἄλλοις τὲ πολλὰς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ ᾧ Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ὁ δὲ πρὸς γαστρίᾳ ἐς τοῖς χροίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τινὶ θυσίᾳ. διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναῶν, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος,
- 30

in annis aluco ammisit calcem. Id ubi Pelias vidit, oraculum animo repetens, propius enim accedit, rogatque, Quidnam, habens potestatem, facturus esset, quando sibi ex oraculo predictum fuerit, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadam superuenit, siue Iunonis ira, ut Medea malum veniret Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore, pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem, respondet Iason: quod ubi Pelias audiuit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim precepit. Hac autem in Colchis suspensa e quercu in Martis luco visebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus Iason Argum Phrexi inuitavit. At is Minerva consilio navim remorum quinquaginta construit, eamque a fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram tabulam vocalem e fago Edonidis filia accommodavit. Navi istaque confecta, Iasoni scitanti oraculum, Deus vela facere permisit, cum iam totius Gracia optimum quemq; in unum congregasset, quorum nomina hac sunt: Tiphys Hagnia filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus O Eagri. Zetes, & Calais Borea filij, Castor, & Pollux Iouis, Telamon, ac Peleus Aeci, Hercules Iouis, Aegaei Theseus. Idas, & Lynceus Apharei. Amphiaras Oiclis. Caneus Coronus. Palamon Volcani vel Aetoli. Cepheus Alea: Laertes Arcefi. Autolycus Mercury, Atalanta Schoenei, Menætiæ Actoris. Actor Hippasus. Admetus Pheretis. Acastus Pelia. Eurytus Mercury. Meleager O Encei, Ancus Lycurgi. Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci. Butes Teleontis, Phaulus, & Staphylus Dionysi. Erginus Neptuni. Periclymenus Nelæi. Augeas Hely. [sen Solis] Iphiclus Thesty. Argus Phrexi, Euryalus Mecistei.

- τὸ ἔτερον ὑπολέσας ἐν τῷ ρείδρῳ πίδιλον· δαίσα-
 ρον θ' ἢ Πελίας αὐτὸν, καὶ τ' ἡγεμόν συμβαλόν,
 ἤσφατο προσελθὼν, πὶ αὐτὸν ἐποίησεν ἐκυσίαν ἔχων,
 εἰ λόγον ἦν αὐτῷ, πρὸς τιν' φονδύθησάδαι ἢ πο-
 λιτῶν. ὁ δ' ἢ, εἴτε ἐπῆλθεν ἄλλως, εἴτε διὰ μύθῳ
 5 Ηρας, ἵν' ἔλθοι κακὸν Μήρεια Πελίας· τίμω γὰρ Ηρα
 ἔκ' ἐπῆμα· τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέ-
 παλον αὐτὸν φέρειν αὐτῷ. τῷτο Πελίας ἀκέσας, ἀδύς
 10 ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν, τῷτο δ' ἐν
 Κόλχοις ἡμεῖς Ἀργεὺς δῆσαι κρεμάρημον ἐν δρυὶς.
 ἐσφραεῖτο δ' ὑπὸ δράκοντι αὐτῷ. ἐπὶ τῷτο πεμ-
 πόμεντο Ἰάσων, Ἀργον παρεκάλεσε τ' Φεῖξε. κα-
 κτεῖντο Ἀθλῶας ὑποδεμένης πεντηκόντορον ναῦν κα-
 τεσκάασε τίμω προσαρροδίδεσσαν ὑπὸ τῷ κατασκάει-
 15 σαντι, Ἀργῷ· καὶ τὴν πρῶταν ἐνήρμοσεν Ἀ-
 θλῶα φωνῇ φηγῷ τ' Δωδώνιδος ξύλον. αἷς δ' ἡ ναὺς
 κατεσκάδα, καὶ χρωμένῳ, ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέστρεψε
 σωμαθροίσαντι τὰς αἰεῖς τ' Ἑλλάδος. οἱ δ' ἢ σωμα-
 θροιδέντες εἰσὶν οἶδε· Τάρως Ἀγνίς, ὅς ἐκυβέρεα
 20 τίμω ναυῷ· Ὀρφῶς Οἰάργε, Ζήτης, καὶ Κάλαις Βο-
 ρεῦ· Κάτωρ καὶ Πολυδύκης Διός· Τελαμῶν, καὶ
 Πηλεὶς Αἰακῷ· Ηρακλῆς Διός· Θησεὺς Αἰγέως·
 Ἴδας καὶ Λυγκεὺς Αφάρειος· Ἀμφιάρεα Οἰκλέης·
 25 Καίνεος Κόρυς· Παλαίμων Ηφαίστου, ἢ Αἰτωλῷ·
 Κηφεὺς Ἀλεῦ· Λαέρτης Ἀρκείης· Αὐτόλυκος Ἑρμοῦ·
 Ἀπαλῶντι Σχολινέως· Μενόϊπτο· Ἀκτοργς· Ἀκτωρ
 Ἰωπάσῃ· Ἀδμήτος Φέρη· Ἀχαιὸς Πελίας· Εὐρύπτο·
 Ἑρμού· Μελέαργς· Οἰνέως· Ἀγχιῶ· Λυκέργῃ·
 30 Εὐφημος Ποσειδῶν· Ποίης Θαυμάκῃ· Βύτης Τε-
 λέοντι· Φαῖος καὶ Στάφυλος Διονύσου· Ἑρμῆς
 Ποσειδῶν· Πεικλόμεν· Νηλέως· Αὐχίης Ἥλῃ·
 Ἰφικλῇ· Θέσι· Ἄργῃ· Φεῖξε· Εὐρύαλος Μυκισίως

Penoleus Hippalmi. Leitus Aleëtoris. Iritus Nauboli. Aſcalaphus, & Almenus Martis, Aſterius Comete, Polyphemus Elati. Hi igitur nauarcho Iaſone euecti in Lemnum appellant. Hac inſula tum viris omnibus orbata Hyſſipyles Thoantis filia imperio regebatur, cuius rei cauſam hanc fuiſſe legimus; Lemnia mulieres Venerem nibili faciebant, qua ea de cauſa teterrimum illis graue alentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductis captiuis mulierculis, cum iſs cõcumbebant. Tum Lemnia quod à coniugibus ſpernerentur non modo patres ipſos, ſed & viros, ſuum quaq; iugularunt, vna tamen omnium Hyſſipyle Thoantem patrem absconditum ſeruauit illaſum. Mox Argonautæ in Lemnum, qua tum à mulieribus tenebatur, appuſi, cum illis rem habuerunt. Hyſſipyle verò ab Iaſone compreſſa Euenum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, peruenerunt. Hic eos benigniſſime excepit. Qui noctu illinc auecti, reſtantium ventorum impetu noctu neſciꝝ rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hoſtium copias eſſe arbitrarentur (contemper enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conſerunt ignari aduerſus ignaros. Caſis itaque Dolionum pleriſque, & rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac deſonſo ſibi capillo, Cyzicum magnifice tumularunt. quo facto abiire: nec longo poſt tempore in Myſſiam denenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amicus aquatum emiſſus, ob eximiam ipſius forma præſtantiam à nymphis raptus eſt. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audiſſet, pudato onſe à latronibus

- Πηλώλεως Ισπάλμου· Αήϊτος Αλέκτορος· Ἰα-
 Ναυβόλυ· Ασκάλαφος καὶ Αλμύρ· Ἀρείως· Ἀστέιος
 Κομήτης· Πολύφημος Ελάτης, ἔτσι ναυαρχῆν· Ἰά-
 σονος ἀνενεχθέντες, περιόχουσι Λήμνην, ἔρχετο ἡ
 5 Λήμνος ἀνδρῶν ποτὶ ἔσσι οἷος, βασιλευμένη, ἡ
 ὑπὸ Τυμπίλης, ἡ Θόαςτος, δι' αὐτῶν τῶνδε. αἱ
 Λήμνιαι πῶν Αφροδίτῃν ἐκ ἐπίμου, ἡ ἡ αὐτῆς
 ἐμβάλλει δυσουσίαν, καὶ διὰ τῆτο οἱ γήμαρτες αὐτὰ
 ἐκ τῆ πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας συν-
 10 δικάζοντο αὐτῆς. ἀπμαζόμενοι δὲ αἱ Λήμνιαι,
 τὺς τε πατέρας, καὶ τὺς ἀσδρας φονδεῖσι. μόνη δὲ
 ἔσωσεν Τυμπίλη ἡ ἐαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόας-
 τα. περιόχοντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενη τῇ Λήμνῳ,
 μίσχονται ὅ γυναιξί. Τυμπίλη δὲ ἰδόντι σωδ-
 15 νάζεται, καὶ ἡ γυνὴ πᾶδας, ἑὺλων καὶ Νεβεροφόνον.
 ἀπὸ Λήμνης δὲ περιόχουσι Δολίον, ὡν ἐβασίλευε
 Κύζικος. ἔσσι αὐτὺς ὑπεδῆξαι φιλοφρόνως, νυκτὸς
 ἀναχθέντες ἐπὶ τοῦδε καὶ ἀπειπόντες ἀντιποίαις,
 ἀγροουῶντες πάλιν τοῖς Δολίοσι περιόχουσιν. οἱ δὲ
 20 νομίζαντες Πελασγικὸν τῆν στρατὸν, ἔρχοντο ὑπὸ
 Πελασγῶν συσχεῖς πολεμύμενοι, μάχῃ τῇ νυκτὸς
 σωαίηοισιν ἀγροουῶντες πρὸς ἀγροουῶτας. κτείναντες
 δὲ πολλὰς οἱ Ἀργεαῖται, μὴ ὡν καὶ Κύζικον, μὴ
 ἡμέραν, ὡς ἐγνώσαν, ἀποδυρόμενοι, τῆς τε κόμας
 25 ἐκείνου, καὶ τῇ Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. καὶ μὲν
 πῶν ταφῇ πλεύσαντες, Μουσία περιόχουσιν. Ἐνταῦ-
 θα, Ηρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Τλας γὰρ ἡ
 Θεοδομάκτις πῶς, Ηρακλῆες δὲ ἐξομήτος, ἀποστα-
 λείς ὑδρεύουσι, διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν ἡρπάζει.
 30 Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτῇ βοήσαντες, σωσάμενος
 τὸ ξίφος, ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγῶναι νομίζων· καὶ

abducere patans, perferatut est, idq; Herculi obuiam factu indicat. Interea verò dum puerum Hylan uterque perquirunt; navis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio, regni sedem illic collocavit. Verum Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neq; iam tam statim nauigasse, sed apud Omphaleu servitntem servisse affirmat. Pherecydes autem illum in Apbetis Theffalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce herois pondus perferre haudquaquã posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram cõtendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat. Is Amycus, cum viribus egregijs polleteret, qui in sua ro-gna venirent, secum cestibus contendere cogebat, & de- victos ita perdebat. Tam igitur aduectus ad navim Argo, praestantissimum quemq; ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollici- tus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosq; in fugam actos obtrun- cant. Hinc autem anecti Salmyssum, qua Thracia orbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatu, ha- bitabat, denenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excacatum fuisse pro- dunt, à Dijs, alij, quòd futura mortalibus prediceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quòd à numerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quòd Phrygi filijs à Cũlchis in Graciam navigationem significasset. Ad hac etiam Dijs Harpyias in illam immiserunt: Ea

- Δηλοῖ σιωπῶν π' Ἡρακλῆϊ. ζήτουόντων δὲ ἀμφοτέρων
 ἃ Τλαν, ἡ ναὺς ἀνήχθη. καὶ Πολύρημος μὲν ἐν
 Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν. Ἡρακλῆς
 δ' ὑπέσχετο εἰς Ἀργεῖον Ἡρόδοτον ὃ αὐτὸν ἐδὲ πῶς
 ἀρχὴν φησι πλεῖσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Οἰφάλη δου-
 λῶειν. Φερεκύδης δ' αὐτὸν ἐν Αἰφείᾳ τῆς Θεσσαλίας
 ἀπελευθέρων λέγει, τῆς Ἀργεῖος φθιγγαμένης, μὴ
 δύνασθαι φέρειν τὸ τέτυκτο βαρύν. Δημαρέτης δ' αὐ-
 τὸν εἰς Κόλχοις πωλῶκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν
 10 αὐτὸν καὶ ἡμίονον φησὶ τῷ Ἀργοναυτῶν γινέσθαι. Ὑπὲρ
 δ' Μυσίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βεβρύκων γλῶσσαν, ἥς ἐβα-
 σίλευσεν Ἀμυκτός ποσειδῶν πάς καὶ Βιδυνίδης.
 γινώσκοντες δ' αὐτὸν ἔτ' αὖτε, τοῖς παρσόντας ξένους ἡνάγκ-
 αζε περικτῆναι, ἐν τούτῳ δ' ἄνθρωπον ἀνέρει. Ὀδυσ-
 15 σσεύς μὲν οὖν καὶ τότε ἐπὶ πῶς Ἀργῶν, τὸν αἰετὸν
 αὐτῶν εἰς πυγμῇ περικταλῆτο. Πολυτεύκης δὲ
 ὑποχόμενος περικτενέσθαι αὐτὸν, πηξάσας καὶ τὴν
 ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. τῇ δ' Βεβρύκων ὀρμισσάντων
 20 πρὸς αὐτὸν, ἐπάσαντες οἱ αἰετῆς τὰ ὄπλα, πολ-
 λὰ φεύγοντας φορέουσιν αὐτῶν. ὤπτιον δ' ἀναχθέν-
 τες, καταπνέουσιν εἰς πῶς Θεάκης Σαλμυδνοσόν, ἐν-
 δα ἔκειτο φινδὸς μαύρης, τὰς ὄψεις πεπηρωμένος.
 τούτῳ οἱ μὲν τὴν Ἀλκυονίδος εἶναι λέγουσι, οἱ δ' Πο-
 σειδῶνος γόνον καὶ περὶ πῶς φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ
 25 διαῖαν, ὅτι περὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα.
 οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέα, καὶ τῇ Ἀργοναυτῶν, ὅτι πε-
 ρὶ μυστικῶς, τοῖς ἰδίοις ἐτύφλωσε πῶς. πῶς
 δ' ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐπὶ τοῖς φείξει πῶς τὸν ἐν
 Κόλχοις εἰς πῶς ἑλλάδα πῶς ἐμύλῳσεν. ἐπι-
 30 ταν δ' αὐτὸν καὶ πῶς Ἀργείας οἱ ἄνθρωποι. πῶς τῶν δ'

verò alata erant. Qua ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cœlo deuoluitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua per pauca, & ea quidem tam grani odore foedata remanebant, ut edere minime posset. Argonautis igitur, qua ad navigationem suam spectarent, discere volentibus, dixit se omnia prae-moniturum, si eorum opera ab Harpyiarum iniuria liberaretur. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erāt, en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt. Id verò ubi viderunt Aquilonis filij, Zetes, & Calais, alati iuuenes, nudatis ensibus illas per aerem insequuntur. Ceterum planè Harpyis Borea filiorum manibus tum moriendum erat: sed & Borea filij iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minime adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaq; pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrin decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij verò, Aëllopon: sunt qui alteram Ocypeten nominent, alij, Ocylthoen; At Hesiodus eam Ocypoden nuncupat. Hac itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usq; peruasit, qua nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe qua cum ad eas peruenisset, iter conuertit: qua ubi litus attigisset, pra labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usq; Borea filias, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quòd incurrando nihil postilla iniuriarum amplius se illaturas Phineo promiserunt. Liberatus igitur Phineas Harpyiarum poenis, reliquam Argonautis navigationē explanauit: necnon illos Symplegadam petrarum discriminis admonuit. Eas verò

- ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπιδὼν τὰ Φινεὶ παρατίθειτο τραπέζας,
 ἐξ ἑρῶν καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνῆρπαζον·
 ὅλθηα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπνευ κατέλειπον, ὥς τε μὴ
 δυνάσασθαι περισπένεσθαι. Κυλομένοισι δὲ τοῖς Ἀργ-
 ναῦταις τὰ πλεῖστα πλεῖν μαθεῖν, ὑποδύσειδ' τὸν
 5 πλοῦν ἔφη, ἥν' Ἀργυῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν,
 οἱ δὲ παρέδωκαν αὐτῷ τραπέζαν ἐδοσιμάτων. Ἀργεῖα
 δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπίπτουσι τὴν στροφίῳ ἤρπα-
 ζον. Σπασσάμενοι δὲ οἱ Βορέυ πᾶδες, Ζήτης καὶ Κά-
 10 λαῖς ὄντες περὶ τοῖς, σπασσάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰ-
 ρα ἰδὼκον. ὡς δὲ ταῖς Ἀργύαις χρεῶν τυδισαίαι ὑπὸ
 ἥν' Βορέυ παιδων· τοῖς δὲ Βορέυ παισὶ, τότε τελευ-
 τήσεν, ὅτε αὐτὸν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. διωκομέ-
 νων δὲ ἥν' Ἀργυῶν, ἡ μὲν καὶ Πελοπὶννησον εἰς τὴν
 15 Τίγρει ποταμὸν ἐμπίπτει· ὅς νυν αὖτ' ἐκείνης Ἀρ-
 πους καλεῖται· ταῦτίη δὲ, οἱ μὲν Νικαδῶν, οἱ δὲ
 Αελλόπου καλεῖσιν. ἡ δὲ ἑτέρα χαλκυμένη Ωκυπότης
 ὥς δὲ ἔνιοι, Ωκυδύς. Ησίοδος δὲ λέγει αὐτῇ
 Ωκυπόδην, αὐτὴ καὶ τὴν Περγονήδα φάρονται,
 20 μέγας Εχθαδὼν ἦλθε νῆσων· αὐτὸν νυν αὖτ' ἐκείνης
 Στροφοάδες καλοῦνται. ἐστάρη γὰρ ὥς ἦλθεν ἐπὶ
 ταύτας. καὶ θρομένη κατὰ τὴν ἥϊονα ὑπὸ χαμάτι
 πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Αποκλάνει δὲ ἐν τοῖς
 Ἀργοναῦταις ὥς Στροφοάδων νῆσων φησὶ αὐτὰς
 25 διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πεδεῖν, δούσας ἔρπον, πέν
 Φινεά μνηστὴ ἀδικῆσαι. ἀπαλλαγείς δὲ ἥν' Ἀρ-
 γυῶν φησὶ, ἐμμένουσι πέν πλοῦν τοῖς Ἀργοναῦ-
 ταις. καὶ πλεῖστα ἥν' Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν
 30 ἥν' καὶ θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐταί,
 συγκραδόμεναι δὲ ἀνῆλαις ὑπὸ τῆς ἥν' πνύμάτων
 βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. ἐφίετο
 δὲ πολλὰ μὲν ὑπὸ αὐτῶν ὁμίχλη, πολλοὺς δὲ πᾶσι

ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impatu agitata vicissim concurrabant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaq; per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit, quam si incolumem transuolasse videant, per eas traicere non dubitarent: si verò illa interisset, nullis inter petras viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent, salutanaxi discedunt, & cum proxime Symplegadas peruenissent, de prora columbam dimittunt: quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam candam Symplegades cœuentes deterferunt. Obseruato igitur scopulorum recessu, acerrimo remigationis certamine, Iuone opitulante, summa tamen puppis parte mutilata, incolumes traiecerunt. Itaq; Symplegades ab eo tempore immate permanserunt. Nam post huiusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles in fatis erat. Inde verò Argonautæ ad Mariandynos peruenierunt: ubi ab Lyca rege benigne excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hîc etiam moritur: & Ancaeus navim se gubernaturum pollicetur. Dein præteruerti Thermodontem, Caucasumq;, ad Phasim amnem venere. Hic terra Colchica flumen est. Navi in portum delata, ad Aeten contēdit Iason: cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat: illum ad vellus aureum dādum, cohortatur: quod se daturum Aetes pollicetur, si solus arripes tauros sub ingum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munus: qui areis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Adhæc ipsi, ubi hosce ingo innoxisset, ut draconis dentes ferret, imperat: quippe qui à Minerva dono acce-

- 5
 10
 15
 20
 25
 30
- ἔλθειν· ὡς δὲ ἀνέμετον καὶ τοῖς πεπινότες δὲ αὐτοῖς
 εἶπεν οὕτως αὐτοῖς ἀρῆναι πλεῖστα διὰ τῶν
 πετρῶν, καὶ ταῦτά τε ἐὰν μὴ ἴδωσι σωθεῖσιν, δια-
 πλεῖν καταφρονουῦντας· ἐὰν δὲ ἐκπλεμίνω, μὴ
 πλεῖν βιάζεσθαι· ταῦτα, ἀνέχοντες, ἀκούσαντες
 καὶ αἱ πηλοῖον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφῆλθον ἐκ τῆς πε-
 ρῆς πλεῖστα· τῆς δὲ ἐκπλεμίνης, τὰ ἄκρα τῆς ὑψέ-
 ος σύμπλησιν τῶν πετρῶν ἀπεδέειπον. ἀναχωρήσας οὖν
 ἐπιτηρήσαντες τὰς πύλας, μετὰ εἰρεσίας ἐτόνυσεν, συλ-
 λαβομένης Ἡρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλά-
 σων τῆς κνὸς πελοποιήσεως. αἱ μὲν ἔν τε Συμπληγάδῃ ἐκ-
 ποτεῖσιν· χερσὶν γὰρ ὡς αὐταῖς νηὶς φραιωδείσης
 εἶναι παντελῶς. οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαιαν-
 δμοῖς περιήγοντο· καὶ μετὰ φιλοφρόνους ὁ βασιλεὺς
 ὑπεδέξατο Λυκός. ἐνθα δῆσκει μὲν Ἰδμεν ὁ μάλιστα
 μέλλων αὐτὸν κτερεῖν. δῆσκει δὲ καὶ Τίρις· καὶ τῇ
 ναὺν Ἀργεῖον ὑπαρῆται κυβερνᾶν. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν
 τε Θερμώδωντα, καὶ Καύκασον. ἐπὶ Φάσιν πο-
 ταμὸν ἦλθον. ὅτε τῆς Κολχικῆς ὅτι γῆς καθορμη-
 θεῖσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτιον Ἰάσονα. καὶ
 τὰ ὅπλα ἡμίτετα ἔχον Πελίον λίαν, περιέλαβε δουῶσαι
 τὸ δέρας αὐτῶν. ὁ δὲ ὄντων ὑπὸ χροῖ, ἐὰν τοῖς χαλκό-
 ποδας ταύροις μὴν καταζεύξῃ. ἦσαν δὲ ἄγριοι
 παρ' αὐτῶν ἔτσι, ταύροις δύο μέγιστοι διαφέροντες
 δῶρον Ἡραΐς. οἱ χαλκοῖς μὴ εἶχον πόδας· πῦρ
 δὲ ἐν στομάτων ἐρούσαν. τέτοις αὐτῶν ζεύξαντι ἐπε-
 τάσσοτο σπέρειν δράκοντες ὀδόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
 παρ' Ἀθίνας τὰς ἡμίσεις αἶν Κάδμου· ἔσπειρεν ὅ-
 θῃ βαις. ἀπερῶντο δὲ τῇ Ἰάσονι, πῶς αὐτῶν δου-
 το τοῖς ταύροις καταζεύξαι, ἡγήσασθαι αὐτῶν ἐρωτα

ptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus fenerat, partem secum Iason habebat. Ambigentem itaq; Iasonem, quantum arte tauros subiugaret, Medea illum deperire coepit. Hec erat Aeta filia ex Iadya Oceano genita, veneficis & incantationibus insignis. Quae verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graciam simul, navigantem pernecturum iuret, pollicetur. Id ubi praestitutum se innuit Iason, pharmacum, quo tauros sub ingram mitteret, dedit: eoque; clypeum, hastamq; , ac membra corporis sui inungere precepit. Hoc enim delibatum unum dumtaxat diem, nulla neq; ignis, neq; ferri violentia lasum iri asserbat: Sed & illi indicavit, ut e satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. quos statim quam frequentes spectarit, inter eos eminus lapidos conijceret. Postea vero quam ea de re inter se pagnam comiserint, tum illos interimat. Sic itaq; instructus Iason, & pharmaco inunctus, in templi luctum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa flammarum vi irrumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati e terra viri prosiliere. Tum Iason ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occulte lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest ut vellus aureum ex patris & conventi formula tradat Aetes, sed & Argo navim inflammare voluerit: ne non eos omnes qui cum eo navigabant, occidi sinerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconino custodem veneficis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam vero Apisyrus frater consequebatur: At

ἴσχυ. ὡς δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτη, καὶ Ἰδύαι τῆς
 Ωκεανῶ, φαρμακίς· διδοικῶν δὲ μὴ πρὸς ὅλ' ταύ-
 ρων διαφθορῇ, κρύφα τῷ πατρὸς σωεργάσθην αὐτῇ
 πρὸς τὴν καταζευξίν τῶν ταύρων ἐπηγείλατο· καὶ
 5 τὸ δέρας ἐξήκειν, ἐὰν ὁμαίῃ αὐτῇ ἔξιν γυναι-
 χα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλοον ἀγάγηται. ὁμόσποντο
 δὲ Ἰάσων, φάρμακον δίδωσι, ᾧ καταζευγῆναι
 τὸ μέλλοντα ταύρος, ἐκλείψει χρίσαι τῷ τε ἀσπί-
 δα, καὶ τὸ δόντι, καὶ τὸ σῶμα. τῷ γὰρ χριδόντα
 10 ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μὲν αὖ ἑστὶ πρὸς ἀδικη-
 θήσῃ, μήτε ἑστὶ σιδήρε. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, ἀπει-
 ρμένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρὸς μέλλειν ἀ-
 ναδύεσθαι ἐπ' αὐτῷ κατακλισμένοις· οἷς ἔλεγον ἐ-
 πειδὼν ἀνδρὸς διαόσεται, βάλλη εἰς μέσον λίθους
 15 ἀποδῶν. ὅταν δὲ ἑστὶ τέττε μάχωνται πρὸς ἀλλή-
 λους, τότε κλίσκειν αὐτὰς. Ἰάσων δὲ τῷτο ἀκύναι,
 καὶ χρίσαι μὲν τῷ φαρμάκῳ, παραχρῆμα εἰς τὸ
 σῶμα νῶ· ἄλλος, ἐμάσσει τὸν ταύρον. καὶ σὺ πολ-
 λῶ πρὸς ὁμήσαντας, αὐτὰς καταζεύξει. ἀπείροντο
 20 δὲ αὐτῷ τὸν ὀδόντα, ἀνέτελον ἐκ τῆς γῆς ἀνδρὸς
 ἑταῖροι. ὁ δὲ, ὅπου πλείονας ἴωκα, βάλλον ἀφανεῖς
 λίθους πρὸς αὐτὰς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους πρὸς
 σφαιρῶν ἀνέρει. καὶ καταζευγνύμενων τῶν ταύρων,
 ἐκ ἐσίδου τὸ δέρας Αἰήτης ἐβύλετο διὰ τῷ τε Ἀργῷ
 25 καταφλέξαι, καὶ κτείναι τὸν ἐμπλέοντα. φθάσα-
 σα δὲ Μήδεια, ἣ Ἰάσωνα νυκτός, ἐπὶ τὸ δέρας ἤ-
 γαγε· καὶ ἣ φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα
 τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσων ἐχούσα τὸ δέ-
 ρας, ἐπὶ τῷ Ἀργῷ παρεχέτο. σφαιρίπετο δὲ
 30 αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτός. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τέ-
 των ἐνέχοντο. Αἰήτης δὲ ἐπὶ γῆς τὰ τῷ Μήδειᾳ

illi noctu cum hisce auehantur. Caterum Æetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur. quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem iungulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desit. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelluit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argò nauim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum y alius aliò diffusi, in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam pratercuntibus. At Iupiter ob Apfyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate Argonautis errores inicit: ac dum secus Apfyrtidas insulas nanigant; Argò nauis eos alloquitur his verbis: Ionis iram nūquam antea defituram esse; quam in Ausoniam profecti Apfyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya Galliaque gentes prateruecti, & per Sardinia pelagus delati, Hetruriam laugunt. Inde ad Æeam contendunt, ubi à Circe expiantur. Qui cum prater Sirenas nanigarent, Orpheus, quod contrariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybæum habitatum relegauit. Post à Sirenibus nauim Charybdis excipit, Scyllaque, & errantia saxa: è quibus ingens flammarum vis ac fumus eruètari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus, Iunonis monitu, incolumem nauim transuexit. Siciliam itaq; prateruecti, ubi Solis bonos inerant, ad Corcyram Phaacum insulam appellant, ubi rex Alcinoüs imperabat. Porro cum Colchi Argò na-

τεταλμημένα, ὥρμισε τὴν ναὺν διαίkein. ἰδοῦσα δὲ
 αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεα, τὸν ἀδελφὸν φονδεί-
 χει μελίσσασα, καὶ βυθοῦ ρίπτει. σωμαδροῖζων δὲ
 Αἰήτης τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τὴν δὲ διώξας ὑξέρησε.
 5 διόφρ' ὑποσέφας, καὶ τὰ σπένντα τῷ παιδὸς μέλη
 δάφας, τὴν τὸπον παρρηγέρουσι Τόμοις. πολλὰς δὲ
 Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Αργεὺς ἐξέπεμψεν.
 ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδεαν ἄξουσιν, αὐτὴς πείσασθαι
 τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ, διασπένντες ἀγῶνι ἀγῶνι,
 10 ζήτησιν ἐπιτέντο, τοῖς Αργεαύταις τὸν Ηελανδὸν
 ποταμὸν ἦνθ' ὄρεσσι. μινώσας δὲ Ζεὺς ὑπερ-
 τῷ φονδέντος Ἀφύρτι, χειμῶνα λάβρον ἐπιπέ-
 ψας, ἐμβάλλει πλάνῳ καὶ αὐτῷ τὰς Ἀφύρτιδας
 νήσοις παρεπλεύτων ἢ ναῦς φθίγγεται, μὴ λήξεν
 15 τὴν ὄρῳ τῷ Διὸς, εἰ μὴ πορδέντες εἰς τὴν Αὐ-
 σονίαν, τὸν Ἀφύρτι φόνον καταρδῶσιν ὑπὸ Κίρκης.
 οἱ δὲ, παρρηγέρουσι τὰ Λιβύων καὶ Κελτῶν ἔδνη
 καὶ διὰ τῷ Σαρδανίῳ πλάζουσι κομιδέντες, ὄρεσι
 20 φαίμενοι Τυρρίλιαν, ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἔνθα Κίρκη
 ἰκέται χυμῶμοι καταμένοντες. ὄρεσι πλείων δὲ Σει-
 ριῶς αὐτῶν, ὄρεσι τὴν ἑσπέρην μῦσαν μελωδῶν,
 τὰς Αργεαύτας κατέχευε. μόνον δὲ Βέης ἐξενήξατο
 πρὸς αὐταί· ὃν ἀπάσασα Αφροδίτη ἐν Λιλυβαίῳ κα-
 τάνισσε. καὶ δὲ τὰς Σειριῶς τὴν ναυὶ Χάρυβδις ἐξε-
 25 δέχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ πέτραι πλαῖνται· ὑπερὸν
 φλόξ πολλὴ καὶ χαπὸς ἀναφρέμενθ' ἑώρατο. ἀγῶνι
 διὰ τῶν διεκόμεσι τὴν ναυὶ σὺν Νηρείῳ Θέτις
 παρεκλήθεσσα ὑπὸ Ηρας. παρρηγέρουσι δὲ Θείῃ
 ταχίαν νῆσον, Ἠλίε βέας ἔχουσαν, εἰς τὴν Φαιάκων
 30 νῆσον Κέρκυραν ἦκον· ἥς Γασπεύς ἰὼν Ἀλκινόῳ.
 τῶν δὲ Κολχικῶν τὴν ναυὶ εὐρεῖν μὴ δυναμένων,

nim nusquam innoxiant, horum alij Phaacum montes
 incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrti-
 das insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaacas
 ierant, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Me-
 deam ab Alcinoο reposcūt. Tum ille, si iam, inquit, uxor
 Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si non-
 dum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum-
 enim vero Alcinoi coniux Arete anteuertens, Iasoni Me-
 deam coniugauit. Hinc igitur Colchici cum Phaecibus
 simul habitare statuerunt. Argonauta verò cum Medea
 in altum aneuntur: qui cum noctū nauigarent, in ma-
 ximam inciderunt tempestatem. Inter hac Apollo Mo-
 noctium impetens, secundum ingulium sagitta percussit,
 eumq; in mare deturbauit. Hi verò cum proximam in-
 sulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac prater spem
 ostentatum portum ingressi, Anapben nominarunt: ubi
 Apollini Egleo aram statuunt, ibiq; peractis de mora
 sacrificijs, epulati sunt. Qua verò ab Arete duodecim
 ancilla Medea dono iam data fuerant, fortissimos illos
 viros per lufum sugillabant. Hinc & adhuc etiam ve-
 tus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet.
 Inde anecti, in Cretam appellere prohibentur à Talo.
 Hunc sanè alij ex arce genere produnt; Sunt qui à Vol-
 cano Minoi datum esse ferūt. Quis vir aneus fuit, idq;
 ab alijs Taurus appellatur. Huic autem venam unam à
 collo ad calcem pertinētem fuisse tradunt: atq; in huiusce
 vena cute clauus aneus affixus esse videbatur. Hic igi-
 tur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuc-
 batur. Quocirca & tum Argo navim prateruentem
 spectans lapidibus impetebat; Dumum Medea venesi-
 cys circumuentus occubuit. siquidam, ut nonnulli memo-
 rant, Medea poculis ad insaniam reductus, excessit ē

- οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παράκλιναν· οἱ δὲ, εἰς
 τὴν Ἀλμυρίδα κομιδέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νή-
 σους. ἐνιοὶ δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν
 5 κατέλαβον, καὶ τὴν Μυδείαν ἀπὸ τῆς παρὰ Ἀλκι-
 νόου. ὁ δὲ, εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη σωελλήλυθεν Ἰάσωνι, ἔ-
 δώσιν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδένῃ, τότε πατὴρ
 αὐτοῦ πέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή-
 10 δειαν Ἰάσωνι σπεύδουσα· ὅθεν οἱ μὲν Κολχικοὶ μὲν
 Φαίακων κατώκησεν. οἱ δὲ Ἀργοναῦται μὲν δὲ Μυδείας
 ἀπὸ τῆς ἔλαβον. πλέοντες δὲ νυκτὸς, σφοδρῶς σπείροντες
 χειμῶνι. Ἀπόλλων δὲ σὰς ἐπὶ τὴν Μενoitίην διέσχεν,
 τοξέυσας τὸν βέλει, εἰς δὲ θάλασσαν κατέσπευον. οἱ
 15 δὲ, πλοῖον ἐπέσταντο νῆσον. τὸ δὲ παρὰ ποσειδ-
 νίαν ἀφανῆσαι προσεμυδέντες, Ἀνάφῳ ἐκάλε-
 20 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βασιλὸν ἀπόλλων Ὀδυσσεύς,
 καὶ θυσιάσαντες, ἐπὶ εὐωχίαν ἐτρέψαν. δοδεῖσαι δὲ
 ὑπὸ Ἀρήτης Μυδείαν δώδεκα διερᾶναι, τὴν ἀε-
 25 σίας ἐκαστὴν μὲν παύσας. ὅθεν ἐπὶ καὶ νῦν ἐν τῇ
 θυσίᾳ σιωπῆδες ὄντι σκώπῃν γυναικῶν. ἐντεῦθεν ἀνα-
 30 χθέντες, κωλύονταί Κρήτην προσίχεν ὑπὸ Τάλῳ.
 τῦτον, οἱ μὲν, τῷ καλῷ γένει (ἦ) λέγουσιν· οἱ
 δὲ, ὑπὸ Ἠφαίστου Μίνῳ δοδῶσαι· ὃς ἰὼν χαλκῷ
 35 ἀνῆλθε. οἱ δὲ, Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέ-
 βά μιαν ἀπὸ αὐχένος καπετείνυσαν ἄρχει σφυρῶν
 40 καὶ τὸ δέσμα δὲ φλαβὸς ἦλθε διήκειτο χαλκῷ. ὅτε
 ὁ Τάλως τρεῖς ἐλάσας ἡμέρας τὴν νῆσον περιερχόμενος
 45 ἐτήρει. διὰ καὶ τότε δὲ Ἀργῶν προσολέυσαν. διωρῶν,
 τοῖς λίθοις ἔβαλεν. ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μυδείας
 50 ἀπέθανεν· ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐτοῦ
 55 μακάρι Μυδείας ἐμβολύσης· ὡς δὲ πᾶσι, ὑπὸ τοῦ

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso ichore ipsum obijisse narratur. Nec desunt qui illum à Poeante sagitta in calce vulneratum interijisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonauta ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna confertur inter eos, inde verò per Eubœam Locridemq; nauigantes, Iolcum, quarto demum mense postinitam velleris anrei expeditionem, perueniunt. Verum Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obruncando cogitauit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quarit, immolati tauui sanguinem intrepidè hausit, & interijt. Atqui Iasonis mater, Peliam execrata, relicto filio paruulo, velut ad bellum ante signano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium ingulauit. Interea redit Iason, ac vellus auronum Pelia dedit. Qui, cum iniurias, quibus affectus erat, ulcisci vellet, occasionem expectabat. Proinde sumptis secum lectissimis heroibus, in Isthmum nauigauit, ac nanim Neptuno dedit. Inde Medeam monet ut rationem ineat, quæ Pelias illi tot iniuriarum pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa, regis filias, Asteropeam nempe & Antinoen, patrem dissectandum, elixandumq; suasu inducit suo: atq; eundem in vitam mox ætate iuuenem suis se veneficijs renouaturam esse pollicetur. Idq; ut facilius credi possit, arietem in frustra dissectum, elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credula, patrem occidunt, membratimq; consisum elixant. Acastus autem unà cum Iolcensibus patrem sepelivit: Iasonemque & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corinthis commigrant: ubi decennium totum fortunatè transegerunt. Inde cum Glaucon Creon Corinthiorum

- μένης ποιήσιν ἀδανάϊον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλον ἐξα-
 λείψας, ἐκρυέντος τῷ πατρὸς ἰχώρῳ ἀποδυμένῳ.
 πνὺς δὲ αὐτὸν πῦρ δένειντα ὑπὸ Ποίανθι εἰς τὴν
 σφυρὸν, τελευτήσασσι λέγουσι. μίαν δὲ ἐσταῦντα νύκτα
 5 μέιναντες, Αἰγὴν περιέρχουσιν, ὑδρεύσασθαι θέλοντες.
 καὶ γίνονται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύκη. ἐκείθεν
 δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλάσαντες,
 εἰς Ἰωλλὸν ἥλθον, ἃ πάντα πλοῦν ἐν τέτρασσι μῆσι
 τελεώσαντες. Πελίας ὅς τις ἀπαγνὺς τῷ ὀπισθεφύῳ
 10 Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἰῶνα κλείνειν ἤδελεν. ὁ ὅς τις αἰτη-
 σάμεντος ἑαυτὸν ἀελεῖν, δυσίας ὀπιτελῶν ὑδέως τῷ
 πατρὶ αἶμα σπασάμεντος ἀπένανθεν. ἡ δὲ Ἰάσονος
 μήτηρ ἐπαρσαμένη Πελίαν, νήπιον ἀπληρῶσα πῦ-
 ρος, ὥς πρὸς πόλεμον πρόμαχον, ἑαυτῷ ἀνῆρτησε.
 15 Πελίας ὅς τις καὶ τὸν καταλειφθέντα πῦρ ἀπὸ κλίνειν
 αὐτῆς. ὁ ὅς τις Ἰάσων καταλθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε.
 περὶ ὧν ὅς τις ἠδικήθη ματελθεῖν ἐδέλων, χαρὸν ἐξεδέ-
 χετο. καὶ τότε μὲν εἰς Ἰδμόν μετ' ἧς ἀρίστων πλά-
 σας, ἀνέδρακε τῷ ναῦν Πασιδῶνι. αὐτὸς ὅς τις Μή-
 20 δειαν παρακαλεῖ ζῆτεῖν. ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας
 ὑπόσχε. ἡ ὅς τις εἰς τὰ βασίλεια τῷ Πελίῳ παρελθὼν,
 πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ [Ἀστυόπειαν θυγατρὶν, καὶ
 Ἀντινόην] τὸν πατέρα κτερεῖν, καὶ καταφύσασθαι,
 διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιήσιν νέον. καὶ
 25 τῷ πειθεῖσθαι χάριν, κριὸν μελίσσασθαι, καὶ καταφύσασθαι,
 ἐποίησεν ἄννα. αἱ δὲ πειθεῖσασθαι, ἃ πατέρα κτερε-
 γῶσι, καὶ καταφύσασθαι. Ἀχαιὸς δὲ μετ' ἧς τῷ Ἰωλλὸν
 οἰκάντων, τὸν πατέρα δάπτει. τὸν δὲ Ἰάσωνα μετ' ἧς
 30 Μηδείας, ἃ Ἰωλλῷ ἐμβαάλλει. οἱ δὲ, ἵκον εἰς Κό-
 ρινθον. καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουσι διπυχνῶντες αὐ-
 τὸς δὲ τῷ Κορίνθου βασιλεῶς Κρόνῳ ἃ θυγατέρας

rex filiam Iasoni despondisset, eam, dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratumq; illius animū subinde detestata, uxori quidem pepalum venenis infectum misit: quem simul ac ipsa sibi induit, cum adiutore patre, valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat, Mermerum nempe ac Pheretem, trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum carrum conscendit, in eoque profugit Athenas. quā in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Iunonis aram constitutos, omisit: quos surgere iussos Corinthij, multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ conuolatat Athenas, mox ibi Egeon nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset infidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eicitur; Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi prouinciā universam Mediam vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea ualli suorum agnita, ad Colchos remeant: quā cum Æeten patrem Perseus fratris dolo ab regia sede eiec- tum inuenisset, illi regnum recuperavit.

Γλαυκίῳ Ἰάσωνι ἐγγυῶν^θ, παρεπιψάμεν^θ Ἰά-
 σων Μήδειαν, ἐγάμεν. ἡ δὲ ὥς τε ἄκουσεν Ἰάσων θεὸς
 ἐπικλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσον^θ ἀχαιεῖας μεμψα-
 μένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμυμένη πέπλον μεμαγ-
 5 μένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν· ὃν ἀμφιασμένη, μὲν τῷ
 Ἰωνιδῶν^θ πατρὸς πυρὶ λάβρον καταφλέγει· τὸς τε
 παῖδας, ὥς εἶχεν ἐξ Ἰάσον^θ, Μερμέρον καὶ Φορήτην,
 ἀπέκλεινε. καὶ λαβῶσα παρὰ ἡλίου ἄρμα πηλῶν δρακόν-
 των, ὅπῃ τέτε φεύγουσα, ἦλθεν εἰς Αἰθῶας. λέγε-
 10 ται δὲ ὅπῃ φεύγουσα, τὸς παῖδας νηπίους ἐπ' ὄντας
 κατέλιπεν, ἰκέτας καδίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας
 τῆς Ἀχραίας· Κορίνθιοι δὲ αὐτὸς ἀνείσαντες κατε-
 τραυμάτισαν. Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Αἰθῶας. καὶ κεῖ
 γαμυθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γυνῆ Μῆδον, ὅπῃ βλάψασα
 15 δὲ ὕπερον Θηοῦ· φυγὰς δὲ Αἰθῶων μὲν τῷ παιδὶ
 ἐκβάλλετο. ἀλλ' ὅτε μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβά-
 ρον, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χεῖραν ἄπασαν Μηδίαν ἐκ-
 λεσε, καὶ στρατευόμεν^θ ἐπὶ Ἰνδὸς ἀπέθανε. Μήδεια
 δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ καταλαβῶσα
 20 Αἰήτιν ὑπὸ τῷ ἀδελφεῷ Πέρσῳ τῆς βασιλείας ἐξερ-
 μένον, κτείνασα σῆτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν
 κατέστησεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber Secundus.

Voniam verò Dencalionis genus enarrauimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur : à quo Inachus Arginorum flumen nominatus est. Huius & Melissa Oceani filia, Phoroneus ac Ægialeus filij fuerunt. Ægialeus tametsi nulla de se prole relicta sit extinctus, Ægialeam tamen ab eo, cui præsuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus vniuersa terra, cui post nomen fuit Peloponneso, imperiopotitus, ex Laodice nymphea Apin & Nioben creauit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens, ac planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis ac Telchinis insidijs appetitus, sine liberis excessit è vita : & relatus inter deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Ione, quam primam mortalium Iupiter iniuit, Argus

ΑΠΟΛΛΟ-

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ἢ περὶ Θεῶν, βιβλίον β.

ΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τῷ Δαδελίῳ
διεξεληλυθαμὲν ἥμῃ, ἐρχόμενος
λείγοντι τὸ ἰνάχῃ Ωκεανῷ καὶ
Τηδῷ γίνεται πᾶσι ἰναχός· ἀφ'
ὧ ποταμὸς ἐς Ἀργεὶ ἰναχός κελεύ-
ται, τέτυ, καὶ Μελίσσης τῆς Ωκεανῷ,

Φορφνέως τε καὶ Αἰγιάλως πᾶσις ἐγγύοντο. Αἰγιά-
λέως μὲν ἐν Ἀπιδῷ ἀποδανόντι, ἡ χώρα ἀπαι-
σα Αἰγιάλεια ἐκλήθη. Φορφνέως δὲ ἀπαισος τῆς ὕψι-

10 ερον Πελοπόννησον περσασσρόδεσης, ἐν τῇ Λαοδί-
κης τύμφης, θωαυάων, Ἀπιν καὶ Νιόβην ἐγγύνη-
σιν. Ἀπιν μὲν ἐν εἰς τυραννίδα πᾶσι ἐνωτῇ μετατήσας
διώαμιν, καὶ εἶατο ὅν τύρανντο, ὀνομάσας ἀφ'
ἐνωτῇ πᾶσι Πελοπόννησον Ἀπιν, ὑπὸ Θελξίων καὶ

15 Τελχῶν ὀπιβελοδεῖς, ἅπας ἀπιδαν· καὶ νομι-
αῖς θεός, ἐκλήθη Σάραπς. Νιόβης δὲ, καὶ
Διός, ἡ περὶ γυναικὶ Ζεὺς διητην ἐμίγη, πᾶσι
Ἀργες ἐγγύοντο, ὡς δὲ Ἀκισίλαϊς φησι, καὶ Περ-
Κ

Arg^o natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicitur, à quo Pelopōnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenā refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus. Argus itaq; simulac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Enadne, Strymonis ac Neare filia, Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculis fuisse legimus. Hic etiam viribus prastans, sublato, qui Arcadiam denastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. adhuc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ flumina nutant, qua viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idemq; sublati cadis auctoris, Apidis interitum ultus est. Argi verò, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse sexunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit, necnon complures tragediarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaeus eam Pirenis filiam esse narrat: quam Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in baculam candidam transformavit, cum qua Iupiter se concubuisse abiuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium insurandum irritum esse, neque ad deorum iram quicquam pertinere. Iuno interim vaccam ab Ioue depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custodiendam dedit. Hanc autem Asclepiades Arethoria, Pherecydes verò Inachi, sicut Cercops Argi, & Ismenes, quæ Asopi fuit, filiam scribunt. sed Acusilaeus è Pirene, ut dictum

- λασρός, ἀφ' ἧ κληθῆναι τοῖς τῶν Πελοπόννησον οἰ-
 κοῦντας Πελασγοῖς. Ἡσίودος δὲ, ὃ Πελασγὸν αὐ-
 τόχθονα φησὶν (1). ἀλλὰ φεῖ μὲν τότε πάλιν ἐρε-
 μῶ. Ἀργος δὲ λαβὼν παρὰ Φοικυρέως ἢ βασιλείαν,
 5 ἀφ' ἑαυτῆς ἢ Πελοπόννησον ἐκάλειεν Ἀργος. καὶ
 γῆμας Εὐάδην ἢ Σβύμονος ἢ Νεαίρας, ἐτέκνω-
 σεν Ἰασον, Πείρανδον, Εὔπαινον, Κεῖανον. ὃς
 καὶ τῶν βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου δὲ, Ἀγλῶσφ
 γίγεται. τότε δὲ Ἀργος Πανόπης λεγόμενον.
 10 εἶχε δὲ οὐκ ὀφθαλμοῖς μὲν ἐν παντὶ [τῶ] σῶματι
 ὑπερβάλλον δὲ διδάμει, ὃ μὲν τῶν Ἀρχαίων λυ-
 μαινόμενον ταῦτον ἀνελών, τῶν τέττε δόρατ' ἠμφιέ-
 ουπε. Σάτυρον δὲ τοῖς Ἀρχαῖοις ἀδικοῦντα, καὶ
 ἀφαιρέμενον τὰ βοσκήματα, ὑποσαῖς ἀπέκτεινε.
 15 λέγει δὲ καὶ τῶν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἣ τοῖς
 πειρόντας σιωήρπαζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένῳ ἀπέ-
 κτειναν. ἐξεδίκησε δὲ καὶ ἢ Ἀπιδος φόνον, τοῖς
 αἰτίοις ὑποκτείνας. Ἀργεῖ δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσω-
 πῆ παῖς Ἰασος, ὃ φασὶν ἰὼν γυνέσθαι. Κάτω δὲ ὃ
 20 συγγράφας τὰ χρονικὰ ἀγροήματα, καὶ πολλοὶ ἤν'
 τραγικῶν, Ἰνάχης τῶν ἰὼ λέγουσιν. Ἡσίδος ὃ καὶ
 Ἀκουσίλαος Περσῶν αὐτῶν φασὶν (2). ταύτην, ἐκ
 εὐσύνῳ τῆς Ἡρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἔφειρε. φερεθεῖς
 ὑφ' Ἡρας, ὃ μὲν κόρης ἀφάρμῳ εἰς βέν μετε-
 25 μόρφωσε Λαλῶν. αὐτὴν ὃ ἀπωμόσατο μὴ σιωλεδεῖν.
 διό φησιν Ἡσίδος ἐκ ἐπαυαδὸς ἢ ὑπὸ τῷ Διὶ ὀργῇ
 τοῖς γινόμενοις ὄρκοις ὑπὸ ἔρωτος. Ἡρα ὃ αἰτίσα-
 μένη παρὰ Διὸς ἢ βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν
 Ἀργον ἢ Πανόπην. ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν, Ἀρέστερος
 30 λέγει ὕον. Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχης. Κέρκω δὲ, Ἀρ-
 γεῖ, καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωπῆ θυγατρὸς. Ἀκουσίλαος
 δὲ ἐκ γῆς γινώσκει αὐτὴν λέγει. οὐκ ἐκ τῆς ἐλαίας

antea fuit, ortam esse refert. Hic eam ad oleam, qua in Mycenae luco erat, alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio ut furtim abduceret, imperasset, idq; ab Hecyrae detectum fuisset, neq; celari amplius passet: lapide percussum Argum peremit. Hinc itaque Mercurius ΑΡΕΙΘΟΝΤΗΣ cognomen accepit. Iuno demum bonum astro concitavit. Quo facto ea primum in sinum ab se Ionium appellatum penetravit: Mox per Illyricum progressa, Hemum transiit, ac per ea tempora traiectum Thracium nominatum, ab illa deinde Bosphorum dictum, transiit. Inde, cum in Scythiam penetrasset, & Cimmeriam terram, cumque per continentem multam decurrisset, multa; Europa, atq; Asia maria, transisset, in Aegyptum tandem pervenit: ubi cum pristinam formam recepisset, ad Nili fluenta Epaphum peperit. Iuno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi vera Iunonis orata fecerunt. Quod factum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quae cum Syriam propè universam pervagata esset, quod illic Bybliorum regis uxor filium educare significabatur, ea tandem Epapho inuento, in Aegyptum remeavit; ac Telegono, qui tunc Aegyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Aegyptij, statuam collocavit; Et Ionem quoq; Isidem appellarunt. Epaphus autem Aegyptijs imperans, Memphin Nili filiam sibi coniugavit: deq; uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq; Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Caterum ex Libya Neptunoq; gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaq; in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magna scholis auctor extitit; quare

- ἰδόμενον αὐτῷ, ἥπς ἐν τῷ Μυκηναίῳ ὑπὸ ἡρώ
 ἄσσι. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ερμῇ κλέψαι τὴν βοῶν,
 μινύσασθ' Ἰέσακος, ἐπειδὴ λαθεῖν ἐκ ἡδυνάτο,
 λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἀργον. ὅθεν Ἀρχειφύνης
 ἐκλήθη. Ἦεα ὃ τῇ σοὶ οἶστρον ἐμβάλλει. ἢ ὃ, παρᾶ-
 5 τον ἦκαν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέν-
 τα· ἐπιτα διὰ τῆς Ἰλλυείδος πορθήσασα, καὶ τὸν
 Αἴμον ὑπὸ βαλῶσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλέμενον
 πόρον Θράκιον· νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ἐπὶ λ-
 10 θῶσα ὃ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολ-
 λῶν χέρσον παρὰ θείσα, καὶ πολλῶν διανηξαμένη
 δόλασσιν Ευρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευτῶν ἦκαν
 εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ὑπελαβῶσα,
 γυνᾶ παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. τῷ-
 15 τον δὲ Ἦεα δῆται Κερήτων ἀφανῇ ποιῆσαι. οἱ δὲ,
 ἡραίσαν αὐτὸν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰδομένην, κτείνει
 Κέρητας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τῷ παιδὸς ἐστράπετο.
 παρωμένη ὃ καὶ Συερίαν ἀπασαν· ἐκεῖ γὰρ ἐμμένετο
 τῇ Βυβλίων βασιλείῳ γυνὴ ἐπιδύει τὸν ἦδον· καὶ ἔ-
 20 Παφον ὄρεῖσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθῶσα, ἐγαμήθη Τη-
 λεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύσατο ὃ
 ἄγαλμα Δήμητρος, ὡς ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ
 ἔ' Ἰὼ, Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευον. Παφῶ ὃ βασι-
 25 λεύων Αἰγυπτίων, γαμῆ Μέμφιν ἔ' Νείλῳ θυγα-
 τέρα, καὶ ὑπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν. καὶ τεκοῖ
 θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.
 Λιβύης δὲ καὶ Προσιδῶνθ', γίνονται πάντες Δίδυ-
 μοι, Αἰγύωρ καὶ Βῆλθ'. Αἰγύωρ μὲν ὤν εἰς Φοι-
 νίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε· καὶ ἐκεῖ τῆς μεγάλης
 30 ῥίξης ἐγένετο ἡμετέρας. ὅθεν ὑπερσπομένη φεῖ τέτυ.
 Βῆλθ' δὲ ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν
 Αἰγύπτῳ· γαμῆ δὲ Αἰγυγίῳ τὴν Νείλῳ θυγατέρα·

de eo in presentia dicere super sedeo. At Belus, quod ex Aegypto minime discessisset, Aegypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nili filiam duxit uxorem, de qua filios geminos creavit, Aegyptum ac Danaum, sed & ut Euripides ait, Cephream, Phineumque. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Aegyptumque ad Arabiam habitandam misit. Qui, cum denastasset Melampodium terram, eam Aegypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto e pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignantur: at fratri Danao filiae totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios praeter unum aut alterum, filiarum suarum opera necavit: nam ex oraculo cadens sibi ab eorum uno imminere acceperat: metu perculsus Minervae consilio, navim nominatam ab eo de filiarum suarum numero $\mu\epsilon\tau\alpha\lambda\acute{o}\nu\tau\omicron\epsilon\gamma\upsilon$, quasi dixeris quinquagintiremem, primus fabricavit, in quam filias impoſitis, aufugit. Inde ad Rhodum insulam cum appulſus eſſet, Minervae Lindiae statuam dedicavit. Hinc & Argos se cōtulit, & huic regnū tradit Helanor, qui tam Argis regnabat. At ipse Danaus eius regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarū inopiā laborabat, ex quo ſcilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exſiccaverat, quod eam Minervae terram eſſe teſtatus eſt, filias ſuas interim aquatū miſit. harum una Amymone aquam quatenus, telum incernum iacit, ac forte Satyrum dormitantem ferit: quato ille ſomno expergeſactus, puella incunda miro deſiderio capitur. At Neptuni ſuperventa Satyrus ſe dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubavit, eique Neptunus Lernaos fontes indicavit. Porro Aegypti filij Argos proſecti ut mutnam inter ſe ſimilitatem compo-

- καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπῆθ' καὶ Δα-
 ναός. ὡς δὲ φησιν Εὐειπίδης, καὶ Κηφύς καὶ Φειβὺς
 παρ' αὐτῷ. Δαναὸν μὲν ἔν Βῆλθ' ἐν Λιβύῃ κατήκη-
 σεν. Αἰγυπῆθ' δὲ ἐν Αραβίᾳ. ὃς καὶ κατὰ σκαφά-
 5 μινθ' ἤ Μελαμπίδων χώραν [ἀφ' ἑαυτῷ] ὠνόμα-
 σεν Αἰγυπῆθ'. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν, Αι-
 γυπῆθ' μὲν παῖδες πεντήκοντα. θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πενήκοντα. πασσαλῶν δὲ αὐτῶν πρὸς ἀγέλοισι
 πρὶ τῆς ὑλῆς, ὕστερον Δαναὸς τὰς Αἰγυπῆθ' παῖδας,
 10 πλὴν ἑνὸς ἢ δυεῖν, διὰ τῆς τῷ αὐτῷ θυγατέρος
 ἀντίλε, διδοικώς [καὶ δὲ καὶ ἐκ χρησμοῦ, ὅτι
 φρονεῖσθαι ἔσθ' ἑνὸς αὐτῶν, καὶ] ὑποδεμένης
 Αἰθίας αὐτῷ, ναυῷ περὶ τοῦ κατισκεύασε, [ἢ κλη-
 δῶσαν. ὡς καὶ τῷ ἀριθμῷ τῆς θυγατέρος αὐτῷ πεν-
 15 τηκόντορον.] ἐν ἣ ταῖς κόρας ἐπιδέμενθ' ἔφυγε. περ-
 αῶν δὲ Ρόδῳ, πρὸ τῆς Λινδίας Αἰθίας ἀγῶμα
 ἰδρύσατο. ἐπεὶ δὲ ἦσαν εἰς Ἄργον, καὶ τὴν
 βασιλείαν αὐτῷ παρὰ δίδωσι Ελαῖος ὁ τότε βασι-
 λεύων. [αὐτὸς δὲ κρατῆσαι τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ
 20 τὰς ἐνοικοῦντας Δαναὸς ὠνόμασεν.] ἀνύδρη δὲ τῆς
 χώρας ὑπαρχέσης, ἐπεὶ καὶ ταῖς πηγὰς ἐξήρατο
 Ποσειδῶν μινύων Ἰνάχῳ, διότι ἢ χώραν Αἰθίας
 ἐμυλῶσεν ἔτι, ταῖς θυγατέρας ὑδρευομένας ἐπιμα-
 25 ψε. μία δὲ αὐτῶν Αμυμώνη ζήτῃσα ὕδωρ, ῥέπει
 βέλθ' ἐπὶ ἑλαφον, καὶ κοίμωμένη Σατύρου τυτχά-
 νει· κακεῖνθ' ὀδύσασα, ἐπιδύμει συγχεῖν. Πο-
 σειδῶνος δὲ ἐπιφανένης, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγε. Αμ-
 μώνη δὲ, τέττω στυγνάζεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν
 30 ταῖς ἐκ Λέρῃ πηγὰς ἐμυλῶσεν. οἱ δὲ Αἰγυπῆθ' παῖδες
 ἐλθόντες εἰς Ἄργον, ἢ τε ἑχέρας πάντας παρεχέ-

nerent, se se cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonio dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parum crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui iniuriam hanc quaquam oblitus esset, nuptias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hypermnestram igitur, natarum maximam, Lynceo, & Gorgophonen Proteo selegit. Hos enim ex coniuge regina Argypbia Egyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt, Busiris quidem & Enceladus, Lycusque ac Daphron, Automaten, Amymonen, Agauen, Scaam, Danao ex Europa regia matrona satas ducunt. At ex Elephanside orta fuerunt, Gorgophone, atq; Hypermnestra: sed Lynceus & Calycen sorte duxit. Ister autem Hippodamiam: Chalcodon, Rhodiam: Agenor, Cleopatram: Asteriam Chatus, Hippodamsiam Diacorystes: Alcis Glaucen: Alcmenon Hippomedusam: Hippothous Gorgen: Iphimedusam Euchenor: Rhoden Hippolytus. Hi decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puellæ ex Hamadryadibus Nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ ex Phœbe natae sunt. Agaptolema Pirene, Cercesti Dorionæ, Eurydamanti Pharte, Ægio Mnestra, Enippe Argio, Auxibia Archelao, Menacho Nelo, obuenerunt. Hi septem ex Phœnissa cōiuge orti sunt. at puellæ, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant, idque propter similitudinem nominum, Clitus, Cliten, Sthenelus, Sthenelen, Chrysipus, Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus, sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylachus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Brochus, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha

ἄλῳν, καὶ ταῖς θυγατέρας αὐτῆς γαμεῖν ἤξιεν. Δαναὸς δ' ἔ-
 ἔματόν· ἀπῆλθον αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δ'
 καὶ μνηστῆκων περὶ φυγῆς, ὁμολόγηε τοῖς γάμοις, καὶ
 διεκλήρε ταῖς κόραις. Ὑπερμήστῃ μ' οὐδ', τὴν περὶ-
 5 βυτέραν, ἐξῆλε Λυγκεῖ, καὶ Γοργόφονῳ Περγεῖ.
 ὅτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυρείης ἐμγένευσαν
 Αἰγυπῶ. ἥνι δ' λοιπῶν ἔλαχον, Βύσις μ' καὶ Εὐκλέ-
 λας, καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων, ταῖς Δαναῶν ἡοιηδεί-
 10 σαις ἐξ Εὐερώπης, Αυτομάτῳ, Ἀμυμώνῳ, Ἀγαύ-
 ῳ, Σκαίῳ. αὗται δ' ἐκ βασιλίδος ἐχθρόντο Δαναῶν.
 ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργόφονη καὶ Ὑπερμήστα. Λυγ-
 κεία δ' καὶ Καλύκῳ ἔλαχεν. Ἰστῶ δ', Ἰπποδά-
 μειαν· Χαλκώδων, Ροδίαν· Ἀγνώωρ, Κλεοπάτῃαν·
 15 Κάπτος, Ἀστυν· Διοκορυθῆς, Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς,
 Γλαυκῇ· Ἀλκιδόων, Ἰππομέδυσαν· Ἰππόδεον,
 Γόργῳ· Εὐκλώωρ, Ἰοιμέδυσαν· Ἰππόλυτος, Ρό-
 δῳ. ὅτοι μ' οἱ δέκα ἐξ Ἀργείας γυναικὸς· αἱ δ' παρ-
 δένιοι, ἐξ Ἰμαδρυάδων νυμφῶν· αἱ μ', Ἀτλαντίης·
 αἱ δ', ἐκ Φοίβης. Ἀγαπύολεμθ' δ', ἔλαχε Πειρήνῳ
 20 Κέρκεις δ', Δάριον· Εὐρυδάμας, Φάρτην· Αἴγιθ',
 Μνήστῃ· Ἀργίθ', Βυίππην· Ἀρχάλαθ', Ἀνεξι-
 βέλλῳ· Μέναιχος, Νηλῶ· οἱ δ' ἐπὶ ἐκ Φοινίκης γυναι-
 κὸς· αἱ δ' παρδένιοι, Αἰδιόπιδος. ἀκλεφθὶ δ' ἔλα-
 χον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος, οἱ ἐκ Τυείας, Κλει-
 25 τὸς Κλειτῶ· Σθενέλθ' Σθενέλῳ· Χρυσίππος Χρυ-
 σίππῳ· οἱ δ' ἐκ Καλιαδῆς [καὶ Νηίδος] νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκλεφθάντο, παρὰ τῇ ἐκ Πολυ-
 ξοῦ Ναίδος. ἦσαν δ' οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάν-
 30 τής, Πειραδίνης, Ερμθ', Δρύας, Ποπαμῶν, Κισ-
 σίς, Λίξθ', Ἰμβρθ', Βεθύμθ', Πολύκτῃρ, Χρό-
 νιθ'. αἱ δ' κόραι Νύμφης, Αὐπυγῆ, Θεανῶ, Ἠλέκ-

nata, Antonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelia, Cleodora, Enippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genita fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphanti obtigit Actæa, O Eneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalca Adyte, Ocypete Lampo, Pylarge Idmoni. Sex autem nouissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten (hæ autem sunt ex Herse matre nata) Pandion, qui Callidicen: Arbelus, qui O Emen: Hyperbius, qui Celano: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephestine oriuntur: at puella matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cunctos Danaï filie datis à patre pugionibus somno sepultos, suum quaque, sponso occidunt una tantummodo excepta Hypermnestra: hæc enim sola Lynceum, quòd eius virginitate abstinuisset, incolumem seruauit. Quamobrem hæc Danaus onusam vinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filie præfecta sponsoꝝ capita in Lerna defoderunt, corpora verò ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerva Mercuriusque Iouis imperio expiarunt. Denum postea Danaus Hypermnestram Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine prægnans Nauplium peperit. Hic longæuus factus, mare nauigans morientium casum permolestè ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando obijisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi moestissime conspiciebat. Verum antequam è vita decessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenæ Atrei filiam sibi uxorem coniugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit, Philyræ duxisse ait.

- ἦρα, Κλεοπάτρα, Ευρυδικη, Γλαυκίππη, Ανθή-
 λεια, Κλεοδώρα, Ευίππη, Βεατώ, Στύχη, καὶ
 Βρώκη. οἱ δὲ Γερζόνων Αἰγυπῶν γυμνοὶ, ἐκληρο-
 σαντο φεὶ ὅθ' ἐκ Πιερίας. καὶ λαγχάνει, Περίφας
 5 ῥ', Ακτεΐνη· Οσφός, Ποδάρκην· Αἰγυπῶ, Διω-
 ξίππην· Μονέλικος δὲ, Λούτιον· Λάμω, Ωκυ-
 πτίω· Πυλαργίω Ἰδμων. ὁκτὼ δὲ οἱσι νεώτατοι·
 Ἰδας, Ἰπποδίκην· Δάφρον, Λοιάτην (αὗται δὲ
 ἐκ μητρὸς ἐγίνοντο Ερως) Πανδίων, Καλλοδίκην
 10 Ἀρβηλῶ, Οἶμιον· Τάρβι, Κελαυνά· Ἰσπο-
 κορυπός, Τπερίππην. ἔπει ἐκ Ηφαιστίνης. αἱ δὲ ἐκ
 Κεϊνῆς. ὥς δὲ ἐκληροῦσαντο τοῖς γάμοις, ἐστάσας
 ἐγχειρίδια διαδίδουσι ταῖς θυγατέραςιν. αἱ δὲ κοιμη-
 μένοις τοῖς νυμφίοις ἀπέκτιναν, πλὴν Τπερμνή-
 15 σρας. αὕτη δὲ Λυγκία δίδουσι, παρδόνον αὐτῷ φυ-
 λάξαντα. διὸ κατὰρξας αὐτῷ Δαναός, ἑορτάζει. αἱ
 δὲ ἄλλαι ὅθ' ῥ' Δαναὸς θυγατέρας, καὶ ῥ' κεφαλὰς
 ὅθ' νυμφίων ἐν ᾧ Πέρην κατάρυξαν, καὶ δὲ σάμα-
 20 τα, περὶ τῆς πόλεως ἐκδίδουσι· καὶ αὐτὰς ἐκθί-
 ραν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς, Διὸς καλεῦσάσθαι. Δαναός
 δὲ ὕστερον Τπερμνήσαν Λυλκῇ συνώμιση· καὶ δὲ
 λοιπὰς θυγατέρας εἰς Γυμνικὴν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν
 ἔδωκεν. Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶν ἐγίνοντο Ναύ-
 25 πλιον. οὗ μακρόβι, γυνὴ ἄριστος, πλέον τὴν θάλασ-
 σαν, τοῖς ἐμπόροις ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει. συνώ-
 βη ἔν καὶ αὐτὸν τελευτήσῃ ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥσθ
 ἄλλων τελευτήσαντων ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ τελευτή-
 30 σαι, ἐγνήμην, ὥς ῥ' οἱ βαρκοὶ λέγουσι, Κλυμῶ-
 νίῳ πλὴν Ἀργείας· ὥς δὲ ὁ τοῖς νότοις χάψας, Φι-
 λύραν· ὥς δὲ Κέρκω, Ησθίῳ. καὶ ἐγίνοντο Παι-

Cercopis autem testimonio, Hesionen cepit: de qua Palamedem, OEacem, Nausimedantem gignit. Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit: ex quo & Ocalea coniuge Mantinei filia, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere coeperunt. Vbi verò per etatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hique belligerantes primi clypeos inueniunt. Inde victor Acrisius Proetum Argis exegit: qui ad Iobaten in Lyciam peruenit: sed, ut alij produunt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit; At si tragediarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tirynthem occupauit, quam ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atq; in partem assumpti Argiuam terram propè uniuersam soluerunt. Sic Acrisius Argi imperat: & Proetus Tirynthe. Adhac Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaon gignit. Proetus verò de Sthenobœa Lysippen, Iphimœenque, & Iphianassam; qua cum adulta iam etatis essent, in insaniam inciderunt, quòd, ut Hesiodus inquit, Dionysi ferias minime receperant: At Acusilai sententia, quòd Iunonis simulacrum nihili fecerant. Sic itaq; furore percita per omnem Arginorum terram deerrabant. Inde iterum in Arcadiam ac Peloponnesum reuersæ, eam omni dedecore per deserta discurrabant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomeneus, qua fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem prius inuenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mer-

- λαμῆδω, Οἶαχ, Ναυσιμέδοντα. Λυγκάδ' δὲ με-
τὰ Δαναὸν Ἀργεὺς δυνασδίων, ἐξ Ταρμνῆτρας τε-
κνοῖ πᾶσα Ἀβαντα. τέτε δὲ καὶ Ὀχελείας τ' Μαν-
πρέως, δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίσος καὶ
5 Ἡρόϊτος. ἔπει, καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἐπ' ὄντις, ἰσα-
σίζον πρὸς ἀλλήλους· ὡς δὲ ἀντετάφησαν, αὖτις
τῆς βασιλείας ἐπολέμουν· καὶ πολέμου ὤντις εὖρον ἀσπί-
δας περὶ τοὶ, καὶ κρατήσας Ἀκρίσος, Περίτῳ Ἀργεὺς
ἐξελάνθει· ὃ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτιν· ὡς
10 ἦ πνευ φασὶ πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαυῖ τὴν τέτε
θυγατέρα, ὡς μὲν Ὀμηρεῖ, Ἀντιαν· ὡς δὲ οἱ βασιλεῖς,
Σθενέβοιαν κατὰ γαί, ἦ αὖτ' ὃ κηδεστὴς μὲν στρατῷ Λυκίων,
καὶ καταλαμβάνει Τίρωδα· ταύτῃ αὐτῷ Κυκλώπων
τειχισάντων. Μείλιπα μὲν οὖν δὲ, τὴν Ἀργεῖαν ἀπασαν
15 κατήκω. καὶ Ἀκρίσος μὲν Ἀργεὺς βασιλεύει· Περί-
τος δὲ Τίρωδος· καὶ γίνεται Ἀκρίσῳ μὲν ἐξ Εὐρύ-
δίκης τ' Λακεδαιμόνος, Δανάη. Περίτῳ δὲ ἐκ Σθεν-
εβσίας, Λυσίππη, καὶ Ἰφινόη, καὶ Ἰφιάνασσα· αὖ-
ται δὲ ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμαίησαν, ὡς μὲν Ἡσίο-
δος φησιν, ἔπει τὰς Διόνυσον τελευτὰς· ὃ κατεδέχοντο
20 ὡς δὲ Ἀκυσίλαος λέγει, διότι τὸ τ' Ἡερεῖ ἔδαον
ἐξηπυτέλισαν. γινόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπικανῶντο
ἀνὰ τὴν Ἀργεῖαν ἀπασαν. αὖτις δὲ τὴν Ἀργεῖαν
καὶ τὴν Πελοπόννησον διέλθουσι μὲν ἀκοσμίας ἀπά-
25 σης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐπρόχασον. Μελάμπους δὲ, ὃ
Ἀμφιδάμονος, καὶ Βιδεμόνης τῆς Ἀβαντος, μαίης
ὢν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαερμῶν διεπραΐαν
περὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὑπαιχρεῖται διεπραΐειν τὰς παρ-
δένους, εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ἐκ
30 ὁππότεροντος δὲ Περίτῳ διεπραΐειν ὅτι μωδοῖς τη-
λικάτοις, ἔπει μᾶλλον ἐμαίοντο αἱ παρδέναι· καὶ

cede deterritus, filiarum curationi minime assentitur. Quocirca virgines longè maiori vesania concitantur, imò vero etià reliquæ mulieres cum virginibus simul furere cœperunt. etenim desertis propriis sedibus in suos ipsarum descuebant liberos, atq; in desertà sese fugâ abdebant. Cum vero id calamitatis genus in dies magis incretceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi ultrò cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantamdem fratri suo Bianti attribuatur. Inter hæc Proetus veritas, ne, si filiarum curatio longius traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis assensus, filias Melampodi curandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolescentibus cūbilitum simul. & cūbiam quandam choream imitat⁹ ac montibus virgines ipsas in Sicyonem est usque infecutus. Has dum persequeretur, Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit. Reliquæ verò repurgatæ vesania respuerant. Harum demum, Melapodi unam, & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocavit: neque longo post tempore Megapenthem filium genuit. Ceterum Bellerophontes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam Deliadem fratrem, siue, ut quidam ferant, Pirenen, aut, ut alij volunt, Alcimenem peremisset, ad Proetum Argos confugit, ab eoque expiatur. Mox autem cum illius amore Sthenobœa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu interpollaret. Qui, cum mulieris libidini minime consensisset, Sthenobœa Præto Bellerophontem quasi concubitus insinulavit. Proetus uxori credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas huiusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognita, illum ut ad Chimeram extinguendam iret, imperavit,

5 φερσίν μετὰ τέτων αἱ λοιπαὶ γυναικες. καὶ γὰρ
 αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιπεῖναι, τοῖς ἰδίοις ἀπώλυσον
 παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. συμβαινύσης δὲ
 ἐμπληῖσον τῆς συμφορᾶς, τοῖς αὐτῶν τῆς μιᾶς δὲ
 10 Προΐτος ἐδίδου. ὁ δὲ ἐνέχετο δεσφύειν, ὅταν ἐτε-
 ρον τῶν αὐτῶν τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ λάβῃ Βίαν. Προΐ-
 τος δὲ εὐαβηθεὶς, μὴ δεσφύειν τῆς δεσφύας,
 αὐτῶν καὶ πλείον, δεσφύειν συνεχρήσθη ἐν τέ-
 15 τοις. Μελάμποις δὲ φθασαβὼν τὸς δυνάτωτάτας
 τοῖς νεανίωι, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ πινθ' ἐρδὲν χρ-
 ρίας ἐκ τοῦ ὅρου αὐτὰς εἰς Σικυθίαν συνεδίωξε. καὶ δὲ
 τὸ διωγμὸν, ἡ πρὸς βυτά τῆς θυγατέρος, Ἰφινόη με-
 πλάξεν. ταῦς δὲ λοιπαῖς τυχεύουσιν καθαρμῶν σωφρο-
 νῆσι συνεβή καὶ πάντας μὲν ἐξέδωτο Προΐτος Μελάμποδὲ
 20 καὶ Βίαντι. πῦθα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένδην.

Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκῃ τῷ Σισοφῷ, κτείνας
 ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὅς δὲ πνέει φασί,
 Περώνῃ· ἄλλοι δὲ, Ἀλκιδένῳ, εἰς Ἀργεὺς φέρει
 25 Προΐτην ἐλθὼν καθάρματα. καὶ αὐτῷ [γυνὴ] Σθενέ-
 ρεια, [ἢ καὶ Ἀρπυία] ἔσφατο ἴχει, καὶ περιέμπει
 λόγοις φεῖ συμφοράς. τῷ δὲ ἀπαρτυμένῳ, λίγει
 φέρει Προΐτην, ὅπῃ Βελλεροφόντης αὐτῇ φεῖ φθορᾶς
 περιεπέμψατο λόγοις. Προΐτος δὲ πτεύσας, ἔδω-
 30 κεν ἐπιστολὰς αὐτῇ φέρει Ἰοβάτῃν [τὴν πενδεχὲν]
 κομίσειν· ἐν αἷς ἐνεγχεῖται, Βελλεροφόντην ἀ-
 ποκτείνειν. Ἰοβάτης δὲ ἐμνηστὴς, ἐπέταξεν αὐτῇ
 χίμαρας κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῷ θείῳ
 διαφθερισθῆναι. ἰὼν γὰρ ὁ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοὺς
 ἐκ εὐάλωτον. εἶχε δὲ φετορμὴν μὲν κέρωντος, ἔχων

Siquidem ita iuuenem à fera perditum iri arbitrabatur, quādo ea non unius modo, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam prima in parte leo, postrema draco, media verò capra esse videbatur, quæ flammæ euomebat, ac proxima quæq; disperdebat, pecoraq; vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari circa enutritam fuisse, patamq; ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur. Consensu igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impetebat. Quæ demum peracta pugna Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit: ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperauit. Quibus item deuictis collectam Lyciorum iuuentutem, quæ cæteris præcellere videretur, in insidijs confidere iubet, atq; ita Bellerophontem accidi præcipit. Vbi autē & hosce ad unum omneis ab eo casus accepit, admiratus iuuenis præstantiam Iobates, literas illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: eiq; Philonoe filiam uxorem dedit. Qui demum, cum facto concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit. Interim Acrisio de maribus filijs oraculum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia orturum esse qui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Prætus: unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Iouem in aureum imbrem transmutatum per impluuium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia

ὃ δὲ δράκοντος, τείττω ὃ κεφαλῇ μέσσην αἰγός· αἱ
 ἧς πῦρ ἀνίει, καὶ πῶν χάραν δέφθαιρε, καὶ τὰ βοα-
 κήματα ἐλυμαίνετο. μία γὰρ φύσις τοῦτων θηρίων
 εἶχε δυνάμειν, λέγεται ὃ καὶ πῶν χίμαιραν ταύτην
 5 τρεφίῃναι μὲν ὑπὸ Ἀμμοσώδαι, καὶ ὑπὸ εἰρηκε καὶ
 Ομηροῦ· ἡγνηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶντος καὶ Εὐχιδνῆς,
 καὶ ὑπὸ Ἡσίοδος ἰσορεῖ. ἀναβιβάσας ἔν ἐαυτὸν ὁ Βελ-
 λεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν ἵππον ἐκ
 Μεδούσης· πῆλυνον γαῖαν ἡγνημένον, καὶ Ποσειδῶντος, ἀρ-
 10 θείας εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατεπόξεσεν ὃ χίμαιραν.
 μὲν δὲ ὃ ἀγῶνα τῆτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοι
 μαχεσθῆναι. ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τῆτον, Ἀμαζό-
 σιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτὸν. ὡς δὲ καὶ ταύτας
 ἀπέκλεινε, τὴν τε νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦ-
 15 τας ἐπλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχίστας. ὡς
 δὲ καὶ τέτοις ἀπέκλεινε πάντας, θαυμάσας ὃ δυνά-
 μιν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τάτε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ
 αὐτῷ μένειν ἡξίωσε, δοῦς τῷ θυγατέρι Φιλονύκῳ.
 καὶ δῆσαι, τῷ βασιλείᾳ κατέλιπεν αὐτῷ. Ἀκρι-
 20 σίῳ δὲ, φεῖ παιδὶν ἡμέρας ἑρρέων χρησθειάζο-
 μένων, [ὁ θεὸς] ἔφη, ἡμέραι πῦρα ἐκ τῶν θυγατέρων,
 ὅς αὐτὸν ἀποκτενοῖ. θείας ἔν Ἀκείστοι τῆτον, ὑπὸ
 γῆν δάλαμον κατασκάδας χάλκεον, τῷ Δανάῳ
 ἐφύρει. ταύτῃ μὲν, ὡς ἐνίοι λέγουσιν, ἐφθαιρε
 25 Περσῆς, ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ γῆσις ἐκινήθη. ὡς δὲ
 ἐνιοὶ φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ
 τῆς ὀρεφῆς εἰς τὴν Δανάης εἰσρueῖς κόλποις, σω-
 ῖλθεν. αἰδομένη δὲ Ἀκείστοι ὕστερον ἐξ αὐτῆς
 γαῖαν ἡγνημένον Περσία, μὴ πρὸς αὐτὴν Διὸς ἐφθαι-
 30 ραι, τῷ θυγατέρι μετὰ τῷ παιδὶ εἰς λαόνειρε

natum esse cognovit Acrisius, ab Ione compressam filiam minime credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: qua cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum, Polydectes uterinus Dictyis frater, Seriphi rex, Danaos amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem aetatem pervenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam, convocat: usque, ob Hippodamia O Enomai filiae nuptias erantur se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Qua nam, inquit, in re conficias erantur? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit, capite. Tum rex contra nihil subiecit. Mox verò, ab alijs equos exposcit: sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi ut afferret imperavit. Tum Perseus, Mercurij ac Minervae ductu, Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino. Haec fuere Cetusque, & Phorci natae, Gorgonum sorores, ab ortu ipso statim anus factae, unaque tres oculo, & dente uno praedita, quibus & vicissim, inter se utebantur. Haec, ubi potitus est Perseus, reposcentibus se redditurum pollicetur, si, quae ad Nymphas ipsas duceret, viam commonstrarent. Erant autem Nymphis alata talaria, & cibis, quam peram quidam esse putant. Id Pindarus, & Hesiodus in clypeo, ubi de Perseo sic ait:

Horrenda totas scapulas caput occupat ingens

Gorgonis, idque intra cibis latet.

Nam cibis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur. Ad hac Orci galeam habebat. Restitutis itaque, Phorcidibus & dente, & oculo, quòd viam demonstrassent, ad Nymphas pervenit: Adeptus inde, quae cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit: postremo

Καλὸν , ἔρριπεν εἰς θάλασσαν. περιγενεχθείσης δὲ
 τῆς λυγνακος Σείφω, Δίκτυς ἄρας, ἀνέθρεψε τῷτον·
 βασιλῶν δὲ τῆς Σείφω Πολυδέκτης, ἀδελφὸς
 [ὁμομήτειο] Δίκτυο, Δανάης ἐξαδελφός, καὶ λυ-
 5 δραμένω Περσίδω, μὴ διωάμενο αὐτῇ σωαλθεῖν,
 σωαλέλει τὸς φίλους, μὲν ὦν καὶ Περσία, λέγων
 ἐρᾶνον σωαλθῆν ἐπὶ τὸς ἰσποδαμείας τῆς Οἰνομά-
 ραυς. τῷ δὲ Περσίδω εἰπόντι ἐπὶ πνιὸς ἐρᾶνός
 δὲ φρεῖται; τῷ δὲ φησὶ ἐπὶ ἰσποδ. Περσίδω δὲ
 10 εἶπεν, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνος. ἐκ αὐτρεῖ
 Πολυδέκτης. παρὰ μὲν οὐκ ἦν λοιπὴν ἤτησεν ἰσ-
 πως· παρὰ δὲ τῷ Περσίδω εἰ λαβὼν τὸς ἰσπους,
 ἐπίτιξε τῆς Γοργόνος κομίζεν τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ
 Ἑρμὸς καὶ Ἀθίνας παρεδουμένων, ἐπὶ τὰς Φόρ-
 15 κου γίνεται θυγατέρας, Εὐρώ, καὶ Περσίδω, καὶ
 Δεινῷ. ἦσαν [δὲ] αὐταὶ Κητὺς τε καὶ Φόρκου Γοργό-
 νων ἀδελφαί, καὶ αἰ ἐκ γυναικῶν ἕνα τε ὀφθαλμὸν
 αἱ τρεῖς, καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον· καὶ ταῦτα παρὰ
 20 μέροιο ἡμεῖον ἀλλήλαις. ὦν κινείσας ὁ Περσίδω,
 ὡς ἀπὸ τῶν, ἔφη· ἀποδώσιν, αὐτὸς ὑφηνήσονται τὴν
 ὀδὸν τὴν ἐπὶ τὰς νύμφας φέρουσαν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμ-
 φαι πῶς εἶχον πίδαλα, καὶ τὴν κίβισιν, ὡς φασὶ
 πνιὸς εἶναι πίδαλα· Πίνδαρος δὲ, καὶ Ησίοδος ἐν Ἀσ-
 πίδι, ἐπὶ τῷ Περσίδω·

25 Πᾶν δὲ μετὰ φρενον εἶχε καὶ εὖ δεινοῖο πάλωρ
 Γοργόνος, ἀμφὶ δὲ μὴν κίβισις δῖε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐδῆται καὶ τὴν
 τροφίαν· εἶχον δὲ καὶ τὴν Αἴδης κωμήν. ὑφηνήσα-
 μένων δὲ τῇ Φορκίδω, ἀποδίδε τὸν τε ὀδόντα καὶ
 30 τὸ ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παρὰ γυναικῶν παρὰ τὰς
 νύμφας, καὶ τὰς ὦν ἰσποδάσας, τὴν μὲν κίβισιν π-
 ειβάλετο· τὴν δὲ πίδαλα τοῖς σφραγίσιν περιεβόρετο

galeam capiti imposuit. Hac igitur relictus, quoscunque voluisset, ipse inuisus alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinam barpen accepit, ad Oceanum deuolauit: hinc Gorgones dormientesprehendit. His autem Euryale uni: Sthenoni alteri: tertia, Medusa nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguinum spiris obsita: dentes præterea tanta magnitudinis, quanta suum esse videntur. Adhæc manus enee, & ala aurea, quibus conuolabant: quæ, quicumq; obtineretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigebat, auersus, oculis in areum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa caput amputauit. quo resecto Pegasus alatus equus repente profiliuit, & Chrysaor Geryonæ pater. Hosce autem à Neptuno creauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusa capite, recessit. Verum Gorgones ipsæ somno excita Perseum insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minime poterant: quod ea Persens contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset, Cephei regis filiam Andromedam maris ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen prouocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, & aquarum multitudine, ac ceto immisso, peruastauit. Cephæus autem Ammonis oraculo monitus est, tum demum tanta calamitati modum fore, cum Cassiopea filiam Andromedam ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cephæus Æthio-

- τὴν δὲ κυκλὴν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. ταύτῃν ἔχον, αὐ-
 τὸς μὲν ἔς ἡδύλιν δὲ ἔβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ ἔχαι-
 ρετο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Βερμύ ἀδαμαντίνῳ ἀρ-
 πην πιτόμενον εἰς τὸ Ωκεανὸν ἦκαν· καὶ κατέλαβαν
 5 τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν δὲ αὐτῶν, Σθενὼ, Εὐ-
 ρύαλη, Μέδουσα. μόνη δὲ ἦν στητὴ Μέδουσα. διὰ
 τοῦτο ἐπὶ τῇ τρυφῇ κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμειδεν. ἔ-
 χον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν ἀεισσομένης φολίσσε-
 δρακόντων· ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς σὺν, καὶ χεῖρας
 10 χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπίπτοντο· τὰς
 δὲ ἰδόντας, λίθοις ἐπέουον. ἐπὶ τῇ οὐκ αὐταῖς δὲ Περ-
 σεὺς κοιμωμέναις, κατευδυνέσας τὰς χεῖρας Ἀθηνᾶς,
 ἀπεσφαιμένῃ, καὶ ἐλόπων εἰς ἀσπίδα χαλκίῳ, δι'
 ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνῃ ἔβλεπεν, ἐκαρπατόμηνεν
 15 αὐτήν. ὑποτιμνείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γορ-
 γόνῃ ἐξέδρα Πήγασος πηλὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ
 ὁ Γηρυόνης πατήρ. τοῖσι δὲ ἐγρόνησεν ἐκ Ποσειδῶν.
 ὁ μὲν οὐκ Περσεὺς ἐσδέμενός εἰς τὴν κίβισιν τὴν
 κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὀπίσω πάλιν ἐχέρει. αἱ δὲ
 20 Γοργόνας ἐκ τῆς κοίτης ἀσασσάσαι, τὴν Περσίδα ἐδίω-
 κον, καὶ σιωδεῖν αὐτὸν ἐκ ἡδύναστο διὰ τὴν κυνῆν
 ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπὸ αὐτῆς. παρὰ γὰρ ὁ μὲν δὲ εἰς
 Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφύς, εὗρε τὴν τέτυ-
 τυ γὰρ Ἀνδρομέδαν, ὡς αἰχμειμένην βορὰν θα-
 25 λαοῦ κῆται. Κασιόπεια γὰρ ἡ Κηφίως γυνὴ, Νη-
 ρηΐδην ἦεισε πρὸς ἄλλοις· καὶ πασῶν τῶν κρείστων
 ἦν ἡσυχία. ὅταν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν
 αὐταῖς συμφορὰς, πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χεῖρα
 30 ἐπέμψεν, καὶ κῆτε. Ἀμμωνὸς δὲ χεῖρα τὴν ἀ-
 παλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἰὰ δὲ ἡ Κασιόπειας θυγάτηρ
 Ἀνδρομέδα προσέειπεν τῷ κῆτι βορᾶ. τοῦτο ἀνὰ γὰρ
 ὁ Κηφύς ὑπὸ τῇ Αἰθιοπίᾳ, ἔφαξεν, καὶ σφαιρίσας

pum vi compulsus fecit, scopuloque filiam alligavit.
 Quam consecutus Persens, & illius amore succensus,
 Cepheo sese cetum ipsum interempturum pollicetur, si
 filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimo-
 nium collocet. Pactis itaq; iureiurando confirmatis,
 Persens monstrum aggressus occidit, atq; Andromedam
 solvit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater
 insidias parat, ut is qui primus iam Andromeda con-
 iux designatus erat, verum id ubi rescivit Persens, cum
 coniuratis omnibus Phineum Medusa capite ostentato
 in saxa repente conuertit. Itaq; Persens reuersus in So-
 riphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis vio-
 lentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto ag-
 gressus regem, concurrētium amicorum auxilio fretum,
 auersus Gorgonis caput ostendit: idq; quotquot aspexe-
 runt, qualicumq; quisq; forma esset, in saxa commuta-
 tus est. Mox ubi Dictyn Seriphi regem constituit, Mer-
 curio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis
 caput Minervæ dono dedit. Ea verò Mercurius omnia
 Nymphis restituit. Caterum Pallas in medio clypeo
 Medusa caput apposuit. Nec desunt qui Gorgonis caput
 à Minerva præcisum fuisse dicāt. Aiunt enim eam sese
 pulchritudine Palladi comparare non erubuisse. Atqui
 Persens cum Danae & Andromeda Argos Acrisium
 visurus properavit. Is autem oraculi metu Argos dese-
 rit, atque in Pelasgiæ terram commigravit. Interea
 Tentamia Larissæorum rege, patri iam vita functo gy-
 mnicum certamen edituro, ad id etiam Persens decer-
 taturus aduenit: ac etiam quinquertium ludens, dissi-
 iactu Acrisij pede percusso, actutum eum interfecit. Post
 ubi Persens oraculum iam expletum esse animadvertit,
 Acrisium quidem extra urbem sepeliuit, Verum, quod

- τὴν θυγατέρα πύρρα. ταύτῃ διασέμμετο δὲ Περ-
 σεις, καὶ ἑταῖροι, ἀπαρήσιν ὑπέροχο. Κηφεί τὸ κῆ-
 ρος, εἰ μέλλει σπυδαῖσιν αὐτῷ αὐτῷ δώσειν γυναικα.
 ἐπὶ τέτοις γηρομένων ὅρων, ὑποσας τὸ κῆρτο ἐκ-
 5 τεινε, καὶ ἔ' Ανδρομέδαν ἔλυσεν. ὀπβυλάοντο δὲ
 αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφείως, ἐγγυ-
 μμετο παρ' αὐτοῦ ἔ' Ανδρομέδαν, μαδὼν ἔ' ὀπβυλῶν,
 τὴν Γοργόνα δείξας, μὲ τῶν σωμαπβυλῶντων, αὐ-
 τὸν ἐλίδουσε παρὰ χεῖμα. παρὰ γηρομμετο δὲ εἰς Σέ-
 10 εῖφον, καὶ καταλαβὼν παρὰ γηρομμετο τοῖς βομοῖς
 μὲ τῷ Δίκτυος τὴν μητέρα, διὰ ἔ' Πολυδέκτης εἶαν,
 εἰσελθὼν εἰς ἔ' βασιλέα, συγκαλέσαντο ἔ' Πολυ-
 δέκτη τοῖς φίλοις, ἀπεσφαιμμετο τὴν κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνης ἔδειξε. ἔ' ἔ' ἰδόντων, ὅποιον ὅσας ἔτοχε
 15 χεῖμα ἔχων, ἀπιδώθη. κατὰ σῆσας ἔ' τῆς Σειφί-
 Δίκτυον βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πίδακα, καὶ τὴν
 κίβισιν, καὶ ἔ' κυνὴν Ἑρμῆ. τὴν ἔ' κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνης Ἀθλῶα. Ἑρμῆς μὲ οὐκ τὰ παρὰ σφαιρῶν
 πάλιν ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις. Ἀθλῶα ἔ' ἐο μέσθ τῇ
 20 ἀσπίδι, τῆς Γοργόνης τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. λε-
 γεται ἔ' καὶ ὑπὸ εἰών, ὅπ καὶ δὲ Ἀθηνᾶν ἡ Μεδουσα
 ἐκαστομμήθη. φασὶ δὲ ὅπ καὶ παρὰ κάλλοις ἡδέλη-
 σιν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι. Περσεὺς ἔ' μὲ Δα-
 νάης καὶ Ανδρομέδας ἔσπυθεν εἰς Ἀργος, ἵνα Ἀκρί-
 25 σιον δῶσανται. ὃ ἔ' δειδικὸς τὸν χηρισμὸν, ἔσπυ-
 πὼν Ἀργος, εἰς τὴν Πελασγῶν ἐχώρησε γῆν. τὰ
 ταμίει δὲ τοῦ Παλαιαῖων βασιλέως ἐπὶ κατοιχόμεν
 παρὰ παρὰ διατεδέντο γυμνικὸν ἀγῶνα, παρὰ γῆτο καὶ
 30 ὃ Περσεὺς ἀγωνίσσεται δῖλων. ἀγωνίζομμετο ἔ' πύ-
 ρρα, ἔ' δῖλων ἐπὶ ἔ' Ἀκρίσιον ποτα βαλὼν, ὅσας
 μα ἀπέκτεινε αὐτὸν αἰδομένης ἔ' ἔ' χηρισμὸν τέλει-
 μένον, ἔ' μὲ Δακρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔδωκεν. αἰχμη-

Argos ad illius hereditatem adeundam, qui eius opera occubisset, remeare puderet, profectus Tirynthem Megapethem Proctifilium, cum eo regnū vicissim commutavit. Nam illi Persens Argos tradidit, Megapenthes Arginorum regno praeficitur: Persens verò Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenae admunivit. Porro ex Andromeda Persens filios habuit antequam in Graciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur. At Mycenae procreavit Ancaem, Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonem, quam Pericles uxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Menoecei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex ea; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideo quod procul à patria ierit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaeus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Caterum Pterelaei septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mastor, Eueres. Atqui Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcae filia, suscepit feminei quidem sexus Alcmenam, mares autem, Stratobaten, Gorgophonum, Philonomum, Celaneum, Amphimachum, Lysinomum, Cherimachum, Anaetorem, Archelaum: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium. E Sthenelo verò & Nicippe, quae Pelopis fuit, Alsinoe & Medusa procreantur: mox utriusque eidem Eurystheus natus est, qui Mycenae impe-

- μὲν ὃ εἰς Ἀργεὺς ἐπαυλαδίην ἐπὶ τὸν κλῆρον οὗ
 δὲ αὐτῷ τετελεσθῆναι, ὡς ἀρχόμενος εἰς Τίρυν-
 θαν σφῆς τὸν Περίτε πῦδα Μεγαπένδῳ, ἡλλά-
 ξατο. τότε τε τὸ Ἀργεὺς ἐνεχείρισε, καὶ Μεγαπένδης
 5 μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων· Περσέης δὲ Τίρυνδος, ὡς ἐ-
 τεύχεσας Μίδεαν, καὶ Μυκήνας. ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρο-
 μέδας πῦδες αὐτῷ, πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα
 [Πέρσην,] ὃν παρὰ Κηφεὶ κατέλειπεν. ἀπὸ τούτου δὲ
 τοῖς Περωῶν βασιλέας λέγει Ἰωνεὺς· ἐν Μυκήναις
 10 δὲ Ἀλκίον, καὶ Σθένελος, καὶ Εὐκλῆς, Μήστωρ τε καὶ
 Ἡλεκτρυών, καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν Πεισὶρης ἐ-
 γηρην. πάλιν ἐξ Ἀλκίως Ἰππονόμης τῆς Μενονί-
 ως Ἀμφιτρυῶν ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐκ δὲ
 15 Μήστωρος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰσποδόη. ταύ-
 τῃν ἀπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τῷ Εὐχινάδῳ
 νῆσσι, μέγνυται, καὶ γυνᾶ Τάφιον, ὃς ὄκισε Τάφον·
 καὶ τοῖς λαοῖς Τηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι πολλὴ τῆς πα-
 τρίδος ἔβη. ἐκ Ταφίου δὲ, πῶς Πτερέλαος ἐγένετο.
 οὗτον ἀδάνακτον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ
 20 χρυσοῖν ἐνδείξαι τείχεα. Πτερέλαος δὲ ἐγένοντο θυγά-
 τῃς Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενας πῦδες, Χερύμης, Τύραν-
 νος, Ἀντίοχος, Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης. Ἡλεκ-
 τρυῶν δὲ γήμας τὴν Ἀλκίαν θυγάτηρα Ἀναξῶ, ἐγέν-
 νησε θυγατέρας μὲν Ἀλκμήνην, πῦδας δὲ Στρα-
 25 τοβάτιον, Γοργόφονον, Φιλονόμον, Κελαινέα, Ἀμ-
 φίμαχον, Λυσίνομον, Χερύμαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρ-
 χέλαον. μετὰ δὲ τούτοις, καὶ νόδον ἐκ Φρυγίας γυναι-
 κὸς Μίδεας Λικύμνιον. Σθένελος δὲ καὶ Νικίππης τῆς
 Πέλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα· ὕστερον δὲ καὶ Εὐ-
 30 ρυδεις ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκηναίων ἐβασίλευσεν. ἔτε
 γὰρ Ἡρακλῆς ἐμίλλε γυνᾶς, Ζεὺς ἐν δίοις ἔειπεν, ὅ

ruit. Nam quo tempore Hercules gignendus esset, tum
 Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui è Persei prole ori-
 turus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob in-
 midiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet; eam-
 quo, ut Eurystheus Stheneli filius in lacem, iam septi-
 mestris, prodiret, subornauit. Ad Electryonem autem My-
 cenis cum Taphio imperantem Pterelai filij profecti, ab
 eodem Mestoris regnum auo materno reperit: qui, quòd
 ab eorum postulatis maximè abhorreret Electryo, ip-
 sius boues abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi re-
 pellentes, mutuo concursu perimuntur. at ex Electryonis
 liberis Licymnius, quòd puer admodum esset, seruatur
 incolumis. Atqui ex Pterelai natis Eueres, qui naucis
 asseruabat, superstes fuit. Tum qui de Taphiis euasif-
 sent, vela vento dederunt, & abactas secum boues Poly-
 xeno Eliensium regi commendarunt. Caterum Amphi-
 tryo redemptas de Polyxeno boues Mycenas abduxit.
 Interea verò Electryo aliorum cadem ulturus, regno
 simul cum Alcмене filia in Amphitryonis potestatem
 tradito, inrisiurandi religione illum prius adegit, ut ad
 reditum usq; filiam virginem seruaret intactam; Bel-
 lum enim contra Telebas conflare cogitabat. Is autem
 cum boues reduceret, earumq; una aufugeret, in ipsam
 Amphitryo. tum quam manibus forte clauam gestabat,
 immisit. Quae de bouis cornibus repulsa in Electryonis
 caput resiliens, ipsum vita priuauit. Sthenelus itaq; hanc
 naetus occasionem, è tota Arginorum terra Amphitryo-
 nem exegit. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Ti-
 rynthi ditioe potitus est: mox autem Pelopis ad se filijs
 Atreo Thyesteque accersitis Mideam commendauit.
 Amphitryo vero cum Alcmena & Licymnio Thebas
 profectus, à Creonte fuit expiatus, ac Perimeden foro-

ἀπὸ Περσέως ἡγενηθεὶς ὁ Μυκη-
ναῶν. Ἦεν δὲ διὰ τὸ ζῆλον, εἰλειθεῖαν ἔπεισι τὸν
μὲν Ἀλκμήνης τόκον ὀπρᾶν, Εὐρυδία δὲ τὸν Στε-
νέου περισκόψαι ἡγενηθεῖναι, ἐπαμυνθεῖν ὄντα.
7 Ηλεκτρύονθ' δὲ βασιλεύοντος Μυκηναῶν μετὰ τῶν
οἱ Πιπρελάου παῖδες ἐλθάντες, τὴν Μήστρεν ἀρχὴν
τῶ μνηστοπάτορι ἀπῆλθον, καὶ μὴ θεοσέχονθ' Ηλεκ-
τρύονθ', ἀπῆλθον τὰς βόας, ἀμυνομένων δὲ τῶ
Ηλεκτρύονθ' παίδων, ἐκ περιβλήσεως δηήλοισι ἀ-
10 πύκτειναι. ἐσώθη δὲ τῶ Ηλεκτρύονθ' παίδων Λε-
κκύνθ' ἐπὶ νεοσφάλλων τῶ δὲ Πιπρελάου, Εὐή-
ρης, ὅς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. τῶ δὲ Ταφίων οἱ
διαφυγόντες, ἀπεπλάσαν τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόν-
τες καὶ παρέδωκε τῶ βασιλεῖ τῶ Ηλείων Πολυ-
15 ξένῳ. Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένῳ λυτρωσάμε-
νος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκήνῳ. ὁ δὲ Ηλεκτρύων τὸν
τῶ παίδων δάνατον βουλεύμεθ' ἐνδελῆσαι, παρε-
δὲς τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρύωνι, καὶ τὴν θυγατέρα
Ἀλκμήνῳ, ἐξορκίσας ἵνα μέχρι τῆ ἐπιπόδου παρθέ-
20 νον αὐτῶν φυλάξῃ, σπατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διενόητο.
ἀπολαμβάνοντας δὲ αὐτὰς τὰς βόας, μετὰ ἐκδορέσιν,
Ἀμφιτρύων ἐπὶ αὐτῶν ἀφῆκεν ὃ μὲν χεῖρας εἶχε, ῥο-
παλον. τὸ δὲ ὑποκρεθὲν ἀπὸ τῶ κροῖων εἰς τὸ Ηλεκ-
τρύονθ' κεφαλῇ ἐλθὼν, ἀπύκτεινεν αὐτόν. ὅθι
25 λαβὼν τὴν τὴν τὴν περὶ τὴν Στένελθ', παύσας
ἄρχει ἐξέβαλεν Ἀμφιτρύωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶ
Μυκηναῶν, καὶ τὸ Τίμωνδος αὐτὸς κατέχευε. τὴν δὲ
Μήστρεν, μεταπεμψάμεθ' τὸν Πέλοπος παῖδας Ἀγέας
καὶ Θυερίων, παρέδωκε τύποις. Ἀμφιτρύων δὲ αὐτὸν
30 Ἀλκμήνῳ καὶ Λικυμνίῳ παρεμύθεθ' ἐπὶ Θήβας,
ἀπὸ Κρόντος ἡγήσας καὶ δίδου τὴν ἀδελφὴν Πει-
N 2

rem Licymnio tradit. Interea vero Alcmena diffitante ei nupturam se esse, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, tum Amphitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret: nam fera vulpes Cadmiam deuastabat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines à vulpe diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani singulis mensibus ipsi apposuerunt: qua, nisi hoc factum fuisset, plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Deionei filium, hunc Teleboarum spoliis parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat; Cui fato concessum fuerat ut quamcumque feram insectaretur, occideret. Quamobrem canem cum vulpem insectatur, Iupiter utrumque lapides effecit Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Attica terra populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopem, ab Eloe urbe Argiuorum Eleum, Persei filium: à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verum Pterelais donec in humanis fuit, Taphum capere nunquam potuit. Post, ubi Cometho Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profocuit, inde Pterelai morte infocuta omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Eleo Cephaloque tradidit. Mox illi conditas sibi cognomines urbes habitatum commigrarunt. Prius autem quam Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Almenam contendit, cum qua trinoctio facto mi-

μῆδην Λικυμένη. λεγόντες δὲ Ἀλκμήνης γαμήδι-
 σσας τῷ ᾧ ἀδελφῶν αὐτῆς ἐδικήσαντι τὸ δύνα-
 τον· ὑπογράμψαντες ἐπὶ Τηλεβόας στρατῶν Ἀμφιτρυ-
 ων, καὶ παρεγγίλκει συμβάλλεσθαι Κρέοντα. ὃ δὲ ἔφη
 5 στρατῶσιν ἐὰν πρῶτες ἐκείνους τὸν Καδμῖαν τῆς
 ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ· ἔφθερε γὰρ τὴν Καδμῖαν ἀ-
 λώπηξ θηρίου. ὑποσάντος δὲ ὁμοῦ, εἰμαρμένον ἦν
 αὐτῷ μὴδέναι καταλαβεῖν. ἀδικεῖν δὲ τῆς
 10 χώρας, ἵνα ᾧ ἀσὼν παῖδα οἱ Θυβαῖοι καὶ μῆνα
 παρετίθεισαν αὐτῇ, πολλὰς ἀπαγγέλλουσαν, οὐκ εἰ μὴ
 γήοιτο. ἀπαλλαγὴς οὐκ Ἀμφιτρυῶν, ὡς Ἀδύνας
 πρὸς Κέφαλον τὸν Διηγοῖας σῶναι πειθεῖν ἐπὶ μέρει ᾧ
 ὑπὸ Τηλεβόων λαφύρων ἄγειν ἐπὶ τὸν δῖον τὸν κῆ-
 15 να, ὃν Πέρχρις ἤγαγον ἐν Κρήτης, παρὰ Μίνως λα-
 βῆσαν. ἦν δὲ καὶ τότε πεπρωμένον, πᾶν, ὃ, πᾶν δὲ δῶ-
 κη, λαμβάνειν. διωκομένης οὐκ ὑπὸ τῷ κυνὸς τῆς
 ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους· λίδους ἐποίησεν. Ἀμ-
 φιτρυῶν δὲ ἔχων ἐν μὲν Θοεῖκε τῆς Ἀττικῆς Κέ-
 20 φαλον συμμαχοῦντα· ἐν δὲ Φωκίῳ Παιονία· ἐν
 δὲ Ἑλευσίᾳ Ἀργείας Ἑλεῖον τὸν Περσίωνα· ἐν δὲ Θη-
 βῶν Κρέοντα, ταῖς τῶν Ταρίων νήσους ἐπύρδει. ἄλλοι
 μὲν οὐκ ἔχον Πτερέλαος, ἐκ ἐδύναται τὸν ἑαυτοῦ
 25 ὡς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγάτηρ Κομαιδῶν ἑραδοῖσα Ἀμ-
 φιτρυῶνος, τὴν χρυσὴν τεῖχον τῷ πατρὶος ἐν τῆς κα-
 φαλῆς ἐξείλετο, Πτερέλαος τελευτήσας, ἐχαι-
 ρῶντα τὰς νήσους ἀπάσας. τὴν μὲν οὐκ Κομαιδῶν
 κτείναντες Ἀμφιτρυῶν, καὶ τὴν λείαν ἔχον, εἰς Θή-
 30 βας ἔσπευον, καὶ τὰς νήσους ἑλείφον καὶ Κεφάλου δι-
 δωσι. κακοῖνοι πόλεις αὐτῶν ἐπὶ πονύμους κτίσαντες,
 30 κατόικισαν. φθὲν δὲ Ἀμφιτρυῶνα παρεγγίλκει
 33 πλασπιάας νύκτι, ὁμοῦ Ἀμφιτρυῶνα Ἀλκμήνη

tatus in Amphitryonis viri formam, concubuit: qua-
 que aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit.
 Vbi verò Amphitryo redyt, ac se à coniuge negligentius
 excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat. cui cum
 Alcmena respondisset, priore nocte concubuisse: à Tiresia
 Iouis cum uxore concubitus factum resciscit. Alcme-
 na verò duos peperit filios: Ioni quidem Herculem, una
 nocte grandiore: atque Amphitryoni Iphiclem. At
 cum Hercules octo iam menses natus esset, dracones duos
 inusitata magnitudinis Iuno infantem perdituros in le-
 ctum domisit: Alcmena Amphitryonis opem imploran-
 te, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos
 ipsos necavit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem,
 dum, utot esset eius de pueris filius, scire vellet; draco-
 nes hosce in cunas lectumve iniecisse: Quo facto Iphi-
 cles plane in fugam ire conatur; At Hercules immotus
 stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognosse ro-
 fert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi
 autem artem ab Antolyco, & ab Euryto sagittandi ra-
 tionem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino ci-
 tharæ diuinam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cum
 Thebas immigrasset, ac Thebanorum ciuium numero
 allectus fuisset, cithara percussus ab Hercule, interijt:
 quod enim ab eo velut præceptore vapulasset, ira succen-
 sus interemit: cui cum quidam diem dicerent, & cadis,
 & commissi criminis postularent, ille contra, Rhada-
 manthi legem recitans eiusmodi, Qui manibus iniu-
 stis irruentem punierit, insonis esto; hunc in modum
 Hercules euasit incolumis. Vexitus autem Amphitryo
 ut quidam eorum eiusmodi faceret, eum ad boum armen-
 tas amandans, ibique dum educatur, & corporis & vi-
 rium præstantia ceteris omnibus antecellebat. Adhuc

Αλκμήνη σπονδύναδην· καὶ τὰ γενόμενα παρὰ τη-
λεβόων διηγῆσατο. Αμφιτρύων δ' ἔπειθετο, ὥς ἔχ' ὥς φιλοφρονεμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναι-
κα, ἐπυνδάνετο τὴν αἰτίαν· ἐπέσης δ' ὅτι τῇ

5 πρῶτα νυκτὶ παρὰ γρόμον αὐτῇ συγκακοίμηνται·
μεινάνει παρὰ Τειρεσίῃ καὶ γρομένην τῷ Διὶ σπον-
σίαν. Αλκμήνη δ' ὅσο ἐγγύησε παῖδας· διὲ μὲν
Ἡρακλῆα μᾶν νυκτὶ προσβύτερον· Αμφιτρύωνι δὲ
Ιφικλέα, τῷ δὲ παιδὶ ὄντος ὀκταμήναιον δύο δρέ-

10 κοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ὅπῃ καὶ ἐνὶ νύκτι ἐπιμύει, δια-
φθαρήναι τὸ βρέφος θέλουσα. ὀπιθωμένης δὲ Αλ-
κμήνης Αμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς, ἄγχιον
ἐκαστέρας ταῦς χρόνους αὐτοῖς διέφθερε. Φερειύδης
δὲ φησὶν Αμφιτρύωνα βυλόμενον μαθεῖν, ὅποτε-

15 ρος μὲν καὶ παῖδων ἐκείνη, τοῖς δὲ δράκοντας εἰς τὴν
ἄνθρωπον ἐμβαλεῖν· καὶ τοῦ μὲν Ιφικλέους φυγόντος,
τῷ δὲ Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν ὡς Ιφικλῆς
ἐξ αὐτῆς γεγέννηται. ἐπιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀρματι-
λατεῖν μὲν, ὑπὸ Αμφιτρύωνος· παλαίειν δὲ, ὑπὸ

20 τοῦ Αὐτολύκου· τοξόειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτου· ὀπλοματ-
χεῖν δὲ, ὑπὸ Κασσίου· καθαράδειν δὲ ὑπὸ Λίνου.
ἔτι δὲ μὲν ἀδελφὸς Ορφῆος· ἀφικόμενος δὲ εἰς
Θήβας, καὶ Θηβαῖον γρόμον, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ
κιστῇ πληγὰς ἀπέδανε· ὅτι πληξάντα γὰρ αὐτὸν

25 ὀρμητικὸς ἀπέκτεινε. δίκην δὲ ἐπαγόντων πινῶν αὐτῷ,
φόνος, ὡς ἀνέγνω νόμον Ραδάμανθους, λέγοντος,
ὅς αὖ ἀμύνεται καὶ χρόνους ἀδίκων ἀφῆσται, ἀθῶον
εἶναι· καὶ ἔτι πάλαι· δέσας δὲ Αμφιτρύων μὴ
πάλιν τι ποιήσῃ τοιούτον, ἐπιμύει αὐτὸν εἰς τὰ

30 βυφόρβια, κακῶς τρεφόμενος, μεγάλῃ τε καὶ ῥύμῃ
σπῶντων στήνεσιν. ἦν δὲ καὶ Διωμαθὴς φοβερός, ὅτι

visu terribilis erat, nempe Ionis filius, quique cubitum
 quatuor erat altitudine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra aut ab arcu sagittas emit-
 tebat, aut iaculo feriebat. Qui, cum inter boum armen-
 ta esset annum agens decimunoctauum, leonem Citha-
 roneum interfecit. Hic è Citharone impetu facto, Am-
 phitryonis ac Thestij boves dissipabat. Is autem The-
 siensum rex erat, ad quem, leonis illius occidendi ergò
 se consulit Hercules: apud quem dies quinquaginta ex-
 ceptus hospitio permansit. Huic venatum eunti noctibus
 singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias
 quinquaginta ex Megamede Arnei filia natus habe-
 bat: qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine re-
 pleta omnes sibi nepotes procrearent. Hercules unam
 eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omni-
 bus tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellem
 sibi induit, & huius hiatum galea loco habuit. Redeunti
 verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis
 tributum vectigal ve exacturi, obuiam facti ierunt.
 Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tribu-
 tary ve erant: Clymenum Minyarum regem Menœcei
 auriga, cui nomen fuit Perieros, lapidis ictu in Onche-
 sto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semi-
 mortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis sue
 ultionem mandat. Erginus itaq; ingenti cum exercitu
 contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem
 demum iureiurando stabilitam Thebanis dedit ea lege,
 ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributi
 nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tri-
 buti petendum Thebas aduentes, forte quadam obuiam
 habes, ignominia affecit, desectis auribusq; & naribus,
 funiculis quoque suas ys collo manus circumligans,
 nus

- παῖς Διὸς ἦν, τετραπυχαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶ-
 μα. πρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην. ἐκ
 ἡσυχαιῆς δ' ἔτε τοξόων, ἔτε ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
 βεκοῖσις ὑπάρχων ὀκτωκαίδεκάτης, τὴν Κιδάρφ-
 νειον ἀνέλε λείοντα. ἔτ' ὁ ἐρμώμωτο ἐκ τῆς Κι-
 δάρφωτο, τὰς Ἀμφιτρυώντο ἔφειρε βόας, καὶ τὰς
 Θεσίς. βασιλὸς δὲ ἦν ἔτ' ὁ Θεσιπών, πρὸς δὲ ἀ-
 φίκετο Ηρακλῆς, ἐλεῖν βελόμωτο τὸν λείοντα. ὁ
 δὲ, αὐτὸν ἐξένισσε πεντήκοντα ἡμέρας· καὶ ἐπὶ τῷ
 10 θήρῳ ἐξίστηντι νυκτὶς ἐκάστης μίαν σκυδύναζε θυγα-
 τέρα. πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδους γα-
 μνηνιμένας τῆς Αργαίης. ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ηρα-
 κλέους τεκνοποιήσασθαι. Ηρακλῆς δὲ μίαν νομίζων ἔδωκε
 τῇ αὐτῇ σκυδύναζομένῳ, σκυῖν τε πάσας. καὶ χει-
 15 ροσάμωτο τὸν λείοντα, τῷ μὲν δοραὶ ἠμφιάσατο
 τὸ χέσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυδι. ἀνακράμψοντι δὲ
 αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ερ-
 γίνῳ πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θεβαίων τὸ δασμὸν
 λάβωσιν. ἐτέλουν δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸ δασμὸν Εργίνῳ
 20 δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμωρον τῆς Μινυῶν βασιλέα
 λίθῳ βαλὼν μενοικίως ἠνίοχος, ὄνομα Πειρήρης,
 ἐν Ορχομῶ Ποσειδῶντο τεμένει πτερόσκε. ὁ δὲ,
 κομίδης εἰς Ορχομῶν ἡμιδανῆς, ἐπισκήπει τε-
 λῶ τῆς Εργίνῳ τὸ παιδί ἐκδικῆσαι τὸ θάνατον αὐτοῦ.
 25 στρατευσάμωτο δὲ Εργίντο ἐπὶ Θήβας, κτοίνας ἐκ
 ὀλέοις, ἐσπίσατο μετ' ὄρκων ὅπως πέμπωσι
 αὐτῷ Θεβαῖοι δασμὸν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτ'
 ἐκάτον βόας. ἐπὶ ἑξῆς τὸν δασμὸν τοῖς κήρυ-
 κας εἰς Θήβας ἀπόντας συντυχὼν Ηρακλῆς
 30 ἐλωσέναιτο. ὑποτεμὼν γὰρ αὐτῷ τὰ ὄντα καὶ τὰς
 ῥῖνας, καὶ διὰ χρυγίων τὰς χεῖρας δύνους ἐκ τῆς τρα-
 χυλῶν ἔφη τὸν Εργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομῆ-

Hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus Thebis bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello perfectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit: eosque geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natu maximam filiam, Megaram, uxorem accepit: de qua filios tres, Therimashum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunio rem verò filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa Alcathei filia, susceperat, coniungavit. Rhodamantus autem Ionis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Nempe Ocaleam Bæotia in exilium eiectus habitatum concesserat. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus, ense à Mercurio, ab Apolline sagittas. à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peplum accepit. Nam clavam ipse sibi in Nemea a sylva casam comparavit. Post confectam cum Minyis pugnam, Iunonis odio in furorem incidit, ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unà cum duobus Iphicli liberis, in ignem coniecit. qua de causa se ipsum exilio mancipavit. Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, ubinam habitatum iturus esset. Pythia tum primum Herculem ipsum appellavit: nam prius Alcida nomini vocabatur: eumque Tirynthem habitaturum esse dixit, Eurystheoque annos duodecim servitutum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum verò peractis erumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quicquid ab Eurystheo inebatur, faciebat. Primum itaque illi Ne-

- ζην. ἵφ' οἷς ἀγανακτῆς ἐπράτευσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡρα-
 κλῆς δ' λαβὼν ὅπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πολεμαρχῶν,
 Ερμῆνον μὲν ἔκτεινε· τοῖς δ' Μινύας ἐτρέψατο. καὶ
 τὸν Δασμόν διπλοῦν ἠγάγετο. Θηβαίοις φέρειν· σωθῆ-
 ναι δ' καὶ μάχῃ Ἀμφιτρυῶνα χυναίως μαχόμενον
 5 τελευτῆσαι. λαμβάνει δ' Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος
 αἰσιψέιον καὶ προσβυτάτην θυγατέρα Μεγάραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς· Θησίμαχος, Κρέωνος
 πάσης, Δηϊκόων. καὶ δὲ νεώτερον θυγατέρα, Κρέ-
 10 ων Ἰφίκλην δίδωσιν, ἥδη πῦδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ
 Αὐτομεδέως καὶ Ἀλκίδης. ἐγήμε δὲ καὶ Ἀλκμήνῃ,
 καὶ τὸν Ἀμφιτρυῶνα θάνατον, Διὸς παῖς Ραδά-
 μανθυς. κατόκει δ' ἐν Ὠχραίᾳ καὶ Βοιωτίας πε-
 15 φούργος. περμαδὼν δ' παρ' Εὐρύτου καὶ τοξικῇ Ἡρα-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμῆ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλ-
 λωνος δ' τόξα, ὅθεν Ἡφαίστος, δώρεται χερσὶν αὐ-
 τῷ καὶ Ἀθηναῖς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἐ-
 20 τέμειν ἐκ Νεμέας. καὶ δ' ἐπὶ πρὸς Μινύας αὐτῷ μά-
 χῃ, σωθῆναι καὶ ζῆλον Ἥρας μαρτυρεῖν· καὶ τὴν τε ἰ-
 δίοις παῖδας, ὅς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμ-
 25 βαλεῖν, καὶ τῷ Ἰφίκλῃ δύο. διὸ καταδικάσας αὐτὴν
 φυγὴν, καδαίρει μὲν ὑπὸ Θεσπί· παρελθόμενος
 δὲ εἰς Δελφούς, πωθαίνει καὶ θεῶν, ποῦ κατοική-
 30 σει. ἡ δ' Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν πρὸς
 ἡγήρωσε. ὁ δὲ γὰρ πρῶτον Ἀλκίδης προσηγορεύε-
 το. κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυντι, Εὐρύδει
 λατρεύοντα ἐπὶ δώδεκα, καὶ τὴν ὀπίσταστον αἰ-
 35 δολοῖς δώδεκα ἐπιτελεῖν. καὶ ὅτε ἔφη τῷ ἄνδρῳ
 σωτελεδιέντων, ἀθάνατον αὐτὸν εἶσθαι. ἔπειτα ἀ-
 κέσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε. καὶ τὸ πρὸς
 ταυτόμῃον ὑπὸ Εὐρύδειος ἐτέλει. πρῶτον μὲν οὐκ

mea i leonís pellem asferre iubet : id verò animal Typhone genitum invulnerabile fuit. Hercules contendens in leonem, Cleonas pervenit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quaritabat, ipsum hospitio excepit: cuíque hostiam immolare volenti, eam ad diem trigesimum servare iubet. nam si à venatione incolumis reuerteretur, Ioni eam Servatori mactaret, si verò occuberit, sibi tum per eam velut heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeam pervenit, quæsitumque leonem reperit, sagittis illum prius impetivit. ut verò nullis posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequitur, qua cum in spelæum anceps cõfugisset, eius alterum ostium obstruxit, ac per alterum irrupit in ferã: & circumposita collo manu, eò usque astrictam tenuit, donec eam prefocavit, impositamq; humeris Mycenæ importavit. Sed ubi extrema sui reditus diæ Molorchum, ve mortuo ostiam immolaturum deprehendit, Servatori Ioni sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Caterum Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu percussum dolium sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lerneam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita plana omnia & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora atque agros seniebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

- ἐπίταξεν αὐτῷ, ὅς Νεμέε λέοντες ἢ δράκον-
 τας μίξιν. ὅτε τοῦ ζῶον αὐτῷ ἄτρεπτον, ἐκ Τυφώνος
 γεγνημένον. πορδόμενος οὐκ ἐπὶ τῷ λέοντι, εἰς
 Κλεωναίᾳ ἦλθε, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνύτῃ
 5 Μολόρχῳ. καὶ δύνειν ἱερεῖ δάροντι, εἰς ἡμέραν ἐφύ-
 πνεῖν τριακοσὴν. καὶ αὐτὸς μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶσθαι ἐπα-
 νέλθῃ. Διὲ σωτῆρι δύνειν. ἐὰν δὲ ὑποδάνῃ, τότε
 αἰς ἡφοῖ ἐλαγίξιν. εἰς δὲ τῆς Νεμέας ἀφικόμενος, καὶ
 τῷ λέοντι μαρτυρῶν, ἐτόξαστο παρὰ τὸν. ὡς δὲ ἔ-
 10 μαθεν ἄτρεπτον ὄντα, ἀνὰ λεινόμενος τὸ ῥόπαλον,
 ἐδίωκε. συμφορῶν δὲ εἰς ἀμφίστομον ἀνάλαιον,
 αὐτὸς τὴν ἐπὶ τὴν ἀφικοδόμῳ εἰσόδον, διὰ δὲ
 τῆς ἐτέρας ἐπεισὺν λυγρῶν θηρίων, καὶ περὶ τὴν
 χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέχευεν ἄγχιον ὥς ἐπι-
 15 ξε. καὶ δέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς
 Μυκῆνας. καταλαβὼν δὲ τὸ Μόλορχον, ἐν τῇ τε-
 λαταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον
 ἐλαγίξιν, Σωτῆρι δύνειν. ἢ γὰρ εἰς Μυκῆνας τῷ
 λέοντι. Εὐρυδατεὺς δὲ καταλαβὼν αὐτὸς τὴν αὐ-
 20 δρίαν, ἀπέπαλτο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσέναι.
 δεικνύειν δὲ παρὰ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τὰς ἀθλοῖς.
 φασὶ δὲ, ὅτι δεισας καὶ πίδον αὐτῷ χαλκοῦν εἰς κρυ-
 βῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε. καὶ πέμπων κήρυκα Κο-
 ρεῖα Πέλοπον τῷ Ηλείῳ ἐπέταξε τὰς ἀθλοῖς.
 25 ἔτι δὲ Ἰφίσιον κτεῖνας, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ
 τυχὼν παρὰ Εὐρυδατέως καταρσίων, ἐκεῖ κατέφκει.
 δευτέρῳ δὲ ἀθλῶν ἐπίταξεν αὐτῷ τὴν Αἰρναίαν
 Τόραν κτεῖναι. αὐτὴ δὲ ἐν τῷ τῷ Λέρνῃς ἔλει ἐκ-
 τεραφεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον, τὰ τε βοσκή-
 30 ματα, καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἢ Τόρα
 ὑπερμέγεδες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ὀφθαλμοὺς. τὰς δὲ
 οὐκ ἔλατο, δὴ τὰς; τὴν δὲ μέσην, ἀδύνατον. ἐπὶ δὲ

Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigae opera usus, ad Lernam contendit: quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram in tamulo quodam nactus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueverat: quam cum ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulit. egressamque ipsam manu prehensat, prehensamque tenet: ea verò pedibus statim circumplexa cohibebat. Hercules capita contundens clava, nequicquam elaborabat: namque uno confuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra perusta corporis Cancer admorso Herculis pede opem ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai & ipse opem imploravit. Qui cum proxima sylva partem succendisset, inflammatis torribus renascentia Hydra capita inurens, cum in modum renascentiam capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud obnoxium recisum defodit, eique ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, quae per Lernam ducit Eleuntem. Adhuc Hydra corpore conciso sagittas suas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborem duodecim arumnis annumerandum esse negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam ceruam Mycenae viam adferret. Erat enim ad OEnoen auratis cornibus insignis cerua Dianae sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere neque vulneribus afficere vellet, annum totum est insecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum iam tranatura esset, sagitta percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. cui,

- οὐδ' ἄρματ' , ἥνιοχούτ' Ἰολάκ, παρελθόντο εἰς
 τὴν Λέρνην . καὶ τοῖς μὲν ἵπποις ἔστησε . τὴν δὲ Ὑ-
 δραν δέρον ἐν πνι λόφῳ , ὧδ' αὖ τὰς πηγὰς τ' Ἀμυ-
 μάνης , ὅπερ ὁ φωλεὸς αὐτ' ὑπῆρχε , βαλὼν βέλεσσι
 5 πεπυρωμένοις , ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν . ἐμβάινουσιν δὲ
 αὐτ' κρατήσας κατέειχεν . ἡ δὲ δαΐηον ἥν' ποδῶν
 ἐνείχετο πεπιπλακεῖσα . τὰ ῥοπάλω δὲ τὰς κεφα-
 λαὶ κόπῳν , ἐδ' ἐν ἀνύειν ἐδωάτο . μακρὸν γὰρ κο-
 τηομένης κεφαλῆς , δύο ἀνεφύοντο . ἐπεβοήθει δὲ
 10 χαρκύν' τῇ Ὑδρᾷ ὑπερμεγέθης , δάκνων τ' πόδα.
 διὸ τῷτον ἀποκτείνειν , ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν
 τ' Ἰόλαον . ὅς μέρ' τ' ἡ καταπορήτας τ' ἐγγυὲς ὕλης
 τοῖς δαλοῖς ὀπκηάων τὰς ἀνάλολας ἥν' ἀναφυομέ-
 νων κεφαλῶν , ἐκώλυεν ἀνιέναι . καὶ τῷτον τ' ὕ-
 15 πον ἥν' ἀναφυομένων κεφαλῶν πειρινόμην' , τὴν
 ἀδανάειον ἀποκόψας κατάρυξε . καὶ βαρεῖαν ἐπέδη-
 κα πέτραν παρὰ τὴν ὁδὸν τ' φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς
 Ελεούτῃα . τὸ δὲ σῶμα τ' Ὑδρας ἀναρῆσας , τῇ χο-
 20 λῇ τὴν οἰοῖσις ἔβαλεν . Εὐρυπύδης δὲ ἔφη , μὴ δεῖν
 κατὰειδηῖσαι ἐν τοῖς δώδεκα τ' ἄθλον . εἰ γὰρ μόν' ,
 ἀλλὰ καὶ μὴ Ἰολάκ τ' Ὑδρας πεπυρώσει . Τεῖτον ἄ-
 θλον ἐπέταξεν αὐτῷ , τὴν κερύσῃν ἔλαφον εἰς Μυ-
 κλιάς ἐμπούου ἐνεγκεῖν . ἡ δὲ ἔλαφος ἐν Οἰνόνῃ
 25 χρυσόκερως , Ἀρτέμιδος ἱερά . διὸ καὶ βυλόμην' αὐ-
 τὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν , μήτε τρώσαι , σιω-
 δώξεν ὅλον ἐνιαυτόν . ἐπεὶ δὲ κῆμον τὸ θηρίον τῇ
 διώξει , σιωφονῆν εἰς ὅρ' τὸ λεγόμενον Ἀρτεμί-
 σιον , κακεῖθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάφωνα . καὶ τῷτον δια-
 30 βαίνειν μέλλουσα , τοξόσας σιωέλαβε . καὶ δέμην'
 ἐπὶ ἥν' ἄμυν, διὰ τ' Ἀρχιδίας ἠπείγχετο . μὴ Ἀπόλ-
 λων' εἰς δὲ δρετμὴς σιωπυχούσα ἀφηρεῖτο . καὶ τῷ

cum Apolline, Diana simul obuiam facta, ceruam recipit: atque Herculem, quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obiurgauit: tum ille, necessitate rei damnata, Eurystheum auctorem esse dixit. Placata Dea iracundia, feram viuum adhuc Mycenae importauit. Quartum inde ei certamen imperauit, Erymanthium aprum ad se viuum ferat. Hac autem fera Psophidem usque ab Erymantho monte prorupens deuastabat. Hercules itaque per Pholoe transiens, à Pholo centauro, Sileni ac Meliae Nymphae filio, hospitio excipitur. Hic hospitii costas carnes edendas apposuit. ipse verò crudis vesci maluit. Herculi interim vinum poscenti, vereri se dixit, commune Centaurorum dolium relinere: at bono illum esse animo Hercules iubet: ac ipse dolium releuit. Neque ita multo post Centauri, quod vinum suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholoe antrum irrumpunt. E quibus Anchium & Agrium, quod primi intrare spelaeum ausi fuissent, Hercules accensis torribus percussos in fugam vertit: reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecutus est. Inde verò ad Chironem confugere, qui à Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habitauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sauciatus, in spelaeum se recipit, quod in eo vita excedere vellet: qui cum per immortalitatem, qua donatus erat, minime interire posset, tamen Prometheo Iouis permisso, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desist. Caetera verò Centaurorum multitudo, alius

ἔχον ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμάμετο· ὃ δ' ὑπο-
 πρησάμενος πῶς ἀνάγκη, καὶ τ' αἶπον εἰπὼν
 Εὐρυδεία γρονέειν, φραῦνας πῶς ὀργλῇ τ' δεῦρ' τὸ
 5 θπείον ἐκόμεσιν ἐμπροσθε Μυκλῶας. Τέταρτον ἄθ-
 λον ἐπίταξεν αὐτῷ τ' Εὐρυμαῖδιον καὶ πρὸς ζῶντα κο-
 μίζειν. τῆτο δ' τὸ θπείον ἡδίκηε πῶς Ψαφίδα, ὀρ-
 μώμενον ἐξ ὄρεος, ὃ καλᾷσιν Εὐρύμανδον. διερχόμενος
 οὐδ' Φολόλῳ ὀπίξενό ται Κενταύρῳ Φόλῳ, Σιληνῷ καὶ
 Νύμφῃς Μελίας παιδί. οὐδ' Ἡρακλεῖ μὲν ὅππῃ παρεί-
 10 χε τὰ χρεῖα· αὐτὸς δ' αἰμοῖς ἐχρήτο. αἰτουῶντο δ' ὃ
 οἶνον Ἡρακλείῳ, ἔφη δεδοικάναι τ' κοινὸν τῶν Κεν-
 ταύρων ἀνδρῶν κῆπον. παρρεῖν δ' ὠδρακελευσάμενος
 Ἡρακλῆς, αὐτ' ἠνοιξε· καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ, διὰ τ'
 15 ὀσμῆς, αἰδόμενοι παῖδες οἱ Κένταυροι πέτραις ὠ-
 πλισμένοι, καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ τῷ Φόλῳ σπήλαιον·
 τοὺς μὲν οὐδ' ὄρεσιν πολμήσαντας εἶσω παρελθεῖν,
 Ἀγχιον καὶ Ἀχιον, Ἡρακλῆς ἐντρέψατο βαλὼν δα-
 λοῖς· τοὺς δ' λοιποὺς ἐπέξεδρε διώκων ἄχει τ' Μα-
 20 λείας. ἐκείθεν δ' πρὸς χεῖρωνα συνέφυρον. ὃς ἐξε-
 λαθεὶς ὑπὸ Λαπίδων ὄρεος Πηλίου, παρὰ Μαλείαν
 κατήκκησε, τῷ τῳ ὠδραπέπλωκός ται τοὺς Κένταυροις
 τοξόων ἵπποι βέλῳ· τὸ δ' ἐνέχθεν ἑλάτῃ διὰ τῆς
 βραχίοντος τὸ γόνας τῷ χεῖρωντος ἐμπήγνυται. αἰα-
 25 δὲ δ' Ἡρακλῆς πρὸς δρᾶμων, τὸ, τε βέλῳ ἐξείλ-
 κωσε, καὶ δόντος χεῖρωντος φάρμακον ἐπίθηκεν. αἰ-
 νίατον ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλάσσεται·
 καὶ τελευτῆσαι βυλόμενος, καὶ μὴ θανάτῳ,
 ἐπὶ τῷ ἀδανάτῳ μὲν· αὐτὸν δὲ Διὸς Περ-
 30 μνηδῆ, τὸν αὐτ' αὐτῷ γηυσόμενον ἀδανάτον, ὅτως
 ἀπῆδανε. οἱ λοιποὶ δὲ οὐδ' Κένταυρον φάρισιν ἄλ-
 λῳ ἀλλαχῇ· καὶ πινεὶ μὲν παρεγύοντο εἰς ὄρεος Μα-

aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Ma-
 team montem confugerint. Eurytion verò in Pholoen:
 atque Nessus ad Eucenum amnem: reliquos autem Ne-
 ptunus excipiens ad Elenfinem montem osculuit. Porro
 Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum
 alijs morientem conspiciatus, eruta de martui corporis
 sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset
 mirabatur. Hec autem è manu delapsa in illius pe-
 dem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur
 Hercules Pholo humi condito ad apri venationem con-
 tendit. quom è fruteto quodam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam niuem defessum, ac vinculis praepe-
 ditum Mycenae inuexit. Quintum deinde laborem
 imperauit ut Augea pecoris finium unius diei curricu-
 lo solus exportaret. At Augeas rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse dicant; Nec desunt qui Neptu-
 ni, & qui Phorbantis. Hunc multos pecorum greges ha-
 buisse ferunt: ad quem cum Hercules adisset, nulla de
 Eurysthei mādato mentione facta, una die finium om-
 nem exportaturum se pollicitus est, si decimam pecoris
 uniuersi ipsi donaret. Augeas autem huic minime cre-
 dulus, se illi tamen postulata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phylem Augea filium, sta-
 buli fundamentum euertit, Alpheumque & Peneum,
 flumina, praterfluentia, per fossam deducta corrinataq;
 immisit: ita ut, per alienum à priore aluenum defluerent,
 effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectum
 fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolue-
 bat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque
 de re iudicum sententia se staturum esse dicitabat. Con-
 fidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule cita-
 tus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem

- λέαθ' . Ευρυπίων δὲ εἰς Φολόλῳ . Νέσως δὲ ἐπὶ πο-
ταμὸν Εὐύλων . τοῖς δὲ λοιποῖς ὑποδείξαμεν
Προσιδῶν εἰς Ελδούνα, ὅρως κατεκάλυψε . ἐπαρελ-
δὼν δὲ εἰς Φολόλῳ Ηρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶν-
5 τα δεασάμεν μὴ καὶ ἄλλων πολλῶν, ἐλκυσας
[τε] ἐκ νεκρῶ τὸ βέλθ', ἐθαύμαζεν εἰ τοῖς
παικίκοις τὸ μικρὸν δίδωσιν . τὸ δὲ, ὅτι χει-
ρὸς ὀλιγοῦσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸ πόδα, καὶ παρὰ χεῖρα
ἀπέκτεινεν αὐτόν . δάψας δὲ Φόλον Ηρακλῆς . ἐπὶ
10 τῷ ὅτι καὶ ὅπως θῆραν παρὰ γένετα . καὶ διώξας αὐ-
τὸν ἐκ πνέου λοχμῆς μὴ κραυγῆς εἰς χρόνα πολ-
λῶν παρεμμένον, ἐμβροχίας τε ἐκόμισεν εἰς Μυ-
κήνας . Πιέμπιον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, ὅτι Αὐ-
γείας βοοκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τῷ
15 ὄνδον . ὡς δὲ Αὐγείας βασιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν
πνέες εἶπον, πᾶς Ηλίας . ὡς δὲ πνέες, Προσιδῶ-
ν . ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντ' . πλλὰς δὲ εἴχα
βοοκημάτων ποιμένας . τετρω παρὰ ἐλδῶν Ηρακλῆς,
καὶ δηλώσας τῷ Εὐρυδέως ἐπιταγῇ, ὅρασκε μιᾷ
20 ἡμέρᾳ τὸ ὄνδον ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει τὸ δεκάτῳ
αὐτῷ τῶν βοοκημάτων . Αὐγείας δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαχνεῖ-
ται . μαρτυρούμεν δὲ Ηρακλῆς τὸ Αὐγείας πᾶσι
φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ δεμέλιον διείλε, καὶ τὸ Ἀλ-
φειὸν ποταμὸν, καὶ τὸ Πηλεῖον σιωέγῃς ῥέοντα πα-
25 ραχτεύσας, ἐπὶ γὰρ, ἐκρεῖν δὲ ἄλλης ἐξόδοι ποιή-
σας . μαδῶν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγῇ Εὐρυ-
δέως ὅσοιο ὅτι τετελέσθαι, τὸν μισθὸν ἐκ ἀπιδίδω.
παρὰ ἐπὶ δὲ ἡρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχεῖται δώσιν, καὶ
κρίνεται πρὸς τὴν ἐτοιμίαν . ἐλεῖν . ἔτι) . καθεξο-
30 μένων δὲ ὅτι διχαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλαεὺς ὑπὸ
Ηρακλείους, ὅτι πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν ὁ-
μολογήσας μισθὸν δώσιν αὐτῷ . ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας

*Herculi se daturum pactus fuerit. proinde Augeas ira inflammatus antè quàm iudicum suffragij sententia ferretur, uti & Phyleus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Vbi illum necessitate compulsum, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. sed Eurystheus nèque id inter duodecim certamen admisit, quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat. Sextum ei laborem, ut Stymphalidas aves fugaret, iniunxit. Erat autem ad Stymphalum Arcadia urbem Stymphalis palus multis contexta, atq; umbrosis arboribus addēsata. quare in hanc magna animum multitudo, luporum vim pertimescentes ex fuga se se recipiebat. Herculi itaque quamvis ratione avens è sylva dispelleret, ambigenti, Pallas anea crepitacula Volcani munere accepta dedit. Hac ille quassans sub monte quodam paludi proximo aves territabat. Qua sonitum minime sustinentes præ metu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetivit. Septimum inde laborem Cretensis tauri adducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iovem tulit; Nonnulli verò à Neptuno è mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod è mari apparuisset. Atque aiunt admiratum ipsum tauri formam, ac specimen, tunc planè hunc inter armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: quas ob res iratum numen tauro feritatem immisisse. in hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Vbi expugnarit, sibi*

- ὅρην ἢ ψῆφον ἐνεγχεῖναι, τὸν τε φυλῆα, καὶ ἢ
 Ηρακλῆα βαδίζουσιν ἐξ Ἡλίδος ἐκείλοισι. φυλῆας μὲν
 οὐκ εἰς Δελφὸν ἦλθε, κακῆι κατῴκει. Ηρα-
 κλῆς δὲ εἰς Ὠλεον πρὸς Δεξαμνὸν ἦκε, κακῆι
 5 κατῴκει. καὶ κατέλαβεν αὐτὸν μέλλοντα δι' ἀνάγκην
 μνηστῆρα Εὐρυπίωνι Κενταύρῳ μνησιμάχῳ ἢ
 θυγατέρι. ὑφ' οὗ παρεκλήθει βουθεῖν, ἐλθόντα
 ὅπῃ ἢ νύμφῳ Εὐρυπίωνα ἀπέκτεινεν. Εὐρυπιδὲς
 10 δὲ, ἐδὲ αὐτὸν ἐν τοῖς δώδεκα περσιδέξατο ἄθλον,
 λέγων ὅπῃ μισθὸν πεπραχέναι. ἔκτον ἐπέταξεν ἄθ-
 λον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιδας ἐκδιῶξαι. ἦν δὲ
 ἐν Στυμφάλῳ πόλει ἢ Ἀργαδίας, Στυμφαλὶς
 λεγόμενη λίμνη, πολλῇ σωληραφῆς ὕλη. εἰς ταύ-
 15 την ὄρνεις συνέφυγον πλωτῆρες, ἢ ἀπὸ τῆς λύκων
 ἀρπαγῆς δεδικυῖαι. ἀμνηχανέντ' ἢ ἢ Ηρακλῆοις
 πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιδας ἐκβάλλει, χάλκῳ κρό-
 ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡρακλῆος λαβῶσα.
 ταῦτα κρέων ὑπὸ πινυθ' ὄρεται τῇ λίμνῃ περικυμῶ-
 20 ντι, τὰς ὄρνιδας ἐρόβει. αἱ δὲ ἢ δῦπον ἔχ' ὑπο-
 μένεσσι, καὶ δέξας ἀνέστησαν. καὶ αὐτὸν ἢ δῦπον
 Ηρακλῆς ἐτόξασεν αὐταίς. ἔβδωμον ἐπέταξεν ἄθ-
 λον ἢ Κρήτα ἀγαγεῖν ταύρου. αὐτὸν Ἀκουσίλαος
 25 μὲν εἶναι φασὶ τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπην Διί-
 πνες δὲ ἢ ὑπὸ Ποσειδῶντος ἀνὰ δρόμους ἐκ θαλάσ-
 σης, ὅπῃ καταδύσιν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φα-
 γέν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ φασὶ διασάμνον αὐτῷ
 αὐτὸν ταύρου τὸ χέλλος, αὐτὸν μὲν εἰς τὰ βυκό-
 30 λια ἀποπέμπειν, δύσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι. ἐφ'
 οἷς ὀργισθέντα τὸν Διὸς ἀγχιῶσαι τὸν ταύρου.
 ὅπῃ αὐτὸν παρελθόντων εἰς Κρήτιν Ηρακλῆς,
 ἐπειδὴ λαβεῖν ἀξιουμένῃ * Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμ-
 βάνειν διαγωνισαμένῳ, καὶ λαβὼν πρὸς ἑν-

caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo trāslatum ostendit. Cetera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Sparteque, & Arcadia uniuersa peragratā, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Attica terre profectus, incolas pessimè habebat. Octauum certamen Diomedis Thracis equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracum generis ac pugnacissimus, rex fuit. cui tum equae erant, quas mortaliū corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules uoluntū multitudinē stipatus nauigasset, domitis qui equarum praesepibus praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equae discerptum interemerūt. Hercules deuictis Bistonibus atque occiso Diomede, reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdero urbe, ad Abderi perempti sepulchrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae: eò cum peruenissent, à feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolytae cingulum ad se ferri iussit Eurystheus. Hacerat Amazonum regina, quae circa Thermodontem amnem habitabant. Haec gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae uiriliter fortitudinem exercebant: ac si quando uiris admixta peperissent, partus foemineos educabant. Dextras ad haec mammās, ne iaculis emittendis impedimento forent, exterebant, lauas autem alendi filiorum gratia succrescere patiebantur. Ceterum Hippolytae Martis haltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hunc igitur Hercules capiendum emittēbatur, ut illud capienti Admète filia Eurystheus

- ρυαῖα διακομίσαι ἔδειξε . καὶ τὸ λοιπὸν ἵασιον
 αἴετον . ὃ ᾧ πλανηθεῖς Σπαρτίω τε καὶ Ἀρχαδίᾳ
 ἀπασαν , καὶ διαβαῖ τὸν Ἰδμόν , εἰς Μαργαῶνα
 τῆς Ἀπικῆς ἀφικόμευτο , τὰς ἐλχέαιας διελευμί-
 5 νετο . Ὄρσον ἀθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διο-
 μῆδους τῷ Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκλήας κομίζεν·
 ὡς ᾧ ἔττο Ἀρεῖ καὶ Κυρήνης , βασιλᾶς Βισόνων
 ἔδους Θρακίης , καὶ μαχησάμενοι . εἶχε ᾧ ἀνδραπο-
 φάγους ἵππους . πλάσας οὐκ ἔστιν ἐκείνους σωε-
 10 πομένων , βιασάμευτο τὰς ἐπὶ ταῖς φάταις ἔστι
 ἵππων ὑπαρχόντας , ἡγάγη ἐπὶ τῇ θάλασσᾳ . ἔστι
 ᾧ Βισόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθουμένων , τὰς μὲν ἵπ-
 πους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν . ἔστι δὲ ὡς Ἡεί-
 15 με πῦς Λοκρὸς ἐξ Οπουντῶ , Ἡρακλῆς ἐρφε-
 μέυτο . ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπιπαυσάμεναι .
 πρὸς δὲ τὰς Βισόνας διαγωνισάμευτο , καὶ Διομή-
 δην ἀποκτείνας , τὰς λοιποὺς ἠνάγκασε φάγειν . καὶ
 κῆρας πόλιν Ἀβδήρων , παρὰ τὸν τίφον τῷ δια-
 20 φθαρέντῳ Ἀβδήρῳ , τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυαεῖ
 ἔδωκε . μετέντῳ δὲ αὐτὰς Εὐρυαεῖος , εἰς τὸ λε-
 γόμενον ὄρεα Ὀλυμπον ἐλθεῖν , πρὸς τῶν θε-
 είων ἀπώλοντο . Εὐνάιον ἀθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ,
 ζωστῆρα κομίζεν τὸν Ἰππολύτης· αὐτῇ δὲ ἐβασί-
 25 λειν Ἀμαζόνων , αἱ κατέκταν πρὸς τὸν Θερμώ-
 δοντα ποταμὸν , ἔδντο μέγα τὰ καὶ πλεον· ἡσ-
 κουον γὰρ ἀνδρῶν· καὶ εἵποτε μεγίστην γυνήσιν , τὰ
 θήλειά ἔτρεφον· καὶ τὰς μὲν δεξιὰς μαστοὺς ἐξέθλιβον ,
 ἵνα μὴ κωλύονται ἀκοντίζειν· τὰς δὲ ἀριστεροὺς
 30 εἶων , ἵνα τρέφοιεν . εἶχε δὲ Ἰππολύτης τὸν Ἀρεῖ
 ζωστῆρα , σύμβολον τῷ περφεύειν ἀπασῶν . ἐπὶ τῷ-
 λον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο λαβεῖν , αὐτὸν
 ἐπιδυμέσας τὸ Εὐρυαεῖος θυγατρὸς Ἀδμήτης . παρὰ

obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socijs una in
 navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad in-
 sulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Euryme-
 don, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex
 omnibus quos secum in navi vehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerunt: quorum interitum ini-
 quissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit,
 ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat:
 donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut
 pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.
 Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs Alceo
 Stheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli
 filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebry-
 cum regis iussu cum Mariandynis, Lycum adiuuans
 multos trucidavit, in quibus & Mygdonem regem
 Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebrycum urbe, ter-
 ram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Hera-
 cleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyra por-
 tum appulso, ad eumque profecta Hippolyte, atque eius
 aduentus causam percunctata, & zonam se daturam
 promittente: Iuno sumptà Amazonum unius forma,
 multitudinem adit: nuncians reginam ab aduētis hos-
 pitibus rapi. Tum illa captis armis in nauem, equo
 vecta decurrunt. Hercules, ut armatas Amazonum co-
 pias prospexit, ratus id iam non sine dolo fieri, Hip-
 polytē necat, & zonam aufert: ad hæc reliquis deuictis,
 renauigat, & Troiam appellit. Tum forte accidit per
 Apollinis & Neptuni iram, ut ciuitas infeliciter ageret;
 Quoniam Apollo Neptunusque Laomedontis iniu-
 riam ulcisci volentes, mortalibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se edificaturos paciscuntur: qui-
 bus cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon

λαβὼν οὕτως ἐδελοντάς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηϊ ἔπλει,
 καὶ προσίχθαι νήσω Πάρῳ, καὶ κατόικεν οἱ Μίνωθ υἱοί,
 Ευρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαθ.
 ἀπὸ πάντων δύο τ' ἐν νηϊ σωέβη τελευτήσασιν ὑπὸ
 5 ἧς Μίνωθ υἱὸν. ὑπὸ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς,
 τέτους μὲν ὄψαρχῆμα ἀπέκτεινε· τὰς δὲ λοιποὺς
 κατακλείσας ἐπολιόρχει· ὥς ἐπιπροσβόσας μύθοις
 παρεχάλου ἀντὶ ἧς ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν ὥς
 10 ἀν' αὐτοὺς διελήσειεν. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν,
 καὶ τὰς Ἀνδρόγῳ τῷ Μίνωθ υἱὸς ἀνελόμενθ, Ἀλ-
 κῆον καὶ Σθένεalon, ἦκαν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν
 Δασκύλιν, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύκῃ] τῷ Βεβρύκων
 βασιλεῶς, συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς
 15 ἀπέκτεινε, μὴ ὧν καὶ τὴν βασιλέα Μύρδονα, ἀδελ-
 φὸν Ἀμύκῃ, καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτιμώμενθ,
 γῆν ἔδωκε Λύκῳ. ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνην ἐχάλεσεν
 Ἡράκλειαν. καταπύσαντθ δὲ εἰς τὸ Θερμοκύραν
 λιμένα, καὶ ὄψαρχομένης ὥς αὐτὴ Ἰππολύτης, καὶ
 20 τὴνθ ἦκοι χάειν πυδομένης, καὶ δώσιν τὴν ζῶσιν
 ὑποκρυμένης, Ἡρα μὲν ἧς Ἀμαζόνων εἰσκαθεῖσα,
 τὸ πῆλδος ἐπεφοῖτα, λέγεται, τὴν βασιλίδαν ἀρ-
 πάζουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. αἱ δὲ, μὴ ὀ-
 πλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβησαν σὺν ἵπποις. ὥς δὲ εἶ-
 25 δον αὐτὰς καὶ καταπυσμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ
 δόλε τῆτο γινέσθαι, τὴν μὲν Ἰππολύτην κτείνειν, τὴν
 ζῶσιν αἰφαιρεῖται· πρὸς δὲ ταῖς λοιπαῖς ἀγωνισά-
 μενθ ἀποπλεῖ· καὶ προσίχθαι Τροίαν. σωεβεβήκει δὲ
 30 τότε καὶ μύθῳ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀπυχεῖν
 τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν τὴν Λαομέδον-
 τος ὕβριν περὶ σῶσαι θέλοντες, εἰκαδέντες ἀνδρώ-
 πους, ὑπέχετο ἐπὶ μισθῷ λείχεῖν τὸ Πέργαμον. τοῖς

minime solueret, tum Apollo pestilentiam, ac Neptunus cum inundatione cetum immisit: quod, quicquid, mortalium in campis offendit, corripiebat. cum verò ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxi illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem seruauit. at Laomedonte mercedem pactam non soluente, Hercules Troiae excidium minatus, abiit, & Anum apulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Anienfi Sarpedonem Neptuni fidum, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, i sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumque Protei, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum prouocantes, in ipsa palaestra interemit. Deum illatam Mycenae zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen erumnamque indixit Geryone boues ab Erythea abigendas. Erythea autem non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadirae nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoe, quae filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeditus, ita compacto, ut in unum ventre tenus coiret, & ab itibus, femoribusque in trium rursus partes diuisum esse videretur. Adhuc illae puniceae boues erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. his autem

- δὲ τειχίσουσιν, ἢ μισθὸν ἐκ ἀπειθείας. διὰ τοῦτο Ἀ-
 πύλλων μὲν, λοιμὸν ἐπέμψεν. Ποσειδῶν δὲ, κή-
 τῳ ἀναφρερόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τὸς ἐν τῷ
 πεδίῳ σωήρπασεν ἀνθρώπους. χησιμῶν ὃ λεγόν-
 5 των ἀταλλαγῶν ἐσεῖναι ἤβη συμφορῶν, ἐὰν περὶ τῷ
 Λαομέδων Ἡσιόνῳ τὴν θυγατέρα αὐτῆς βροαὶ κήτει
 ὃ ὃ περὶ θῆκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις
 περσαρτήσας. ταύτῳ ἰδὼν ἐκκειμένῳ Ἡρακλῆς,
 ὑπέρχτο σώσεν αὐτὸν, εἰ ταὶ ἱσσοὶς παρὰ Λαομέ-
 10 δοντῷ λήψεται. αἷς ὁ Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμή-
 δοις ὑπάρχης ἔδωκεν. δώσιν ὃ Λαομέδοντῷ εἰ πύ-
 ντῳ, κτείνας τὸ κῆτῳ Ἡσιόνῳ ἔστωσι. μὴ βελο-
 μένῳ ὃ ἢ μισθὸν ἀποδεῖναι, πολεμήσιν τρυφῶν ἀ-
 πειλήσας, ἀνήχθη, καὶ περσίχει Αἴνῳ. ἐνθα ξενί-
 15 ζεται ὑπὸ Πόλτῳ. ἀποπλέων ὃ, ἐπὶ ἡϊόντῳ τῆς Αἰ-
 νίας, Σαρπηδόνα Ποσειδῶντῳ μὲν ὕδον, ἀδελφὸν δὲ
 Πόλτῳ, ὑβρίσῃν ὄντα, τοξόσας ἀπέκτεινε. καὶ
 ᾤδρα γυμνῶν εἰς Θάσον, καὶ χερσὶν ἀμύων τὸς
 ἐνοικοῦντας Θρᾷκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρόγῳ πῦσι
 20 χατοικεῖν. ἐκ Θάσου ὃ ὀρμυαῖς ἐπὶ Τορφῶνῃν, Πο-
 λύρῳν καὶ Τηλέρῳν πρὸς Περσέως τῷ Ποσειδῶντῳ
 ὕδον παλαίην περκαλεμένους, καὶ ἢ πάλιν ἀπέκ-
 τεине. κομίσας ὃ ἢ ζωτῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν
 Εὐρυπείῳ. Δέχατον ὃ ἐπὶ τῇ ἄθλῳ, ταῖς Γηρυόνης
 25 βῆς ἐξ Εὐρυπείας κομίζεν. Εὐρυπεία ὃ ἡ γυνὴ Γάδεια χαλεπῶν.
 ταύτῳ κατῴκει Γηρυόνης χρυσάορτῳ, καὶ Καλλι-
 ρόης τῆς Ωκεανῆς, τειῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυεὲς σῶ-
 μα, συνηγμένον εἰς ἓν καὶ τὴν γαστέρα. ἐχόμενον
 30 τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγρόνων καὶ μηρῶν. εἶχε ὃ φοι-
 νικὰς βόας. ὃν ἡ βεκόλῳ Εὐρυπείῳ. φύλαξ

Orionus canis biceps ex Echidna & Typhone genitus, custos praerat. Concedens igitur ad Geryona boves, per Europam, monstra inter eundum multa pratergressus, in Libyam traiecit: atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monumenta in Europa ac Libya finibus oppositas inter se columnas duas construit. At, ubi in itinere Solis radius calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clava percussit, nec non Eurytionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem, occidit. Inter hac Menætius Plutonis boum pastor rem omnem Geryona nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem nactus, commissa pugna, sagitta perfoctus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solabant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicina terra percursa, quae ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt italav dixerunt) in Erycis campos se contulit. Is Erycinis, in Sicilia parte, imperabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quasiturus procedit: quem, cum inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palastra superarit, taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel atque iterum, &

- ὃ ὄρεθ' ὁ κύων δικάφαλ'· ἐξ Εὐρώπης καὶ Τυ-
 φῶν' γεφυρμένους· πορθόμενος οὐκ ἐπὶ τὰς Γη-
 ρυόνας βόας διὰ τῆς Εὐρώπης, ἀγρία πολλὰ παρελ-
 θὼν, Λιβύῳ ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτηρὸν, ἐση-
 5 σε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῷ ὄρει Εὐρώπης καὶ Λι-
 βύης ἀντιστήσαν, δύο σήλας· δερματινὸς δ' ἑστὸς
 ἡλίῳ καὶ τὴν πορείαν τὸ πῆξον ἐπὶ τῷ θεῷ ἐπέτει-
 νεν· ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτῇ θαυμάσας, χεύσας
 ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸ Ὀκεανὸν θεωρᾶσθαι· καὶ πα-
 10 ρεχόμενος εἰς Εὐρύθειαν, ἐν ὅρῃ Ἀρβαντι ἀνέ-
 ζεται· αἰδόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ
 καὶ τῷτον τῷ ῥοπάλῳ παίει· καὶ τὸ Γυκόλον Εὐρυ-
 πύονα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε· Μαινοῖπος δὲ
 15 ἐκεῖ τὰς Ἀδύβους βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεροντὸς ἀ-
 πῆγειλεν· ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλεῖα παρὰ πο-
 ταμὸν Ἀνδεμειῶντα τὰς βόας ἀπάγοντα, συνησά-
 μενος μάχῃ, καὶ τοξοῦντες, ἀπέθανεν· Ἡρακλῆς
 ἐσθόμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλάσας εἰς
 20 Ταρτηρὸν, ἡλίκ' ἄλλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας· διελ-
 θὼν δὲ Ἀβδηρᾶν, εἰς Λιβύῳ ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς
 βόας ἀφ' ἡρωῶντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρεκκος οἱ Πο-
 σειδῶνος υἱοί, καὶ κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦεν· ἀπὸ
 Ρηγία δ' εἰς ἀπορρήγισι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν
 25 θάλασσαν ἐμπίσων, καὶ διαπλάσας εἰς Σικε-
 λίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ'
 ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν· Τυρρῆνοί γ' Ἰταλὸν τῷ
 ταῦρος ἐκάλεσαν· ἦλθεν εἰς πεδίον Εὐρυκῆς, ὅς ἐ-
 βασιλεύει Εὐκύνων· Εὐρυξ δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος παῖς,
 30 ὅς τ' αὐτὸν ταῖς ἰδίας συγκατέμειξεν ἀγέλας· πα-
 ρεχόμενος ἔν ταις βόαις Ἡρακλῆς Ἡραίῳ· ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ ζήτησιν ἠπείχετο· δέρον δὲ ἐν ταῖς τῷ Εὐρυκῆς
 ἀγέλας, ἀπαιτεῖ· καὶ λέγοντος αὐτῷ δῶσθαι, εἰ μὴ πα-

tertiò ab se victum Erycem luctando peremit; Et tantum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in ponti recessus penetravit, bobus a flum. Iuno iniecit: quo perciti ad Thracia montana dissipantur. Hic insecutus, bonam partem collectam ad Hellespontum compulit. Quæ verò reliquæ fuerunt, cetera fera, atque agrestes evaserunt. Hercules tandem agre collectis bobus, Strymonem, ut olim navigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus, innavigabilem effecit: ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea Iunoni immolavit. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumque octo curriculum, Eurystheus Angea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioni muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidna [filius] centiceps asseruabat. Hic varijs etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utroque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Iouis & Themidis filias adiit. Hæ ipsi Nereum indicant: comprehensumque ipsum dormientem, atq; omnigenas formas alternantem devinxit: neque illum prius, quàm ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, abire permisit. Quod ubi didicit, Libyam percurrit.

- λαΐσας αὐτὸ πειρῶνται, τοὺς φειγνόμενος χεῖ
 τῷ πάλῳ, ἀπέκλεινε. καὶ τὸ ταῦρον λαβὼν, μὲν
 ἤδη ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἴονιον ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ
 ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βυσὶν οἶσρον
 5 ἐρέβαλεν ἡ Ἥρα· καὶ ἤρξοντο καὶ τὰς Θράκης ὑπα-
 ρείας. ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τῷ Ελ-
 λησπόντῳ ἦλθον· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ λοιπὸν ἦ-
 σαν ἄγραι. μόλις δὲ ἦν Κοῶν σινελιδουστῶν Στρυ-
 μὸνα μεμψάμενος τὸ ποταμὸν, πάλαι τὸ ρεῖθρον
 10 πλωτὸν, ὃν ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλωτὸν ἐποίησε.
 καὶ τὰς βόας Εὐρυδῆ κομίσας δέδωκε. ὁ δὲ αὐ-
 τὰς κατέδυσε Ἥρα. τελεσθέντων δὲ ἦν ἄθλων
 ἐνὶ μνῇ καὶ ἔτεσιν ὀκτῶ, μὴ παρορθεῖσθαι Εὐρυ-
 δεὺς τὸν τε ἦν τὸ Αὐγεὺς βοσκημάτων, καὶ τὸν τῷ
 15 Ἴδρας, ἐνδέχον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων
 χρύσεια μῆλα κομίζεσθαι. ταῦτα δὲ λῶν, ἔχων, ὡς π-
 ρες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἀτλαντὶ ἐν
 Τάρβορείῳ· αὐτὸν γήματι Ἥρα ἐδώρησατο. ἐφύ-
 λασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀδανάϊος, Τυφῶνος καὶ Ε-
 20 χέδνης, κεφαλὰς ἔχων ἐκατόν. ἐχρήτο δὲ φωναῖς
 παισίαις, καὶ ποικίλαις· μὲν τέτις δὲ Ἑσπερίδες
 ἐφύλακτον, Αἴγλη, Ἐρυθία, Ἑστία, Ἀρεθῖσα.
 πορδόμενος ἔνθ' ἐπὶ ποταμὸν Εχέδωρον ἦκε. Κύκνος
 δὲ Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν παρ-
 25 καλεῖτο. Ἄρεος δὲ τῦτον ἐκδικουῦτος, καὶ σιω-
 πᾶτος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσσην ἀμ-
 φοτέρῃ, διαλύει πᾶν μάχῳ. βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυ-
 εῖων, καὶ ἀπευδὼν ἐπὶ ποταμὸν Ηειδανὸν, ἦκε πρὸς
 Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος· αὐταὶ μινύοισιν αὐτῷ
 30 Νηρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον, καὶ παισί-
 ας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδησε, καὶ ἐκ ἔλυσσε, πρὶν
 ἢ μαθεῖν παρ' αὐτῆς πῶς τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ

Huic *Antaus*, *Neptuni* filius, praerat, qui peregrinos secum palaestra dimicare compellens occidebat. At *Hercules* cum eo luctari coactus. sublimem illum è terra vlnis elisum interemit. nam si terram contigisset, is robustissimus evadebat. quapropter hunc *Terra* filium nonnulli esse dixerunt. Inde à *Libya*, *Aegyptum* peragravit, in qua *Busiris* ex *Neptuno* ac *Lyfianassa* *Epaphi* filia natus regnabat. Hic ad *Iouis* aram hospites oraculo quodam monitus immolabat: annos enim novem *Aegyptus* agrorum sterilitate laboravit. Inter hæc *Thrasius* vaticinandi peritus, è *Cypro* aduenit, qui hanc annona caritatem desituram esse pronuntiavit, si virum hospitem, quotannis *Ioui* mactavissent. Tum *Busiris* vate illo prius immolato, aduenientes deinceps ingulabat. Comprehensus itaque & *Hercules* etiam ad aras trahebatur; at disruptis vinculis, *Busirique*, & eius filium *Iphidamantem*, & *Chalbem* caduceatorem necavit. Post hæc *Asia* percurfa, in *Thermydras* *Rhodiorum* portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plaustro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari coepit. Quocirca & nunc etiam, cum faciunt *Herculi* sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc *Hercules* in *Arabiam* pervasit, ubi *Emathionem* *Tithoni* filium necat, & facto per *Libyam* itinere, ad extremum usque mare navigabat: ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atq; aquilam, *Typhonis* & *Echidnae* filiam, *Promethei* iecur in *Caucaaso* monte depascentem, sagittis conficit. & *Prometheum* detracto permolesto vinculo solutum liberauit: eumque ad *Iouem* reduxit: qui illum pro *Chirone*, qui mori cupiebat, immortalena

Ætæides,

ἑσπερίδες . μαδῶν ὃ Λιβύην διεξήει . ταύτης ἐβα-
 σίλανε πᾶς Ποσειδῶν Ὁ Αὐτῷ Ὁ , ὃς τοὺς ξένοις
 ἀναγκάζων παλαίειν , ἀνῆρει . τότε ὃ παλαίειν
 ἀναγκάζομεν Ὁ Ἡρακλῆς , ἀράμεν Ὁ ἔγχεσι με-
 5 τέωρον θλίψας , ἀπέκτεινε . φαύοντα γὰρ γῆς,
 ἰσχυρότατον συνέβη γίνεσθαι . διὸ καὶ Γῆς πνέες ἔρασαν
 τὸτον τῷ παῖδα . μὲν Λιβύην ὃ Αἴγυπτον ἐξήει-
 ταύτης ἐβασίλευε Βύσις Ποσειδῶν Ὁ πᾶς , καὶ
 Λισιδνάσσης ὃ Εὔρα . οὗ τοὺς ξένοις ἔδυνεν ἐπὶ
 10 βωμῷ Διὸς , κατὰ πλὸν . ἐννεα γὰρ ἔτη ἀφορείει
 πλὴν Αἴγυπτον κατέλαβε . Θράκη ὃ ἑλθὼν ἐκ Κύ-
 πρου , μάστιγι πλὴν ἐπιστήμιον , ἔφη πλὴν ἀφορείει
 παύσασθαι , ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ'
 ἔτος . Βύσις ὃ ἐκείνον σφῶτον σφάξας ὃ μάντιν ,
 15 τοὺς κατόντας ξένους ἔσφαξε . συλληφθεὶς οὖν καὶ
 Ἡρακλῆς , τοὺς βωμοὺς περιεφέρετο . τὰ ὃ δεσμὰ
 διαρρήξας , τὸν τε Βύσιον , καὶ ὃ ἐκείνη παῖδα Ἀμ-
 φιδάμαντα ἀπέκτεινε , καὶ τὸν κήρυκα καλέειν .
 διεξιὼν δὲ Λύσιος Θερμυδραῖος Ροδίων λιμένι προσ-
 20 ἴχει , καὶ βοηλάτου πνὸς λύσας ὃ ἔτερον σφῖ ταύ-
 ρον ἐπὶ τῆς ἀμάξης , δῶχετο δύσας . ὃ ὃ βοηλά-
 τος βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ διωάμεν Ὁ , σὺς ἐπὶ πνῶ
 ὄρεσι κατηράτο . διὸ καὶ νῦν ἐπειδὴ δύωσιν Ἡρα-
 κλεῖ , μὲν καταρῶν τὸτο πρῆξιαι . παριὼν ὃ Ἀρρά-
 25 βίαν , Ἡμαδίωνα κτείνει παῖδα Τιδωνῆ . καὶ διὰ τῆς
 Λιβύης πορευθεὶς , ἐπὶ ὃ ἔξω θάλασσαν καταπλεῖ .
 ὃ τὸ δέπας καταλαμβάνει . καὶ πραιωθεὶς ἐπὶ πλὴν
 ἡπειρον πλὴν ἀντικρὺ , κατεπόξασεν ἐπὶ τῷ Καυκά-
 σου ὃ ἐδίοντα τὸ τῷ Περμηδίας ἦπαρ αἰτὸν ὄντα
 30 Βυλίνης καὶ Τυρεῶνος ὃς καὶ ὃ Περμηδέα διέλυσε δε-
 σμὸν ἐλόμεν ὃ ὃ ἑλαίας . καὶ παρέχε τῷ Διὶ χείρεσι
 ἀνέστη , ἀντάγειον αὐτῷ αὐτῷ δέλοισα . ὡς ὃ ἡκα

esse declararat. Post autem quam in Hyperboreos ad Atlantem pervenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in cælo sustinendo succederet, illumque pro se mitteret, persuasus excepit. Atlas autem decortis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cum cælum habere subterfugeret, besticillum inquit se velle facere suo capiti impendendum, [quo commodius tantum cæli pondus ferre posset] Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis cælum recepit: atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non ab Atlante habuisse, sed ipsum cæso dracone custode decerpisse, quæ secum delata dedit Eurystheo. Tum ille accepta Herculi condonavit, à quo cum Minerva accepisset, ea rursus reportavit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus labor injunctus est Cerberi, ab inferis abstrahendi. Hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse ferunt. Descensusus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At verò externis ea sacra tunc admitti non licebat. Thespius factus adoptivus Pylij filius, initiabatur, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, qui nondum centauri cadem expiarat: Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensus estium patet, accessit. Hac ad inferas penetranis: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis, Meleagri ac Meduse Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonem vero Hercules enses ut in vinam nudavit: tum

εἰς Τῶρορέας πρὸς Ἀτλαντα, ὑποδύντο Περιμ-
 νείως πρὸς Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύε-
 σθαι. διαδεδάμενον δὲ Ἀτλαντὶ τὸ πῶλον, ὑποστει-
 λειν ἐκείνου. ὁπότε δὲ δίδεξατο. Ἀτλας δὲ δρε-
 ψάμενος παρ' Εὐπειδείου τέτα μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρα-
 κλέα. καὶ μὴ βυλόμενος τὸ πῶλον ἔχειν, καὶ σπείραν
 ἐπὶ τὸ κεραλῆς δέλων ποιήσασθαι. ὅτετο ἀκύντας
 Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταδύνει τὰ μῆλα, τὸν πῶλον δι-
 δέξατο. καὶ ὅπως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπ-
 ηλλάττετο. ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι παρὰ Ἀτλαντὶ αὐ-
 τὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψας τὰ μῆλα κτείναν-
 τα τὸ φρεσύντα ὄφιν. κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυ-
 νειῷ ἔδωκεν. ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἐδώρησατο. παρ'
 ἑ λαβέσθαι Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν, ὅσον γὰρ
 15 ἔκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι. Δωδέκατον δὲ δλον ἐπετάγη,
 Κέρβερον ἐξ αἵματος κομίζειν. εἶχε δὲ ὅπως τρεῖς μὲν κυ-
 νῶν κεφαλὰς, πλὴν δὲ ἕραν δράκοντος, καὶ τὸ τῶ νώ-
 τε, παντοίων εἶχεν ὀφειων κεφαλὰς. μελλων οὐκ ἐπὶ
 ὅσον ἀπέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον, πρὸς Εὐδω-
 σίνα, βυλόμενος μυηθῆναι. ὡς δὲ ἔκ ἐξὸν ξένοισι
 20 τότε μυεῖσθαι. ἐπειδὴ τὸ θέσπι Πυλίου πῶς γῆρο-
 μένος ἐμυῖτο. μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια,
 ἐπειδὴ ἔκ ὡς ἡγισμένον τὸ Κενταύρου φόνον. ἀγ-
 νιστῆς ὑπὸ Εὐμόλπου, τότε ἐμυήθη. καὶ παραγῆρο-
 μένος ἐπὶ Ταίναρον τὸ Λακωνικῆς, ὅτι τῆς Αἰδῆς κα-
 ταβάτης τὸ σόμιον ὄζει, διὰ τῆς ἀπῆς. ὁπνέ-
 κα δὲ ἔδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χρεῖς Μελεάχου καὶ Με-
 δέως τὸ Γοργόνος, ἔφυγον. ἐπὶ δὲ πλὴν Γοργόνος
 25 τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει. καὶ παρὰ Ερμῆ μακ-
 30 δάνει, ὅτι κατὸν εἴδωλον ὄζει. πλησίον δὲ τῶ Αἰδῆ

illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum ac Pirithoum Proserpina nuptias poscentem, eaque de causa deuinctum inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant: tum ille Theseum manu prehensum excitauit: sed Pirithoum quoq; reuocare in vitam cupiens, ob terra motum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis prabiturus, unam ex Plutonis bubus ingulauit. Ceterum Menætius, Ceuthonymi filius, Plutonis bubulcus, cum prouocasset in palastram Herculem, perfractis costis, ac medius ab eo prehensus, proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, sine armis, quibus communitus aduenerat, canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis, thorace circumseptus, ac leonis pelle contectus, & circumiectis illius capiti manibus, haud abire permittit, & si à dracone, qui in Cerbericauda existerat, morderetur, cervicem comprimēs, ac belluam prefocans, parere coegit. Captum itaq; Cerberum ad Eurystheum, regressus per Træzenem, abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis laboribus, Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis primum Ioles filia connubium proposuisse accepit. O Echalam igitur profectus, cum sagittandi arte iis omnibus prestantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis primum minime consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolæn Herculi concedendam

- πυλῶν γυρόμευθ', Θησεία δρε, κ' Πηϊείδου τοῦ
 Περσιφόνης μνηστειόμενον γάμον, κ' διὰ τὸ τοῦ
 δέντα. Διασάμευοι δὲ Ἡρακλῆα, ταῖς χεῖρας ἄρε-
 ζον, ὡς ἀναστοόμευοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ὁ δὲ
 5 Θησεία μὲν λαβόμευθ' ἡ χεῖρς ἤγειρε. Πηϊείδου
 δὲ ἀνάσσει βελόμευθ', τῆς γῆς κινεμένης, ἀφῆ-
 κεν. ἀπεκύλισε δὲ κ' τὸ Ἀσκάλαρον πέτρῳ. βελό-
 μευθ' δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρσχέσθαι, μίαν ἤν'
 Ἀδύ βοῶν ἀπίσφαζεν. ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενοί-
 10 πος ὁ Κόδωνάμην προσκαλεσάμενθ' εἰς πάλιν Ἡρα-
 κλῆα, ληφθεὶς μέσον, κ' ταῖς πλάεσσι κατὰξας,
 ὑπὸ Περσιφόνης παρητήθη. αἰτουῶνθ' δὲ αὐτῇ Πλύ-
 τωνα τὸ Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλύτων ἄγειν χα-
 15 εῖς ὧν εἶχεν ὀπλῶν κρατουῶντα. ἰὸ δὲ ἄρῳ αὐτὸν
 ἐπὶ ταῖς πύλαις τῷ Ἀχέρνῳ, τῷ τε δώρακι συμ-
 πεσραγμένῳ, κ' τῇ λεοντῇ συσκεπαδεῖς, κ' πε-
 βαλὼν τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας, ἢ κ' ἀῆκε, καὶ τῷ
 δακνόμενῳ ὑπὸ τῷ κτ' πλὴν ἔραν δράκοντῳ, κρα-
 20 ῖν ἐκ τῶ τραχέως, κ' ἄγχαν τὸ θειὸν ἔπεισε.
 συλλαβὼν ἔν αὐτὸν, ἦκε [πρὸς Εὐρυπείαν] διὰ Τρε-
 ζῆνθ' ποιησάμενθ' ἡ ἀνάστασιν. Ἀσκάλαρον [μὲν]
 ἔν Δημήτρῃ ἐποίησεν ὄτον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυπείᾳ
 δέξας τὸ Κέρβερον, πάλιν ἐκόμεσιν εἰς Ἀδύ. μὲν δὲ
 25 τοῖς ἄθλοισι Ἡρακλῆς ἀφικόμενθ' εἰς Θήβας, μέ-
 γας μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ. αὐτὸς δὲ γῆμαι δέλων,
 ἐπιωδάνετο [Εὐρυπείαν] Οἰχαλίας θυγάτην ἄθλῳ
 ποτεδῆναι τὸν Ἰόλης τῷ θυγατρὸς γάμον, τῷ νική-
 σαι τὴν τοξικὴν αὐτὸν τε, κ' τοῖς παῖδας αὐτῷ ὑπέρ-
 30 χόντας. ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, κ' τῇ τοξί-
 κῃ κρίπτῳ αὐτῷ γυόμενος, ἢ κ' ἐτυχε τῷ γάμῳ.
 ἴφριτε μὲν τῷ πρεσβυτέρῳ ἤν' παῖδων λέγοντος διδόν-
 ναι τῷ Ἡρακλεῖ πλὴν Ἰόλῳ, Εὐρύτε δὲ κ' τῷ λοιπῷ

esse censebat : At Eurytus, ceterique filij dehortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore, abactis ex Eubœa per Autolycum bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit. Contrâ Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, eique à Pheris uenienti, occurrit, quo tempore seruatum ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut secum boves vestigaret, cohortatur. Id illi Hercules se præstiturum pollicetur, & eum quoque hospitio accipit. At furore iterum agitatus hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum verò commissa cadis causa expiari vellet, ad Neleum, Pylionum dynastam, proficiscitur: exclusus autem ab eo, quòd olim vetus cum Euryto sibi beneuolentia intercesserat, Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contagio lustrauit; deinde graui morbo de Iphiti nece correptus Delphos adiit: ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondet. at Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auctoque tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit: ac mox ab Apolline in eum pugna commissâ, Iupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit, Morbi finem tum fore, cum triennium totum uēditus seruiet seruitutem, & commissâ cadis ergò Euryto æstimationem pependerit. Mercurius hoc oraculo dato Herculem vendit, eumq, Omphale Iardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmotus coniux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraterna cadis æstimationem admittēdam minime censuit. Interim Hercules Omphala seruiens non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit.

- ἀπαγορεύοντων, καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τι κα-
νοποιήσάμενος τὰ γλυνησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.
μετ' ἑ πολὺ δὲ κλαυθιστῶν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐλο-
λύκῃ βοῶν, Εὐρύλος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρακλέους γηρ-
νέναι τῆτο· Ἰφίλος δὲ ἀπσῶν, ἀφικνεῖται πρὸς
5 Ἡρακλέα, καὶ συμπτυχῶν ἤκοντι ἐν φερεῶν αὐτῷ σε-
σωκότι τὴν ἀποδανύσαν Ἀλκισιν Ἀδμήτην, παρακα-
λεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑποχρεῖται,
καὶ ξενίζει μὲν αὐτὸν· μανεῖς δὲ αὐτοῖς ἀπὸ τῆ Τι-
10 ρωιδίῳ ἐρρίψεν αὐτὸν τειχῶν· καθαρθῆναι δὲ δέ-
λων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα. Πυλίων
ὡς ἔτος διωξέσῃς· ἀπωσαμένῃ δὲ Νηλέως αὐτὸν
διὰ τὴν πρὸς Εὐρύλον φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας πρὸς
παραγόμενος, ὑπὸ Διηφόβῳ τῷ Ἰσπολύτῃ καθαίρεται,
15 καταχθεὶς δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτην φόνον, εἰς Δελ-
φοὺς παραγόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνδάνετο τῇ νόσῳ.
μὴ χρησάμενος δὲ αὐτῷ τῷ Πυδίας, τὸν τε ναδὸν
σουλῇ ἤσπεε, καὶ πὼν τείποδα βασάσας, κατὰ σκάδι-
ζει μαντεῖον ἰδίου· μαχομένη δὲ αὐτῷ ἀπώλωνος,
20 ὁ Ζεὺς ἵστα μέσον αὐτῶν κρεαυρόν· καὶ τῶτον δια-
κυθέντων τὸν σρόπον, λαμβανέει χρησμὸν Ἡρακλῆς
ὅς ἐλεγε· ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῇ νόσῳ ἔσται πρᾶξεν-
τι, καὶ τεῖα ἔτι δαλῶσαντι, καὶ δόνη ποινητῷ τῷ
φόνο· τῇ πρὸν Εὐρύτῳ· τῷ δὲ χρησμοῦ δοθέντος,
25 Ερμῆς Ἡρακλέα προέσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμ-
φάλη Ἰαφάνη, βασίλειον Ἀνδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν
τελῶν τῶν γῆρας Τιμῶλος κατέλαβε· τὴν μὲν οὖν
πρὸν κομιδῆσιν Εὐρυτος ὁ πρῶτος ἐδέξατο. Ἡρακλῆς
δὲ Ὀμφάλην δακρύων, τὰς μὲν παρὰ τῇ Ἔφειον Κέρ-
30 κοπας συλλαβῶν ἔδωκεν· Συλῆα δὲ ἐν Αὐλίδι τὸς
παριόντας ξένους σπλάγχειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς

Syleum verò in Aulide. qui peregrinos eà iter facientes terram fodere cōpelleret. refossis ab radice vitibus, unà cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus ac videns Icari corpus in litore eiectum. sepultura dedit. ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit : Cuius beneficij causa Dedalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, viam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalen serviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydonique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasse. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium navigavit. Postea verò quam Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea factò cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at reditus ab Herculis copijs intra urbem obsideri cœpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis Telamo muris primus urbem intrat. & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon provide animadvertisset, proximos adjacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudavit. Mox verò capto Illo, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionam, Laomedontis filiam, ob rem præcla-

- ρίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μὲν δὲ θυγατὸς Ξε-
 νοδίκης ἀπέκτεινε. καὶ πρὸς νήσω Δολίχῃ, τὸ
 Ἰκάρε σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγυαλοῖς προσφειρόμενον,
 ἔδραψε καὶ τὴν νῆσον ἀπὸ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν.
 5 ἀπὸ τότε Δαίδαλον ἐν πόλιν εἰκόνα πρὸς πηλοῖαν
 κατασκάδασεν Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγροῖσας Ἡρακλῆς,
 λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπούου ἐπληξεν. καὶ ὅν τῃ χρό-
 νον ἐλάτρεδε παρ' Ομοφάλῃ, λέγεται δὲ ἐπὶ Κόλχους
 πλοῦν ἡμέας, καὶ τὴν Καλυδωνίαν χώραν θῆραν,
 10 καὶ Θησέα πρὸς ἡρόμενον ἐν Τριζύνῃ εἰς τὴν Ἰδμὸν
 κατὰει. μὲν δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τὴν νόσου ἐπὶ
 Ἴλιον ἔπει πεντηκοντόροις ὀκτωκίδεκα σωμαθροῖσας
 στρατὸν ἀνδρῶν ἀείρων ἐκυσίως δελόντων στρατεύεας.
 15 καταπλῖσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλα-
 κὴν Οἰκλεῖ κατέλιπεν. αὐτὸς δὲ μὲν τῶν ἄλλων ἀεί-
 ρων ὄμμα ἐπὶ τὴν πόλιν. παρὰ ἡρόμενον δὲ ἐπὶ τὰς
 ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλεῖα μὲν ἀπέκ-
 τεине μαχόμενον. ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μὲν Ἡρα-
 κλέους, ἐπολιορκεῖτο. τὴν δὲ πολιορκίαν ἐρεώσης, ῥή-
 20 ξας τὸ τεῖχος Τελαμῶν, πρὸς τοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 πόλιν· καὶ μὲν τὸν Ἡρακλῆς. ὡς δὲ ἔδεασατο Τελα-
 μῶνα πρὸς τοὺς εἰσεληλυθότα, σπασάμενον τὸ ξίφος,
 ἐπ' αὐτὸν ἦεν μηδὲνα θέλων ἐαυτῷ κρεῖττονα νο-
 μίζεσθαι. στυγερῶν ὅσοι Τελαμῶν, πλησίον λίθους
 25 κειμένους στυγερῶς. τὴν δὲ ἐρῶμεν πὶ πρὸς τοῖς
 βασιλῶν εἶπεν Ἡρακλεῖος κατασκάδασιν Καλλινέ-
 κων. ὁ δὲ, ἐπαινίσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, καταπο-
 ξείσας Λαομέδοντα, καὶ τὰς παῖδας αὐτῆς, χωρίς
 Ποδάρε· Τελαμῶνι ἀρίστην Ἡπύονην τὴν Λαο-
 30 μέδοντι θυγατέρα εἶδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελα-

rissimè gestam, præmij loco dedit : [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendam concedit. Ea verò cum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammæum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi verò ab Ilío classē reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem : quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulam Cō navigaret, Coi, quòd piraticam ipse classē ageret existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit : regemque Eurypylum Astypalææ ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Ionis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde Cō denastata, Phlegram, ob Minervam adiit : ubi unà cum diis Gigantes debellavit, nec longo pòst tempore Arcadum magnâ manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volonibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens, ab Eliensibus Eurymum & Cteatum geminos duces delegit : qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales antebant : hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augæ frater erat. Enimvero accidit ut per eiuscæ expeditionis tempus Hercules in morbum incidetet : eoque ob causam cum Molionidis pacem iniit : qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, eius copias insidijs ag-

- μῶν τὸν τεῦκρον γυνᾶ.] καὶ ταύτῃ συγχαρεῖτο ὅτι
αἰχμαλώτων ὃν ἤδελεν, ἄγεα. τῆς δ' αἰρουμένης
τὸν ἀδελφὸν Ποσειδῶν, ἔφη δὲν πατρὸς αὐτὸν
δοῦλον γνέσθαι, καὶ τότε, πῶς ποτε δοῦσαν αὐτ' αὐτῷ,
5 λαβεῖν αὐτόν. ἡ δ' ἀπαγομένην χρυσίῳ πλὴν κα-
λύπτειν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς, ἀντίδωκεν. ὅθεν
Ποσειδῶν Πείραμος ἐκλήθη. πλείοντος δ' ὑπὸ Τροίας
Ἡρακλείου, Ἡρα χαλεποὺς ἐπέμψεν χειμῶνας· ἐφ'
ὅις ἀναγκάσας Ζεὺς, ἐκρέμασεν αὐτὸν ἐξ Ολύμ-
10 που. προσέειπε δ' Ἡρακλῆς τῇ Κῷ. καὶ νομίσαντες
αὐτὸν οἱ Κῶοι ληστὴν ἄγειν δόλον, βᾶλλοντες
λίδοις προσπέδιν ἐκώλυον. ὁ δὲ βιασάμενος πλὴν
νῆσον εἶλε· καὶ τὸν βασιλεῖα Εὐρύπυλον Ἀστυπα-
λαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶν' ἐκτείνε. ἐπεὶ δὲ καὶ
15 πλὴν μάχῃ Ἡρακλῆς ὑπὸ καλκῶδον'· καὶ Διὸς
ἐξαρπάσας αὐτόν, ἐδὲν ἔπαθε. προσέειπε δὲ
Κῷ, ἦκε δὲ Ἀθήνας, εἰς Φλέγραν· καὶ μὲν δῶν
κατεπολέμησε Γίγαντας· μετ' ὃ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐ-
γείαν ἐσρατεύετο, συναθροίσας Ἀρχαδικὸν στρατὸν,
20 καὶ παρθραβῶν ἐδελοντῶν ὅτι αἰσῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλά-
δος ἀρίστων. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλέους πόλεμον
ἀκούων, κατέστησεν Ἠλείων στρατηγὸς, Εὐρύπυλον καὶ
Κτέατον συμφυεῖς· οἱ δυνάμει τὸς τότε ἀνδράπης
ὑπερέβηον· παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτωρ·
25 ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶν'. Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν
Αὐγείᾳ. συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ μὲν πλὴν στρατείας νο-
σῆσαι. διὰ τὸ καὶ ἀπονδᾶς πρὸς τὸς Μολιονίδας
ἐποιήσατο. οἱ δὲ ὤρεον ἐπιγυόντες αὐτὸν νοσοῦντα,
ὅππῃ δύνανται πῶς στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλοί.
30 τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνέχωρσεν Ἡρακλῆς. αὐτὸς δὲ

grediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam
tum ab re bellica Hercules recessit. At cum tertio rur-
sus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molio-
nidas cum alyis simul immolatu-
ros ad Cleonas, per insi-
dias circumueniens trucidat, & ductis in Elin copijs
urbem cepit, occisoque cum filijs AVgea, Phyleum re-
duxit, ei que regnum attribuit. Ad hac etiam Olympi-
cum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non
duodecim Deorum aras deinceps excitavit. Post autem
Elidem captam aduersus Pyium castra promouit, &
urbe expugnata Periclymenum Nelei filiorum fortissi-
mum, qui in varias inter pugnandum formas mutaba-
tur, Neleumque, & eius filios omnes, uno excepto Ne-
store, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios
alebatur. Quin etiam ea in pugna Plutonem Pylys
opitulante vulneravit. Dein eversa Pylo in Laceda-
monem Hippocoontis filios puniturus, bellum gerit: qui-
bus, quoniam Neleo suppetias tulissent, erat iratus: &
quod Licymnij filium occidissent, longè magis illis suc-
censebat. Nam, cum ipse Hippocoontis regiam spectaret,
erumpit illico in eum Moloßici generis canis: tum puer
arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis conie-
ctio puerum fefellit. Mox eruptione facta, Hippocoonti-
da virgis puerum verborantes peremerunt. Huiusce
igitur mortem ulturus, exercitum in Lacedamonios
comparauit: atque in Arcadiam castris promotis, Ce-
pheum cum viginti, quos habebat, filijs, ut belli socius
esse velit, obtestatur. At Cepheus veritus, ne relictam à
se Togeam Argiui bello inuaderent, expeditionem de-
trectabat. Tum Hercules sumpta de Minerva aenea
Gorganis coma in urna, Sterope Cephæ filia muneri
dedit, hisce adiectis verbis, Quandoque militum co-

- τῆς τρίτης Ἰδμιάδος τελευμένης, Ἠλείων τὸς Μολιονίδας πεμφάντων σωδύτας, ἐν Κλεωναῖς, ἐνδρεύσας τὸς Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ σπατεύσας ἐπὶ τῷ Ἠλίῳ ἔλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας
- 5 μὲν τῶν παίδων Αὐγείαν, κατὰ γὰρ Φυλέα, καὶ τότε τῷ βασιλείᾳ ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιᾶκὸν ἀγῶνα. Πέλοπος τε βωμὸν ἰδρύσας καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἔστης ἐδείμας. μὲν δὲ τῆς Ἡλίδος ἄλωσιν, ἐσπάρτευσεν ἐπὶ Πύλον. καὶ τῷ
- 10 πύλῳ ἐλὼν, Περικλυμένον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλεῶς παίδων, ὃς μεταβδῆαν τὰς μορφὰς ἐμάχετο. τὸν δὲ Νηλεῖα, καὶ τὸς πῦδας αὐτῆς χρεῖς Νέστορος ἀπέκτεινε. οὗ δὲ νέου ὦν φρενὶ Γερηνίοις ἐπρέφει. καὶ δὲ τῷ μάχῳ, καὶ Ἄδῳ
- 15 ἔτρωσε Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν δὲ τῷ Πύλῳ, ἐσπάρτευσεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα μετελθεῖν τὸς Ἰπποκόωνι παῖδας δέλων. ὠρρίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ Διόπῃ Νηλεῖ σωμαμάχουσαν. μᾶλλον δὲ ὠρρίζη, ὅππῃ τὸν Λικυμνίᾳ παῖδα ἀπέκτειναν. θεωμένῃ γὰρ
- 20 αὐτῇ τὰ Ἰπποκόωνι βασιλεῖα, ἐκδραμὼν κύων τῶν Μολοπικῶν ἐπ' αὐτὴν ἐφέρετο. ὃ δὲ, βαλὼν λίθον ἐπέτυχεν τῇ κυνῇ. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἰπποκοωντίδαι, καὶ τῶντοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτειναν. τὸν δὲ τέττε δαίατον ἐκδικῶν, σπα-
- 25 τείαν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν σιμήδρευε. καὶ παρὰ χυμὸν εἰς Ἀρχαδίαν, ἥξει καὶ Κηφεία μὲν τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. διδούς δὲ Κηφείᾳ μὴ καταλιπὼν αὐτῇ Τέγαν Ἀργεῖοι ὅτι σπατεύουσιν, τῷ σπατεῖαν ἠρνεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρὰ
- 30 Ἀθῶνας λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ, χαλκῶν βόσρευχα Γοργόνου, Στερόπῃ τῇ Κηφείᾳ θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν,

pijs ingruentibus eam comam de moenibus, noctamentum
 prauisam, sublimem ostendet, hostium futuram euer-
 sionem pronuntiatur. Quo facto Cephæus cum filiis ex-
 peditionem secutus est. Atque idem in pugna, filiique
 eius omnes occubuerunt: his etiam accessit Iphiolus Her-
 culis frater. At Hercules casu Hippocoonte, eiusque
 filijs in seruitutem redactis, subiecit urbem Tyndareo:
 & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Te-
 geam transiens, AVgen Aleæ filiam, haud agnitam
 vitauit. Quæ cum antea puerum occultè peperisset, in
 Minervæ templo deposuit. Interim peste per ea loca de-
 bacchante, Aleas templum ingressus, & singula rima-
 tus, filia partum reperit: ac puerum in Parthenium
 montem deferendum, exponendumque dedit; Qui di-
 uina quadam providentia conseruatus est. Nam, quæ
 nuperrime cerua pepererat, illi ubera præbuit: mox au-
 tem pastores assumptum infantem, Telephum vocita-
 runt. Sed & Aleas AVgen Nauplio Neptuni filio ex-
 tra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teu-
 thranti Teuthrania urbis Dynastes tradidit, & ille eam
 sibi postea uxorem fecit. Ceterum Hercules Calydonem
 profectus, Deianiram O Enei filiam coniugem depopos-
 cit, ac luctatus, matrimonij huiusce de causa, cum
 Acheloo in taurum transformato, unum illi de corni-
 bus perfregit: Itaque Deianiram duxit: cornique
 Acheloo redditur, cuius loco Amalthea cornu accepit.
 Hac Hamony filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id,
 ut Pherecydis testimonio comprobatur, ejus erat fa-
 cultatis, ut, quicquid esculenti ac poculenti quispiam
 expetisset, copiosè admodum suppeditaret. Insuper Her-
 cules pro Calydanys contra Thesspratos bellum gerit, qui
 urbe Ephrya, cui Phylas rex præerat, vi capta, com-

- Ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρεῖς ἀναρχύσῃς [ἐκ] ὅσ' περὶ
 τὸ βόσφυρον, καὶ μὴ προῖδουσιν, προπύω ὅσ' πολυ-
 μίαν ἔσται. τότε γνομένη, Κηφῶς μὲν ὅσ' παί-
 δων ἐστῆναι. καὶ καὶ τὸ μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖ-
 5 δες αὐτῇ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τούτοις Ἰφικλῆς ὁ τοῦ
 Ηρακλέους ἀδελφός. Ηρακλῆς δ' κτείναν τὸν Ἰσπο-
 κόωντα, καὶ τὸς παῖδας αὐτῇ χειρσάμηναι, τὴν
 πόλιν Τιωδάριον καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε
 10 τούτῳ. περὶ δὲ Τέγαν Ηρακλῆς, τὴν Αὐγίω Αλεῦ
 θυγατέρα ἔσαν, ἀγνοῶν ἐφθίρεν. ἡ δὲ; τεκοῦσα κρύφα
 το βρέφει, κατέθετο ἐν τῷ τέμνῳ τῆς Αἰθίας. λοιπὸν δ'
 τῆς χώρας φθιερμένης Αλεῦς εἰσιλθὼν, καὶ ἐρδνή-
 15 σαι εἰς τὸ τέμνος, παρὲς τῆς θυγατρὸς ὠδῖνας εὔρε-
 τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθέριον ὅρος ἐξέθετο καὶ
 20 τὸτο μὲν καὶ θῶν πρὸς ἀφροῖαν ἔσθην· δηλῶν μὲν
 ὅτι ἀπὸ πλοῦτος ἔλαφος ὑπέχον αὐτῷ. ποιμένες δὲ ἀνα-
 λόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφος ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὐ-
 γίω δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Προσπιδῶνος, ὑπόδειον
 ἀπεμπωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύδραντι τῷ Τάδραντιος δυνά-
 25 σι αὐτῷ ἔδωκεν· κακῆϊνος γυναικὶ ἐποίησάν. Η-
 ρακλῆς δὲ παραγνομένος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰ-
 νέως θυγατέρα Διῶναιον ἐμνηστεύσας. καὶ διαπα-
 λαίσας ὑπὸ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπι-
 30 κθέντα ταύρῳ, πρὸς ἐκλασε τὸ ἔργον τῶν κερμάτων.
 καὶ τὴν μὲν Διῶναιον γαμῆναι τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος
 λαμβάνει, δὸς αὐτὴ τότε τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀ-
 μαλθεία δὲ τῷ Αἰμονίῳ θυγατρί, ἡ κέρας εἶχε
 ταύρῳ. τὸτο δὲ, ὡς Φαρυκίδης λέγει, δυνάμειν ἔχει
 35 τοιαύτῳ, ὥστε βροχὴν ἢ πλῆθον, ὃ ὅτι εὐξαίῳ πρὸς,
 παρέχειν ἄφρονον· στρατεύει δὲ Ηρακλῆς μὲν Καλι-
 δονίων ἐπὶ Θεσπεσίαις. καὶ πόλιν ἐλὼν ἔφυσεν, ὡς

gressus cum *Astyoche* huiusce filia, *Tlepolemi* sit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad *Thestium* misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus treis ablegaturum se *Thebas*, ac reliquos quatuor in *Sardiniam* insulam veluti colonos se trāmissurum. Quibus confectis cum apud *O Eneum* in convivio esset. pugno percussum *EVnomum* *Architelis* filium ei pocula propinquantem occidit. Is autem *O Eneo* propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id prater eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui *Hercules* legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque *Trachinem* ad *Ceycem* se se conferre decrevit: qui, ubi cum *Deianira* uxore ad *EVenum* amnem pervenit, ibi *Nessum* Centaurū manentem, qui viatores traiciēbat, offendit: eūque traiciendi laborem mercedis loco à *Dijs*, iustitiae suae causa se recepisse dicitabat. Igitur *Hercules* ipse per se amnē tranavit, Et *Deianiram*, portorium pactus, in alteram ripam *Nesso* trasuehendā commisit: tum illi Centaurus, dum traicit, vim inferre aggreditur: eam verò acclamantem audiens *Hercules*, egressum in terram *Nessum* in corde sagitta percussit. Is, ubi se moriturum videt, mulierem ad se vocat, eique si velit, inquit, philtum apud *Herculem* sibi habere, praecepit ut quod ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conservavit. At *Hercules*, *Dryopum* finibus peragratis, & cibi inopia laborans, *Thiodamantem*, plaustrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentem, obuium habuit: eorum alterum è curru solutum, ingulatumque, & coctum, denoravit. Postea cum *Trachinem* pervenisset ad *Ceycem*, hospitio ab eodē acceptus, *Dryopus* debellavit.

- ἑβασίλει Φύλας, Ἀσυόχητῆ τέττε θυγατρὶ σωελαδῶν,
 πατρὸς Τληπολέμου γίνεται. διατέλῶν ὃ παρ' αὐτοῖς,
 καὶ πύμψας πρὸς Θέστον, ἐπὶ αὐτῷ κατέχειν ἑλεγε
 παῖδας, τρεῖς ὃ εἰς Θήβας ἀποσέλλειν, τοὺς ὃ λοι-
 5 ποὺς τέσσαρας πύμπειν εἰς Σαρδὺν τὴν νῆσον, ἐφ'
 ἀπειρίαν. ἡγομένων ὃ τέτων, Δωχούμβροθ παρ'
 Οἰνεῖ, καὶ κορυδύλῳ παῖδας, ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους
 παῖδα Εὐνομον καὶ χερσὶν δίδόντα. συβήτης ὃ Οἰ-
 νῶς ὄν. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῷ παιδὸς, ἀκουσίως
 10 μαθὼν τὸν συμβεβηκότος, σωεγνωμῶναι. Ἡρα-
 κλῆς δὲ καὶ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤδειλε.
 καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχῖνα ἀίπειναι. ἄγων
 δὲ Διῖανέεσσαν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐθρον ἦκεν. ἐν δὲ
 καθεζόμενθ Νέωνος ὁ Κένταυρος, τοὺς περιόντας
 15 διεπόρθηκε. μωδὸν δὲ λέγων παρὰ Διῶν τὴν πορ-
 θμίαν εἰληφέναι διὰ Δημοσοῦλῳ. αὐτὸς μὲν οὖν
 Ἡρακλῆς ἄ ποταμὸν διέβη. Διῖανέεσσαν δὲ μωδὸν
 αἰτηθεὶς, ἐπὶ τρεῖς ἔσθω διακομίζεν. ὁ δὲ διαπρ-
 θμῶν αὐτῷ ἐπιχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνα-
 20 κραγύσης αἰδομένθ ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέ-
 ωνον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τε-
 λούτων, περσιστρεφόμενθ εἶπεν εἰ δόλοι οἴλο-
 τρον πρὸς Ἡρακλῆα ἔχον, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκε
 κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐν τῷ τραύματι τῆς
 25 ἀκίδος αἷμα συμμίσσαι. ἡ δὲ ποιήσασα τῷτο, ἐφύ-
 λατο παρ' ἑαυτῇ. Μιξίων δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυό-
 πων χρεὼν ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαιτήσασθ' ἑοιοδῶ-
 μασιθ κοιλατῶνθ, τὸν ἔπρεν ὅθ' αὐτῶν λύ-
 σας, καὶ σφάζας, καὶ ἐψῆσας ἀωχόσαστο. ὡς δὲ
 30 ἦκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτῷ,
 Δρύονας κατεπολέμησεν, αὐτοῖς δὲ ἐκείθεν ὁρμή-

Inde illinc promotus Agimio Doriensum regi se belli socium fecit. Nam Lapithæ, cum de terra finibus Coronæ eius belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcepsierat. Cui Hercules opitulatus, Coronam cum cæteris suis interemit, eique regni fines uniuersas liberas reddidit. Adhac etiam Laogoræ Dryopum regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopia filius, ut in singulare secum certamen congredieretur, prouocauit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum peruenit, eum rex Amyntor cum armis procedere minime sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vita priuauit. At, cum Trachinē peruenisset, exercitum in Oechaliā adunauit, ut eo bello in Enrytū animaduerneret: accitis sibi socijs Arcadibus, & Meliensibus domo Trachinæ, ac Locris Epicnemidibus, Enryto una cum filiis occiso urbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymni filios, ac demum oppido direpto Iolen captiuam abduxit. Inde in Cenæum Eubœæ promontorium, appulsus Iouis Cenæi arā constituit. Sacrificaturus autem, Trachinem ad Ceygem misit, qui lautam ac splendidam ad se tunicam afferret: à quo ubi quæ de Iole successerant, Deianira percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum esse philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infecit. Quam sibi Hercules indutus, sacrificauit: sed, ubi vestis incaluit, hydræ veneno Herculis corpus putrescebat. Tum Licham po-

- οἷς, Αἰγυμῖφ βασιλεῖ Δωριέων σωεμάχησι. Λα-
 πθαί γ' οὖν γῆς ὄρεσιν ἐπολέμοισιν αὐτῷ, Κόρηνου
 στρατηγῶτος. ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο
 τὸν Ἡρακλέα βοηθὸν, ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας
 5 δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρηνον μὲν καὶ ἀγῶν, καὶ
 τῶν γλῶν ἅπαντων παρέδωκεν ἐλευθέρων αὐτῷ. ἀπέ-
 κτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μὲν ἤν' τέκνων, βασιλέα
 Δρυόπων, ἐν Ἀπύλων ὅτι τέμενε δαυνύμβρον, ὕβρι-
 σὴν ὄντα, καὶ Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ
 10 Ἰπώνα εἰς μονομαχίαν περικαλεῖται αὐτὸν Κύκνῳ
 Ἄρε' καὶ Πελοπίας. συσῆς δὲ καὶ τῶτον ἀπέκτει-
 νεν. ὡς δ' εἰς Ὀρχομήδον ἦκον, Ἀμύντωρ αὐτὸν δ'
 βασιλεὺς ἐκ εἰς [μὲν ὅλων] διέρχεται. κωλυό-
 μῃ δὲ παριέναι, καὶ τῶτον ἀπέκτεινεν. ἀφικό-
 15 μῃ δ' εἰς Τραχῖνα, φράϊειαν ἐπ' Οἰχαλίας σωή-
 δροισιν, Εὐρυτον πτωρῆσαι δέλαν. συμμαχοῦ-
 των δὲ αὐτῷ Ἀργείων καὶ Μηλίων ἤν' ἐκ Τραχίνος,
 καὶ Λοκῶν ἤν' Ἐπικνημίδων, κτείνας μὲν τῶν παί-
 δων Εὐρυτον, αἶρε' τὴν πόλιν. καὶ δάψας τῶν σω-
 20 αὐτῷ στρατοσασμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασὸν τε
 τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνί-
 πῶδας· καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦντο Ἰόλιον
 αἰχμάλωτον. καὶ περσογεμιτῆς Κίλαιφ τῆς Εὐβοίας
 ἐπ' ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κίλαιου βωμὸν ἰδρύσατο.
 25 μέλλων δὲ ἰερωρθεῖν, εἰς Τραχῖνα τὴν Κήυκα ἐπε-
 ψε, λαμψρὰ ἐδῆτα οἶσιντα. παρὰ δ' ὅτε τε
 οὖν τὴν Ἰόλιον Δηϊάνειρα πυδομένη, καὶ δέισισα
 μὴ [πάλιν] ἐκείνῳ μάλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα
 ταῖς ἀληθείαις φίλτρον ἔδ' τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσων,
 30 τέτυκε τὸν χιτῶνα ἔχισιν. ἐδιδε' δ' Ἡρακλῆς ἔδυσεν.
 ὡς δ' ἐρμανθέντος τῷ χιτῶνι, ὁ τῆς ὕδρας ἰδὸς τὴν
 χεῖρα ἔσπευε, τὸν μὲν Δίχην τοῖν ποδῶν ἀφάρμῃ,

140
 dibus abreptum, sublatumque à Boeotia deiecit in Euboeicum mare precipitem: tunicam vero, qua iam corpori inhaeserat, rescindit: eamque ita auulsam carnis frustra subsequebantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans nani Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira rescivit, sua ipsius manu suspendio vitam finivit, Hercules Hyllo, qui natus maior ex Deianira filijs erat, ut cum per asatam ei liceret, Iolen uxorem duceret, imperavit. Deinde ad O Etam Trachiniorum montem se contulit, ibique iam constructam ab se pyram conscendit, atque ignem subijci inebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pœas interim quaestur⁹ amissos greges, cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas arcumque dono dedit: ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cœlum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus in gratiam cum Iunone, Heben illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anicetum procreavit. Herculi autem filij ex Thestij filiabus hi fuerunt: Procridae quidem, Antileon & Hippius, ea enim natus maxima geminos peperit; ex Panope, Thripissas, Lyces, EVmides, Creon: Epilaide, Astyanax: ex Crethe verò Iobes, EVrybia, Polylaus, Patrone, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippe, EVrycapes, EVrypylus, EVbotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide Oreas, Lanomene, Teles, Lyssdice, Entedides, Menippides: ex Anthippe: Hippodrome, Telenagoras, EVryca, Pylus, Hippotus, EVbœas, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolaus, Exola Erythras, Xanthidis Homolypus, Stratonice, Atromes, Celenustanor, Ipbis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopis, Astybie Cala Metidus, Phyleidus, Tigafis: ex Æschreide,

- κατηκόντισιν ὑπὸ τῆς Βριωπίας [εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν
 θάλασσαν.] τὸν δ' ἡρώνα ἀπέσπευον φρασσιφυκότε
 τὰ σώματα· σωμαπαυῶντο δ' αἱ σάρκες αὐτῶν. τῇ αὐτῇ
 δ' συμφορᾷ καταχθεις, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὸς κο-
 5 μίζεται. Δηϊάνειρα δ' αἰδομένη τὸ γένος, ἐαυ-
 τὴν ἀνύρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλόμενος Τληπόλεως,
 ἐκ Δηϊανείρας ἰὼν αὐτῷ πᾶς πρεσβύτερος, τὴν Ἰό-
 λην ἀνδρῶν δέντα γῆμαι· παραγυόμενος εἰς Οἰτῶ-
 10 σαι, ἐκέλευσεν, ἐπιβάντος ὑφάπτεν. μηδὲν δὲ
 τέτου πρέσβειν ἐδέοντο, Ποσειδάων δ' ἐπὶ ζήτη-
 σιν ποιμνίων ὑφῆψε. τέτω καὶ τὰ τίξαι ἐδωρήσατο
 Ἡρακλῆς. κρομένης δ' ἡ πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑπο-
 σάν μιν βροντῆς αὐτὸν εἰς ἕρανδον ἀναπέμψαι. ἐκεί-
 15 ναν δ' ὑπὸν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγὴς Ἦραν, τὴν
 ἐκείνης θυγατέρα Ἡβλιν ἐγημέον· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες
 Ἀλεξιάδης καὶ Ανίκητος ἐγένοντο. ἦσαν δ' παῖδες αὐτῷ
 ἐκ μὲν τῆς Θεωπίας θυγατέρος, Περικλίδος μὲν, Ἀντι-
 20 λέωνος καὶ Ἰσπεύς· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμοις ἐγέννησε.
 Πανόπης δὲ, Θειψίπας, Λύσης, Εὐμείδης, Κρέων.
 Ἐπλάιδος, Ἀσυνάξ. Κράδης δ', Ἰόβης δὲ, Εὐρυ-
 σίας, Πολύλαος, Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης.
 Λαομέδων, Κλυδίπης, Εὐρυκᾶπις· Εὐρύπυλος, Εὐ-
 βώτης, Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης, Οἰησίππος· χρυσί-
 25 δος, Ορεΐης, Λανομένης, Τέλης· Λισιδίης, Ἐντι-
 δίδης, Μενιππίδης· Ἀντίπης, Ἰσποδρόμος, Τε-
 λόπαρχος, Εὐρύκης, Πύλαος, Ἰππῶτος, Εὐβοίας,
 Ὀλυμπος, Νέκης, Νικόδρομος, ἀργύρης κλεόλαος,
 ἐξόλης, ἐρύδρας, Ξανδίδος, ὁμόλιπος, σφαιρονέκης,
 30 ἀγρόμης, καλῶσανωρ, ἴφης, λαοδόνης, ἀντίδος, ἀν-
 πώπης, ἀλόπιος, ἀσυβίης, κάλης, μήπιδος, φυλήτης.

Leucones, Anthea, EVrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone Amestrius, Tiphysē, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Helicomide, Phalias: ex Hesychēe, O Estrebles, Terpsicratea, EVryops, Elenchea, Buleus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxithea Lysippus, Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsa Leucippus, Euryteles, Hyppocratea, Hippozygus. Hi sūt ex Thespiadibus orti: ex alijs autem, ac Deianira, O Enei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes, sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus, ex Epicaste Ægei filia, Thestalus, ex Parthenope Stymphali filia Eueres, ex Auge Alea, Telephus, ex Astyoche Phylantis Tlepolemus, ex Astydamia Amyntoris Ctesippus, ex Autonoe Perei Palamon. Relato demum inter Deos Hercule, filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Vbi verò illos ab eo repetere cœpit Eurysteus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ij tum metu perculsi relicta Trachine per Helladem fugerunt. Qui, cum Eurystheus eos insectaretur, Athenas concesserunt: & confidentes ad Misericordia aram opem implorabant. Athenienses non modo non dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt; & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemque occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem è curru, atque ad petras Scironidas adequitantiem Hyllus insecutus obruncat: eiusque caput amputatum Alcmena dedit. Hac autem illi textorijs radijs oculos effodit. Itaque post interfectū Eurystheum in Pe-

- δος, πῆρας. αἰχμηίδος λαχώνης, ἀρτίαις. δῦρυ-
 λῳ, ἀρχαίης, δωάσης, ἐραίοις, ἀσπιδός,
 μέντωρ, ἡώνης, ἀμήστῳ, πρήσης, λυγκῶς, ἀλο-
 κράτης, ὀλυμπυπῆς ἐλικωνίδος φαλαίης, ἡσιχίης,
 5 οἰσρέβλης, τερψικράτης, δῦροϛ, ἐλευχίης, βου-
 λειῶ. ἀντιμάχης, νικίππης, πάϛκλῳ, πυρίππης,
 νῆφῳ, ᾧραξιδαίης λύσιππος, ἐρασίππης λυκοῦρ-
 ρος, λυκίῳ, τοξικράτης, βουκόλῳ, μαρσῆ λευ-
 κίππης, εὐρυτέλης, ἰσποκράτης, ἰππιζυγος. ἔται
 10 μὲν ἐκ τῶν δεσπῶν θυγατέρες. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων,
 θηανείρας τὴν οἰέως, ὕλλῳ, κτήσιππος, γλυκι-
 σονείτης. ἐκ μεγάρων δὲ τῆς κρέονιῳ, θνηίμαχος,
 δηϊκόων, κρεονπάδης, δηίων. ἐξ Ομφαλῆς δὲ.
 Ἀγέλαῳ, ὅθεν καὶ τὸ Κρόνου γένῳ. Καλλιόπης τὴν
 15 εὐρυπύλῳ Θεήαλος· ἐπὶ κείνης τὴν Αἰγίην, Θεούλος,
 Παρθενόπης τὴν συμφάλη, εὐήρης, αὐγῆς τῆς ἀλεῶ
 Τηλεφῳ, Ἀσφύχης τὴν Φύλαντος Τληπόλεμος, Ἀσπυ-
 δαμείας τὴν Ἀμύντορ· Κτήσιππος, Αὐτονόης τὴν Πει-
 ρέως Παλαίμων. μετασάβῳ δὲ Ηρακλῆος εἰς θεὸς
 20 οἱ παῖδες αὐτῆς φυγόντες Εὐρυδεία, πρὸς Κηῦκα πα-
 ρεχόμενοι. ὡς δὲ κτείνεις ἐκδιδόναι λέγοντι Εὐρυ-
 δέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦσι, ἐδεδοκέσθαι, Τρα-
 χῆα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. διωκό-
 μωμοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθῶνας. καὶ καταδέντες ἐπὶ τὴν
 25 Ἑλέν βωμόν, ἠξίουον βοηθεῖσθαι. Ἀθῶναοι δὲ ἐκ
 ἐκδιδόντες αὐτὰς πρὸς τὴν Εὐρυδεία, πόλεμον ἰκέ-
 σθαι. καὶ τὰς μὲν παῖδας αὐτῆς Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδον-
 τα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περειμήδην ἀπὸ κείνων.
 αὐτὸν δὲ Εὐρυδεία φάροντα ἐφ' ἄρματι, καὶ πύργου
 30 ἦδη παρὰ πύοντα Σκαιορῆδας, κτείνει διωξας ἄλλος.
 καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν. ἡ
 δὲ κερκίσι τὰς ὀφθαλμοὺς ἐξάρυξεν αὐτῇ. ἀπολαμμένη.

Ioponnesum Heraclida redierunt, omnesque amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearent, uniuersam Pelo-
 ponnese pestis inuasit, eamque euenisse, quod Heracli-
 da priusquam liceret, ipsi sedem patriam repetissent,
 oraculo declaratum est. Quamobrem relicta rursus
 Peloponneso, Marathonem commigrarunt, Tlepolemus
 autem Licymnium non sponte occidit, quippe, quod ad-
 ministrum suum quēdā baculo percussurus aberrauit,
 Idque ante quam ē Peloponneso abscederet. Exulās igitur
 haud quaquam exigua cum hominum manu Rhodiū
 venit, atque ibi sedem locauit. Hyllus adhuc ex patris
 imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copu-
 lauit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi fa-
 cultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde
 Delphos concessit, & quam uia reuerti possent Apol-
 linem scitatur, Tum Deus, si ad tertium usque fructū,
 inquit, expectarint, eos esse redituros. Hyllus uero tertium
 fructum, triennij cursum dici arbitratus, ad tantū tem-
 poris curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas
 in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Ore-
 stis filius Peloponnesi regnum tenebat: ac noua pugna
 commissā Peloponnesij vincunt, & Aristomachus inter-
 ficitur. Postea uero quam Cleolai filij adulta iam etate
 fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua quod an-
 tea oraculum dederat acceperunt. Temenus, sibi, quod
 responso eiusmodi fidem habuissent, infelicititer successisse,
 obijciebat; Tū contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse
 auctores respondit, quoniam respoſa data minime intel-
 ligebāt. Non enim tertium terre sed generis esse fructū,
 inquit, oraculū indicat, ac Stenygrum Isthmum innuit,
 quem latioris alnei pelagus dextrorsum allidit. Quae cū
 δὲ Εὐπυδίας

- δὲ Εὐρυδάτης, ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεΐ-
 δαι, καὶ πᾶσας εἶλον τὰς πόλεις ἐπὶ ἐνιαυτῷ δὲ αὐ-
 τοῖς ἐν τῇ καδύδῳ θηρομένη φθορᾷ, πᾶσαν Πελοπόν-
 νησον κατέχευ. καὶ ταύτῃ θηρέδαι, χρησμὸς δὲ
 5 τοῖς Ἡρακλείδαις εἰλόλου. πρὸ γὰρ τῷ δύναντες αὐ-
 τοῖς κατελθεῖν. ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον,
 ἦλθον εἰς Μαργαῶνα, καὶ κῆ καί φημι. Τληπόλε-
 μος οὖν κτείνας ἔχων Διὶ μύμιον (τῇ βακτρείᾳ
 10 γὰρ αὐτῷ θεραπεύοντα πλήσων ἤμῃτε) πρὶν ἐξελ-
 θεῖν αὐτὸν ἐκ Πελοποννήσου. φεύγων οὖν μὲν
 ὀλίγον, ἦκον εἰς Ρόδον, καὶ καὶ καὶ φημι. Τίλλος δὲ
 τῷ μὲν Ιόλιω [τῷ Εὐρύτῃ] καὶ τῷ τῷ πα-
 τρὸς ἐβόλιω ἐγνηα. τῷ δὲ καδύδῳ ἐζήτησεν τοῖς
 15 Ἡρακλείδαις κατεργάσασθαι. διὸ παραθυρήματος εἰς
 Δελφοῖς, ἐπαυθάνετο πῶς αὐτὸν κατελθεῖν. ὁ δὲ
 θεὸς ἔφησεν πειμάνοντας τὸν τείπον καρπὸν κατέρ-
 χεται. νομίσας δὲ Τίλλος τρίτον καρπὸν λέγειν
 τῷ τριετίᾳ, παύσων πειμάνοντας χερόν σὺν πᾶσι
 20 στρατῷ κατήκει τὸς Ἡρακλείας ἐπὶ Πελοπόννησον, Τι-
 σαμῶν τῷ Ορέσου καὶ βασιλεύοντι Πελοποννη-
 σίων. καὶ θηρομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοπον-
 νήσοι, καὶ Αἰετόμαχος θνήσκει. ἐπεὶ ὅτε λυδρῶθῃσιν
 οἱ Κλεοῦ πῶδες, ἐρχάντο πρὸ καδύδου. τὸ δὲ
 25 ὅτε εἰπόντι ὅτι καὶ τὸ πρῶτον, Τήμεν ἢ ἢ
 λέγων, τέτταρτον πειμάνοντας ἀπυχῆσαι. ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ
 ἢ ἀπυχημάτων αὐτῶν αἰτίαις ἔειπεν. τὸ γὰρ χρησμὸς
 καὶ συμβάλλειν. λέγει γὰρ ὁ γῆς, ἀλλὰ θηρομένης
 30 τείπον καὶ Στένυχον τῷ ἀρισταίᾳ δὲ αὐτῷ καὶ
 τὸν Ιδμόν ἐχοντι τῷ δάλασαν. ταῦτα Τήμεν
 ἀκούσας, ἠποίμαζεν τὸν στρατὸν, καὶ ναῦς ἐπέτατο

audisset Temenus, militum copias legit, & in *Ætolia* loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est *Naupaëtos*. Interea dum ibi comparata militum copia morantur, *Aristodemus*, relictis ex *Argia* *Autëtionis* filia geminis, *Eurysthene*, ac *Procle* fulmine ictus occubuit. Quin etiam *Naupaëti* exercitus in morbum ingentem incidit: si quidem ipsis vates futura pradicens, atque afflatus numine apparuit: quem magum esse, atque *Peloponnesijs* in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc *Hippotes* *Phylantis* *Antiochi* ex *Hercule* nati filius iaculo percussum interfecit. Quo facto rei navalis apparatus perdita classe disperijt: perditatus item fame infelicissime egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cadem ea obucnisse respondit: Proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causa *Trioculi* belli pratoris opera biennium vii illi precepit. Quare *Hippoten* exiliij causa solum vertere coegerunt. Atqui *Trioculum* vestigantes, *Oxylo* *Andramonis* filio, equum insidenti, obuiam fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagitta excussum amiserat. Nam cum cadis patrata causa in *Elidem*, atque illinc in *Ætoliā* isset exulatum, circumactō iam anno in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes, copijs imperatores præficiunt, & mox pugna inita, terra marique vincunt, & *Tisamenum* *Orestis* filium occidunt. Verum è suis socijs desiderantur *Ægimij* filij *Pamphylus* ac *Dymas*. Post ubi *Peloponneso* potiti sunt, treis aras *Ioui Patrio* excitarunt, in quibus peractis sacris urbes sortiti inter se partiuntur. Prima itaque sortitio fuit *Argos*, secunda *Lacedæmon*, tertia demum *Messene*. Illata deinde si-

- τῷ Αἰτωλίας τόπῳ · ἔνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος
 Ναυπάκτου λέγεται. ἐκεῖ δ' ὄντι τὸ στρατεύματος,
 Λεωσάδην κεραυνώδεις ἀπίδαν, πᾶσις καταλι-
 πὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Λυτρίωντος διαύμου, Εὐρυδέ-
 νη καὶ Περχέει. σωέβη δ' καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπά-
 κτῳ συμφορᾷ περιπεσεῖν. ἐφαίνετο γὰρ αὐτοῖς μάλιστα
 χηνημένους λέγων, καὶ ἐνδιέζων, ὃν ἐνύμωσαν μάχην
 εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τῷ στρατῷ περὶ Πελοποννησίων ἀπε-
 σαλμένον. τῶτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰσπότης ὁ Φύλακ-
 τος τοῦ Ἀντόχου τὸν Ηρακλῆος πυλὸν ἀπέκτεινεν.
 ὅπως δ' ἠγομένους τέτε, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθαρεῖ-
 σθαι ἤν' νεῶν ἀπώλετο. τὸ δ' πεζὸν, ἠτύχησε λιμῶ,
 καὶ διελύθη τὸ στρατεύμα. χηνημένους δ' ὡς τῆς συμ-
 φορᾶς Τημένους, καὶ τὸ δεῦρ' διὰ τὸν μάλιστα ἠγείσθαι
 ταῦτα λέγοντι, καὶ καλῶντι φυγαδεύσαι δέκα ἔτη
 τὸν ἀνελόντα, καὶ διὰ τὸ τοῦ δύο ἔτη καὶ χηνησάσθαι ἠγε-
 μόνι τῷ Τειοφθαλμῷ, τὸν μὲν Ἰσπότην φυγαδεύ-
 σαι, τὸν δ' Τειοφθαλμον ἐζήτωσαν, καὶ περὶ τῶν ἡγε-
 νῶν ὡς Ἀνδραίμοντος, ἐφ' ἵσπου καθεσθέντων, μο-
 νοφθαλμῷ · τὸν γὰρ ἕτερον ἤν' ὀφθαλμῷ ἐκόκοιτο
 τόξῳ · ἐπὶ φόνῳ γὰρ ἕτος φυγὼν εἰς Ἡλιὸν, καὶ ἐκείθεν
 εἰς Αἰτωλίαν · ἐν αὐτῷ δὲ διελθόντι, ἐπαυεῖρξεν.
 συμβαλόντες οὖν ἡ χηνημόν, τῶτον ἠγεμόνα ποιῶν-
 ται · καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ,
 καὶ τῷ ναυτικῷ περὶ τῶν στρατῶν · καὶ Τισσαμένον
 κτεῖνοισι δ' Ορέστου, δῆσιν καὶ συμμαχοῦντες αὐ-
 τοῖς, οἱ Αἰγίμειοι πᾶσις, Πάμφυλος καὶ Δύμας.
 ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο
 βωμὸς Πατρῶν Διός · καὶ ἐπὶ τέτων ἔδυσαν, καὶ
 ἐκληροῶντο τὰς πόλεις. περὶ μὲν οὕτως αἱ εἰς, Ἀρ-
 γος · δευτέρᾳ Λακωνίαν · τρίτῃ δ' Μειωνίην. κομι-

cula aqua plena, placitum est cuique in eam sortes coni-
 jci Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles & Eu-
 rysthenes calculos coniecerunt. Cresphontes autem Mes-
 senen sortito habere volens, terra glebam iniecit: qua
 resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse e-
 rat. Educta igitur prius Temeni sorte, secunda Aristo-
 demi liberum sortitio fuit. Quo factum est, ut illa solu-
 ta, hac constiterit, & per eam Cresphonti Messena ob-
 tingerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia
 signa inuenere. Nam quibus Argos obtigit priuatum, ru-
 beta: quibus Lacedaemon, draconem: quibus autem
 Messene, vulpem, hi in sua quisque ara priuati signi
 symbolum offenderunt. qua vero ad symbola spectant,
 vates cecinerunt, nactis quidem rubetam, in urbe ma-
 nere praestat. Idem animantium genus, si peregrina-
 tur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem conse-
 cuti sunt, formidabile fore, si promoueantur. Qui vero
 vulpem deprehendissent, dolosos fore predicebant. Te-
 menus igitur praetermissis Agelao Eurypyloque, & Cal-
 lia, filijs Hyrnethoni fil. e. atque huiusce viro Deiphon-
 ti adhaesi. Proinde ilius filij Titamas mercede conductos
 ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque
 parricidio regnum penes Hyrnethonem ac Deiphontem
 exercitus fore indicauit. Cresphontes autem non ita mul-
 to post susceptum imperium Messena duobus cum filijs in-
 terfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus esset, praeficitur, atque occisi
 Cresphontis uxorem Meropen inuitam perduxit. at hic
 etiam e medio sublatu fuit. Nam cum tertium Merope
 filium Aegyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendu
 dedit: qui cum adulta iam etatis esset, per insidias ador-
 tus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum re-
 cepit.

- πάντων δὲ ἰδρίαν ὕδαλθ, ἔδωκε ψῆφον βαλεῖν ἑκα-
 στος. Τήμῳθ οὐκ, καὶ οἱ Αἰσοδόμου παῖδες, Περ-
 κλῆς καὶ Εὐρυαδῆνης, ἔβαλον λίθοις. Κρεσφόντης δὲ
 βυλόωμθ Μεσσήνῳ λαχεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
 5 ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τὺς δύο κλήρους περὶ-
 τυς ἀναφαῆναι. ἐκλυθείσης δὲ περὶ τῆς μὲν τῆς Τη-
 μένου, δευτέρως δὲ τῆς κλήρου τῆς Αἰσοδόμου παῖ-
 δων, Μεσσήνῳ ἔλαβε Κρεσφόντης. ἐπὶ δὲ τοῖς βα-
 μοῖς, οἷς ἔδυσαι, εὖρον σημεῖα καίμῳα οἱ μὲν λα-
 10 χόντες Ἀργεῖς ἐπὶ τὸν ἴδιον, φρύνον· οἱ δὲ Λακεδαι-
 μονα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνῳ, ἀλώ-
 πεκα. οὗ δὲ τῆς σημεῖων, ἔλεγον οἱ μαντεῖς, τοῖς
 μὲν τὸν φρύνον καταλαβέσιν, ἐπὶ τῆς πόλεως μέ-
 νειν ἀμεινον· μὴ γὰρ ἔχεν ἀλλήλῳ πορευόμενον τὸ
 15 θνείον. τὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θεινὺς
 ἐπὶόντας ἔλεγον ἔσθαι· τὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, ἐθ-
 λίες. Τήμῳς μὲν οὐκ περὶ ἀμεινόμενος τὺς παῖδας
 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Κομῖαν τῇ θυγατρὶ, περ-
 σαιῆχαν Τρηνδοῖ, καὶ τὰ ταύτης ἀνδρὶ Διηφόντῃ.
 20 ὅθεν οἱ παῖδες παῖδοιαι Τιτῆνας ἐπὶ μωθῷ τῷ πατέ-
 ρα αὐτῆς φονεῦσαι. φρομένη δὲ τῇ φόνε, τὴν βασι-
 λείαν ὁ στρατὸς ἔχεν ἐδικαίωσεν Τρηνδοῖ καὶ Διηφόν-
 τη. Κρεσφόντης δὲ ἐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας
 χρόνον, μὲν δύο παῖδων φονεῖν ἀπέδωκε. Πολυ-
 25 φόντης δὲ ἐ βασιλεύσας αὐτῆς τῆς Μεσσηνίων ὑπαρ-
 χον· καὶ τὴν τῇ φονεῖν γυναικα ἄκουσαν Μερό-
 πῳ ἔλαβεν· ἀνέρεθ δὲ καὶ ἔτος. τρίτην γὰρ ἔχουσα
 παῖδα Μερόπῃ χαλόμενον Αἰγυπῖον, ἔδωκε τὸν ἑαυ-
 τῆς πατρὶ τρίτην. ἔτος ἀνδρωθεῖς, καὶ κρύφα κατελ-
 30 δὼν, ἐκτενε Πολυφόντῳ· καὶ τὴν πατρῴαν βασι-
 λείαν ἀπέλαβεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber tertius.

VONIAM verò genus *Inachium* enarrata *Beli* progenie, usque ad *Horacidarum* familiam exposuimus, *Agenor*is prolem quoque deinceps enarremus. Enimvero, ut à nobis antea dictum fuit, duos è *Libya* filios

Belum & *Agenorem* *Neptunus* procreavit. *Belus* quidem *Aegyptiorum* rex, quos superius diximus, liberos genuit: *Agenor* autem in *Europam* profectus, *Telephassam* coniugem ducit: ex qua *Europam* filiam, & *Cadmm*, *Phœnicem*que mares; & *Cilicem* sustulit. Sunt, qui *Europam* non *Agenoris*, sed *Phœnicis* filiam esse affirmant. Huius amore captus perit *Iupiter*, nec non *taurus* per *Rhodium* mare navigat, qui ubi sese puellam *cicurem*que præbuit, atque inde *tauri* dorso illam impositam velut pradam, pelago anexit in *Cretam*: ea inibi ab *Iano* compressa, *Minoem*, *Sarpe* donem, ac *Rhadamanthum* peperit, sed *Homeri* testimonio *Sarpedon*

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ περὶ Θεῶν, βιβλίον γ.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν Ἰνάχειον διερχόμενοι
γένος, τὸς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῆς
Ἡρακλειδῶν δεδουλευμένον, ἐχόμε-
νως λέγωμεν τὰ περὶ Ἀγλῶσσεως. ὥς
γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβυη ἐχόν-
ησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον
καὶ Ἀγλῶσσαν. Βῆλος μὲν οὐκ βασι-

λάων Αἰγυπτίων, τὸς περὶ τὴν ἐχόνησεν. Ἀ-
γλῶσσω δὲ παραγυόμενος εἰς τὴν Εὐρώπῳ, γαμῖ Τη-
λεφάσῳ· καὶ τέκοντο θυγατέρα μὲν Εὐρώπῳ, παῖ-
δας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. πνὺς δὲ Εὐ-
ρώπῳ, ἐκ Ἀγλῶσσεως ἔκαστος Φοίνικος λέγεται. ταύτης
Ζῶς ἐραστὴς, πῖπται διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ὑπο-
πλέων ταύτης. ὃς χειρὸς τῆς γυναικὸς, ἐπιβιβασθεῖ-
σαν διὰ τῆς θαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ἡ δὲ
ἐκεί στυφναδέντος αὐτῇ Διὸς, ἐχόνησε Μίνωα,
Σαρπηδόνα, Ραδάμανθυν. καὶ Ὅμηρον δὲ Σαρπηδὸν

ex Ione ac Laodomia Bellerophontis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: usque, ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent, imperavit. Quibuscu & Telaphassa mater ac Thasus Neptuni filius, vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam coivit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam comperissent, desperato ad suos reditu, a'ius alio commigrarunt. Phoenix in Phoenicen se contulit. Cilix huic finissima loca inuasit, atque omnem Pyramo amni adjacentem regionem subegit, eaque de se Ciciam nominavit. Cadmus autem ac Telephassa in Thraciam penetrarunt. nec non & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europam in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibat. Hic filius Apollinis, & Area Cleochi filia fuit. Puer cum in Sarpedonis benevolentiam amoremque potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum a seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eique Iupiter ad tres aetates vitam concessit. Nec desunt qui illum Atymni, Iouis & Cassiopeae filij, amore conflugasse tradant, eaque de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cum conditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Boeotiam contendisset, Alcmenen duxit uxorem. Demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre praeiicitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, ductaque Pasiphae Solis ac Perseidis filia, sua

- ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βαλλερφόντις· ἀφανῆς δὲ
 ΕΥΡΕΦΉΝ ἡμετέρας, ὁ πατήρ αὐτῆς Ἀγνώστῳ ἐπὶ
 ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν, μὴ πρῶτον
 ἀνασφύρειν ὅρην αὐτῶν ἐξ ἡρώων ΕΥΡΕΦΉΝ. σιωπῇ ἤλθοι
 δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάδα ἡ μήτηρ, καὶ
 Θάσος ὁ Πρωτόδωρος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κάλιξ.
 ὡς δὲ πᾶσιν ποιμέναροι ζήτησιν ἀρεῖν ἦσαν ΕΥΡΕΦΉΝ
 ἀδωάτοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομίσαντες ἀποτρύγοντες,
 ἀπὸ δὲ ἀπὸ κατῴκησαν· Φοινίξ δὲ Φοινίκην· Κάλι
 10 λῆξ δὲ Φοινίκης πηλοῖον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτῆ
 κειμένην χώραν ποταμῷ σιωέγγει Πυρρόνῳ, Κιλι-
 κίαν ἐκάλεσε· Κάδμῳ δὲ καὶ Τηλεφάδῃ, ἐν
 Θράκῃ κατῴκησαν· ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ
 κῆσας πόλιν Θάσον κατῴκησεν· ΕΥΡΕΦΉΝ δὲ γῆ
 15 μας Ἀσσειῶν ὁ Κρητῶν διωάσκη, τὰς ἐκ ταύτης
 παῖδας ἐτρεφεν· οἱ δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἄλ-
 λήλους ἐστάσαν· ἔχουσι γὰρ ἑρῶτα παιδὸς, ὃς ἐκα-
 λεῖτο Μίληθ· Ἀπόλλωνι δὲ ἰω, καὶ Ἀρείας
 τῆς Κλεόχου· τῷ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μάλ-
 20 λον οἰκείως ἔχοντος, πολέμησας Μίνως ἐπρωτέρησεν,
 οἱ δὲ φεύγοντες, καὶ Μίληθ μὲν, Καεία πρὸς ἑαυτὸν
 ἐκείνῳ πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκπῶσε Μίλητον· Σαρπηδὼν
 δὲ συμμοχάτας Κίλικι, πρὸς Λυκίαν ἔχοντι πόλε-
 25 μον, ἐπὶ μέση τῆς χώρας Λυκίας ἐβασίλευσε· καὶ
 αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς, ἐπὶ τῇς ἡμετέρας ζῶν· ἐνταῦθα δὲ
 αὐτὸν ἐραδιῶσαι λέγουσιν Ἀπομνία τῷ Διὶ, καὶ
 Κασιπεΐας, καὶ διὰ τῶτον ἐστάσαι· Ραδάμανθυς
 30 δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐτὸς φυγὼν εἰς Βοιω-
 τίαν, Ἀλκμήνῃ γαμή· καὶ μεταλλάξας ἐν ἄδου μὲν
 Μίνωθ' ἀδικᾷ· Μίνως δὲ Κρήτιν κατοικῶν, ἐξαφῆ
 νόμους· καὶ γῆρας Πασφάκῃ, καὶ Ἡλῆ, καὶ Περσιόδῳ·

ut Asclepiades ait, Crete Asterij filia, Creteum, Deucalionem, Glaucom, & Androgeum mares: fœminas Hecalen, Xenodicen, Ariadnēque, ac Phædrā, sustulit. Porro ex nymp̄ha Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolauum: at ex Dexithea, Euxanthium. Deinde, ubi Asterius nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui ut fidem faceret se à dijs regnū accepisse, aiebat, si quid voto depoposcisset, sibi id euenturum. Inde Neptuno immolans, taurum, ut sibi ex profundo mari offerri precibus depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque, tauro, qualis eum deceret, emissio, regnum accepit. Qui cum eiusmodi taurum ad armenta deduci iussisset, alium immolauit. Hic subæto sibi pelago omnibus propè insulis prefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum efferauit: Pasiphaēque, ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio, adiutorē sibi Dadalum assumit architectum, qui cadis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueuerat, locauit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam iniuit. Hac demum Asteriū cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quem Dadalus struxit, domiciliū erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ vero de Minotauro, & Androgeo, ac Phædra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post

- ὡς Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτιν τὴν Ἀστειὺν θυγατέρα
 πᾶσας μὲν ἐπέκλωσε, Κασρέα, Δολιχάϊωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγεον· θυγατέρας δὲ, Εὐχάλιν, Ξανοδίκην,
 Λειάδην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ νύμφης Εὐρυ-
 μέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρύστιν, Φιλόλαον· ἐκ δὲ
 Δεξιδίας, Εὐξάνδιον. Ἀστειὺς ὅτ' ἀπαιδὸς ἀποδαμόν-
 τος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης, ἐκώλυετο.
 φήσας ὅτ' παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χά-
 ειρ τὴν πεινᾶν, ἔφη, εἴπῃ αὐτῷ δέχεται, γηράσκει.
 10 καὶ Ποσειδῶνι θυῶν, ἠΰξαστο ταῦρον ἀνασσεύειν ἐκ
 ἧς βυθῶν, ὑποχόμενον καταδύσειν ἢ φανέντα. τῇ
 ὅτ' Ποσειδῶν ταῦρον ἀέντος αὐτῷ διασσεύειν, ἢ βα-
 σιλείαν παρέλαβε. τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ Λουκόλια
 πέμψας, ἔδυσεν ἕτερον. θαλασσοκρατήσας ὅτ' αὐτῷ
 15 παῶν ἧς ἦσαν χάριν ὑπῆρξεν. ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ
 Ποσειδῶν, ὅπ' μὴ κατέδυσε τὸν ταῦρον, τῷτον μὲν
 ἐξηγείωσε· Πασφάλῳ δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῆς
 παρεσκιάσεν. ἡ δὲ, ὁραθεῖσα ὅτ' αὐτῇ σιωπῶν
 λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ὡς ἀρχιτέκτων, πεφύργως ἐξ
 20 Ἀθηνῶν ἐπὶ φόρῳ. ὅτ' ἐυλίην βῆν ἐπὶ ἑσχατὴν κα-
 τασκιάσας, καὶ ταύτην λαβὼν, καὶ κοιλάνας ὑποδεν,
 ἐκδείρας τε βῆν, ὅτ' ὁραὲν ἀειδέσθαι. καὶ θεὸς ἐν ᾧ
 ᾧ εἶδιστο ὁ ταῦρ λαιμῶνι βόσκεσθαι, ὅτ' Πασφάλῳ
 ἐνεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρ, ὡς δῆνιν ἢ τοῖσιν
 25 ἦλθεν. ἡ δὲ Ἀστειὸν ἐγλήνησε ὅτ' κληθέντα Μινώταυ-
 ρον. ὅτ' εἶχε ταύρε παρῶπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός.
 Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυεῖνθῳ, κατὰ πῖας χρηστὸς
 κατακλείσας αὐτὸν ἐρύλασεν. ὡς δὲ ὁ λαβυεῖνθος,
 ὃν Δαίδαλῳ κατασκεύασεν, οἶκημα χαμπῶς πολυ-
 30 πλόκοις πλεκτὸν τὴν ἐξοδῶν. τὰ μὲν οὕτως αὐτῷ Μινώ-
 ταύρε καὶ Ἀνδρόγεον, καὶ Φαίδραν, καὶ Λειάδην ἐν τοῖς

dicetur, explicabimus. Ast Aërope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes à Creteo Minois filio liberi nati sunt. Creteo verò qualem ipse vita exitum habiturus esset, oraculum scitanti, Deus ab uno è filijs suis interfectum iri respondit. Creteus itaque oraculum celat. Quod cum accepisset Althemenes, & veritus ne patri mortem inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendam Rhodi locum appellit: quo potitus Creteniam illi de se nomen indidit. Consensu autem Atabyrio monte, iacentes circa insulas circumspexit, ac etiam despicatus Creten, & deum patriorum recordatus, Atabyrio Ioni aram statuit: nec longo post tempore suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius eius amore correptus, quòd fugientem assequi non posset (quippe qua illi pedum pernecitate præstabat) recentibus torporibus viam substravit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpa expugnata pudicitia pretextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit. Mox Creteus Aërope Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aërope uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verum Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum O-racis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è navi cum heroibus socijs in desertum quendam insula locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse raris eicitur: quique vera dicens, cum ob canum latratum, quòd ab insularis percuteretur, exaudiri non posset. Althemenes superveniens telo contorto Creteum patrem

- ὧς ὁμοίως ὕστερον ἐρεῖται. Κρητίως δὲ τῷ Μίνω
 Αἰρεσθῇ, καὶ Κλυμένῃ, καὶ Αἰμμοσυνῇ, καὶ Αἰθ-
 μένῃ, ὧς γίνονται. χρομένῳ δὲ Κρητῇ ὧς κα-
 ταστροφῆς ἢ βίη, ὁ δὲ δὲ ἐρη, ὑπὸ ἐνδὸς ἡβῆς παίδων
 5 τεδιήξεσθαι. Κρητίως μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τὰς χρο-
 σμῆς. Αἰθμμένῃ δὲ ἀκούσαι, καὶ δεικναι μὴ φονεῖς
 γήνηται τῷ πατρὶ, ἀλλὰ ἐκ Κρήτης μὲν ἢ ἀδελφῆς
 Αἰμμοσυνῆς, παροῖχα πνὶ τόπῳ τῆς Ρόδου. καὶ κα-
 ταχρὼν Κρητίως ἐνόμασεν. ἀναβαῖς δὲ ἐπὶ τὸ Αἰ-
 10 βύειον καλέσμενον ὄρεα, ἐδεάσθη τὰς πείρξ νήσους.
 κατὰ δὲ καὶ Κρήτιν, καὶ ἡβῆς πατρῶν ὑπομνηθεῖς
 διῶν, ἰδρύειο βωμὸν Αἰαβυεῖς Διός. μετ' ἑ πολὺ
 δὲ, τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐγχεῖτο. Εὐμῆς γὰρ αὐτῆς
 15 ὁρεαθεῖς ὡς φεύγουσ' αὐτὴν καταλαβεῖν ἐκ ἡδυνά-
 το (πειλῶν γὰρ αὐτῇ τῷ τάχει ἡβῆς πειλῶν) καὶ τῆς
 ὁδοῦ βύρσας ἐπέσρωσε νεοδάρτας. ἐφ' αὖ ὁλιθίστασα,
 ὡς ἡβῆς ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαίης, φειδέσθαι καὶ τῷ
 ἀδελφῷ μιλῶν τὸ γεροντός· ὁ δὲ σῆψιν νομίσας ἡβῆς
 20 τὸν διῶν, ἀλξ' ἐνδορῶν ἀπέκτεινεν. Αἰρεσθῇ δὲ καὶ
 Κλυμένῃ Κρητίως Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγροδραπῆς
 ἡτέρης ἀπεμπωλῆσαι. τέτων Αἰρεσθῇ μὲν ἐγχεῖ
 Πλειθένης· καὶ παῖδας, Αἰαμέμονα καὶ Μενέλαον
 ἔτεκεν. Κλυμένῃ δὲ γαμῇ Ναύπλιῳ, καὶ τέκνων
 25 πατὴρ γίνεσθαι ὁρεα καὶ Παλαμήδους. Κρητίως δὲ
 ὕστερον γήρῃ κατεχόμενῳ, ἐπόδει τὴν βασιλείαν
 Αἰθμμένῃ τῷ παιδὶ παρδουῖναι· καὶ διὰ τὸτο ἡλθεν
 εἰς Ρόδον. ἀποδῶς δὲ τῆς νεῆς σὺν τοῖς ἡγεσιν κα-
 30 τά πνα ἢ νήσου τόπον ἐρημον, ἡλαύνειο ὑπὸ ἡβῆς βυ-
 κόλων, ληστὰς ἐμβεβληκῆναι δοκούστων. καὶ μὴ διωα-
 μένων ἀκούσαι λέγοντι αὐτῇ ἢ ἀγροδραπῇ, διὰ τὴν
 κραυγὴν ἡβῆς λυγῶν, ἀλλὰ βαλλόντων κακῆτον, πα-

haudquaquam agnitum interfecit. Qui, ubi scelus patrum cognouit, deos precatus terra biatu absorptus occulitur. Caterum Deucalioni nati sunt filij Idomeneus, Crete, ac Nothus, & Molus. Glaucus autem Minos filius infans adhuc murem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit. Qui cum nusquam gentium appareret, Minos pater, quod amissum filium non reperiret, cum diu, multumque quaesivisset, de illius inuentione scitatum oracula misit. Curetes illi tricolore inter armenta bouem esse retulerunt: cuius qui optime effingere simulacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque undecumque vatibus, Polyidus Coerani filius rubi fructui bonis colorem assimilauit: & puerum vestigare coactus vaticinij cuiuspiam adiumento tandem reperit. At cum Minos eum sibi viuum reddi oportere dictitaret, cum pueri cadauere in quodam domicilio concluditur, cumque in summa consilij inopia versaretur, draconem ad pramortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspicatus, retro abiit: mox herbam ferens redit: eaque super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id cum Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauco corpori imposuit: atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet: atque in patriam rediturus, vela faciebat: Glaucumque suum in os inspuere iubet. Quo facto Glaucum vaticinandi obliuio subijt. Haecenus itaque de Europa posteris dixisse sat est.

- παρμένει· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀκοντισσῆς, ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν
 Κρατία. μαδῶν δ' ὕπερθε τὸ μαρνέσθαι, εὐξάμενος ὑπὸ
 χάσματι· ἐκρύβη. Διὸς ἀγέλας δ' ἐπὶ τὸν Ἰδομενεὺς
 τε καὶ Κρήτη, καὶ Νόδος, καὶ Μῶλ· Γλαῦκος δ'
 5 [ὁ Μίνω] ἐπὶ νήπιον ὑπαφῶν, τὸν μὲν διώ-
 κων εἰς μέλιτι πίον πρὶν ἀπέθανεν· ἀφ' αὐτοῦ δὲ
 οἶσθαι αὐτὸν, Μίνως πολλὰ ζήτησιν ποιησάμενος περὶ
 τῆς εὐρέσεως ἐμαντεύετο. Κύρητες δ' εἶπον αὐτῷ τει-
 χερόματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχον βῆν· τὸν δὲ πῦρ
 10 παύτης δῖαν ἄεῖσα ἐμάσαι δυνάμεντα, καὶ ζῶντα
 τὸν πῦρ ἀποδύσσειν. συγκληθέντων δ' τῶν μαντιῶν,
 Πολυίδης ὁ Κοιρανῆς, πῦρ χεῖρας τῆς ἑσθῆος εἴχεσε
 βάπτου χερσὶν, καὶ ζήτην τὸ πῦρ ἀνασχεδὺς, διὰ
 πνέοντα μαντείας ἀνέυρε· λέγοντι δ' ὁ Μίνω, ὅτι
 15 δῖα καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, [ἐν πνέοντι οἰκή-
 ματι] ἀπεκλείδῃ σὺν τῷ νεκρῷ· ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ
 πολλῇ τυλχάνων, εἶδε δράκοντα ἐπὶ τῷ νεκρῷ ἰόντα·
 τὸν βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε· δείσας μὴ αὐτὸς
 τελευτήσει, εἰ τὸτο συμπάσῃ, ἔρχεται δὲ ἕτερος
 20 δράκων· καὶ δευτέρῳ νεκρὸν τὸν περὶ τὸν, ἀπὸ τῆς
 εἴτας ὑποσφύρει πῶς κομίζων, καὶ ταύτῃ ὅτι τιθῆ-
 σιν ἐπὶ πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ σῶμα· ἐπιτεδείσας δὲ τῆς
 πύας, ἀνέστη. δευτέρῳ δ' ὁ Πολυίδης καὶ θανούσας,
 πῦρ αὐτῷ πῶς περὶ τῶν νεκρῶν πῦρ τῷ Γλαύκῳ σῶματι
 25 ἀνέστησεν. ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸ πῦρ, εἰς ἕως
 εἰς Ἄργος ἀπέναι τὸν Πολυίδην εἶα πρὶν ἢ πῦρ μαν-
 τείαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀνασχεδὺς δ' ὁ Πολυίδης
 διδάσκει· καὶ ἐπειδὴ ἀπέπλην, κελεύει τὸν Γλαῦκον
 εἰς τὸ σῶμα ἐπιπύσαι· καὶ τὸτο ποιήσας Γλαῦκος,
 30 πῦρ μαντείας ἐπελάθετο· τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς
 εὐρέσεως ἀποτόνων, μέχρι τῶδε μοι λελέχθω.

Porro Cadmus cum iam vita functam Telephassam sepelisset: à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Europa deum scitaturus contendit: Deus illi nihil ab eo curiose de Europa quarendum respondit: sed bone via duce utatur, atque urbem condant ubi: cumque ea ambulando defessa procumbat. Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat: mox bovi inter Pelagontis armenta obuiam factus, eam ponè sequebatur: ea verò Bœotia percursa humi prostravit, ubi nunc extant Thebae. Deinde bonam illam Palladii mactaturus, è socijs suis quendam ex Martio fonte desumptam aquam reportaturum mittit: draco fonti custos appositus erat: hunc Marte satum fuisse perhibebant. Is ex aquaturis plerosque alsumpsit. Quare indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minervæ consilio eius dentes ferit, quibus satis, armati è terra viri exorti sunt: quibus Sparti idest satis, nomen induit fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inuiti in pugnam congressi: alteri verò, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros è terra exoriri conspexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verum ex ijsce, quinque tantummodo Echion, Vdaus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuerunt, at Cadmus pro casis inter se viris annum integrum Marti mercenarius fuit. Iam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus regi ipsæ Minerva regiam adornavit, Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Adhæc dii omnes relicto cælo in Cadmia conuiuio excepti nuptias concelebrarunt, Cadmus uxori pepulum, ac monile Volcani opus,

Kadmus

- Κάδμος δέ, ἀποθαῖσσαν δάψας Τηλεφάσσαν, ὑπὸ
Θρακῶν ξενιδεὶς ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· ὅτε τῆς Εὐρώ-
πης πικρὰν ὁμῶντο. ὃ ὃ δὲος εἶπε ὅτι μὲν Εὐρώ-
πης μὴ πολυτραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ χαδοδονγῶ βοῖς
5 καὶ πόλιν κπίζειν, ἔνθα αὖ αὐτῇ πῖση καμοῦσα.
τοιαῦτον λαβὼν χρῆσμον, διὰ Φωκίων ἐπιδέτο.
εἴτα βοῖ σιωπῶν ἐν τοῖς Πελάροισι βυκολίοις,
ταυτῇ κατόπιθεν εἶπτο. ἡ δὲ διεξίσα Βαιωπὶν ἐκ-
λίθη, πόλις ἔνθα νῦν εἰσι Θῆβαι. βυκολῶντο δὲ
10 Αἰθῶν χαταδύσσει πλὴν Ἑοῦ, πέμπει πινὰ ἥν μὲν
αὐτὴ ληφόμενον ὑπὸ τῇ Ἀρείας κρύψης ὕδωρ. φρεσὶν
ὃ πλὴν κρύβω δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖ εἶπον πνευ γε-
ρονέειν, τὺς πείνας ἥν πεμφθέντων διέφθεραν.
ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ
15 τῆς Αἰθῶν ὑποδεδυμένης, τὺς ὀδόντας αὐτῇ σπείρει.
τέτων δὲ σπαρέντων ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἑνο-
πλοί, οὓς ἐκάλεσαν Σπυρτοί. ἔτοι δὲ ἀπέκτειναν
ἀγγέλοις. οἱ μὲν εἰς εἶν ἀκούσοι ἐλθόντες· οἱ δὲ,
ἀγγέλοις ἀγροῦντες. Φερεκύδης δὲ φησιν ὅτι Κάδμος
20 ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυσμένους ἄνδρας ἐρόπας, ἐπ' αὐ-
τὺς ἔβαλε λίθοις. οἱ δὲ ὑπὸ ἀγγέλων νομίζοντες
βδελύσσονται εἰς μάχην κατέστησαν. ὅτε σπείδοντο δὲ πέν-
τε· Εὐρώπης, Οὐδῶντο, Χρόνιοι, Ὑποστρώως, Πέ-
λων, Κάδμος δὲ αὐτῶν ὅν ἐκτείνειν, αἰδίου ἐνιαυ-
25 τὸν ἐδητευσεν Ἀρεῖ. ὡς δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη
μὲν δὲ πλὴν θητεῖαν, Αἰθῶν αὐτῷ βασιλεὺς κατε-
σκεύασε. Ζεὺς ἰδὼν αὐτῷ γυναικὴ Ἀρμενίαν, Ἀρεῖ-
δίτης καὶ Ἀρεῖ θυγατέρα. καὶ πᾶσι τοῖς χαταλι-
πόντες τὸν ἔραν ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον ἐνα-
30 χούμενοι ἀνύμνησαν. ἰδὼν δὲ αὐτῇ Κάδμος πῖ-
πλον, καὶ τὰν Ἡφαιστῆν κτον ἔρπον. ὃν ὑπὸ Ἡραί-

quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum scribit: idque ab Ione accepisse. Cadmi filia fuere Autonoe, Ino, Semele, Agave. Verum Polydorum unicum habuit marem. Sed Ino Athamanti nupsit. Aristaeus Autonoe sibi coniungunt, Echion Agaven duxit. Iupiter, cum Semelen arderet, cum ea clam Iunone concumbit. Hac autem ab Iunone decepta, quicquid ab eo deposceret, sese facturum Ione pollicente, ut, qualis cum coniuge congressurus adveniret, secum decumberet, postulavit. Quod cum Iupiter abnuere non posset, curru innectus in peramata Semeles thalamum pramisso fulmine cum fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare Semele metu exsternata semestrem partum eicit. Iupiter hunc e medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia evulgant dictis Semelen cum mortali sum quodam concubuisse, & ab Ione se compressam mentitam fuisse, eamque ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Iupiter Dionysum gignit, eumque Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert: atque ut puellam educarent, suades. Quod iniquo animo ferens Ino ipse furorem immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut ceruum venatus, interfecit. Ino vero Melicerta in ferventem lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda defluit. Et hac quidem Leucothea nominatur. puer autem Palemonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus, quod maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hac Melicerta Isthmiorum certamen Sisyphe auctore institutum fuit. Mox Iupiter Dionysum in boedum transformat, ut Iunonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nym-

- του λείποντο πνευ δοῦναι Κάδμω. φερκύνδης δὲ
 ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν ᾧδ' Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. γίγον-
 ται δὲ Κάδμω θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰώ, Σε-
 μέλη, Αἰγυή. παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰὼ μὲν οὐκ
 5 Ἀδάμας ἐγνήθη· Αὐτονόῳ δὲ Λειπαῖ· Ἀχαιῶν,
 Εὐχίων. Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐράδεις, Ἦρας κρύφα
 σπυδναίεται. ἥ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἦρας, κα-
 τὰ νότον αὐτῇ Διὸς παῖ τὸ αἰτηδὲν ποιήσων,
 αἰτῆ' ὅτι τοῦτον αὐτὴ ἐλθεῖν δι' ἧλθε μνησευόμεν·
 10 Ἦραν. Ζεὺς ὅ μὴ δυνάμενος ἀνελθεῖν, παρὰ νύκτις εἰς τὸ
 δάλαμον αὐτὴν ἐφ' ἄρματος, ἀσπαπῆς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς,
 καὶ κεραυνῶν ἵησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπύ-
 σης, ἐξαμυνώσας βρέφ' ἐξαμβλωθὲν ἐκ τῆς πυ-
 ρὸς ὑπὸ πτεροῖς, ἐτέρησεν τῷ μητρὶ. ὑποδανύσης δὲ
 15 Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμω θυγατέρες διωέειχον
 λόγον σπυδναῖσθαι θνητῷ τινι Σεμέλῳ, καὶ κατα-
 ψεύσασθαι Διὸς· καὶ διὰ τὸ τοῦτο ἐπερχαίνοντο. κατὰ δὲ τὸν
 χρόνον τὸ κατὰ κροντα, Διόνυσον ἡνίκ' Ζεὺς ἄλυσας τὰ
 ῥάμματα· καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὃ δὲ, κομίζων πρὸς Ἰώ,
 20 καὶ Ἀδάμαντα· καὶ παίδει τρέφειν ὡς κόρην. ἀγανακ-
 τήσασα δὲ Ἦρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. καὶ Ἀδάμας
 μὲν τὸ πρεσβύτερον παῖδα Λέαντον, ὡς ἕλαφον θη-
 ρύσας ἀπέκτεινε. Ἰὼ δὲ τὸν Μελικέρτιον εἰς πε-
 πυσμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα κατασάσασα μετὰ νε-
 25 κρὶ τῆς πυλῆος ἤλατο κατὰ βυθῶν. καὶ Ἀδελφὸς μὲν
 αὐτῇ καλεῖται· Παλαίμων δὲ, ὃ παῖς ἔπ' ὀνο-
 μαδέντες ὑπὸ ἧς πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ
 βοηθοῦσιν. ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτη ἄγων ἧς Ἰω-
 μέων Σισύφου δέντος. Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀγιά-
 30 ζας, τὴν Ἦρας θυμὸν ἐκλεψε, καὶ λαβὼν αὐτὴν Ἑρμῆς, πρὸς

phas quæ tum Nysam Asia urbem incolebant, transf-
portauit. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas
appellauit. Sed ex Antæoe & Aristæo Aëtæon filius pro-
creatur, qui à Chirone educatus, uenator euasit. Postea
vero suis à canibus in Cithærone deuoratus est, eumque
in modum interijt. ut uerò Acusilaus ait, Iouis ira,
quod Semelen petisset uxorem: sed, ut plerique, quod
Dianam lauantem uidisset: aiuntque ab dea extemplo
in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta il-
lius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut
per eam dominum haud agnitum deuorarent. Ceterum
Aëtæonem è medio sublatum canes dominum vestigan-
tes gannitu uocis & domini desiderium tristitia qua-
dam significantes baubantur, ac demum post diu ques-
itum herum in Chironis antrum deuenerunt: quibus ille
Aëtæonis simulacrum effinxit, quo uiso statim mærore
soluti sunt omnes. Aëtæonis Canum nomina.

De quibus hi pulehrum validi circū undiq; regis
Inuadunt corpus rabidæ ceu tigrides, vsique
Immanis soboles laniant prope retia, Prore:
Post alij dominum inuadunt sæuissima proles,
Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amaryn-
thus; & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum Iouis Imperio Aëtæon cecidit

*Regis namque sui nigrum absumpsere cruorẽ
Argusque, Spartusque, Borelque celerrimus, ijdẽ
Artubus Aëtæi, atque etiam sunt sanguine pasti.
Cætera deia prompte inuaserunt turba latrantũ.

*Si uorum hæc hominum generi est medicina
dolorum.

Porro Dionysus post uitem inuentam à Iunone furore
iniecto percussus, Egyptumque ac Syriam pererrauit.

- Νύμφας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατηκούσας.
 αἳ ὕπερον Ζεὺς κατὰσεύσας ὠνόμασεν Τάβας. Αὐ-
 τοῖός δ' ἐ καὶ Αἰεταίη παῖς Ἀκταίων ἐχθρόλο. ὃς
 τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ ὕπε-
 ρον κατεβέβηκεν ἐν τῇ Κισσαίωνι ὑπὸ τῶν ἰδίων
 κυῶν, καὶ τῆτον ἐτελεύτησε τ' Τρέπον. ὡς μὲν οὖν
 5 Ἀκουσίλαος λέγει μνηστῆρ' ἐπὶ τοῦ Διὸς ὅτε ἐμνησεύ-
 σαιτο Σεμέλῳ. ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅππῃ τῷ Ἄρτεμιν
 λυγμένῳ εἶδε. καὶ φασὶ τῷ θεῷ ὄραχρημα αὐτῇ
 10 τῷ μορφῇ εἰς ἑλαφὸν ἀλλάττειν. καὶ τοῖς ἐπομένους
 αὐτῷ πυνθήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγνοια ἐβέβηκεν. ἀπολομένο δ' Ἀκταίωνος, οἱ κύ-
 νες ἐπιζητοῦντες τὸ δεσπότην, κατὰφυγον. καὶ ζή-
 15 τῃσιν πιέμενοι, παρεγλύοντο ἐπὶ τῇ Χείρῳ αὐ-
 τοῦ. ὃς εἰδὼλον κατεσφύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὸ
 λύσιον αὐτῶν ἐπαύσαιτο. τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίων-
 ος κυῶν, ἐξ ὧν ἔσονται.

- Δὴ νῦν χαλὸν σῶμα περικταδὸν, ἡὔτε θῆρες
 Τῆτον ἐδάσαντο κυνέες κρατερεῖ. * πέλας ἀγκυα φέρῃ
 20 Μετὰ ταῦτί τιν' ἄλκιμα τέκνα.
 Λυγχεῖς, καὶ * Λαῶνος πόδας ἀνέτος, ἡδὲ ἀμαρύντος.
 Καὶ ὅς ὀνομασί διώεργον, ὡς κατέλεξε.
 Καὶ τότε Ἀκταίων ἐθαυεν Διὸς ἐννεσίῃσι.
 Πρῶτος γὰρ μέλαν αἷμα ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀνὰ κλῖθ'
 25 Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε, Βόρης τ' αἰψοφρονέλας.
 Τῷ δ' Ἀκταίωνος πρῶτος φάρον, αἷμα τ' ἔδειψαν.
 Τὸς δὲ μετ' ὅμοι πάντες ἐπίσπυδον ἐμμεμαῶτες.
 Ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄχος ἐμμεῖναι ἀνδρώποισι.
 Διόνυσος [β,] ἄρετις ἀμύλα γυρόμενος, ἥρας μακίαν
 30 αὐτῷ ἐμβαλὼν, πειπαλαῖται Λίγυηόντε καὶ Σουείαν.

Hunc primus omnium Proteus Egyptiorum rex hospitio accepit: ac rursus ad Cybelam Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à Rhea, & caeremonias edoctus Cybeleias, stolaque ab eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit. Lycurgus Dryantis filius rex Edenorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit. Tum Bacchus ad Thetin Nerei filiam confugit. Bacche autem in vincula coniecta fuerunt, nec non, quæ magna Satyrorum multitudo eum consecuta est. Contra vero Bacchæ statim soluta sunt. Nam Dionysus Lycurgo furorem iniecit. Tum ille amentia princeps Dryantem filium vitis palmitem se ratus amputare, securi percussus interfecit. Qui cum extrema sui corporis præcidisset, resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret fugas, numen suo renunciauit oraculo, terram tum fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exuerit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangaum montem abductum in vincula coniecerunt: ubi ex Dionysi voto equis laniatus occubuit. Adhæc Bacchus post Thraciam atque Indiam uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis, Thebas repedaui, nec non feminas relictis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pentheus autem Agaues & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Citharonem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deum esse declarauit, Argos adyt: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus latentium, quos socum extulerant, filiorum carnibus

καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς· αὐτὸν ὑποδέχεται Βά-
 σιλευς Αἰγυπτίων. αὐτῷ δὲ εἰς Κύβηλα τῆς Φρυ-
 γίας ἀφικνέεται. καὶ κεῖ ἐξεδαρδεῖς ὑπὸ Ρέας, καὶ τὰς
 5 τελευτὰς ἐκμαδῶν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν σο-
 λῶν, ἐπὶ Ἰνδῷ διὰ τῆς Θράκης ἠπείρατο. Λυκούργος
 δὲ παῖς Δρύαντος Ἡδωνῶν βασιλεύων, Στυμόνα
 ποταμὸν οἱ περικοῦσι, πρῶτος ὑβείσας ἐξέβαλεν
 αὐτὸν· καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν
 10 Νηρέως κατέφυγε. Βάκχαι δ' ἐγλύοντο αἰχμαλώτοι,
 καὶ τὸ σωματόμορον Σατύρων πληθὺς αὐτῷ. αὐτῷ δὲ
 αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης. Λυκούργῳ γὰρ μαρίαν
 ἐποίησε Διόνυσος· ὁ δὲ μεμηνώς, Δρύαντα τὸν παῖ-
 15 δα, ἀμπέλει νομίζων κλῆμα κόπῃν, πελέκει πλή-
 ξας ἀπέκτεινε· καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, ἐσωφρένη-
 σεν. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μὲνους, ἔχρησεν ὁ θεὸς,
 καρποφορήσιν αὐτῇ αὖ θανάτῳ δὴ Λυκούργος. Ἡδω-
 νοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγκραῖον αὐτὸν ἀπαγα-
 γόντες ὄρεσι ἔδωκαν· καὶ κεῖ κατὰ Διενύσου βέλησιν ὑπὸ
 20 ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανε. διελθὼν δ' Ἐθράκῃ, καὶ
 τῇ Ἰνδικῇ ἄπασαν, σήλας ἐκεῖ τήσας, ἦκεν εἰς Θη-
 βας· καὶ τὰς γυναικας λυάγχεσσι κατὰ λιπούσας τὰς
 οἰκίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κιδαίῳ. Πενδεὶς δ' ἔγ-
 25 νηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχίονι, παρὰ Κάδμου εἰληφώς τῇ
 βασιλείᾳ, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ παρεμψόμε-
 νος εἰς Κιδαίῳνα τῇ βακχῶν κατὰ σκοπὸς ὑπὸ τῆς
 μυτῆς Ἀγαυῆς κατὰ μαρίαν ἐμελέσθη· ἐνόμοσε γὰρ αὐ-
 τὸν θνῆσκον τῇ. δειξας δὲ Θηβαίοις, ὅτι θεὸς ἔστιν,
 30 ἦκεν εἰς Ἄργος· καὶ κεῖ πάλιν ἐπὶ πμῶντων αὐτὸν, ἐξέ-
 μνησε τὰς γυναικας. αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ἐπιμα-
 ρίας ἔχουσαι πᾶσας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσπιουῶτο·

vescebantur. Postea v. rō, cum ab Icaria in Naxum transuehi cuperet, prädatoriam Tyrrhenorum triremē mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora praterlegunt, atque in Asiam Deum venditari vela faciunt. Tum Dionysus malum, remosque in serpētes vertit, nauim ad hachedera, & tibiārum sonitu omnem repleuit. Nautæ interim furore acti in mare precipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus gestis mortales didicerunt, diuinis honoribus percolebant. hic deinde ab inferis matrem rēuocauit, Thyonenque mox illam appellauit, cū ea demum in cælum conscendit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelien- ses commigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeterentur, à Deo responsum fuit, Illyrijs, si Cadmum Harmoniamque ducem haberent, imperaturos. Tum hi oraculi fidem secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur: eique Illyrius filius nascitur, nec longo post tempore in draconem cum Harmonia mutatus in campum Elysium ab Ioue demissi sunt. Dein Polydorus Thebarum regno praefectus Nycteidem filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacū gignit. Hic post Pentheum, quod eadem quæ ille, sentiret, occubuit. Qui cum Laium filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupauit. Ambō vero ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chrysa Bœotidis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in ciuitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: qui, cum iam

- βυλόμευθ δὲ ἀπὸ τῆς Ιαλείας εἰς Νάξον διακομι-
 νθῆναι, Τυρόλουων ληστρικῶς ἐμπαύσατο πενήρη. οἱ δὲ
 αὐτὸν ἐνδύμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ὑπείκοντο
 δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπὸμπωλήσαντες. ὁ δὲ τὸν μὲν
 5 ἴσον καὶ τὰς κόπας ἐποίησεν ὄφεις. τὸ δὲ σιάφθ
 ἐπλησε κισσῷ, καὶ βούης αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς
 ἡνόμενοι, καὶ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγνόοντο
 δελφίνες. ὡς δὲ μαδόντες αὐτὸν θαρὼν ἄνθρωποι,
 ἐπίμων, ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ ἄδου τὴν μητέρα, καὶ περ-
 10 αργυράσας Θυφνίω, μετ' αὐτῆς εἰς ἕρπονδ' αὐτῶ-
 διν. ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπαρῶς
 πρὸς Εὐχαλείας παρεγγίεται. τέτοισ δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν
 πολεμουμένοις, ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατήσαντες
 ἐὰν ἡγμένονα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχουσιν. οἱ δὲ, πε-
 15 δόντες, ποιοῦνται καὶ Ἰλλυριῶν ἡγμένους τέτοισ, καὶ
 κρατῆσι. καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν· καὶ παῖς
 Ἰλλυριῶν αὐτῇ γίνεται. αὐτῆς δὲ καὶ Ἀρμονίας εἰς δρά-
 κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἠλύσιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
 πύμπροθισαν. Πολύδωρος δὲ Θηβῶν βασιλεὺς ἡνόμε-
 20 μευθ, Νυκτιδά γαμῶ Νυκτέως τῇ Χθονίῃ θυγα-
 τέρα· καὶ ἡνὸν Λαέρτακον. ἔτος ἀπώλειο καὶ Πενδία
 ἐκείνῳ φερωνῶν παρεπλήσια. κατὰ λιπὸν δὲ Λαέρτα-
 κου παῖδα ἐγαυσαῖον Λαίον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο
 Λύκος, ἕως ἔτι καὶ παῖς, ἀδελφοὺς αὖν Νυκτέως.
 25 ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυρόντες, ἐπὶ Φλεγύαν
 ἀπικτεῖναι τὸν Ἄρεα, καὶ Κρύσης δὲ Βοιωτίδος, Συ-
 είας κατὰ κοῦν· καὶ διὰ τὴν πρὸς Πενδία αἰκατέ-
 τητα, ἐγερνέουσιν πολίται. αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πο-
 λέμῳχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπιπείθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ
 30 βασιλεύσας ἐπὶ εἴκοσι φρονέει ὑπὸ Ζήδου καὶ Διὸς

annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Iupiter iniuit: eaque quod gravida esset patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim morore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopenque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur ad Eleutheras Bæotia geminos parit, quos expositos bubulcus invenit, ac educat. Horumque alteri, Zetho, alteri autem Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio sese dedit, Amphion vero, quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopen in vinculis, & eiusce coniux Dirce torquebat. Clam vero, tandem aliquando vinculis ultro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui mare agnita, Lycum occidunt, ac Dirce crinibus religatam è tauro necant, & in fontem, qui ab ea Dirce postea nominatus est, conijciunt. Recuperato deinde imperio, urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laiumque fugarunt. Quem, cum in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit: & huiusce filium Chrysippum curulis artis exercenda rationem edocens, eiusque amore succensus, rapit. Zethus porro Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantali filiam sibi coniungit. De qua filios mares septem procreavit, Sipylum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas autem totidem * Ethodæam, siue, ut alij volunt, Theram, Cleodæam,

- φίονΘ, δῆσαι δὲ αἰτίαν τίωδε. Ἀντόπη θυγάτηρ
 Ἰὼ Νυκτίως· τωτῇ Ζῷς σωῆλδε. ἡ δὲ, ὡς ἔγ-
 κυος ἐγένετο, τῷ πατρὸς ἀπειλουῦντος, εἰς Σικυῶνα
 ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπίαν· καὶ τέτρω γαμεῖται.
- 5 Νυκτεὺς δὲ ἀδυμήσας, ἑαυτὸν φορᾷ, δίδω ἔντο-
 λῷ Λύκῳ πρὶ Ἐπωπίως, καὶ πρὶ Ἀντόπης λαβεῖν
 δίκας. ὁ δὲ, φρατευσάμενΘ Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν
 μὲν Ἐπωπίαν κτείνει, τῷ δὲ Ἀντόπῳ ἡγάθῳ αἰχμά-
 λωτον. ἡ δὲ, ἀγομένη δύο γυνᾶ παῖδας ἐν Εὐρώδω-
 ραῖς τῆς Βοιωτίας. εἰς ἐκκειμένους εὐρὺν βυκόλΘ
- 10 ἀναγέρει. καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆδον, τὸν δὲ Ἀμ-
 φίονα. Ζῆδος μὲν οὐκ ἐπιμαλεῖτο βυφορβίων· Ἀμ-
 φίων δὲ καθαροῖαν ἥσκει, δίδωΘ αὐτῷ λύσαν Ἑρ-
 μοῦ. Ἀντόπῳ δὲ ἠκίζετο Λύκος καθεύδων, καὶ ἡ
- 15 τέτρε γυνὴ Δίρκη. λαθούσα δὲ ποτε ἔφ' ἰσχυρῶν
 αὐτομάτων λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τῷ τῷ παῖδων ἑπαυ-
 λιν, δεχθῶναι πρὸς αὐτῶν δέλεσα. οἱ δὲ, ἀναγνο-
 εισάμενοι τῷ μητέρι, τὸν μὲν Λύκον κτενοῦσι· ἡ
 δὲ Δίρκῳ [θριξί] δῆσαιτις ἐκ ταύρου θανῆσαν ρί-
 20 πτοισιν εἰς κελύκῳ, τῷ ἀπ' ἐκείνης καλεμένῳ Δίρ-
 κῳ. φθλαβόντες δὲ τῷ δουρασίῳ, τῷ μὲν πό-
 λιν ἐτίχσαν, ἐπακαλεθησάτων τῇ ἈμφίονΘ λύρα
 ἔφ' ἰδίῳ· Λαῖον δὲ ὀξέβαλον. ὁ δὲ, ἐν Πέλο-
 πονήσῳ διατελῶν, ἐπξενῆται Πέλοπι· καὶ τέτρε
- 25 παῖδα χρύσιππον, ἀρματοδραμῶν διδάσκων, ἐρα-
 δεῖς ἀγαπάζει. γαμεῖ δὲ Ζῆδος μὲν Θήβῳ, ἀφ'
 ἧς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμφίον δὲ Νιόβῳ τῷ Ταντά-
 λε. ἡ γυνᾶ παῖδας μὲν ἑπτα, Σίπυλον, Μένυτον,
 Ἰσμῖνον, Δαμασίχθονα, Ἀγλῶερα, Φαίδιμον, Ταν-
 30 τάλον· θυγατέρας δὲ τρεῖς ἴσας· Ἐδιδῶν, ἡ ὡς πηγὴ

Astyochem, Phthiam, Pelopiam, Astyocratam, Ogygiam.
At Hesiodus decem filios totidemque filias genuisse ait,
Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas.
Inmo vero Homerus, sex filios, & sex item feminas
illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filijs aucta,
Latona se fecundiorē esse iactitavit. Latona vero id
agerrime ferens, Dianamque ac Apollinem in ipsos irri-
tavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi
consecit: at mares ad unum omnes in Citharone venan-
tis Apollo interfecit. Amphion tamen e maribus, & ē*
fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupserat, as-
servati sunt. Verum Telephila testimonio Amycla & Me-
libœa intactæ remanserunt: & ab ysdem Zetphus etiam
& Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Nio-
be, Thebis relictis in Sipylum ad Tantalum patrem per-
venit: ibique Iovem precata, in saxum commutata fuit,
ac lacrymas noctes atque dies effundit suo de lapide. Post,
ubi Amphion vita decessit, Lains regnum accepit, du-
xitque Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, qui-
dam vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus
est, ne filios gigneret, quod ex eo qui nasceretur, parrici-
da futurus esset. Is autem per ebrietatem cum uxore con-
cubuit: ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea
fibula calcaneis, dedit exponendum. at hic quidem pue-
rum in Cithærone monte exposuit. Polybi vero Corinthio-
rum regis babulci repertum infantem ad Peribœam illius
uxorem contulerant: quæ sumptum puerum velut pro-
prium partum sibi supponit, & curatis pedibus, O Edi-
pum nominat, idque illi de pedum tumore nomen impo-
nit. Adultus interea puer, ac robore suis equalibus an-
tecellens, ob invidiam contumeliosissime suppositivus ac
spurius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quareret,

- Θῆραν, Κλειόξαν, Ασνόχην, Φιδίαν, Πελοπίαν, Ασυκράτιαν, Ωρυίαν. Ησίοδος δὲ, δέκα μὲν υἱοί, δέκα ὃ θυγατέρας. Ηρόδοτος ὃ, δύο μὲν ἄρρενας, πρῶτος ὃ Θηλείας· Ὅμηρος ὃ, ἕξ μὲν υἱοί, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γινέσθαι. εὐτεκεῖτο δὲ ἔσθαι Νιόβη, ἥ Λητῶς ὑπεκνωτέραν εἶπεν ὑπάρχειν. Λητὴ δὲ ἀγανακτήσασα, τίμω τε Ἄρτεμιν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παροξύνει. καὶ τὰς μὲν Θηλείας ὑπὸ τῇ οἰκίᾳ κατεπύξασιν Ἀρτεμις· τὴν δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιδαιρεσσὶν Ἀπόλλων κυνηγετούσας ἀπέλαττεινεν. ἐσώθη δὲ ἥ μὲν ἄρρένων· Ἀμφίων· ἥ δὲ Θηλείων Κλωεὶς ἢ Πρεσβυτέρα, ἣ Νηλεὺς σωθήκησιν. καὶ δὲ Τελέσπιδαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια· ἐτοξεύθη δὲ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζήδος καὶ Ἀμφίων. αὐτὴ [δὲ] Νιόβη Θήβας ὑπολιπούσα, πρὸς τὸν πατέρα Τανταλον ἦκον εἰς Σίπυλον· καὶ κεῖθεν ἐξαμύνη, τίμω μαρφωλὴν εἰς λίδον μετέβαλεν· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μὴ ἡμέραν τῇ λίδου. καὶ δὲ τίμω Ἀμφίοντο τελευτῶν, Λαίῳτο· τίμω βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γήμας θυγατέρας Μανοικίως, ὧς ἐνιοὶ μὲν Ιοχάσῃ, ἐνιοὶ δὲ Επικασῃ, λέγουσι· χεῖσαντο τῇ δὲ μὴ γυνῇ τὸν γυνηδέντα γὰρ παρθενὸν ἔσθαι. ὃ δὲ οἰνωθεὶς σωῆλθε τῇ γυναικὶ καὶ τὸ γυνηδὲν, ἐκδεῖναι δίδωσι νομί, περὶ ναὶ διατρήσας τὰ σφύρα. ἀλλ' ἔστος μὲν ἐξέθηκέν εἰς Κιδαιρεσσά. Πολύβη δὲ βεκόλοι τῷ Κορινθίων βασιλέως τὸ ἐρεῖτο εὐρόντες, πρὸς τίμω αὐτῇ γυναικὶ Πείβοιαν ὑποερχομένη. ἡ δὲ, ἀπολύσασα ὑποβάλλεται· καὶ διερχομένη τὰ σφύρα, Οιδίπωυ χαλῇ, τῷτο διεμύνη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τὰς πόδας ἀνοιδύσαι. τελευθεύσας δὲ ὁ πῶς, καὶ διαφύρασαν ἥ μὲν ἡλίκων ἐν ῥάμῃ, διὰ φόνον ἀνιδίξεται ὑπόβλητος. ὃ δὲ

scire minimè potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersedit. & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam via Laio ac Polyphonta (hic erat Laii praco) curru euntibus occurrit: cui cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugaliū alterum praco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem & Laium simul obruncavit; inde Thebas peruenit. Laium itaque Plateensium rex Damastriatus sepeliendum curauit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit. quo regnante non mediocris clades Thebas occupauit. Siquidem Iano Sphingem, ex Echidna & Typhone parentibus ortam immisit. Hac muliebri facie, pectore, pedibusque, ac cauda leonis, & auis pennis pradiata fuit. Qua cum à Musis anigmata didicisset, in Phiceo monte consedit: de quibus id unū Thebanis proponere solebat quod est eiusmodi. Quodnā esset id animal, quod unam habet vocem, & quadrupes, bipes, ac demum tripes efficitur. Ad hac Thebanis oraculo renunciatum fuerat, iam tū Sphingis incommodo ac detrimento liberos fore, quandocumque id anigma soluerint. quin etiam in unum saepe coeuntes, vniuersos quid illud esset rogabat. quod cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum denorabat: eaque de causâ plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Emone Croontis filio perempto, Creon anigma huiusmodi soluturo, & regnum, & Laii uxorem se traditurum praconis voce renunciari iubet. Quod ubi ad Oedipi

- πωδαρόμορος πει τὴ Πειβοίας μαθεῖν, ἐκ ἡδυνάδου.
 ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πει τῇ ἰδίῳ ἐπωδά-
 ντο γένων. ὁ δὲ Διὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατεῖδα
 μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσιν, τῇ
 5 δὲ μητρὶ μνηστῆσαι· τὰτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ
 ὧν ἔλεγε γένησθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ἐφ'
 ἀρμάτῃ δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερέμενθ', σωτυλχάνει
 κατὰ πῖνα στείλῃ ὁδὸν ἐφ' ἀρμάτῃ ὀχυμένῳ Λαίῳ
 καὶ Πολυφόντῃ· κήρυξ δὲ ἕτος ἔτι Λαίῳ· καὶ κελεύ-
 10 σαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δὲ ἀπίδειαν καὶ ἀναβολὴν
 κτείναντος τῇ ἰσπῶν τὸν ἕτερον. ἀγανακτήσας Οἰδί-
 ποις καὶ Πολυφόντῃ καὶ Λαίῳ ἀπέκτεινε· καὶ πα-
 ρεβύετο εἰς Θήβας. Λαίῳ μὲν οὐκ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς
 Πλαταιῶν Δαμασίρατος. τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων
 15 Μενοικέως παραλαμβάνει. τούτῃ δὲ βασιλεύοντος,
 οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέχευε Θήβας. ἔπεμψε γὰρ Ἡρα
 Σφιγγὰ, ἡ μητρὸς μὲν, Ἐχιδνὴς ἑταῖρα· πατρὸς
 δὲ, Τυφῶνος. εἶχε δὲ πρὸς ὥπεν μὲν γυναικὸς, σῆ-
 20 δος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρανὸν λέοντος, καὶ πύργους ἄρ-
 νιδος. μαδιῦσα δὲ αἰνίγματα παρὰ Μουσῶν, ὅπῃ τὸ
 Φίκεον ὄρεθ' ἐκαδέζετο· καὶ τοῦτο πρὸς τῆς Θη-
 βαίους. ἑταῖρα δὲ τὸ αἰνίγμα, τί ἐστὶ τὸ μία, ἔχει φω-
 νὴν, τετράπουν, καὶ δίπουν, καὶ τρίπουν γίνεταί·
 25 χρησμὸς δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντος τῆς κατὰ ἀπαλα-
 γήσασθαι τῆς Σφιγγὸς, ἡνίκα αὐτὸ τὸ αἰνίγμα λύσω-
 σι. καὶ σωζόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτην τί τὸ
 λεγόμενον ἐστίν. ἐπ' αὐτὴν δὲ μὴ εὐεισκον, ἀρπάζας ἕνα,
 κατεβίβρωσκε. πολλάκις δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ
 30 πλάττων Αἴμονος τῷ Κρέοντι, κηρύσσει Κρέων,
 τῷ τὸ αἰνίγμα λύσων, καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
 Λαίῳ δώσειν γυναικί. Οἰδίποισ δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

aures pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponi-
 tur anigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes
 infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem
 effectus, homo bipes esse incipit: senescens vero, ac demum
 tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa
 igitur Sphinx ex arce sese precipitem dedit. O Edipus in-
 de regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem,
 de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, femineique
 sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem,
 qui tradant hosce filios editos esse ex EVrygnea Hyper-
 phantis filia. Deinde, ubi qua antea latuerant, in lucem
 tandem prodire, Iocasta quidam laqueo sibi collum fre-
 git: O Edipus autem, oculis orbatu, Thebis pellitur, ac
 filios execratur quòd ab urbe parentem eici spectantes,
 eum ab iniuria non defenderent. Profugit igitur cum
 Antigone in Colonom Attica terra, populique locum,
 ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex confedit.
 Inde fuit à Theseo susceptus: neque ita multo post è vita
 migravit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se
 gerendo paciscuntur: placuit ut annum imperium perui-
 ces administrarent. Sunt qui Polynicem prius regnare
 cœpisse aiunt, deinde post annu Eteocli regnu reddidisse:
 Nonnulli verò Eteoclem prius imperare cœpisse, nec re-
 gnum fratri tradere voluisse aiant. Polynices itaque The-
 bis fugatus, secum monile ac peplum exportans, Argos
 adiit. quo tempore Adrastus Talai filius Argis regna-
 bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum Ty-
 deo O Enei filio, qui tum quoque Calydona Argos confu-
 gerat, manum ad pugnandum conferit, & excitato in-
 ter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorumque pu-
 gnā diremit. Tum vaticinium quo fueras olim moni-
 tus, ut & Apro & Leoni filias in coniugium daret, me-

- εἰπὼν, τὸ αἶνιγμα τὸ ἐπὶ τῆς Σφίγγος λεγόμενον
 ἄνθρωπον εἶ). γινᾶται γὰρ τετράπιδον βρέφει τοῖς
 τέλει αὖτον ὀχρούμενον κάλοισ· τελευτῶμενον δὲ τὸν ἄν-
 5 ἄθρωπον, δίπιδον· γινεσθῆναι δὲ, τρίτῳ προσλαμ-
 βαίνειν βάσιν τὸ βάκτρον· ἡ μὲν ἔν Σφίγγι ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως ἑαυτῷ ἔρριπεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τῷ
 βασιλείᾳ παρέλαβε, καὶ τῷ μητέρᾳ ἐγνήμεν ἀ-
 10 γοῶν· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἕξ αὐτῆς Πολυδαίμων
 καὶ Ετεοκλέα. θυγατέρας δὲ Ισμήνην καὶ Αντιγό-
 νην· εἰς δὲ οἱ γυναιδίῳιαι τὰ τέκνα [ταῦτα]
 φέρον· ἕξ Εὐρυκλείας τῆς Τυφάντος. φανέντων δὲ
 ὕστερον ἤν' λανθάνοντων, Ιοκάστη μὲν ἕξ ἀσχόνῃς
 15 ἑαυτῷ ἀνῆρτησεν· Οἰδίπους δὲ παρ' ὄψεως τυφλώσας
 ἐκ Θηβῶν ἠλαυνέειο, ἀρὰ τοῖς παισὶ δέμεναι, οὐ
 τῆς πόλεως αὐτὸν ἐμβαλλόμενον διερωῶντες, ἕκ
 ἐπίμυμον. ὦδρα γυναικὶ δὲ σὺν Αντιγόνῃ, τῇ
 Ἀθηνῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ ἤν' Εὐκλείδων ὄρε
 20 τέμεναι, καδίζει ἰκέτης· προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως·
 καὶ μετ' ἐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν. Ετεοκλῆς δὲ καὶ
 Πολυδαίμων φεὶ τῆς βασιλείας σιωπῶνται πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἑαυτὸν
 25 ἀρχῆν. πνὲς μὲν ἔν λέγουσι πρῶτον ἀρξάντος Πο-
 λυδαίμωνος παρὰ δ' ἔναι μετ' ἑαυτὸν τῷ βασιλείᾳ
 Ετεοκλῆι. πνὲς δὲ πρῶτον Ετεοκλείῳι ἀρξάντος,
 30 μὴ βέλειται παραδύναι τῷ βασιλείᾳ. θυγατεὺς δὲ
 ἔν Πολυδαίμωνος ἐκ Θηβῶν, ἦκεν εἰς Ἄργεα, τὸν τε
 ὄρμον, καὶ τὸν πέπλον ἔχων· ἐβασίλευε δὲ Ἄργεα
 Ἀδραστος ὁ Ταλαῦ· καὶ τοῖς πύτου βασιλείοις ἰύκ-
 35 τωρ προσελαΐζει· καὶ συνάπει μάλιν Τυδεί τῷ Οἰ-
 νέως φάροντι Καλυδῶνα· γνομένης δὲ ἕξαιρῃς
 βοῆς, ἐπράνεις Ἀδραστος, διέλυσεν αὐτοῖς· καὶ μάλιν

mor utrumque illis sponſos designavit. Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam geſtabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adraſtus item utrumque in patriam ſuam reduſſurum ſe ſe pollicetur. Igitur cōparato exercitu, contra Thebas prius eundum eſſe ſtatuit: Quare praſtantiffimum quemque ad ſe coire imperavit. Amphiarauſ autem Oiclis filius vaticinandi peritiſſimus, quod omneis in eo bello prater unum Adraſtum perituros eſſe perſpiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dū verò Polynices ad Iphin Alætoris filium contendit, ab eoque preſibus expoſcit, ut, qua poſſet ratione Amphiarauſ ad militiam capeſſendam cogere, demonſtraret. Huic ille, ſi monile, inquit, Eriphyle conſequatur. Amphiarauſ ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphyle uxori prohibuit. Verum Polynices eā monili ſuo donatam rogat ut virum ſuum ad rem bellicā gerendam inducat: id enim in ipſum erat manu. nā cum Adraſtum conueniſſet Amphiarauſ, ut, qua cum eo iamdudum de regno erat, diſſenſionem ſolueret: itaque ſoluto colloquio, quicquid inter eos litis ac diſcordiæ foret, ad Eriphyles iudicium ſe relaturum iureiurando confirmavit. Quo igitur tēpore contra Thebas belli ratio inibat, Adraſtus ad id capeſſendum cohortabatur, contra vero Amphiarauſ diſſuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad belligerandum permonuit Adraſtum. Tum Amphiarauſ eam ſubire militiam coactus, filiis imperat, ut ſimulac per etatem liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infeſtarent. Porro Adraſtus collectum cum ducibus ſeptem in Thebas exercitum dūctare maturat. Huiuſce belli duces hi fuerunt, Adraſtus Talai, Amphiarauſ Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedors

- πῶς πῆγος ὑπομνηθεὶς λέγοντος αὐτῷ, καὶ αὐτῷ καὶ
 λέοντι συζεύξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἵλετο
 νυμφίους. εἶχον γὰρ ἐπὶ ἧς ἀσπίδων, ὁ μὲν, καὶ αὐτοῦ
 περτομῶν· ὁ δὲ, λέοντι. γαμῆ δὲ Δηϊπύλῳ μὲν
 5 Τυδεΐς· Ἀργεῖῳ δὲ Πολυνείκης. καὶ αὐταῖς Ἀδρα-
 σος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέρχτο κατὰξιν.
 καὶ παρθενὸν ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι. καὶ τὰς
 ἀφίστας συνήθρευεν. Ἀμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλέης μάν-
 10 τις ὢν, καὶ παρειαῖος, ὅππῃ δὲ πάντας τὰς στρατευ-
 σαμένους χωρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὤκει
 στρατεύεσθαι· καὶ τὸ λοιπὸν ἀπέτρεπε. Πολυνείκης
 δὲ ἀφικόμενθ παρὲς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορ, ἥξεν μα-
 15 δῆν πῶς αὖ Ἀμφιάρεθ ἀναγκασίην στρατεύεσθαι·
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Εἰφύλῃ. Ἀμφιά-
 20 ρεθ μὲν οὖν ἀπέειπεν Εἰφύλῃ παρὰ Πολυνείκου
 δῶρα λαμβάνειν. Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐτῷ τὸν ὄρ-
 μον, ἥξεν τὸν Ἀμφιάρεον πείσαι στρατεύειν. ὡς γὰρ
 ἐπὶ πύγῃ· χυομένης γὰρ αὐτῆς παρὲς Ἀδράστον, δια-
 25 λυσάμενθ, ὥμοσε παρὰ αὐτῷ Ἀδράστος διαφέρειται,
 διακείνῃν Εἰφύλῳ σιγῇ χωρῆσαι. ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν ὄρακα λοῦνθ, Ἀμ-
 30 φιαρεθ δὲ ἀποτρέπονθ, Εἰφύλῃ τὸν ὄρμον λαβῶ-
 σι, ἔπεισε τὸν Ἀδράστον στρατεύειν. Ἀμφιαρεθ δὲ
 ἀνάγκῃ ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν ἐπιτολὰς ἔ-
 35 δωκε τελεωθεῖσι, τίῳ τε μητέρα κτείνειν, καὶ ἐπὶ
 Θήβας στρατεύειν. Ἀδράστος δὲ συναδροῖσας σὺν ἡγε-
 μόσιν ἐπὶ ἀ, πολεμεῖν ἔσπευδε Θήβας. οἱ δὲ ἡγούμενοι
 ἦσαν οἷδε, Ἀδράστος Ταλαοῦ, Ἀμφιάρεθ Οἰκλέης,
 40 Καπυανὸς Ἰππανάκ, Ἰππυμέδων· Δεισνύμαχον· οἱ δὲ
 λέγουσι Ταλαοῦ. ἔτοι μὲν ἔξ Ἀργεῶν. Πολυνείκης
 Οἰδιπόδης, ἐκ Θηβῶν· Τυδεΐς Οἰνέας, Αἰτωλός.

Aristomachi, siue, at alijs placet, Talai. Hi Argini fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydemus Oenei filius & Etolus, Parthenopaeus Melanionis Arcas Sunt qui Tydemum & Polynicem inter hosce minime connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus rex praeerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relictò infante paruulo Ophelte nomine, Eurydice ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat. nam cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylen vendiderunt. Quocirca vita tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. draconem vero Adraasti apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaras, id, inquit, prodigium futura praeannuntiat. Sed & hunc puerum Archemorū vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt In quo Adraastus equo vicit, cursu verò Eteoclus, castibus Tydeus, cursu & disco Amphiaras, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydemum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnum Polynici restitueret, pradiētūrum destinant. At Eteocles cum Adraasti & commilitonum mandata nihili facere videretur, Tydeus de Thebanis periculum facturus, singillatim omnib' provocatis victor enasit. Illi verò armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydemum in insidijs collocarunt, eosque omnes praeter unum Meonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendis Argini se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adraastus quidem ad Homoloidem portam tetendit: Capaneus vero ad Ogygiam:

- Παρθενοπαῖθ· Μελανίανθ, Ἀρκά· πνὺς δὲ Τυ-
 δέα μὲν καὶ Πολυνείκην ἐκαταειβμοδί· συγκατα-
 λέρουσι δὲ τοῖς ἐπὶ Ἐτίοκλον, Ἴριον, καὶ Μηνισέα·
 παρσφύομενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλει Λυκούρ-
 ρος, ἐζήταν ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγήσατο τῆς ἐπὶ κρή-
 νην ὁδοῦ, Τψιπύλῃ [ἢ Λημνία,] ἥτις νήπιον
 πῦδα ὄντα Ὀφέλτιν ἀπολιπόουσα, ὃν ἐστρεφεν, Εὐ-
 ρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούρρου, (αἰδόμεναι γὰρ αἱ Λή-
 μνιαι ὕστερον Θάαστα σισωσμένον, ἐκείνῳ μὲν ἐκ-
 10 τειναν· τὴν δὲ Τψιπύλῃ ἀπεμπώλυσαν, διὸ τρα-
 φείσα ἐλάτρεδε παρὰ Λυκούρρῳ.) θνητούσης δὲ τὴν
 κρήνῃν, ὃ πᾶς ἀπολειφθεὶς, ὑπὸ δράκοντι δια-
 φθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιδανέντες οἱ μὲν
 Ἀδράστου, κτείνουσιν· τὸν δὲ πῦδα δάπησιν. Ἀμφιά-
 15 ραθ δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον ἦτορ τὰ μέλ-
 λοντα περιμαντεύεσθαι. τὸν δὲ πῦδα, Ἀρχέμορον
 ἐκάλεσαν· οἱ δὲ ἔδισαν ἐπ' αὐτῷ τὸν ἦν Νεμέων
 ἀγῶνα. καὶ ἴστω μὲν ἐρίκησεν Κόραστος· σάβῳ δὲ, Ε-
 τίοκλθ· πυγμῇ, Τυδεΐ· ἀρμαπ καὶ δίσῳ, Ἀμ-
 20 φιάραθ· ἀκοντίῳ, Λαόδοκος· πάλῃ, Πολυνείκης·
 τοῦτον Παρθενοπαῖθ· ὥς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιδαιρῶ-
 να, πέμπουσιν Τυδεά περιεργῶτα Ἐτίοκλῃ τὴν βα-
 σιλείαν ὅρα χωρεῖν Πολυνείκει κατὰ σωείδετο. μὲν
 περισέχοντος δὲ Ἐπεακλῆς, διάπειραν ἦν Θηβαίων
 25 Τυδεΐ· ποιύμῳθ, καὶ ἕνα περιχαλέμῳθ, πᾶν-
 των περιγῶτε. οἱ δὲ πεντήκοντα ἀνδρας ἐπὶ πλοῖον
 ἀπὸντι, ἐνήδρυσαν αὐτόν· πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς
 Μαίονθ ἀπέκτεινε. καὶ πάντα ἐπὶ τὸ πρῶτόπιστον ἦλ-
 30 θον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ δουπιδέντες, περιέσταντο τοῖς τί-
 χαι. καὶ πυλῶν ἐπὶ ἑσῶν, Ἀδραστος μὲν ἐπὶ ταῖς
 Ομφαλίδαις πύλαις ἔστη· Καίπαιδ' δὲ παρὰ τὰς Ωρυ-

Amphiaraus ad Proctidem : Hippomedon ad Oncaidē : Polynices, ad Hypsistam : Parthenopæus, ad Electram : demum iuxta portā Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares paribus suis cuique copias regendas committit. Ad hac quī posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisiuit. Erat per ea tēpora Thebis Tiresias vates, Eueris & Chariclonis Nymphe filius, ab V dei unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum ira, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ carissima esset, illum nudam per omnia Deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis illius oculis cacum fecisse: at Chariclo Palladem, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius auri meatibus, omnem omnium animi garrum intelligentem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestas æque atque oculus tuto incedebat. Hesiodus autē enarravit, conspicatum aliquando Tiresiam non procul à Cyllene coeunteis angues baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes observasse, & in priorem viri formam redisse. Quocirca, Iuno ac Iupiter ambigētes mulieresne an viri maiorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem, quæ inter coeundam voluptatis partes capiuntur, novem mares, ac mulierem decē sentire indicavit. Proinde illū Iunæ luminis usu privavit. Cum Iupiter pro luminibus adeptis vaticinandi scientiam eocessit. Sunt qui Tiresiā Ioni Iunonique ita respondisse ferunt.

- ρίας· Ἀμφιάρεθ' ὃ παρὰ τὰς Περγίδας· Ἰσπομέ-
 δων ὃ παρὰ τὰς Οἰνιάδας· Παλιωήκης ὃ παρὰ τὰς
 Τῦψας· Παρθενοπαῖθ' , παρὰ τὰς Ηλέκτρας. Τυ-
 δεις δὲ παρὰ τὰς Κρίνιδας. χαδῶπις δὲ καὶ Ἐτεο-
 κλῆς Θηβαίους, καὶ καταήσας ἠγμόνας, ἴσους [ἴσοις]
 ἔταξε· καὶ πῶς αὖ περὶ χόοιτο ὅτ' ἐπολεμίων ἐμαν-
 τύνετο. ὡς δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας
 Εὐήρης καὶ Χαιρέκλῆς νύμφης, ἀπὸ γένους Οἰδαίου τῆ
 Σπαρτῆ, φρόνιμος τυφλὸς τὰς ὁράσεις. ὃ περὶ τῆς
 10 πρεφύσεως καὶ τῆς μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι.
 ὅμοιοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Διὸς φασὶ τυφλωθῆναι, ὅπ-
 ποῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμύλων. Φερε-
 κύνδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. ἔσται γὰρ
 τῷ Χαιρέκλῳ περὶ φιλοῦ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶ ἐπὶ
 15 πάντα ἰδεῖν. τίω δὲ, ταῖς χερσὶ τὰς ὀφθαλμούς αὐτῆ
 καταλαβομένην, πρὸν ποιῆσαι. Χαιρέκλῆς δὲ δεο-
 μένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ δινα-
 μένῳ τῷτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρας, ἀπασαν
 ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σωαίνειν· καὶ σκηπτήρον αὐτῷ
 20 δωρήσασθαι κυνέον, ὃ φέρον, ὁμοίως τοῖς βέλεσι
 ἐβάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι Δεασάμβροθ' ὅτι
 Κυλλήνῳ ὄφεις σωσισιάζοντας, καὶ πούτας τρώσας,
 ἐχλύετο ὅς αὐδ' εἰς γυνή· πάλιν δὲ τὰς αὐτὰς
 ὄφεις ὡρατηθείας σωσισιάζοντας, ἐχλύετο ἀνὴρ. διό-
 25 τ' ἦρ' Ἡρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυ-
 ναῖκας ἢ τὰς ἀνδρας ἠδεύει μάλλον ἐν ταῖς σωσι-
 σίαις συμβαίνει, ὅτεν ἀνέκρινον. ὃ δὲ ἔφη Διὸς ἐν-
 νεία μοιρῶν παρὰ τὰς συνουσίας ἑσῶν, τὰς μὲν ἐνεία
 ἀνδρας ἠδεύει· τὰς δὲ Δίκα, γυναῖκας. ὅθεν Ἡρα
 30 μὲν αὐτὸν ἐτύελλεν. Ζῆς δὲ τίω μαντικῶν αὐτῷ ἔ-
 δωκε. τὸ ὑπὸ Τειρεσίᾳ λεχθὲν ὅτι Δίκα καὶ Ἡρα·

scire minimè potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersedit. & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam via à Laio ac Polyphonta (hic erat Laii praco) curru euntibus occurrit: cui cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugaliū alterum praco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem & Laium simul obrunnavit; inde Thebas peruenit. Laium itaque Plateensium rex Damasistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit. quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iano Sphingem, ex Echidna & Typhone parentibus ortam immisit. Hac muliebri facie, pectore, pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis pradiata fuit. Quæ cum à Musis anigmata didicisset, in Phiceo monte consedit: de quibus id unū Thebanis proponere solebat quod est eiusmodi. Quodnā esset id animal, quod unam habet vocem, & quadrupes, bipes, ac demum tripes efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renunciatum fuerat, iam tū Sphingis incommodo ac detrimento liberos fore, quandocumque id ænigma solverint. quin etiam in unum saepe cocuntes, uniuersos quid illud esset rogabat. quod cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaque de causâ plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Æmone Croontis filio perempto, Creon anigma huiusmodi soluturo, & regnum, & Laii uxorem se traditurum praconis voce renunciari iubet. Quod ubi ad Oedipi

- πτωδανόμομος πρὶ τῇ Περειβοίας μαθεῖν, ἐκ ἡδυνάλο.
 ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πρὶ τῇ ἰδίῳ ἐπωδά-
 νετο γυνέων. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τίῳ πατεῖδα
 μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσῃν, τῇ
 5 δὲ μητρὶ μνηστῆσθαι· τῷτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ
 ὧν ἔλεγε γελυνῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ἐφ'
 ἀρμάτῃ δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενθ, σωτυλῆχάνη
 κατὰ πνα σενῶν ὁδὸν ἐφ' ἀρμάτῃ ὀχουμένῳ Λαίῳ
 καὶ Πολυφάντῃ· κήρυξ δὲ ὕτος ἰὼ Λαίῳ· καὶ κελεύ-
 10 σαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπίδειαν καὶ ἀναβολὴν
 κτείναντος τῇ ἰσπῶν τὸν ἑτερον. ἀθανακῆσας Οιδί-
 ποις καὶ Πολυφάντῳ καὶ Λαίῳ ἀπέκτεινε· καὶ πα-
 ρεβύετο εἰς Θήβας. Λαίῳ μὲν οὐκ ἴσθιεν ὁ βασιλεὺς
 Πλατύνων Δαμασίστρατος. τίῳ δὲ βασιλείῳ Κρέων
 15 Μενοικίῳ παραλαμβάνει. τούτῃ δὲ βασιλεύοντος,
 οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέχευε Θήβας. ἔπεμψε γὰρ Ἡρα
 Σφιγγα, ἣ μητρὸς μὲν, Ἐχιδνῆς ἰὼ· πατρὸς
 δὲ, Τυφῶνος. εἶχε δὲ πρὸς ὅσῃ μὲν γυναικὸς, σῆ-
 δος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρανὸν λέοντος, καὶ πῆγας ὄρ-
 20 νιδος. μαδύσα δὲ αἰνίγματα παρὰ Μουσῶν, ὅπῃ τὸ
 Φίκειον ὄρθῃ ἐκαδέζετο· καὶ τοῦτο πρὸς ὕτεινε Θη-
 βαίοις. ἰὼ δὲ πῇ αἰνίγμα, τί ἔστι τὸ μίαν ἔχει φω-
 νῶν, τετράποιν, καὶ δίποιν, καὶ τείποιν γίνεται
 χρησμέτῃ Θηβαίοις ὑπάρχουσιν πνικαῦτα ἀπαλα-
 25 γήσασθαι τῆς Σφιγγὸς, ἥνικα αὐτὸ τὸ αἰνίγμα λύσω-
 σι. καὶ σωθῆντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτει τί τὸ
 λεγόμενον ἐστίν. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὐερισκον, ἀρπάσας ἑνα,
 κατεβίβρωσκε. πολλάκις δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ
 πλάτῳ Αἰμόνος τῷ Κρέοντῃ, κηρύσσει Κρέων,
 30 τῷ τὸ αἰνίγμα. λύσονται, καὶ τίῳ βασιλείῳ καὶ τῇ
 Λαίῳ δώσιν γυναικᾶ. Οιδίποις δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

aures pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur anigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese precipitem dedit. O Edipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, femineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EVrygnea Hyperphantis filia. Deinde, ubi qua antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem in laqueo sibi collum fregit: O Edipus autem, oculis orbatu, Thebis pellitur, ac filios execratur quod ab urbe parentem ejci spectantes, cum ab iniuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Cololum Attica terra, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex confedit. Inde fuit à Theseo susceptus: neque ita multo post è vita migravit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se gerendo paciscuntur: placuit ut annum imperium pervices administrarent. Sunt qui Polynicem prius regnare cepisse aiunt, deinde post annum Eteocli regnum reddidisse: Nonnulli verò Eteoclem prius imperare cepisse, nec regnum fratri tradere voluisse aiant. Polynices itaque Thebis fugatus, secum monile ac peplum exportans, Argos adiit. quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum Tydeo O Enei filio, qui tum quoque Calydona Argos confugerat, manum ad pugnandum conferit, & excitato inter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorumque pugnam diremit. Tum vaticinium quo fuerat olim monitus, ut & Apro & Leoni filias in coniugium daret, me-

- εἰπὼν, τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφηγίδος λεγόμενον
 ἀνδρῶπον ἔειπεν. γινῶται γὰρ τετράπῳ βρέφει τοῖς
 τέταρτον ὀφρύνον κώλοισι· τελευτῶν δὲ τὸν ἀν-
 5 δρῶπον, εἰπὼν· γινεσθῆναι δὲ, τρίτῳ προσλαμ-
 βαίνειν βάσιν τὸ βάκτρον· ἡ μὲν ἔν Σφίγξει ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριπεν· Οἰδίπῳ δὲ καὶ τὴν
 βασιλείαν παρέλαβε, καὶ τὴν μητέρα ἐξημέρῳ ἀ-
 10 γνοῶν· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυμήκην
 καὶ Εὐτοκλέα. θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγό-
 νην· εἰς δὲ οἱ γυναικῶναι τὰ τέκνα [ταῦτα]
 φέρον ἐξ Εὐρυθυμίας τῆς Ἐσφραντος. φανέντων δὲ
 ὕστερον ἤν' λωυδάνων, Ἰσμήνη μὲν ἐξ ἀσχόνης
 15 ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν· Οἰδίπῳ δὲ ταῖς ὄψεις τυφλώσας
 ἐκ Θηβῶν ἠλαυνέει, ἀρὰς τοῖς παισὶ δόμεναι, οὐ
 τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες, ἐκ
 ἐπιμύων. ὤδρα γυμνῶν δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ, τῆς
 Ἀπικῆς εἰς Κολωνὸν, ἔνθα τὸ ἤν' εὐμενίδων ὄρεϊ
 τέμεναι, καθεῖζει ἰκέτης· προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως·
 20 καὶ μετ' οὐ πολὺ χρόνον ἀπέθανεν. Εὐτοκλῆς δὲ καὶ
 Πολυμήκης περὶ τῆς βασιλείας σιωπῶντες πρὸς
 ἀμύλην, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν
 ἀρχεῖν. πνές μὲν ἔν' ἀέροις πρῶτον ἀρχάντος Πο-
 25 λυμήκειος παρεδέναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν
 Εὐτοκλεῖ. πνές δὲ πρῶτον Εὐτοκλεῖος ἀρχάντος,
 30 μὴ βέλεσθαι παρεδόναι τὴν βασιλείαν. θυγαθευδεὶς
 ἔν' Πολυμήκειος ἐκ Θηβῶν, ἦκεν εἰς Ἄργος, πόν τε
 ἔρπον, καὶ τὸν πύπρον ἔχων· ἐβασίλευε δὲ Ἄργῳ
 Ἀδραστος ὁ Ταλαῦ· καὶ τοῖς πύτου βασιλείοις ὑκ-
 τωρ προσελαΐζει· καὶ συνάππει μάλιστα τῷ Οἰ-
 νέως φάροντι Καλυδῶνα. γνομένης δὲ Ἰσμήνης
 βούς, ὀφραμείς Ἀδραστος, διέλυσεν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα

mor utrumque illis sponfos designavit. Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduciturum se se pollicetur. Igitur comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare praestantissimum quemque ad se coire imperavit. Amphiarauus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omneis in eo bello prater unum Adrastum perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dñ verò Polynices ad Iphin Alæctoris filium contendit, ab eoque presibus exposcit, ut, quæ posset ratione Amphiarauū ad militiam capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille, si monile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynise muneris capiat, Eriphyle uxori prohibuit. Verum Polynices eā monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicā gerendam inducat: id enim in ipsius erat manu. nā cum Adrastum conuenisset Amphiarauus, ut, quæ cum eo iam dudum de regno erat, dissensionem solueret: itaque soluto colloquio, quicquid inter eos litis ac discordia foret, ad Eriphyles iudicium se relaturum iureiurando confirmavit. Quo igitur tēpore contra Thebas belli ratio inibatur, Adrastus ad id capeffendum cohortabatur, contra vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad belligerandum permonuit Adrastum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filiis imperat, ut simulac per etatem liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septem in Thebas exercitum ducere maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt, Adrastus Talai, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon

τῶς πρὸς ὑπομνηθεὶς λέγοντος αὐτῷ, καὶ ὅρῳ καὶ
 λέοντι συζεῖσθαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἰλετο
 νυμφεύειν. εἶχον γὰρ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι, ὁ μὲν, καὶ ὅσον
 περτομῶν· ὁ δὲ, λέοντι. γαμῶν δὲ Δηϊπύλῳ μὲν
 5 Τυδεΐδῃ· Ἀργείῳ δὲ Πολυνείκῃς. καὶ αὐτοῖς Ἀδρα-
 στος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέχετο κατὰξιν.
 καὶ περὶ τὸν ἐπὶ Θήβας ἑσπευθεὶς στρατεύεσθαι. καὶ τὴν
 ἀρίστην συνήθριζεν. Ἀμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλέης μάν-
 10 τις ὢν, καὶ περὶ τοῦ, ὅτι δὲ πάντας τὴν στρατευ-
 σαμένους χωρὶς Ἀδράστου τελευτήσῃ, αὐτὸς τε ὄκει
 στρατεύεσθαι· καὶ τὴν λοιπὴν ἀπέτρεπε. Πολυνείκῃς
 δὲ ἀφικόμενθ περὶ Ἰφιν τὸν Ἀλέκτορ, ἡξίε μα-
 15 δεῖν πῶς αὖ Ἀμφιάρεθ ἀναγκασθεὶς στρατεύεσθαι·
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Βειθύλῃ. Ἀμφιά-
 15 ρεθ μὲν οὖν ἀπέπειν Βειθύλῃ παρὰ Πολυνείκους
 δῶκε λαμβάνειν. Πολυνείκῃς δὲ δοὺς αὐτῇ τὸν ὄρ-
 μον, ἡξίε τὸν Ἀμφιάρεον πείσαι στρατεύειν. ὡς γὰρ
 ἐπὶ ταύτης· ἡγουμένης γὰρ αὐτῆς περὶ Ἀδράστον, δια-
 20 λυσάμενθ, ὥμοσε ὅτι ὢν Ἀδράστος διαφέρειται,
 διακείνῃ Βειθύλῳ σιγχωρήσῃ. ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν ὄρεα χαλαροῦνθ, Ἀμ-
 25 φιαρεῖ δὲ ἀποτρέπονθ, Βειθύλῃ τὸν ὄρμον λαβῶ-
 σι, ἔπεισε τὸν Ἀδράστον στρατεύειν. Ἀμφιαρεθ δὲ
 ἀνὰ κλῖν ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν ἐπτολὰς ἔ-
 25 δωκε τελευτωθεῖσι, τίω τε μητέρα κτείνειν, καὶ ἐπὶ
 Θήβας στρατεύειν. Ἀδράστος δὲ συναδρόισις σὺν ἡγε-
 μόσιν ἐπὶ ἅ, πολεμεῖν ἑσπευθεὶς Θήβας. οἱ δὲ ἡγήμονες
 ἦσαν οἵδε, Ἀδράστος Ταλαοῦ, Ἀμφιάρεθ Οἰκλέης,
 30 Καππαλεὺς Ἰππάρχῃ, Ἰππιδέων Δεισμάχῃ· οἱ δὲ
 λέγεσθαι Ταλαοῦ. ἔτοι μὲν ἔξ Ἀργεὺς. Πολυνείκῃς
 Οιδίποδός, ἐκ Θηβῶν· Τυδεΐδης Οἰνέας, Αἰτωλίας.

Aristomachi, sine, at alijs placet, Talai. Hi Argini fuerunt. Polynices Oedipodii Thebanus, Tydens Oenei filius & Aetolus, Parthenopaeus Melanionis Arcas Sunt qui Tydem & Polynicem inter hosce minime connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum racensent. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus rex praerat, aquam deposcunt, & hic ad fontem via dux fuit Hyppisyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydice ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat. nam cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hyppisylum vendiderunt. Quocirca visa tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea interea dum demonstrat iter ad fontem relictus puer à dracone occiditur. draconem vero Adraasti apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaras, id, inquit prodigium futura praenuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adraastus equo vicit, cursu verò Eteoclus, castibus Tydens, cursu & disco Amphiaras, iacula Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydem Eteocli oratorem, ut ex constituto regnum Polynici restituerat, praedicturum destinant. At Eteocles cum Adraasti & commilitonum mandata nihili facere videretur, Tydens de Thebanis periculum facturus, singillatim omnibus provocatis victor evasit. Illi verò armatos viros quinquaginta in rodentem Tydem in insidijs collocarunt, eosque omnes praeter unum Meonem trucidavit. Deinde ad Thebas castris cingendis Argini se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adraastus quidem ad Homoloidem portam tetendit: Capaneus vero ad Ogygiam:

- Παρδονοπαῖ⊕ Μελανίων⊕, Ἀρκάς· πνὲς δὲ Τυ-
 δέα μὲν καὶ Πολυυεΐκῳ ἐκαταειβμοδοί· συγκατα-
 λείρουσι δὲ τοῖς ἐπὶ Ἀ Ετέοκλον, Ἴριον, καὶ Μηκισέα·
 παρὰ γρόμμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλῃς Λυκούρ-
 ρος, ἐζήτηεν ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγήσατο τῆς ἐπὶ κρή-
 νῳ ὁδοῦ, Τψιπύλῃ [ἢ Λημνέα,] ἥπῃς νήπον
 παῖδα ὄντα Ὀφέλῃν ἀπολιποῦσα, ὃν ἐπρεπεν, Εὐ-
 ρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούργου, (αἰδοόμεναι γὰρ αἱ Λή-
 μνῖαι ὕσερον Θόαστα σεσωσμένον, ἐκείνῳ μὲν ἐκ-
 10 τειναν· τῷ δὲ Τψιπύλῳ ἀπεμπώλῃσαν. διὸ τρα-
 φεῖσα ἐλάτρεε παρὰ Λυκούργῳ.) δεικνύσης δὲ τῷ
 κρήνῳ, ὃ παῖς ἀπολειφθεὶς, ὑπὸ δράκοντι⊕ δια-
 φθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μὲν
 Ἀδράστου, κτείνουσιν· τὸν δὲ παῖδα δάπησι. Ἀμφιά-
 15 ρα⊕ δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τῷτο τὰ μέλ-
 λοντα προμαντεύεσθαι. τὸν δὲ παῖδα, Ἀρχέμορον
 ἐκάλεσαν· οἱ δὲ ἔδωκαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῷ Νεμέῳ
 ἀγῶνα. καὶ ἴστω μὲν ἐλίκησεν Ἀδράστου· σάβῳ δὲ, Ε-
 20 τεοκλ⊕· πυγμῇ, Τυδεί· ἀρματι καὶ δίσκῳ, Ἀμ-
 φιάρα⊕· ἀκοντίῳ, Λαόδεῳ· πάλῃ, Πολυυεΐκης·
 τόξῳ Παρδονοπαῖ⊕. ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιδαρεῶ-
 να, πέμπουσιν Τυδέα προερεῶντα Ετεοκλῇ τῷ βα-
 σιλείῳ φέρειν Πολυυεΐκει καὶ δά σιωπῇτο. μὴ
 προσέχοντος δὲ Ετεοκλέους, διάπειραν τῷ Θηβαίων
 25 Τυδεί· ποιόμεν⊕, καὶ ἓνα προκαλέμεν⊕, παύ-
 των φειχέμεντο. οἱ δὲ πεντήκοντα ἀνδρας ὀπίσσωτες
 ἀπόντι, ἐνὶ δρόμῳ αὐτόν· πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς
 Μαίον⊕ ἀπέκτεινε. καὶ πάντα ἐπὶ τὸ σφατόπεδον ἦλ-
 30 θον· Ἀργεῖοι δὲ κερδοπιδέντες, προσήεσαν τοῖς τί-
 ροι. καὶ πυλῶν ἐπὶ ἑσῶν, Ἀδράστου μὲν ἐπὶ τῷ
 Ὀμφαλίδῃς πύλῃς ἔστη· Καπιδί· δὲ παρὰ τῷ Ὠγυ-

Amphiaravus ad Proetidem : Hippomedon ad Oncaidē : Polynices, ad Hypsistam : Parthenopæus, ad Electram : demum iuxta portā Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, conjunctisque ductoribus pares paribus sumis cuique copias regendas committit. Ad hac quī posset hostes superare, vaticinantium consilio conquisivit. Erat per ea tēpora Thebis Tiresias vates, Eueris & Chariclonis Nymphe filius, ab Vdai unius Sparterum Satorumve genere oriundus, oculis captus; Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum ira, qui mortalius, qua latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minerva carissima esset, illum nudam per omnia Deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis illius oculos cacum fecisse: at Chariclo Palladem, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garrutum intelligentem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestās aque atque oculatus tuto incedebat. Hesiodus autē enarravit, conficatum aliquando Tiresiam non procul à Cyl-lene coeunteis angues baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes observasse, & in priorem viri formam rediisse. Quocirca, Iuno ac Iupiter ambigētes mulieresne an viri maiorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem ac decem, quæ inter coeundam voluptatis partēs capiuntur, nouem maiores, ac mulierem decē sentire indicauit. Proinde illū Iunæ luminis vsu priuauit. Cum Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. Sunt qui Tiresiā Ioni Iunonique ita respondisse ferunt.

- ρίας· Ἀμφιάρεθ' ὃ παρὰ τὰς Περγίδας· Ἰσπομέ-
 δων ὃ παρὰ τὰς Οἰηίδας· Παλιωήκης ὃ παρὰ τὰς
 Τύψιδας· Παρθένοπαῖθ', παρὰ τὰς Ἠλέκτρας. Τυ-
 δειδ' δὲ παρὰ τὰς Κελυίδας. χαράπιοι δὲ καὶ ἑτεο-
 5 κλῆς Θηβαίους, καὶ καταήσας ἡγεμόνας, ἴσους [ἴσοις]
 ἔταξε· καὶ πῶς αὖ περὶ χόοιτο ὅθ' ἐπολεμίων ἐμαν-
 τυέτο. ὡς δὲ παρὰ Θηβαίοις μάγης Τειρεσίας
 Εὐήρου καὶ Χαιεκλῆς νύμφης, ἔπο' γένος Οὐδαίης τῆς
 Σπερτῆς, ῥηθόμηνθ' τυφλὸς τὰς ὁράσεις. ἔπει τῆς
 10 πρεσβείας καὶ τῆς μαγικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι.
 αἱοὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ δαῖων φασὶ τυφλωθῆναι, ὅπ-
 ποῖς αὐθρόποις, αἱ κρύπτην ἤδελλον, ἐμύονε. Φερε-
 κύδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. ἔσαν γὰρ
 τῷ Χαιεκλῇ περσοφιλή τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῷ ὅπ-
 15 πάντ' ἰδεῖν. τῷ δὲ, ταῖς χερσὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς
 καταλαβομένην, πρὸν ποιῆσαι. Χαιεκλῆς δὲ δεο-
 μένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ διωα-
 μένῳ τῷτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρσας, ἀπασαν
 ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σωιένας· καὶ σκηπτήρην αὐτῇ
 20 δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρον, ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν
 ἐβάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅπ' διασάμηνθ' ὅπ-
 Κυλλήνῳ ὄφεις συνοισιάζοντας, καὶ τούτῃς τρώσας,
 ἐχλύετο ἔξ ἀνδρὲς γυνή· πάλιν δὲ τὰς αὐτὰς
 ὄφεις ὄρατρήσας συνοισιάζοντας, ἐχλύετο ἀνὴρ. διό-
 25 τ' ἦε καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυ-
 ναῖκας ἢ τὰς ἀνδρας ἤδεσθαι μάλλον ἐν ταῖς συνοι-
 σίαις συμβαίνειν, ὅτεν ἀνέκρινον. ὃ δὲ ἔφη δικάεν-
 νέα μοιρῶν παρὰ τὰς συνοσίας ἑσῶν, τὰς μὲν ἐνεία
 ἀνδρας ἤδεσθαι· τὰς δὲ δέκα, γυναικας. ὅθεν ἦε
 30 μὲν αὐτὸν ἐπέλωσεν. Ζῶς δὲ τῷ μαγικῷ αὐτῷ ἔ-
 δωκε. τὸ ὑπὸ Τειρεσίᾳ λεχθὲν ὅτις Δία καὶ Ἥραν

Parte vna è denis mas partibus oblectatur;
 At mulier solidum coitus capit ipsa decunsem.
 Longa uam insuper Tiresia uitā fuisse prodigur. Hic itaq;
 Thebanis futura prædicens, eum victorem fore inquit, si
 Menæceus Creontis filius sese Marti uictimam deuone-
 ret. Quod ubi Menæceus audinit, seipsum ante portas
 mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros
 usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in sum-
 mos muros conscendit, cumque Iupiter fulmine ictum in-
 toremis. Quo facto Argiui aufugiunt: in quo cum multi
 cecidissent, ex utriusque exercitus sententia Eteocles &
 Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vul-
 neribus necant. Nova rursus pugna conferta Astaci filij
 rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomontem
 prostrauit* Leades Eteoclum. Amphidscus Parthenopæm,
 quæ Euripides à Periclymeno Neptuni filio casum fuisse
 narrat. Melanippus ad hac nouissimus Astaci filius, Ty-
 deum in ventre percussit: qui cum semianimis iaceret,
 Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum
 faceret immortalem. Quod cum accepisset, Amphiaræus,
 Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam
 Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum
 Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quod ab eo vul-
 neratus esset, illud ultus est: nam diuiso eius capite cere-
 brū absorbit. id ubi Pallas animaduertit, indignata be-
 neficium eiuscemodi abstinnit, & inuidit. Inter hac Am-
 phiaræo ad Ismenum amnem fugienti, prius quàm in hu-
 meris à Peryclimeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue
 fulmine terra dehiscit. Mox ille cum curru simul, & Ba-
 tone auriga, sine, ut quidam ferunt, Elattono, eo terræ
 biatu absorptus est, & postea nunquam visus. Illum enim
 Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab
 Oïlus

- Οἶλῳ μὲν μῶελῳ δέχα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ
 Τὰς δὲ δέκ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα γόημα.
 Εὐχότο δὲ καὶ πολυχρόνι⸑. ἔτος ἔν Θηβαίοις μαν-
 τεύομεν⸑, εἶπε νικήσῃ, ἰὰ Μενεϊκεὺς ὁ Κρόν-
 5 7⸑ Αρεὶ σφάλλον αὐτὸν ἐπιδῶ. τὸτο ἑαύτας Μενοί-
 κης ὁ Κρόνι⸑, ἑαυτὸν πρὸς ἧ' πυλῶν ἴσραξε.
 μάχῃ δὲ ἡγομένης, οἱ Καδμεῖοι μέχρι ἧ' περὶ
 συνεδιώχθησαν. καὶ Καπακὶς ἀπάσας κλίμαχα, ἐπὶ
 τὰ τέχῃ δὲ αὐτῆς ἀνῆλ'. καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνῶ.
 10 τῆτου δὲ ἡγομένης, πτόπιον ἧ' Αργείων γίνετα.
 ὡς δὲ ἀπώλλυντο πολλοί, δοῖαν ἐκτέρεῖς τοῖς
 σρατεύμασι, Εἰτοκλῆς καὶ Πολυνείκης. πρὸς τῆς βασι-
 λείας μονομαχοῖσι, καὶ κτείνουσιν ἀνῆλεις. καρτερεῖ
 δὲ πάλιν ἡγομένης μάχῃς, οἱ Αἰακοὶ πῦδες ἡεί-
 15 τευσαν. Ἴσμαρος μὲν γὰρ Ἰσπομέδοντα ἀπέκτεινε.
 Λεάδης δὲ, Εἰτοκλον. Ἀμφίδικος δὲ, Παρθενοπαῖον.
 ὡς δὲ Εὐρείπιδης φησὶ, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶν⸑
 παῖς Περικλύμεν⸑ ἀπέκτεινε, Μελαρίππος δὲ ὁ
 λοιπὸς ἧ' παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία πρῶσθη.
 20 ἡμιθνήτε δὲ αὐτῇ κειμένῃ, παρὰ Διὸς αἰτησαμένη
 Ἀθλῶα φάρμακον ὠφέλεια, δι' ἧ' πειεῖν ἔμελλεν
 ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρε⸑ δὲ αἰδομένη τὸτο,
 μυσὼν Τυδεΐα, ὅπ' ὄρα τὴν ἐκείνου γομφίῳ εἶε.
 25 Θήρας ἔπεισε τὸς Ἀργεῖς σρατεύεσθαι, καὶ Μελαρίπ-
 που κεφαλῇ ὑποτεμών, ἔδωκεν αὐτῇ. πτωσκόμιν⸑
 δὲ Τυδεὺς, ἐκτείνειν αὐτόν. ὁ δὲ διελὼν ἧ' ἐκίφα-
 λον, ἔξεμύρφησεν αὐτόν. ὡς δὲ εἶδεν Ἀθλῶα, μυ-
 σαχθεῖσα, καὶ ἐνεργασίαν ἐπέχε τε καὶ ἐβρόντησεν. Ἀμφια-
 30 ράῳ δὲ εὐχρόντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμιλῶν πρὶν ἵππο Περ-
 εικλυμένῃ τὰ νῶτα πρῶθῃ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, τὴν
 γλῶσσοσεν. ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ὠϊόχῳ Βα-
 τῶνι, ὡς δὲ ἐνιοὶ Εὐαθίωνῳ, ἐκρύβθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον

Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Erinnyis formam versa, ex Neptuni concubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus, Argiuorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto precepit, nequis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone verò sola Oedipoda filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occulte humanum curavit, à Creonte comprehensa, viua conicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiae aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadauerum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses comparatis militum copijs duce Theseo Thebas capiunt, cadauera suis sepelienda concesserunt. & in Capanei rogi conflagentem coniux Enadne Iphidis filia seipsam cōiecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno caesorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni, ac si dicas Latine, posterij, paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum scitancibus ipsis Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum capebant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius quàm de matre supplicium caperet: nihilo tamen secius ad id bellum concedit. Nam cum Eriphyle à Thersandro Polynicis filio monile & peplum accepisset, eorum quoque filios ad eam prouinciam belli capeffendam induxerat. Delecto igitur sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, ij Thebas oppugnatum ierunt: qui vero hanc militiam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphiloehus, Amphiarai filij, Aegialeus Adraști, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopai, Capanei Sthenelus, Polynicis Thersander, Eurypylus Meestei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicis depopu-

- αὐτὸν ἐποίησιν . Ἀδραστος δὲ μόνον ἴσπορ διέσωσεν
 Λείων . τῦτον ἐκ Ποσειδῶνι ἐχρήνησε Δημήτηρ εἰκα-
 δεῖσα Βειρυῦ καὶ τῶν συνουσίαν . Κρέων δὲ τῶν Θη-
 ραίων βασιλείαν ὄψαλαβών , τὲς τῶν Ἀργείων νεκρὰς
 5 ἔρριψεν ἄταφους . καὶ κηρύξας μηδένα δάπναι , φύ-
 λακας κατέστησεν . Ἀντιγόνη δὲ μία τῶν Οἰδίποδος
 θυγατέρων κρύφα τὸ Πολυμήκειος σῶμα κλέψασα ἔ-
 दाψε . καὶ φωρεθεῖσα ὑπὸ Κρέωνι , αὐτῶν τῶν πά-
 ρω ζῶσιν ἀνεκρύφατο . Ἀδραστος δὲ εἰς Ἀθῶνας ἀφι-
 10 κόμην , ὅπῃ τὸν Ελέν βαμὸν κατέφυγε . καὶ ἱκα-
 τηεῖαν δούς , ἠξίε δάπναι τὲς νεκρὰς . οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι μὲν Θησείως στρατεύσαντες , αἰετοὶς Θήβας . καὶ
 τὲς νεκρὰς τοῖς οἰκείοις διδῶσαι δάψαι . τῆς δὲ Κα-
 παίως καιομένης πυρᾶς , Εὐάδην ἢ Καπαίως μὲν
 15 γυνή , θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος , αὐτῶν βαλῦσα συγκε-
 τεχάετο . μὲν δὲ ἔτι δέκα οἱ τῶν ἀπολομένων παῖ-
 δες , κληθέντες Εὔπλοιοι , στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προη-
 ρουῶτο , τὸν τῶν πατέρων θάνατον παρῶσθαι βε-
 λόμενοι . καὶ μαρτυρομένοις αὐτοῖς , ὁ θεὸς ἐδέξατο
 20 νίκην , Ἀλκμαίωνι ἡγούμενῳ . ὁ μὲν οὐκ Ἀλκμαί-
 ων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας ἐβλόμην , ὅτιν πῶσθ
 τῶν μητέρων , ὅμως στρατεύεται . λαβῦσα γὰρ Βειρυῦλη
 παρὰ Θερανόδρῳ τῷ Πολυμήκειος τὸν ὄρμον , καὶ τὸν
 πέπλον , σιωπῶσιν καὶ τὲς παῖδας στρατεύεσθαι . οἱ δὲ
 25 ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμβου , Θήβας ἐπολέμουν . ἦν
 δὲ οἱ στρατιώτῃ οἶδε , Ἀλκμαίων Ἀμφιαράν , καὶ
 Ἀμφίλοχος . Αἰγιάλεις Ἀδράστου . Διομήδης Τυδείως .
 Πρύμαχος Παρθενόπαις . Σθένελος Καπαίως . Θί-
 σωνδρος Πολυμήκειος . Εὐρύπυλος Μυκισίας . ἔτοι
 30 πρῶτον μὲν πορροῦσι , πῶς περὶ κάμας . ἔπειτα τῶν

lentur. qua in re Thebani suis opem laturi eruptione facta, Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnant: Siquidem Laodamas Ægialeum necat, Laodamanta vero Alcmaeon, quo caso Thebani ad mœnia confugiunt. qui Tiresievatis consilio moniti ad hostes faciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capessunt: siquidem coniugibus, liberisque suis omnibus supra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissime bibisset, improvise ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu multumque pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt. Argivi interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac praeda collecta & muros enertunt, ac urbem totam devastant. ac praeda partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tirisia filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros. post, ubi ab Argivis Thebe capte sunt, Alcmaeon, quod in eum quoque dona Eriphylen matrem cepisset rescinisset, maiori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adiumento matri suæ cadem intulisse Alcmaeonem memoria mandarunt; tametsi plures sint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcmaeonem vero ob infelicissimam matris suæ finem furijs exagitatum ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad* Oicleum se recepisse. Illinc autem Psophidem, ad Phlegum commeasse, à quo lustratum, cadis ergo Arsinoen eiuscæ filiam uxorem duxisse, cui etiam monile ac peplum dono dedisse. Postea vero quam

- Θηβαίων ἐπιλαδόντων, Λαοδάμαν¹ ὃ τῷ Ἐπικλέους
 ἤρουμένε, ἡραίως μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν Λι-
 μαλέα κτείνει· Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μὲν
 τὸν τέτε θάνατον, Θηβαῖοι συμφέροντι εἰς τὴν
 5 τείχη. Τηρεσίη δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀρ-
 ρεῖους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποσέλλειν, αὐτοὺς δὲ
 φέρειν· πρὸς μὲν τὸς πολέμους κήρυκα πέμποισιν,
 αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπώλεας τίκτα καὶ
 10 γυναικας, ἐκ τῆς πόλεως ἐφόρον. νύκτωρ δὲ ἐπὶ τῇ
 λεγόμενῳ Τελφεσίᾳ κρήνῃ παραγγομένων αὐτῶν,
 Τηρεσίας ὑπὸ ταυτῆς πῶν, αὐτῇ τὸν βίον κατέστρεψε.
 Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἐστίαν
 κτίσαντες κατήκτισαν. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δεσ-
 15 σμὸν τῇ Θηβαίων μαδόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν
 καὶ συναδράζουσι τὴν λείαν, καὶ καθεστῶσι τὰ τεί-
 χη. τῆς δὲ λείας μέγας εἰς Δελφούς πέμποισιν Ἀπόλ-
 λωνι· καὶ τὴν Τηρεσίην θυγατέρα Μαντῶ. ἤψαντο γὰρ
 αὐτῇ Θήβας ἰλόντες, τὸ κάλλιστον τῇ λαφύρον ἀε-
 20 νόσσειν· μὲν δὲ πῶν Θηβαίων ἄλωσιν, αἰδόμενοι
 Ἀλκμαίων, καὶ ἐπὶ αὐτὸν δῶρα εἰληφύϊαν Εἰφύλιον
 τὴν μητέρα, μᾶλλον ἡγαθήκισσι. καὶ χηρήσασθαι Ἀ-
 πόλλων² αὐτῇ, τὴν μητέρα ἀπύκτεινεν. ἔνιοι μὲν
 μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναναι
 25 τὴν Εἰφύλιν· ἔνιοι δὲ ὅτι μόνον. Ἀλκμαίωνος
 δὲ ματῆλθεν Εἰρηνίς τῇ μητρὶ φόνος. καὶ μεμνηὺς,
 πρῶτον μὲν εἰς Ἀρχαδίαν πρὸς Οἰκλία παρεμύνηται·
 ἐκείθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγία. καθεστῶς δὲ
 30 ὑπὸ αὐτῇ, Ἀρσινόῃ γαμῆ τὴν τέτου θυγατέρα.
 καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πύλον ἔθηκε ταύτῃ. ἡμο-
 μένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὴν ἀφόνου, καὶ

ea de causa summa frugum inopia ac fame laborarent, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoque urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusque hospitio usus est. Inde ad Thespartos profectus ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoque expiatur: nec non illius filiam Callirrhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit. Mox autem Callirrhoe monilis peplique habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quãobrem Alcmaon in Psophidem profectus, Phegeos dicitur vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplo. Hæc illo Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidijs à Phegei liberis Temeno & Axione patris imperio circumventus è medio tollitur. Arsinoen vero id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcam, Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt, ementiti Alcmaonem ab ea fuisse interfectum. Caterum Callirhoe audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet Iupiter, ab ipso flagitat ut ij, quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, repente adulta iam ætate forent. Quare impetrata, adulti planè filij repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous & Agenor, ut monile ac peplo Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenoram, & Alcmaonis filij Amphoterusque & Acarnan una dinertunt, ubi casis patris sui interfectoris, profecti Psophidem, factoque in regionem impetu, Phegenm & uxorem eius occidunt, sed fugien-

- 5 οντος αὐτῇ τῇ θεῇ, πρὸς Ἀχελῶν ἀπέναι, καὶ
 πρὸ ἐκείνου πόλιν διαλαμβάνειν· τὸ μὲν πρῶτον πρὸς
 Οἰνεία παρεγγίνεται εἰς Καλυδῶνα, καὶ ξενίζεται πρὸς
 αὐτῇ· ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοῖς· τῆς χώρας
 ἀπὸ αὐτῆς· τελευτῶν δὲ ἐπὶ ταῖς Ἀχελώου πηγῇς
 παρεγγνόμενος, καὶθαίρεται τε ὑπὸ αὐτῇ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει· καὶ ὃν Ἀχελῶος
 10 πρὸς ἑαυτὸν τόπον, κτίσας κατόκησεν· Κημύρ-
 ρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιδυ-
 15 μύσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης ἔσσωοικῆσιν αὐτῷ εἰ
 μὴ λάβοι ταῦτα· διὸ παρεγγνόμενος εἰς Ψωφίδα
 Αλκμαίων, φηγεῖ λέγει τετυπώδαι τῆς μητρίας ἀ-
 παλλαγῇ ἑαυτῇ, ὅταν τῷ ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας
 20 ἀνάβῃ, καὶ τὸν πέπλον· ὃ δὲ πτεύσας δίδωσι· μινύ-
 25 σαι δὲ τῷ θεῷ πόντι, ὅππῃ Κημύρρῳ ταῦτα λαβὼν
 ἐκόμизεν, ἐπεδράδεῖς ὑπὸ τῷ Φηγέως παῖδων [Τημένω
 καὶ Αἰξίονος] ἐπιτάξατος τῷ Φηγέως, ἀναιρείται· Ἀρ-
 σινόω δὲ μεμφομένω, οἱ τῷ Φηγέως παῖδες ἐμβιβά-
 30 σαντες εἰς λάρνακα, κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δίδου-
 σιν Ἀγαπίνοισι, κατὰ δόσά μιν οἱ Αλκμαίωνες αὐτῷ
 φόνον· Καλλιρρόῃ δὲ τὴν Αλκμαίωνος ἀπώλειαν μα-
 ρτυροῦσα, πλησιάζοντι αὐτῇ τῷ Διὶ, αἰτεῖται τὴν
 35 γεγυνημένον παῖδας ἑξ Αλκμαίωνος αὐτῇ γυῖναι
 τελεῖας, ἵνα τὸν τῷ πατρὸς πόνωνται φόνον· ἡνόμε-
 40 νοι δὲ ἑξαιφνὺς οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν
 τῷ πατρὸς ἑξήσαν· καὶ τὸν αὐτὸν δὲ καὶ, οἵτε
 Φηγέως παῖδες Πέροντι καὶ Ἀγνώωρ εἰς Δελφοὺς κο-
 45 μίζοντες ἀναβῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, κατὰ-
 λυσι πρὸς Ἀγαπίωρα, καὶ οἱ τῷ Αλκμαίωνος παῖ-
 50 δες, Ἀμφότερος τε καὶ Ἀγανῶρ· καὶ ἀερόντες τὴν
 τῷ πατρὸς φονέαν, παρεγγνόμοι τε εἰς Ψωφίδα, καὶ
 παρελθόντες εἰς τὴν βασιλείαν, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν

teis Tegeam usque Psophidijs insecuti sunt: verum Tegeensium ope. & Argiuorum quorundam adiuncta. fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quique, ubi rem gestam omnem matri declararunt, monie simul, & populum. Delphos profecti ex Acheloi imperato, Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmæonē inquit per insania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse, marem scilicet Amphilocho, & feminei sexus Tisiphonen; Tralatos deinde puerulos Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonen forma præcellentissima à Creontis coniuge diuenditam fuisse, dum tacite, ne eam Creon maritus in coniugium sibi caperet, subneretur. Alcmæonem vero hanc mercatum esse, cum suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilocho Apollinis oraculo monitus, Argos Amphilochoium habitatum concessit.

Iam vero redundum est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Ionis & Niobæ filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet: cuius, & Melibææ Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis vxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Manalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Pencetius, Caucon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus: Acontes, Euemon, Ancyor, Archebates, Carteron, Ægaon. Pallas. Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Manalus, Teleboas, Physisus, Phassus, Phthius, Lycius, Alipherus, Genetor, Bucaliö, Socleus, Phineus, Enmetes,

γυναικες

- γυναικα αὐτῇ κτείνουσι. διωχθέντες δὲ ἄρχει Τεγῆας,
 ἐπιβοηθοσάντων Τεγατῶν, καὶ πνών Ἀργείων, ἐσώ-
 θησαν, εἰς εὐνὴν τῇ Ψωφιδίων τραπέντων. διηλώσαν-
 τες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ἔρμον καὶ τὸν πέ-
 5 πλον ἐλθόντες εἰς Δελφὸς ἀνέβητο, καὶ πρῶτα ξυν-
 Ἀχελώε. πορεύσιντες δὲ εἰς τὴν Ἥπειρον, σωμα-
 θροῖζοισιν οἰκήτορας, καὶ κήζουσιν Ἀκαρνανίαν. Εὐ-
 ευπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα καὶ τὸν τῆς μαίνας χθό-
 νον, ἐκ Μαντῆς Τειρεσίας, παῖδας δύο γυνῆται, Ἀμ-
 10 φίλοχον, καὶ θυγατέρα Τιπφόνιον. κομίσαντα δ' εἰς
 Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ
 Κρέοντι. καὶ τὴν μὲν Τιπφόνιον διετεγκοῦσαν ἐμμερία
 ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμπωληθῆναι, διδου-
 κῆας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετῶν ποιήσεται. τὸν δὲ
 15 Ἀλκμαίωνα, ἀγορεύσαντα ταύτῃ ἐχόν, ἐκ εἰδότη ἧ
 ἑαυτῇ θυγατέρα δοῦναι παῖναν. παραγυρόμενον δὲ εἰς
 Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῆς τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν ὑδὸν
 κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος καὶ χηραὶς Ἀπώλωνος,
 Ἀμφιλοχικὸν ἄρτος ἔκτισεν.
- 20 Ἐπαναγόμενος δ' αὖτε πάλιν ἐπὶ τῇ Πέλασσον, ὃν Ἀ-
 κουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπὸ Διὶ
 Ἠσίοδος δὲ αὐτὴν χθονα. τύτου καὶ τῇ Ὠκεανῷ θυγατρὶ
 Μελιβοίᾳ, ἧ καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, ὑμῶς Κυλλίνης,
 παῖς Λυκίων ἐγένετο. ὅς βασιλεύων Ἀργείων, ἐκ πελ-
 25 λῶν γυναικῶν πενήκοντα παῖδας ἐγέννησε. Μαίνα-
 λον, Θεωρεπὸν, Ἑλικῆ, Νύκτιμον, Πάριον,
 Καύκωνα, Μηκιστῆ, Ὀπέα, Μαχαρία, Μάχεδνον,
 Ὄρον, Πόλιχον, Ἀκόντιον, Εὐαίμονα, Ἀγκύρεα, Ἀρ-
 χαβάτιον, Καρτίεονα Αἰγαίωνα, Πόληντα, Εὐμόνα,
 30 Καῖνον, Πρύονον, Λίνον, Κορέοντα, Μαίνελλον, Τη-
 λεόαν, Φύσον, Φάωπον, Φθόνον, Λύκιον, Ἀλιφθρον,
 Γενέτορα, Βυκολίωνα, Σωκλία, Φινέα, Εὐμήτιον

Harpaleus, Porthœus, Platon, Aemon, Cynæthius, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cletor, Stymphalius, Orchomenus, Nyctimus iunior. Hi cum superbia tum impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, adeos accedit. Tum hi simulacrum conspicantur, inuitatum hospitem domo sua excipiunt. Huic ingulati è conterraneis pueris unius viscera, sacris admista, Menali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensæ maximum in modum aspernatus evertit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (id enim loci nomen est) spectatur. Caterum Lycæonem, ac eius liberos, præter Nyctimum nouissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac Iouis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compefcuit. Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluuium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycæonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Alius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc quod cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore iuravit. Verum huius forma captus Iupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam, in Apollinem versus, inuitam subegit. Quod cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in urse faciem vertit: Iuno interea Diana, ut immanem belluam sagittis configat, persuasit. Nec desunt auctores, qui referant, illam promissa virginittis violata causa sagittis à Diana percuti.

- Ἀρπαλία, Περδία, Πλάτωνα, Αἴμονα, Κυώιδον,
 Λέοντα, Ἀρπάλουαν, Ηραία, Τιτάναν, Μαντίνυν,
 Κλείτορα, Στύμφαλον, Ορχομένον, Νύκτιμον ἑταί-
 ρους. οἱ τοὶ πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβησαν ὑψηλά-
 νεια καὶ ἀσβεβία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βελόμην πλὴν
 ἀσέβησαν πειρᾶσαι, εἰχεδὶς ἀνδρὶ χερσὶν ἡ, παρ-
 νεται. οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξονία καλέσαντες, σφά-
 ξαντες ἕνα τὸ ἐπιχειρῶν πῦδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τέ-
 του σπλάσχεα σπαραμίζαντες, παρέθικαν [τῇ τρα-
 πίῃ] συμβελύσασθαι τὴν προσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαι-
 νάκου. Ζεὺς ὅ [μυσαρχαῖς] πλὴν μὲν τρέπας ἀνέ-
 τρεψεν, ἔνθα νῦν Τραπέζης καλεῖται ὁ τόπος. Λυ-
 χάονα ὅ καὶ τὴν τύτου πῦδας ἐκκαρύνουσι χωρὶς τῆ
 νῆωτάτου Νυκτίμου. ἀναρῶσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας,
 καὶ τῆς δεξιᾶς τὴν Διὸς ἐφαφαμένην, πλὴν ὀργῶν κατί-
 πικυσε. Νυκτίμου ὅ πλὴν βασιλείαν ἐξελαβόνθαι, ὃ
 ἐπὶ Δάκκαλιον κατεκλυσμὸς ἐγένετο. τῆτον ἐνιοῖ
 φασὶ διὰ πλὴν ἧς Λυχάονος πῦδων δυσέβησαν γε-
 νῆσθαι. Εὐμνηθῆ ὅ καὶ πινες ἔπερι, λέγουσι Λυ-
 χάονι καὶ θυγατέρα Κόμισσιν γυνάδαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ
 αὐτῶν μίαν ἔφη ἧς Νυμεῶν λέγει. Ἄσθαι ὅ Νυκ-
 τίως. Φορεκίδης ὅ Κητέως. αὐτὴ σμύθηρος Ἀρτέμι-
 δος ἔσα, πλὴν αὐτῶν ἐκείνῳ σολῶν φορῶσα, ἔμο-
 σιν αὐτῇ μέναι παρθένον. Ζεὺς δὲ ἐράδης, ἀκύν-
 ση σμωδνάξεται, εἰχεδὶς, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν,
 Ἀρτέμιδι. ὡς δὲ ἐνιοὶ, Ἀπόλλωνι. Βελόμην δὲ
 ἤσαν λαθεῖν, οἱς Ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτῶν. Ἡ
 δὲ ἐπισιν Ἀρτεμιν, ὡς ἄρειον θηρίον κατατοξεύουσι.
 εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις αὐτῶν κατετόξευ-
 σεν, ὅτι πλὴν παρθένα ἔκ ἐφύλαξεν. ἀπολομένης

iam obijſſe. Qua demum ſublata Iupiter adreptum in-
fantem in Arcadia Maia enutriendum dedit, eique Ar-
cadi nomen impoſuit: & Calliſto inter aſtra collocavit,
urſamque nominavit Inſuper ex Arcade ac Leaneira
Amycla filia, aut Meganira Croconis filia; ut autem
Eumelus ait, ex nymp̃ha Chryſopea nati ſunt filij Elatus
& Aphidas. qui terram partiti ſunt. Summa vero po-
tentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodico filia Cinyra
Stymphalum & Pereum gignit. Sed Aphidas Aleum,
& Sihenebœam, qua Prætonuſſit. Alei vero & Neara
Perei filie, Auge quidem fœmina, mares autem, Ce-
phœus ac Lycurgus. Hæc igitur ab Hercule vitiata in-
fantem intra Palladis lucum celavit: ubi prius illius ſa-
cerdoti præfuit. Cum vero ingraueſceret annona, ut pla-
nè fames immineret, quòd terra ſterilitate laboraret: at-
que oraculis ſignificaretur, in Minervæ luco quandam
latere impietatem, deprehenſa demum à patre puella,
Nauplio occidenda traditur. à quo cum illam Teuthras
Mysorum dynaſtes accepiffet, vitiauit, & infans Par-
thenio in monte exponitur: quod cerna de ſuis uberibus
alimentum ſuppeditavit, Telephus eſt appellatus: atque
à Corythi bubulcis enutritus, ac perquiſitis parentibus
Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in
Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur: eo-
que vita functo Myſia regni heres inſtituitur. At è Ly-
curgo, & Cleophile, ſive Eurynome, nati ſunt, Ancæus,
Epochus, Amphidamas, & Idæus. ex Amphidamante
vero Milanion, & Antimache filia. quam duxit Eury-
ſtheus. Ex Iaſo & Clymene Minya filia naſcitur Ata-
lanta: cuius pater mæſcula prolis cupidus, eam expoſuit:
ad quam urſa ſepenumero veniens ubera protendebat:
eamque demum venatores inuentam penes ſe educarunt.

- ὃ Κόμηστος Ζεὺς τὸ βρέφος ἀπάτας, ἐν Ἀρχαΐᾳ δι-
 δωσιν ἀνατρέφειν Μαιά, περὶ ταρβέσας Ἀρχαΐδα· τίω
 ὃ Κόμηστω κατασεύσας, ἐκάλεσεν Ἀρχον. Ἀρχαΐδος
 ὃ καὶ Λεανεύρας τῆς Ἀμύκλη, ἢ Μεγανεύρας τὸ Κρό-
 5 κων· ὡς ὃ Εὐμηλ· ἔχει, νόμους χρυσωπείας,
 ἐγέρντο, παῖδες Ἑλπί· καὶ Ἀφείδας. ἔτοι τίω γλῶ
 ἑμείσονται. τὸ ὃ παῖ κράτος εἶχεν Ἑλπί· ὃς ἐκ
 Λαοδίκης τῆς Κινύρου, Στύμραλον καὶ Περία τεκνοῖ.
 10 Ἀφείδας ὃ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἡ γαμει Περῖτος.
 Ἄλεις ὃ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῆ.
 υἱὸς ὃ Κηφεύς καὶ Λυκοόργος. αὐτὴ μὲν ἔν ὅφ' Ἡρα-
 κλέους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ πεμένῳ
 τῆς Ἀθινᾶς, ἧς εἶχε ὃ ἱερασμῶν. ἀκάρπου δὲ τῆς
 15 γῆς μνύσης, καὶ μινύοντων τ' χρησιμῶν εἶναι π' ἐν
 τῷ πεμένῳ τῆς Ἀθινᾶς δυνατέθημα, φραδεῖσα ὑπὸ
 τῷ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' ὃ
 Τάδ' ἄρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παρλαβὼν αὐτὴν ἔφθειρε·
 τὸ ὃ βρέφος ἐκτιδὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, δηλῶ ὑπο-
 χρούσης ἐλάρε, Τήλερ· ἐκλήθη. καὶ τραφεὶς ὑπὸ ὅφ'
 20 Κοείδου ἐκκόλων, καὶ ζητήσας τὰς γονέας, ἦκεν εἰς
 Δελφοί. καὶ μαδῶν παρὰ τῷ Διὶ φθαίνεται εἰς Μυ-
 σίαν, θετὸς παῖς Τάδ' ἄραντος γίνεται· καὶ τελευτῶντος
 αὐτοῦ, διαδοχὸς τῆς δυναστείας γίνεται. Λυκοόργου ὃ καὶ
 Κλεοφίλης ἢ Εὐρωόμης, Ἀγκυλ· καὶ Ἐποχος, καὶ
 25 Ἀμφιδάμας, καὶ Ἰδαί·. Ἀμφιδάμαντος δὲ Μελα-
 νίων, καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἡ Εὐρυδείης ἐγνημή.
 Ἰάσου δὲ καὶ Κλυρένης τῆς Μινύε, Ἀταλάντῃ ἐγέ-
 νετο. ταύτης ὁ πατὴρ ἀρρέτων παίδων ἐπιδυμῆς, ἐξέ-
 30 δωκεν αὐτὴν· ἀρκί· ὃ φοιτῶσα πολλάκις δηλῶ ἐδί-
 δου· μέχρις ὃ δ' ὄντες κυνηγὸι παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον.

Atalanta deinde adulta iam atatis se virginem seruabat, & venando in solitudine armata permanebat. Quin etiā ubi inuiolata virginitati suae à Rhæco & Hyleo centaureis vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfolli conciderunt: deuenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiam ad certamen in Pelia honorem institutum propositumque, ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum induceta esset, in stadium abijt, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum cursibus deductis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cades: at victori Atalanta coniugium debebatur. Demum post multorum cades, Milanion eius amore inflammatus, aureis malis, quae à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens obijcit. Tum Atalanta, dum in proiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu deuicta est. Sic itaque Milanion Atalanta coniugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Iouis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem, ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Manalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hac è Milanione, siue, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopaum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit. Sed ex Atlanta, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filiae septem, quibus Pleiadibus cognomen fuit, Alcyone, Merope, Celeno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenamaus uxorem sibi

- Πηλεία ὃ Αταλάντῃ γηομένη, παρδένον ἑαυτῷ ἑ-
 φύλαθ'· καὶ θηρᾶν ἐν ἐρήμῳ, κατωπλισμένη
 διετέλει· βιάζεται ὃ αὐτῷ ὀπληθεύοντες Κένταυροι
 Ροϊκος καὶ Τλαῖθ', κατωπιδέοντες ὑπὸ αὐτῆς ἀ-
 πίδανον· παρεγύετο δὲ μετὰ τῆς ἀρίστῃ καὶ ἐπὶ
 τὸν Καλυδώνιον χάσεν, καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελῖα πι-
 δύνῃ ἀγῶνι, ἐπάλασε Πηλεῖ, καὶ ἐνίκησεν· αὐδ-
 ορδσα δὲ ὕστερον τὴν γυναικα, ὡς ὁ πατὴρ γαμεῖν
 αὐτῷ ἐπιδεν, ἀποῦσα εἰς σαδαιῶν τόπον, καὶ
 10 πῆξασα μέσον σκόλοπα τείπηχυν, ἐντεῦθεν τῆς μνη-
 στευμένων τὴν δρόμον περιούσα, ἐπρόχασε κατω-
 πλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῷ θανάθ' ὀ-
 φείλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ, γάμος· ἦδη δὲ πολ-
 λῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐραδεῖς, ἦσαν
 15 ἐπὶ τὴν δρόμον, χεύοντα μῆλα κομίζων παρὰ Ἀφρο-
 δίτης· καὶ διωκόμεθα ταῦτα ἔρριπεν· ἡ δὲ ἀναι-
 ρεμένη τὰ ῥιπῆσθαι, τὴν δρόμον ἐνίκησεν· ἔγρηψε
 οὖν αὐτῷ Μειλανίων καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρᾶν-
 τας αὐτὰς εἰσελθῶν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, καὶ κεῖ-
 20 στωκεσάζοντας, εἰς λέοντας ἀμαγλῶναι· Ἡσίοδος δὲ
 καὶ πινεῖς ἔπεισι, τίω' Αταλάντῃ, ἐκ Ιάσου, ἀλλὰ
 Σχρινέως εἶπον· Εὐειπίδης ὃ Μαινάλε· καὶ τὸν γή-
 μαντα αὐτῷ ἡ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἰππομένειω· ἐ-
 γῆνησε δὲ ἐκ Μειλανίωνθ' Αταλάντῃ, ἥ, ὡς ἄλλοι
 25 λέγουσιν, Ἄρεθ', Παρθενοπαῖον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐ-
 στρατεύσατο· Ἄτλανθ' δὲ καὶ τῆς Ωκεανῆς Πηλιόνης,
 ἐγῆνοντο θυγατέρες ἐπὶ ἐν Κυλλωνῇ τῆς Ἀργείας, αἱ
 Πηλιάδες περσαγορῶδεσσι, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κε-
 λαινώ, Ηλέκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαῖα· τῶ-
 30 των Στερόπην μὲν, Οινόμαθ' ἔγρηψε· Σίφυθ' Με-

sociavit. Meropen Sisypkus : duas corrumpit Neptunus : priorem quidem sanè Celano, de qua Lycum filium extrahit, quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonem, ex qua Æthusa filiam genuit, qua Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit : sed filios Hyreum & Hyperenorem Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nympha Cloniana natus est. Deque Nycteo & Polyxone Antiope orta est : de qua & Ioue Zethus & Amphio. Atlantidas autem ceteras Iupiter compressit. Si quidem Maia natarum maxima ab Ioue in Cyllenen antro vitata Mercurium parit : Hic, cum adhuc in cunis, vagiret, erumpit, atque Pieriam peruasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit : neve id deprehendi per vestigia posset, calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit : ex ijs autem cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, ac viscerum partim elixa partim tosta esitavit. Inde in Cyllenen festinanter proficiscitur. pro antri ostio consumpta iam carne testudinem depascentem inuenit. qua perpurgata, & absterfa super eius testa ex mactatorum bouum intestino confectos nervos totendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum recta concedit, ubi cines ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum vidisse responderunt : se vero haud quaquam posse dicere, quonam producta forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demum, ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigentem comperit, ad Maiam in Cyllenen properavit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum friscus involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatus ad Iovem tulit,

- ἔσπιν. δυσὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν · σφόδρῃ μὲν Κε-
 λαιροῖ, ὃς ἦς Λύκος ἐβλήετο · ὃν Ποσειδῶν ἐν μα-
 κάρῳν ὤκησε νήσοις. δευτέρῃ δὲ Ἀλκυόνῃ · ἣ θυγα-
 τὲρα μὲν ἐτελεύσεν Αἰδουσαν, τινὲς Ἀπολλωνίᾳ Εὐδο-
 5 ῖαν τεκούσαν χαλλίσην · ἣς ὃ Τρέα καὶ Τερψιόρα.
 Τρέως μὲν οὐ καὶ Κλονέης νύμφης, Νυκτεὺς καὶ
 Λύκος · Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξέως, Ἀντιόπῃ Ἀντιό-
 πης δὲ καὶ Διὸς, Ζήδος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς
 Ἀτλαντοῖ Ζεὺς σὺναισιάζει. Μαῖα μὲν οὐ καὶ Περσε-
 10 βυτάτῃ Διὶ σὺνελθούσῃ ἐν ἀντρώῳ τῆς Κυλλινίης, Ερ-
 μῶν τέκνη. ἔτος ἐν σφόδρῳ ἐπὶ τῷ λίαν καίμαθι,
 ἐκδύς, εἰς Πιερίαν φθάνεταί, καὶ κλέπει βόας, αἷ
 ἔνεμεν Ἀπόλλων ἵνα δὲ μὴ φανεραῖν ὑπὸ τῷ ἰχθῶνι
 ὑποδήματα τοῖς ποσὶ φανεθῇκεν. καὶ κομίσας εἰς Πύ-
 15 λον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς ἀπήλαιον ἀπέκρυψε. δύο δὲ
 καταδύσας, ταῖς μὲν βύρας πέτραις καθήλωσε · τῷ
 δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατήλωσεν ἐφύσας, τὰ δὲ κα-
 τέκασε. καὶ ταχέως εἰς Κυλλινίῳ ὄρετο · καὶ δέεικε
 πρὸ τῶ ἀντρε νεμυμένῳ χελώνῳ, ταύτῳ ἐκκαθά-
 20 ρας, εἰς τὸ κῦτθι χορδαῖς ἐκτείνας, ὃς ὦν ἔδυσε
 βράν, καὶ ἐργασάμενθι, [λύραν ἐποίησε. καὶ πρῶτθι
 κρέα ὠπῆσε. καὶ] λύραν εὖρε καὶ πῆκτρον. Ἀπόλ-
 λων δὲ τὰς βόας ζήτησ', εἰς Πύλον ἀφικεῖται · καὶ
 τὰς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδά
 25 ἐλαύνοντα ἔφασκον · ἐκ ἔχον δὲ εἰπεῖν ποῖποτε ἠλά-
 θησαν, διὰ τὸ μὴ εὐεῖν ἰχθῶ διώεσθαι. μαθὼν δὲ
 ἐκ τῆς μαρτυκῆς τὸν κεκλοφότα, πρὸς Μαῖαν εἰς
 Κυλλινίῳ φθάνεταί, καὶ πῖν Περμῶν ἠπάτο. ἡ δὲ,
 ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἀπαργαίοις. Ἀπόλλων δὲ
 30 αὐτὸν περσοδιακομίσας, τὰς βόας ἀπῆται. Διὸς δὲ

ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat. qui, quod ille minime persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boues restituit. Apollo auditam lyram, à Mercurio petit eam Mercurius tradit. Apollo vero accepta lyra tradit boues, quas cum Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua, quod eius habenda miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur, quam, cum Apollo boues pasceret, habebat. quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quæ tradita, & per calculos etiam vaticinari docetur. Adhuc Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreauit, à quo etiam Lacedæmonis regio nomen est consecuta. Sed ex Lacedæmone, ac Sparte filia Eurota, qui fuit Lelægis indigetis filius & Cleochærea Naidis nymphe, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amycla autem, & Diomedes Lapithæ filia, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentè amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stefichorus, ex eaque Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idas è Neptuno genitum esse comprobatur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque peruidisse dicatur. Leucippi verò ex Philodice Inachi filia nata fuere Itaira & Phœbe. Hæc Dioscori, id est Iouis filij. Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arsinoen genuit.

- καλεύουσι ὅτι ἀποδοῦναι, ἡρεῖτο. μὴ πείθων δὲ, ἄγει
τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ ταῖς βόας ἀποδίδωσιν.
ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων, [αἰτήσας ταύ-
τῳ, ἔλαβεν Ἑρμὸς ἐκείνῳ δίδοντας, ὁ Ἀπόλλων]
5 ἀντιδίδωσι ταῖς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύ-
ειργα πάλιν πηξάμεν ὅτι ἐσείξεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ
ταύτῳ βελομένῳ λαβὼν τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἰδί-
δου, ὡς ἐκέκμητο βεκολῶν. ὁ δὲ καὶ ταύτῳ λαβὼν
ἀπὸ τῆς σύειργῳ ἤθελεν, καὶ τὴν μαντικῇ ἐπλ-
10 δύν. καὶ δοῦς διδάσκειται τὴν διὰ τοῦ ψήφων μαντι-
κῇ. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκε ἑαυτοῦ καὶ Διὸς ἱσχυρο-
νίων πύθησι. Ταῦτά τε δὲ ἐκ Διὸς, Λακεδαιμόνα· ἀφ'
ἧ καὶ Λακεδαιμόνῃ ἡ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακε-
δαιμόνῳ δὲ καὶ Σπάρτης τῆς εὐρώπης, ὅς ὡς ἀπὸ
15 Λέλεγρος ἀντόχθον, καὶ νύμφης Νηΐδος Κλεοχαρείας
Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ὡς ἐγνημένῳ ἀκείστῳ. Ἀμύ-
κλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίδου Κυωόρης, καὶ
Τάκυνδος. τῶν τῶν ἧς Ἀπόλλων ὅτι ἐρῶμενον λέ-
γουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. Κυωόρου
20 δὲ [παῖς] Περειήρης, ὅς γε καὶ Γοργόφονῳ τὴν
Περσέως, καὶ δὲ Σπησίχρως φησι· καὶ πέκτει Τυω-
δάρεω, Ἰκάριον, Ἀφαρίαν, Ἀδύκωπον. Ἀφαρίως
μὲν οὖν καὶ Ἀρλίης τῆς Οἰβάλης, Λυγχεὺς τε καὶ
Ἰδας, καὶ Πείσις. καὶ πολλοὺς δὲ, Ἰδας ἐκ Ποσει-
25 δῶν ὅτι λέγεται. ὁ Ξυδερκίς δὲ Λυγχεὺς ὡς ἑλκεῖ,
ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γλῶττι διωρεῖν. Ἀδύκωπου δὲ καὶ Φι-
λοδίκης τῆς Ἰνάχου, θυγατέρες ἐγόνοντο, Ἰλάνας
Φοίβη. ταύτας ἀρπάσαντες, ἐγχευαν Διόσκουροι.
30 πρὸς δὲ ταύτας, Ἀργεῖον ἐγλήνησι. ταύτη μὲν

Hac ab Apolline implera Æsculapium peperit. At quidam non Arsinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegya in Thessalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simulacram deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quoque præter patris sententiam nubentem, Ischyri Elati filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo autem delatorem corum immodicis maledictis execratur: & qui ad eum usque diem candidus fuerat, in nigrum commutavit, & Coronidem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum conflagraret, abreptum infantem à pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam & venandi artem perdidicit. Qui cum iam chirurgicus evasisset, atque artem eiusmodi iampridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberauit, sed etiam præmortuos in vitam renocavit. Nam, cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorem accepisset, qui è lauis defluxisset, in mortalium perniciem, qui autem è dextris, in conservandis hominibus utebatur: atque huiusce opem in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inveni quidem nonnullos, qui ab eo renocati in vitam dicuntur, Capaneum ac Lycurgum, ut autem Stephoborus ait, Eriphyten: & Hippolytum; qui Naupactica conscripsit: Tyndareum, ut Panyasis: Hymenæum, ut Orphici: Glaucum Minois filium, ut Mnesagoras ait. Demum Iupiter veritus, ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adiuværent, fulmine ipsum interfecit. Quamobrem iratus Apollo Cyclopes, quod Iovis fulmina comparassent, occidit. Quem cum Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latone precibus exoratus, annum totum ut ipse viro mercede conductus serviret, imperavit. Is autem Pheras ad Admetum Phœreus filium se contulit,

- γνυται Απόλλων· ἡ δὲ, Ἀσκληπιδὸν γυνᾶ. πνὲς δὲ
 Ἀσκληπιδόν, ἐκ ἔξ Ἀρσινόης τῆς Λακίᾳ πού λεγού-
 σιν, ἀλλ' ἐκ Κορυνθίδος τῆς Φλεγύς ἐν Θεσσαλίᾳ.
 καὶ φασι ἐρχομένην ταύτης Ἀπόλλων. τὴν δὲ καὶ
 5 ἐνθάδε σμελεῖσθαι. τὴν δὲ, παρὰ τὴν τῶ πατρὸς γυνά-
 μιν ἐλομένην, Ἰσχύϊ τῷ Ελάτῳ ἡῶ σωσιεῖν. Ἀ-
 πόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κόρα κατὰρᾷται
 ὅς τέως λαλὸν ὄντα, ἐποίησε μέλανα· αὐτὴν δὲ
 [ἐλκυσαν] ἀπέκτεινε. χαομένης δὲ αὐτῆς ἀπά-
 10 στας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Κείφωνα τὸν
 κένταυρον ἤνεγκε· παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν
 κυνηγεπικὴν πεφόρμηθ' ἐδιδάχθη. καὶ γυμνομάχῃ χει-
 ρουργικός, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ὑπὸ πολὺ, ἐ μέ-
 15 ρον ἐκώλυε πινὰς ἀπιδνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τὸς
 ὑποδανόντας. παρὰ δ' Ἀθηνᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 βῶν τῆς Γοργόνης ρυέν αἷμα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀρίστου
 ρυέν, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχέητο· τὸ δ' ἐκ
 τῆς δεξιᾶς, πρὸς σωτηρίαν. καὶ διὰ τὸ τε τὸς πεδιη-
 κότας ἀνήγειρεν. εὖρον δὲ πινὰς λεγόμενας ἀνὰ τῆναι
 20 ὑπὸ αὐτῇ Καπανέᾳ καὶ Λυκοόρῳ, ὡς δὲ Σπυρίδωνος
 φησιν, Εὐφύλιον· Ἰππόλυτον, ὡς ὁ τα Ναυπηκτικῆς
 συγγραφέας λέγει· Τιμάρεον, ὡς φησι Παρύασις·
 Τίμεναιον, ὡς οἱ Ορφικοὶ λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μό-
 25 νωθ, ὡς Μνησιγόρας λέγει. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ
 λαβόντες ἀνδρωποὶ διεραπίαν, παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν
 ἀγγέλοις, ἐκελεύωνσέν αὐτὸν. καὶ διὰ τὸ το ὀργισθεὶς
 Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τὸς τὸν κρεμμυδὸν Διὶ
 κρηταδοῦσας. Ζεὺς δ' ἐμέλησε μέμνην αὐτὸν εἰς
 30 τάρταρον· δειδωμένος δ' Ἀντῆς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐπι-
 αὐτὸν ἀνδρὶ δατυῖσθαι. ὁ δ' ὅρα γυμνομάχῃ εἰς πρὸς

apud quem seruitutem seruienti armenta pascebat : ac
 boves dominicas gemelliparas omnibus effecit. Sunt qui
 & Aphareum quidem & Leucippum ex Periere Æoli
 filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium
 fuisse, & huiusce O Ebalum. Sed O Ebalus & Batca Nai-
 dis nymphe Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuere Dorycleus, Scæus, * Emar-
 sphorus, Euryches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippotho-
 us, Eurytus, Hippocorystes, Alcinnus, Alcon. His p rmu-
 nitus filijs Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Laca-
 demone eiecit. Hi vero ad Thestium eiectioni confugerunt:
 Eique aduersus finitimos bellum gerenti apem tulerunt:
 dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxo-
 rem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontē
 cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyn-
 dareus regnum accipit. Nati verò ex Icario & Peribœa
 Naide nymphe, mores filij quinque, Thoas, Damasp-
 pus, Imensinus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, qua
 Ulyssis nupsit. Tyndarei autem ac Leda filij Timandra,
 quam Echemus in coniugium duxit: Clytemnestra, quā
 Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam
 Diana immortalem esse fecit. Adhuc Iupiter, qua nocte
 cum Leda in cygnum versus concubuit, eadem quoque
 Tyndareus illā impleuit: de qua Ioue Pollux & Helena:
 de Tyndareo autem Castor, procreati sunt. Inuenio etiā
 auctores, qui Helenā Nemesis & Iouis filiā fuisse dicāt.
 Nam, cum ea Iouis concubitus fugeret, in anserem mu-
 tatum fuisse. Iouem autem in cygnum versum, coisse
 memoratur: Nemesisin verò onum ex eo concubitu pepe-
 risse. Idque etiā in nemore apilionem quendā inuenisse,
 & allatum Leda dedisse. Hanc autem conditū in arca
 reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam

- πρὸς Ἀδμήτῳ τὸν Φέρυλθον, τέττα λατράων ἐποί-
 μανε· καὶ παρ' Ἰηλείας βόας (πάσας) διδυματόκους
 ἐποίησεν. εἰς δ' οἱ λέγοντες Ἀραρία μὲν καὶ Λεύκιπ-
 πον ἐκ Πειρήρου γνέσθαι τῷ Αἰόλῳ· Κωώρτῳ δέ,
 5 Πειρήλῳ τῷ δὲ, Οἰβάλῳ· Οἰβάλῳ δὲ καὶ Νηΐδῳ
 νύμφης Βατιάς Τυνδάρεων, Ἰπποκόωντα, Ἰχθείωνα.
 Ἰπποκόωνθι μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλείς,
 Σχεῖθον, * Εμαρσφορὸς, Εὐτύχης, Βυκόλος, Λύκων,
 Τέβρος, Ἰππόδοος, Εὐρυτος, Ἰπποκορυσις, Ἀλκίνοος
 10 Ἀλκων. τέττα Ἰπποκόων ἔχον παῖδας, Ἰχθείωνα καὶ
 Τυνδάρεων· ἔξβαλεν Λακεδαιμόνος. οἱ δὲ φεύγουσι
 πρὸς Θέτιον, καὶ συμμαχῶσιν αὐτῷ πρὸς τὸς ἐμ-
 βρους πόλεμον ἔχοντι. καὶ γαμῆ Τυνδάρεως Θετίου (τῷ
 Αἰτωλῷ) θυγατέρα Λήδαν. αὐτῇ δὲ ὅτε Ἡρακλῆς
 15 Ἰπποκόωντα καὶ τὸς τέττα παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρ-
 χονται· καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.
 Ἰχθεὺς μὲν οὖν καὶ Πειρβοίας νύμφης Νηΐδῳ (ὅς
 ἄρρενες πέντε,) Θόας, Δαμάσσωπος, Γεμύσιμος,
 Ἀλήτης, Πειρίεως· καὶ θυγάτηρ Πλευρόπτη, ἣν ἔζη-
 20 μὲν Οδυσσεύς. Τυνδάρεω καὶ Λήδῃ, Τιμαῖδρα,
 ἣν ἔχεμος ἔζημε· καὶ Κλυταιμνήστρα ἣν ἔζημεν Ἀ-
 γαμέμνων· ἐπὶ τε Φιλονόῃ ἣν Ἄρτεμις ἀδάνατον ἐ-
 ποίησε. Διὸς δὲ Λήδῃ σκελδύνθῃ, ὁμοιωδύνθῃ
 κύκῳ, καὶ κατὰ αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεως, ἐκ
 25 Διὸς μὲν ἐγέννηθη Πολυδεύκης καὶ Ελένη· Τυνδάρεω
 δὲ Κάστωρ. λέγουσι δ' ἐνιοὶ Νεμέσιως Ελένῃ (ῥῆ) καὶ
 Διὸς. πάντῃ γὰρ τῷ Διὸς φέρουσαι σκευαίαν, εἰς
 χλῆα τὴν μορφήν μεταβαλεῖν· ὁμοιωδύντα δ' καὶ Δία τῷ
 κύκῳ, σκελδύν· τὴν δ' ὡδὴν ἐκ τῆς σκευαίας ἀποτικαῖν· τῷ
 30 το δὲ ἐν τοῖς δήσεσι δέροντα πῖνα ποιμένα, Λήδῃ κο-
 μίσαντα δέσσει. πῖν δὲ καταδεμένῳ εἰς λάρνακα φυ-
 λάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντα γυμναῶσαι Ελένῃ,

eamque perinde, ac si de se fuisset nata, educasse Quæ cū
 forma præstantia polleret, eam Theseus rapuit, &
 Athenas abduxit. Deinde Pollux & Castor comparato
 in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus,
 urbem capiunt; atque Helenam re, uperant: nec non
 Aethram Thesei matrem captiuam abducunt. Iam tum
 quoque hi Græci reges Helenam uxorem pro se quisque
 petaturi Spartam aduenerunt. Procantium uero nomina
 hæc fuisse leguntur: Vlysses Laerta, Diomedes Tydei,
 Antilochus Nestoris, Agapenor Ancai, Schenelus Ca-
 panei, Amphilochus Cteati, Thalpius Eurysi: Mege-
 Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mnestheus Petei,
 Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Penelæus
 Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & Ialmenus Maris,
 Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes
 Pirithoi, Leontæus Coroni, Podalirius & Machaon Æs-
 culapij, Philoctetes Pœantis, Eurypylus Euamonis, Pro-
 tesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax & Tencer Te-
 lamonis, Patroclus Menæcij. Horum turbam conspica-
 tus Tyndareus, ne, si ex tot competitoribus, uni Helena
 in coniugium addideretur, reliqui seditionem actumul-
 tum excitarent, pertimescebat. Quocirca Vlysses, quod
 si, inquit illi, ad Penelopes nuptias adipiscendas mihi
 adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo
 rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter pro-
 cos oritura discordia. Tum uero Tyndareus, ubi ipsi la-
 turum se opem promisit, uniuersos, inquit Vlysses, pro-
 cos iurisiurâ di religionem obstringito, ut, cum filia tue He-
 lenæ de nostri cœtu quempiam sponsum delegeris, illi à
 nobis adiumentum feratur aduersus eos qui in sponsi
 maritum ue, ac matrimonium eiusmodi uis facere co-
 nentur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Vlyssis

ὥς' ἔξ αὐτῆς θυγατέρα τέφειν. ἡγομένῳ δὲ αὐτῷ
 καλῇ διαφρεπῇ Θησεὺς ἀρπάσας, εἰς Ἀθῆνας ἐκό-
 μισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κλέωρ εἰς Ἀθῆνας ἐπι-
 στρατεύσαντες, ἐν Ἀδρυ Θησεῶς ὄντι, αἰετοὺς πύ-
 5 πόλιν, καὶ πύλιν Ἑλένῳ λαμβάνουσι· καὶ πύλιν Θησεῶς
 μητέρα Αἰδρα ἄρουσιν αἰχμάλων. παρεγγύοντο ἦ
 εἰς Σπάρτῳ ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύον-
 τες Ἑλλάδος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστέρῳμοι οἷδε, Οδυσ-
 σεις Ἀσάρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέ-
 10 σσεως, Ἀγαμέμνων Ἀργεῖος, Σθένελος Καπαίως,
 Ἀμφίλοχος Κτεάτου, Μέγας Φυλῆας, Ἀμφίλοχος
 Ἀμφιαράου, Μενεδαῖος Πετῆος, Σχέδιος Ἐπιδόρου,
 Πολύξενος Ἀγαδίνεος, Πηνελόπειος Ληϊτοῦ, Αἴας
 Οἰλέως, Ασκάλαρος καὶ Ἰάλμυρος Ἀρεῖος, Ἑλε-
 15 φῶν Χαικώδοντος, Εὐμῆλος Ἀδμήτου, Πολυπό-
 τος Πειρίδου, Λεονταῖος Κορυφῆος, Προδαλκίειος καὶ
 Μαχάρων Ἀσκληπιῶ, Φιλοκλήτης Κοϊάντος, Εὐρύπυ-
 λος Εὐαίμονος, Περφιδίλλος Ἰφίλλου, Μενέλαος Ἀ-
 20 τρεῖος, Αἴας καὶ Τεῦχος Τελαμώνιος, Πάτροκλος
 Μενoitῆς. τούτων ὄρεον τὸ πᾶσις Τυωδάρως, ἰδι-
 οδοίκε μὴ κρινέντος ἑνός, σαρπασσιν οἱ λοιποί.
 ὑποχόμενος δὲ Ὀδυσσεύς, ἐὰν συλλάβηται πρὸς τὸν
 Πηνελόπιδος αὐτῷ γάμον, ὑποδέσσει τρόπον πινά,
 δι' ἧς μνηστῆρας ἡγήσεται πάντες· ὡς ὑπέχετο αὐτῷ
 25 συλλήψεται ὁ Τυωδάρως, πάντας εἶπεν ἔξορκίσει
 τὰς μνηστῆρας βοηθήσιν, ἐὰν ὁ περικρίθῃς νυμφίος
 ἀπὸ δῆς πινὸς ἀδικῆται πρὸς τὸν γάμον. ἀκούσας
 δὲ τὰτο Τυωδάρως, τὰς μνηστῆρας ἔξορκίζει. καὶ
 Μενέλαος μὲν αὐτὸς αἰρήνεται νυμφίον. Ὀδυσσῆϊ δὲ

consilium perficiendū vniuersos per eam iurisiurandi religionem compellit : ac Menelaum filia sua sponsum declarat, atque etiam ab Icario Vlyssi Penelopem in cōiugium poposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Etolia oriunda siue, ut Acusilaus ait, è Teridae Magapenthem : sed ex Nympha Gnasia, Eumelo auctore, Xenodamū procreauit. Caterum è Leda natis Castor plane rem militarem exercuit. Pollux autem caesticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri, quasi Iouis proles, cognomento dicti sunt. Qui cum Lencippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce ac Phoebe Mnesileus, ac è Castore & Ilacira Anogon, nati sunt. Qui cum, socys Ida Lynceoque, Apharei filijs, ab Arcadia bonam pradam abegissent, Ida arbitrio diuidendam permiscere. Tunc ille bonam in partes quatuor partitus, Qui prior, inquit, deuorarit, huic prada dimidium cedit : posteriori, reliquum : quod dicto Idas anteuertens, priuatā prius, & fratris deinceps partem absumpsit : atque cum eo pradam omnem Messenen auerxit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum multam aliam pradam simul abducunt, & sub quercu per insidias Idam Lynceumque intercipere conabantur. Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit. atque eum ille necauit. At Pollux ipsos infecutus, Lynceum, telum iaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vere immortalitatem tenuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mor-

- παρὰ Ἰκαρίῳ μνηστεύεται Πηνελόπειαν. Μεγέλας μὲν
 οὖν ἔξ ἑλπίδος Ερμῶνι ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινὰς
 Νικόστρατον· ἐκ Δύλης Πισείδος γένος Λιτωλίδος,
 ἧ, καθάπερ Ἀκουσίλαος φησὶ, Θειδῆος, Μεγαπέν-
 5 θη· ἐκ Κρωσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμῆλον, Ξε-
 νόδαμον. ἧ δὲ ἐκ Λήδας γηομένων παίδων, Κάστωρ
 μὲν ἦσκει τὰ χεῖρ πόλεμον· Πολυδύχνης δὲ πυγμῶν
 καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διόσ-
 κουρι. Βυλόμφοι δὲ γῆμαι παῖς Ἀδελφῶν Δυνα-
 10 τέας, ἐκ Μεσσήνης ἀπάσσωτες ἔγνησαν. καὶ γίνεταί
 μὲν Πολυδέχοις καὶ Φοῖβης, Μνησίκλειος· Κάστωρ δὲ
 καὶ Ἰλαίρης, Ἀνάγων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρχαδίας
 Βυλείαν μετ' ἧς Ἀφάρειος παίδων Ἰδα καὶ Λυγκίως,
 ὁπότεροισιν Ἰδα διελθεῖν. ὁ δὲ, τεμὼν βοῶν εἰς
 15 μέρη τέσσαρα, τῷ πατρὶος καταπαρόντος εἶπε τῆς
 λείας τὸ ἡμῖν ἔσθαι, καὶ τῷ δευτέρου τὸ λοιπόν.
 καὶ φάσας κατὰνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πατρὶον
 Ἰδας, καὶ τὸ τῷ ἀδελφῷ· καὶ μετ' ἐκείνῃ τὴν λείαν
 εἰς Μεσσήνῃ ἤλασε. σπατεύσαντες δὲ ὅτι Μεσσήνῃ
 20 οἱ Διόσκουρι, τὴν τε λείαν ἐκείνῃ καὶ πολλὴν ἄλ-
 λην σωμαλάνοισι. καὶ τὸν Ἰδα (ὑπὸ δρυὶ) ἐλό-
 χων, καὶ τὸν Λυγκία. Λυγκίῃ δὲ ἰδὼν Κάστωρ, ἐμή-
 νυσεν Ἰδα· καὶ κεῖν αὐτὸν κτείνει. Πολυδύχνης δὲ
 ἐδίωξεν αὐτὴς. καὶ τὸν μὲν Λυγκία κτείνει τὸ δέ-
 25 ρυ παρ' ἐμῶν· τὸν δὲ Ἰδα διώκων, ἐληθεὶς ὑπὸ
 ἐκείνῃ πίπτει κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθείς· καὶ
 Ζῶς Ἰδα καραυνοῖ, Πολυδύχῃ δὲ εἰς ἑρπὴν ἀνά-
 γει. μὴ δεχόμεν δὲ Πολυδύχῃς τὴν ἀθανάσιον,
 ὄντος νεκρῷ Κάστωρ, Ζῶς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν,
 30 καὶ ἐν δαίσις ἐθ' καὶ ἐν δητοῖς, ἔδωκε μεταστάντων

tuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus accersito Spartam Menelao regnum tradidit. Ex Electra autem Atlantis filia, & Ione, Iason Dardanisque gignantur, è quibus Iason Cererem deperivit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relicta in obiectam continentem tranavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idaeque nymphe filius regnabat: ab eo etiã qui regionem illam incolebant, Teucris vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus, Bateam eius filiam sibi in coniugium duxit, ac Dardanum urbem condidit. At postquam ex humanis Teucer excessit, uniuersam provinciam Dardaniam appellauit: filios habuit duos, illum & Erichthonium, è quibus Ilus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ductaque Astyoche Simoentis filia, Troem creat. Hic deinde regnum adeptus, regionẽ à se ipso Troiam nuncupauit: & Callirroen Scamandri filiam sibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem Ilum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per aquilam Iupiter Deorum pincernam in cœlo constituit. Assaracus vero ex * Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huïusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cum quo Venus ipsius amore flagrans congressa, Aeneam genuit, ac * Lyrum, qui sine liberis decessit. Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositũ certamen nactus esset, palastra vicit: deditque illi rex praemij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhac ex oraculi sententia discolorem bouem adiecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. His bouem ipsam insequitur. Ea vero, simulatque ad Ateas,

- δ' εἰς Διὸς ἔφ' Διοσκύρων, Τιωδάρεως μεταπιμψά-
 μβου Μενέλαον εἰς Σπάρτῃ, τέτθ' τῷ βασιλείᾳ
 παρέδωκεν. Ἠλέκτρας δ' ἦε Ἀτλαντὸς καὶ Διὸς, Ἰασίων καὶ
 Δαρδανῶ ἐχθρόντο. Ἰασίων μὲ οὐδ' ἐρῶντες Δίημιτ' ,
 5 καὶ θέλων κατακτείνῃ τῷ θεῷ, κεραυνῶται. Δαρδανῶ δ'
 ἐπὶ τῷ δανάτῳ τῷ ἀδελφεῷ λυποῦμβου, Σαμοθράκιον
 ἀπολιπὼν, εἰς τῷ ἀντίπερᾳ ἤπειρῳ ἦλθε. ταύτης
 δὲ ἐβασίλευε Τυδάρ' ποταμῷ Σκαμάνδρῳ καὶ νύμφης
 Ἰδαίας· ἀφ' ἧ καὶ οἱ τῷ χώρῳ νεμόμενοι Τυδάρῳ
 10 προσσηροῦντο. ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ
 λαβὼν μέγας τῆς γῆς, καὶ τῷ ἐκείνῳ θυγατέρα Εὐ-
 πείαν, Δαρδανὸν ἔκτισε πόλιν. τελευτήσας δ' ἡ Τυ-
 κρε, τῷ χώρῳ ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. θυομέ-
 νων δ' αὐτῶν παίδων Ἰλὸς καὶ Εὐχρόνιος, Ἰλῶ μὲ οὐδ'
 15 ἅπας ἀπέθανεν· Εὐχρόνιος δ' διαδεξάμενος τῷ βα-
 σιλείᾳ, γῆμας Ἀσύχῳ καὶ Σιμόντος, τέκνοι Τρωᾶ.
 οὗτ' παραλαβὼν τῷ βασιλείᾳ, τῷ μὲ χώρῳ ἀφ'
 ἑαυτοῦ Τρώαν ἐκάλεσε. καὶ γῆμας Καλιρρόλῳ καὶ Σκα-
 μάνδρῳ, θυγατέρα μὲ Κλεοπάτρῃ· πῦδας δ',
 20 Ἰλὸν καὶ Ἀσπράχον καὶ Γανυμήδην. τῶτον μὲ οὐδ' διὰ
 κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἰετῶ, θεῶν οἶνοχρον ἐν
 ἔρανῳ κατέστησεν. Ἀσπράχου δ', καὶ Ἱερομνήμης τῆς
 Σιμόντος, Κάπυς· τῷ δ', καὶ Θέμιδος τῷ Ἰλῳ, Ἀγ-
 χίσης· ἧ δ' ἐρώπικῳ Ὀπιδυμίᾳ, Ἀφροδίτῃ στωε-
 25 δοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε, καὶ Ἀλέρν· ὅς ἅπας ἀπέ-
 θανε. Ἰλῶ δ' εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλα-
 βὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτίδῃ τεθειμένον ἄρῳνα, νε-
 καῖ πάλιν· καὶ λαβὼν ἄλλον πεντήκοντα κέρως καὶ
 30 κόρας τὰς ἴσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως καὶ χρησ-
 μὸν καὶ βοῶν ποικίλῳ· καὶ φέρωντος ἐν ᾧ αὐτὸν
 αὐτὴ κλισίῃ πόσῳ, πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῷ βοί. ἡ δ'

quasi dicam Noxa, Phrygia, tumultum peruenit, humi
 procumbit: quo in loco Illus urbem ab se conditam, Iliū
 nominauit. Postea Iouem precatur, ut signum sibi
 aliquod ostenderet; postridie vero, ubi illuxit, ab Ioue
 demissum Palladium ante tabernaculum conspexit: id
 erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus ita compo-
 sitis, ut ambulare videretur: dextraque elatam hastam,
 ac laeva colum fusumque gerebat. Huiusmodi de Palla-
 dio narratur historia. Aiunt natam Mineruam, apud
 Tritonem, cui filia Mellas erat, educari coepisse. utras-
 que autem fuisse rei bellicae studiosas: & in contentio-
 nem aliquando deuenisse: Palladi iam iam vulnus illa-
 tura (Minerva) Iouem pauefactum Aegidem oppo-
 sisse: Palladem verò territam respexisse: atque ita à
 Minerva vulneratam concidisse. At Mineruam eius de
 causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile
 confecisse, ac thoraci, pectorique eius, quam pertimue-
 rat Aegidem, accommodasse, & apud Iouē, honoris ergo
 constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pesti-
 lentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id
 Palladium in terra Iliaca exposuisse. Ilum postea in hu-
 iusce memoriam templum ab se conditum summo opere
 caeuisse. Haec haec de Palladio. Ceterū Illus Eury-
 dicen Adraști filiā uxore cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scamandri filia nupta fuit. Sed, &
 quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam
 fuisse legitur. Nec desunt, qui Lencippi filiam habuisse
 in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum,
 Lamponem, Clytium, Hicetaonem, & Podarcem: fe-
 minas autem Hesionen, Cillam, & Astyochem, pro-
 creauit. At è Calybe nymphea Bocalionē suscepit. Porro
 Tithonum, quòd cum arderet, Aurora praeceptum in

- ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀπης λό-
 φον, κλίνεται. ἔνθα πόλιν κίπσας Ἰλος, ταύτῃ μὲν
 Ἰλιον ἐκάλεισε. τὰ δὲ Διὶ σημεῖον ἐνζάμενος αὐτῷ
 5 πφανῶναι, ἢ μὴ ἡμέραν τὸ διίπετες Πάγιδιον πρὸς
 τῆς σκηνῆς καίμενον ἐδεάσατο. ὡς δὲ τὰ μίγξει τρέ-
 πῃ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δό-
 ρυ διηρημένον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακᾶτῃ καὶ ἄ-
 τρακλον. ἰστέια (δὲ ἡ) πρὸς τῇ Πάγιδι τοιῆδε φέ-
 10 ρεται. φασὶ γυνηδεῖσαι τὴν Ἀθῶαν, παρὰ Τείτωνε
 πρέφειναι, ὧς θυγάτηρ ὡς Παλλάς· ἀμφοτέρως δὲ
 ἀσκίους τὰ χεῖρ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ πρὸς-
 ελθεῖν. μελλίους δὲ πλῆθειν τῆς Πάγιδος, τὸν Δία
 φοβηθέντα, τὴν Αἰγίδα προσδιδῶναι. τὴν δὲ, ἐνλα-
 15 βηδεῖσαι ἀναβλέψαι πρὸς τὴν Αἰγίδα, καὶ ἔως ἰστέ-
 τῆς Ἀθῶας πρῶθεῖσαν πεσεῖν. Ἀθηναῖν δὲ φείλουπον ἐπὶ
 αὐτῇ γυομένην, ἔορνον ἐκείνης ὁμοιον κατασκάδασαν,
 καὶ πειδῶναι τοῖς σέροισι ὡς ἔδειξεν Αἰγίδα· καὶ πρῶτον
 20 ἰδρυσμένῃν παρὰ τῇ Διὶ. ὕστερον δὲ Ἠλέκτρας χεῖρ τὴν
 φθορὰν τῷ τῷ πρὸςφυγούσης, διαρρέψαι μετ' αὐτῇ καὶ
 τὸ Πάγιδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χέσαν. Ἰλον δὲ πούτεν
 ναδὸν κατασκάδασαντα πρῶτον. καὶ πρὸς μὲν τῇ Πάγιδι
 25 ταῦτα λέγεται. Ἰλθ' δὲ γήμας Εὐρυδίκῃ τὴν
 Ἀδράστῃ, Λαομέδοντα ἐγμήνησεν, ὃς γαμῆ Στρυ-
 μνῷ τὴν Σαρμαδῶν. χεῖρ δὲ πρὸς Πλακίας ἡ Ἀ-
 τρέως· κατ' ἐπίοις δὲ Λακίωπον. καὶ τεκνέει παῖδας
 μὲν Τιδωνὸν, Λάμπωνα, Κλύπον, Ἰκατίονα, Πο-
 δάρκῃ· θυγάτερας δὲ, Ἡσιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Ἀσπύχῃ· ἐν δὲ νύμφης Καλύβης Βυκολέονα. Τι-
 30 δωνὸν μὲν οὖν Ἡὼς ἀρπάσασα δὲ ἔρωτα, εἰς Αἰθιο-

Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonē gignit. Post, ubi Troia ab Heroule, quo de paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam coniugē Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniugavit, ex qua Æsacum filiū creat: cui Asteropo Cebrenis amnis filia nupsit, quam cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum auem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundā uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex caprimus Hector: deinde cū secundum propediē esset paritura filiū, facē reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbē Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visū Hecuba recitavit, Æsacū filiū hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops auus maternus somnij coniectandi rationē edocuerat. re percepta, Æsacus puerū exitiū illaturū esse respōdit. Proinde infantē exponi iubet. Hunc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idā montem. Huic seruo nomē Agelao, aut Archelao, fuit. Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab ursa nutritus est. Hic puerum nactus incolumē tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cū iā grandiusculus enasisset, & plerisque, & corporis forma, & robore antequam, & quod prædonū vim, incursumque repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomen promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parentes agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Crensam, Laodice, Polyxenā, & Cassanaram:

- πῖαν κομίζει· καὶ κῆ συνελθῆσα θυνᾶ πῦδας Ἡμα-
 διωνα καὶ Μέμοννα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἰλίου
 ὑπὸ Ἡρακλείου, ὡς μικρὸν περὶ εἶν ἡμῖν λέλεκται,
 ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πείαμος· καὶ γαμῆ
 5 περὶ τὴν Αἰείβλῳ τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῇ πῦς
 Αἰσακος γίνεταί, ὃς ἐγνημᾶς ἀσπερτῶν τὴν Κεβρῶος
 θυγατέρα, καὶ πνυδῶν ἀποθανῶσαν ἀπωρνεώδη.
 Πείαμος δὲ Αἰείβλῳ ἐκδοὶς Τρτάκῳ, δευτέρῳ
 ἐγνημῶ Εὐχέβλῳ τὴν Δύμαλῳ, ἢ ὡς πνές φασί,
 10 Κιωίῳ, ἢ ὡς ἔτι εἰς λέγουσιν, Σαργαεὺς πεταμοῦ
 καὶ Μετώπης. θυνᾶται δὲ αὐτῇ περὶ τὸς μὲν ἔκτωρ
 δευτέρῳ δὲ θυνᾶται μέλλοιῳ βρέφει, ἐδόξεν Ε-
 κέβη καὶ ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον. τῷτον δὲ
 πᾶσιν ἐπινέμεται τὴν πόλιν, καὶ χραῖν. μαδῶν δὲ
 15 Πείαμος παρ' Εὐχέβης τὸν ὄνηρον, Αἰσακὸν τὸν υἱὸν
 μετεπέμψατο· καὶ γὰρ ὄνηροκρίτης περὶ τῆς μητρὸς
 τοῦ Μέροπος διδάχθεῖς· ἔπος εἰπὼν τῆς πατρὸς
 θυσίᾳ τὸν πῦδα ἀπώλειαν, ἐκδεῖναι τὸ βρέφῳ
 ἐκέλευσε. Πείαμος δὲ ὡς ἐγνηθήθη τὸ βρέφῳ, δίδωσιν
 20 ἐκδεῖναι οἰκίῃ κομίσουσι εἰς Ἰδλῳ. ὃ δὲ οἰκίῃς Α-
 γέλαῳ ὀνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαῳ,] τὸ δὲ ἐκτεδῆν
 ὑπὸ τῷτον βρέφῳ, πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρκτοῦ ἐτρα-
 φη. ὃ δὲ σωζόμενον ἄρῳ, ἀναιρεῖται. καὶ κομίσας
 ἐπὶ τῇ χωρίῳ, ὡς Ἰδλῳ πῦδα ἐτραφεν, ὀνομάσας
 25 Πάειν. θυνᾶται δὲ νεανίσκῳ, καὶ πολλῶν διαφέ-
 ρον καλλίῃ τε καὶ ῥώμῃ, αὐτῷς Ἀλέξανδρῳ προσω-
 νομάδῃ λησῆς ἀμυρόμῳ, καὶ πῖς ποιμνίσῃς δῆ-
 ξήσας, ὅτῳ δὲ βοηθήσας. καὶ μετ' αὐτὸν πολὺ τοῖς γε-
 νεῖς αὐτοῖς. μετὰ τῷτον ἐγνημῶς Εὐχέβη θυγατέρα
 30 μὲν Κρέαση, Λαοδίκῃ, Πολυξένῃ, Κασάνδρῳ

quam cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se daturum pollicetur. Hac autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgybio, Philemon, Hipperchus, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Enagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestus, Ender, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idemenus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Desiotes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegonens, Lysithou, ac Polymedon; Filia verò, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Alexander Oenonen Cebrenis amnis filiam ducit. Hac à Rhea vaticinandi cognitionem edocta, Alexandro ne ad Helenam nauigaret, pradixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad se se venturum, dixit: quod se ipsi mederi posse intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helenam à Sparta, Troiaque bello impetita, sagittis Herculeis à Philoctete sanciat, in Idam ad Oenonen remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur, occubuit. Mox Oenone, quam detrectata medela pœniserat, ad vulnus curandum pharmaca deferbat, siquidem Oenone medendi sanendique artem callebat. Quæ, ubi eum iam obijisse reperit, sibi laqueo vitam finivit. Asopus vero amnis,

ἢ σωελαθεῖν βελέμεν· Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν
 ὑπέχετο διδάξειν. ἡ δὲ μαδούσα, ἔσωηλθεν. ὅθεν
 Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτῇ τὸ πίδειν.
 αὐτῆς δὲ πῦδας ἐχθύνησε Διήφοβον, Ἐλεον, Πάμ-
 5 μονα, Πολίτιν, Ἄνηρον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον,
 Τερσίλον. τῶτον ἔξ Ἀπόλλωνος λέγεται γένηται
 ναί. ἐν ᾗ ὁμῶν γυναικῶν Πειάμω πῦδες γίνονται,
 Μελαίσιππος, Γοργυδίων, Φιλαίμων, Ἰππόδοτος,
 10 Γλαῦκος, Ἀγάδων, Χερσίδαμας, Εὐαχρέας, Ἰππο-
 δάμας, Μήσωρ, Ἄπας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύωψ,
 Βίας, Χέρμιος, Ἀσύρηνος, Τελέστας, Εὐάνδρος,
 Κεβερίωνος, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Εὐχέ-
 ρων, Ἰδομέυης, Τπειών, Ασκαίος, Δημοκῶν,
 Ἀρρήτος, Διήοπης, Κρόνιος, Εὐχίμων, Τπειρῆχος,
 15 Αἰγανεύς, Λυσίδος, Πολυμέδων. θυγατέρες δὲ,
 Μέδουσα, Μηδισχάση, Λυσιμάχη, Λεισιθήμη.

Ἐκ τῶν μὲν οὖν Ἀνδρομάχῃ τὴν Ἡπίωνος γαμήϊ.
 Ἀλέξανδρος δὲ Οἰωνίῳ τὴν Κεβερίῳ τῇ ποταμοῦ
 θυγατρὶ. αὕτη παρὰ Ρέας τὴν μαντικὴν μαδούσα,
 20 περὶ ὅσον Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ελένῳ. μὴ
 πίδουσα ὅς εἰπεν, ἐὰν πρῶτῃ, παρὰ γυνάδι περὶ αὐ-
 τὴν, μόνῳ γὰρ διεσπύσαι δυνάσθαι. τὸν δὲ, Ελένῳ
 ἐκ Σπάρτης ἀρπάζει· πολέμουμένης δὲ Τροίας, το-
 ξιδόεντα ὑπὸ Φιλοκτήτῃ τόξοις Ἡρακλείοις, περὶ
 25 Οἰωνίῳ ἐπαυλαθεῖν [εἰς] Ἴδῳ. ἡ δὲ μνησχεκούσα,
 διεσπύσαι ἐκ ἴφῃ. Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν
 κομίζομενος ἐτελεύτα· Οἰωνὴ δὲ μετανοήσασα, τὰ
 περὶ διεσπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβὼσα
 αὐτὸν νεκρὸν, ἐαυτῇ ἀνήτησεν. (ἡ γὰρ Οἰωνὴ ἰα-
 30 τρικλὴ καὶ μαισικλὴ ἦσκει.) ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς

Oceani & Tetbyis filius: sed ut scribit Acusilaus, Pe-
 rus & Neptuni: sed ut alij, Iouis & Eurynomes: hic
 ducta Metope, quam Ladonis fluvij filiam fuisse tra-
 dunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti
 feminas procreavit: quarum unam Eginam, cui Oeno-
 ne fuit nomen, ab Ioue raptam Asopus quarens Corinthū
 abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iovem cognoscit. Iu-
 piter autem post insequentem Asopum fulminatum, rur-
 sus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque
 tempus, ex huiusce fluentis carbones efferuntur: sed E-
 ginam illatam in insulam, qua tunc Oenone vocaba-
 tur, nunc ab ea dictam Eginam, Iupiter comprimit, ac
 filium ex ea Eacum gignit. In cuius gratiam, quando-
 quidem solus in insula agebat, de formicis homines facit.
 Adhuc Eacus Epideidem Chironis filiam conjugem
 capit, ex qua ipsi duo nati sunt filij, Peleus & Telamon.
 Pherecydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse
 Pelci narrat, eumque * Actei filium, & Glaucēs * Cre-
 thei, fuisse ait. Atqui & Eacus cum Psamathe Nerei
 filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata coivit,
 & Phocum gignit. Sed & Eacus omnium pietatis fir-
 mantissimus fuit. Quamobrem, cum Gracia inusitata
 frugum caritate premeretur, Pelapis causa, quod ipse
 Stymphalum Arcadium regem bello infestans, Arcadiā
 subigere minime posset, per simulatam amicitiam ipsam
 interfecit, ac eius viscera membratim confecta dispersit.
 Deorum interea responsis, tum Graciam imminentibus
 malis ereptum iri, si illius ergo preces effunderet Eacus,
 renunciatum est. Quo per Eacum facto, Gracia anno-
 na penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos Ea-
 cus in summo esse honore perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quoniam verò Phocus in certa-

- Πηλεΐδης καὶ Τηθύου. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πη-
 ρεύς καὶ Ποσειδῶνος τῶν δὲ πνύς, Διὸς καὶ Εὐρυμέ-
 νης· οὗτ' ἀπὸ Μετώπῳ γημάμενος· Λάδωνος δὲ τῆ πο-
 τίδ' Ὀυγιάτης· αὐτὴ δ' οὗ μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ισ-
 5 μίλῳ καὶ Πελάροντα, εἴκοσι δὲ Ὀυγατέρας· ὧν ῥ' ἔ-
 μίαν Αἰγίαν, (ἥτις Οἰνώη ἐκαλεῖτο) ἥρασε Ζεὺς.
 ταύτῃ Ἀσωπὸς ζῆνός, ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μαν-
 θάνει παρὰ Σισύφῳ τὸν ἥρακότα τῆς Δίης. Ζεὺς δὲ
 Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰ-
 10 κεία ἀπέπεμψε ῥαῖδρα. διὰ τὸτο, μέγχι καὶ νῦν,
 ἐκ τῆς τέτης ῥαῖδρων ἀνδρακες φερόνται. Αἰγίαν δὲ
 εἰσκαμίσας εἰς τὴν τότε Οἰνώϊν λεγόμενῃ νῆσον,
 νῦν δὲ Αἰγίαν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ
 15 γυνῇ παῖδα ἔξ αὐτῆς Αἰακόν. τέτρω Ζεὺς ὄντι μό-
 νῳ ἐν τῇ νήσῳ σὺς μύρμηκας ἀνθρώποις ἐποίησε. γα-
 μῖ δὲ Αἰακὸς Εὐρυπύδα, καὶ χείρωνος, ἔξ ἧς αὐτῷ
 παῖδες ἐγένοντο, Πηλῆς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης
 δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, καὶ ἀδελφὸν Πηλέως τῆς
 20 ἑλλὰς * Αἰακὸς καὶ Γλαύκης τῆς Κρηθείας. μί-
 γνυται δὲ αὐτῷ Αἰακὸς, Ψαμαθῇ τῇ Νηρείας, εἰς *
 πηλὴν ἡλλαγμένην διὰ τὸ μὴ βέλεσθαι ἀνελθεῖν· καὶ
 τεκνοῖ παῖδα Φαίχον. ἦν δὲ ἐυσεβέστατος ἀπάντων
 Αἰακός· διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ
 25 Πέλοπα, ὅπ' Σπυρράλῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἀρχαίων
 πολεμῶν, καὶ Ἀρχαδίῳ ἐλεῖν μὴ δυνάμενος, πρὸς-
 ποιησάμενος φιλίαν, ἐκτείνειν αὐτὸν, καὶ δίδωσθαι με-
 λείψας. χηρῶν δὲ θιῶν ἔλεγον ἀπαλλάγησθαι τῆς
 ἐνενώτων κακῶν καὶ Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς
 30 ἐυχὰς ποιήσεται. ποιησάμενος δὲ ἐυχὰς Αἰακὸς, τῆς
 ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. πρῶται δὲ καὶ τῶν
 Πυλίων τελευτήσας Αἰακός· καὶ πᾶσι κατὰ τῆς Ἀἰδοῦ
 φυλάττει. διαφέρωντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φαίχῳ, τῆς

minibus præstare videbatur, fratres Peleum ac Telamonem infidias illi comparasse ferunt : atque ubi sorte obuenit, ut cum eo Telamon pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum Peleo adiutore quadam in sylva occultauit. Demum vero cade detecta, ambo ex Ægina ab Æaco solum uertere compelluntur. Telamon Salaminem ad Cychreū Neptuno ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is nocato serpente, qui insulam, cuius ipse rex erat, deuastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs precibus depoposcit : & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiace[m] nominarunt. Qui in bello contra Iliam Hercule[m] secutus, Hesionem Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Tencrum procreauit. Caterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo postea expiatus Antigonen illius filiam in matrimonium cepit : atque in tertiam regni partem adscitus est. Mox Polydoram filiam genuit, quam Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydony apri uenationem cum Eurytione simul egressus, ac misso in aprum telo Eurytionem ferit, eumque fortuito ictu cecidit. rursus itaque à Phthia Iolcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoque lustratur. Adhuc cum Acalanti ludis in Pelia regis honorem institutis palastrica pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum literas de concubitu dedit: quæ, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiã uxorem misit, qui a Peleo Steropen Acasti filiam prope diem ductum iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Pelens in super Acasto, quod eam de

- ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβελῶσαι· καὶ λα-
 χρὸν κλήρῳ, Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν
 δίσκῳ κατὰ τῆς καρπῆς, κτείνει· καὶ κομίσας μετὰ
 Πηλέως, κρύπτει κατὰ πῖνος ὕλης, φανερόντος δὲ
 τοῦ φόρου, φυγάδες ὑπὸ Αἰγύνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύ-
 νονται· καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα φεραγίνε-
 ται πρὸς Κυρῆα τὸν [Προειδῶνος, καὶ] Σαλαμῖ-
 νος τῆς Ἀσωποῦ (ἡδὲ) κτείνας δὲ ὄφιν ἔτος ἀδι-
 κοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευ-
 τῇ ἄποις, τὴν Βασσιλείαν φεραδίδωσι Τελαμῶνι.
 ὁ δὲ γαμῆϊ Περσέβοιαν τὴν Ἀλκίادου τῆς Πέλοπος·
 καὶ ποιησάμενος ἐλχὼς Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρ-
 ρῶν ᾔηται· φαειλῶ δὲ μὲν παῖς ἐλχὼς ἀετῆ, τὸν
 γυνηθέντα ἐκάλεσαν Αἰάντα· καὶ σπαρτισάμενος ἐπὶ
 Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡρόνῳ τὴν
 Λαομέδοντι θυγάτηρα· ὃς ἦς αὐτῷ γίνεται Τεύκρος.
 Πηλὸς δὲ εἰς Φιδίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυπύωνα Ἄκτο-
 ρος, ὑπὸ αὐτῷ καθαίρεται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν
 θυγάτηρα Αντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μίσην.
 καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολιδάρη, ἣν ἔγχευε Βῶρος
 ὁ Περσέβοις· ἐντεύθεν ἐπὶ τὴν θῆραν τὴν Καλυδωνίαν
 κατέπευ μετ' Εὐρυπύωνος ἐλθὼν, πρὸς αἰένος ἐπὶ τὸν
 σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπύωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τὸν
 ἀκὼν· πάλιν οὖν ἐκ Φιδίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς
 Ἄλκον ἀφικιῖται, καὶ ὑπὸ αὐτῷ καθαίρεται· ἀγωνίζε-
 ται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Περίαν ἀγῶνα πρὸς Ἀταλάντην
 διαπαλαίσας· καὶ Ἀστυδάμεια Ἀλκίου γυνὴ, Πηλέως
 ἐράδῳσι, πρὸς σπονδαίαις προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους·
 μὴ δυναμένη δὲ πείσασθαι, πρὸς τὴν γυναικαὶ αὐτῇ πέμ-
 ψασα ἔφη, μέλλειν Πηλέα γαμῆϊν Στεροπῶν τὴν Ἀ-
 λκίου θυγάτηρα· καὶ τῷτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀλγόνῳ
 ἀνέστη· Πηλέως δὲ πρὸς Ἄλκον καταφειδύεται λέ-

stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haudquaquam ab se necandum esse censuit: ac eum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus qui sem captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum ensē in boum fimo celauit, & abiuit. Is deinde experrectus, interea dum ensē quaritat, à Centauris comprehensus iam iā moriturus erat, verū hic à Chirone seruaturs incolumis, eidemque quasitum ac repertum ensē condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonen Eurytione patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Menesthius natus est. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Thetis Nereis filiam, de cuius matrimonio Iupiter & Neptunus cōtenderunt. At cum Thetis ē se ortum filium patre futurum esse prestantiorem prädixisset, abstinnisse Iouem illius nuptijs ferunt. Nec desunt qui scribant ad eius cōplexum iam iam praeuerti Ioui, Prometheus dixisse, natum ex ea cælo dominaturum. Sunt etiam, qui memorent Thetis Iunonis monitu persuasam Iouis concubitū euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam cōprehendendi ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque cum in varias se formas conmutantem obseruasset, corripit, quæ cum interim ignis, interim aqua, modo etiam fera vultū caperet, non eam prius, quam pristinā

- γρουσα, ὥς αὐτῇ περὶ σωμοσίας πεπιεσθῆναι. Ἀχαιοὶ
 ακουσας, κτείνειν μὲν ὃν ἐκαθήρεν, ἐκ ἠβυλῆθι
 ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ Πήλιον. ἐνθεν Ἀ-
 μίλλης περὶ θήρας γηιομένης, Πηλεὺς μὲν οὐκ ὦν
 5 ἐχειροῦτο θηρίων, ταῖς γλώσσας τότεν ἐκτέμνων εἰς
 πῆραν ἐπίθει· οἱ δὲ μὲν Ἀχαιοὶ ταῦτα χερσὶ μῦθοι
 κατέγελων ὡς μηδὲν τεθιρρόκοι· τῷ Πηλεῶς. ὁ δὲ
 ταῖς γλώσσας παροχρόμῳ ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις το-
 σῶντα ἔφη τεθιρρόκεναι. ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν πῶ
 10 Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀχαιοὶ, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν
 τῇ γῆ βούων κόπῳ κρύψας, ἐπαυρῆται. ὁ δὲ, ἐξα-
 ναστὰς καὶ ζῆσθ' τὴν μάχαιραν, ὥς γῆ Κερταύ-
 ρον καθαλιφθεῖς, ἐμύλλεν ἀπόλλυσθαι. σῶζεται δὲ
 ὡς Χείρωνος υἱός· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητή-
 15 σας, [καὶ ἐξείρεν] δίδωπ. γαμει δὲ, ὡς λέλεκται,
 Πηλεὺς Ἀντηρόνῳ τὴν Εὐρυτίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
 νεται Πολυδῶρη, ὡς ἐγὼ μὲν Σπερχείῳ ὁ ποταμὸς
 ἐπὶ κλίῳ Βωῶρις ὁ Περίηρος υἱός, ἐξ ἧς Μενέτιον
 τέκνοι. αὐτοῖς δὲ Πηλεὺς γαμει Θέπν τὴν Νηρέως,
 20 περὶ ἧς τῷ γάμῳ Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤεισαν. Θέπιδις δὲ
 δευτερίας εἶσεσθαι ἢ ἐκ ταύτης γυναικὸς κρείττο-
 να τῶ πατρὶ, ἀπορῶντα. ἐνιοὶ δὲ φασὶ Διὸς ὁρμῶν-
 10 ἐπὶ τὴν ταύτης σωμοσίαν, εἰρηκέναι Περγηδέα
 τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γυναικὸς, ἔσαν δὲ διωκασθῆναι.
 25 πινὲς δὲ λέγρουσι μὴ βυβληθῆναι Θέπν Διὶ σωμολογῆναι
 ὡς Ἡρᾶς παρθέσαν. Δία δὲ ὁρμῶντα θητοῦ ἐδε-
 λήσαι αὐτὴν σωμοκῆσαι. Χείρωνος οὐκ ὡς δευτέρου
 Πηλεὺς συλλαβεῖν, καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφωμέ-
 νῳ, ἐπιτηρήσας, σωμαρπάζει. γινεσθῆναι δὲ ὅτε μὲν
 30 πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἀνῆ-
 κασθῆναι ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβεσθῆναι.

formam recepisse videt, remisit. Hanc demum in Pelio monte uxorem sibi copulavit: atque inibi Dy coniugio excepti suo quisque munere matrimonium commendaverunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio & Xantho, Vulcanus ense, ac reliqui alijs muneribus condonarunt. Hi verò Dy immortales fuerunt. Post ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum inmortalem factura, clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosia puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspicatus, inclamavit. Tum Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatus manibus puerum ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & visorum medullis enutrivit: eumque cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minime admovisset, Achillem nominari voluit. Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorum adiumento Iolcum expugnavit: Astydamiæque Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris per eam intra urbem traduxit exercitum. Vbi demum nonum ætatis sue annum explevit Achilles, Calchante Troiam sine ipso capi non posse, predicante, Thetis, quod filium eo in bello militantem interiturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste contextum (in Scyron insulam Lycomedi) pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendavit. ibique agens adolescentulus, Deidamiæ regis filiã comprimit: ex qua Pyrrhum filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Caterum Ulysses, quando ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quæsitus tuba vsus inuenit. Ad hunc itaque modum Achilles ad bellum

- γαμέϊ δὲ ἐν τῷ Πηλίῳ· καὶ αἱ δὲ τοὺν γάμον ἐω-
 χούμενοι καδυμένησαν· καὶ δίδωσι χεῖρον Πηλεΐ δόρυ
 μείλινον, Ποσειδῶν δὲ, Ἰσπίους Βόθιον καὶ Παῖδον·
 Ἡφαιστος δὲ μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔτετρα. Ἀθάνατος
 5 δὲ ἦσαν ἔτοι· ὡς δὲ ἐγγύνησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέ-
 φῃ, Ἀθάνατον τέλεια ποιῆσαι τὸτο, κρύφα Πηλέως
 εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβεῖσα τῆς νυκτὸς, ἐφθεμεν ὁ μὲν αὐ-
 τῷ ἐν τῇ πατρίδι· μὲν ἡμέραν δὲ ἔχρειν ἀμβροσίᾳ.
 Πηλεὺς δὲ ἐπιπρίσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν
 10 ἐπὶ τῷ πυρὶ, ἐβόησε. καὶ Θέτις κωλυθεῖσα ἢ περ-
 αῖρην τελεῖσθαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιπούσα,
 περὶ Νηρηίδας ὥχετο· κομίζει δὲ τὸν παῖδα περὶ
 χεῖρωνα Πηλεὺς· ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
 χοις λεόντων, καὶ σὺν ἀγέων, καὶ ἀγκτων μυε-
 15 λοῖς· καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεύς. περὶτον μὲν μὲν ὄνομα
 αὐτῷ Λιγύεον, ὅτι τὰ χεῖλη μασοῖς ἔπερσιώεσκε.
 Πηλεὺς δὲ μὲν ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκούροις ἐ-
 πόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀχέου γυ-
 ναῖκα φονάει· καὶ διελαὼν μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς ἢ
 20 στρατὸν εἰς τὴν πόλιν· ὡς δὲ ἐγγύετο ἐνναετὴς Ἀχιλ-
 λεύς, Κόδραξι καὶ Λέοντι καὶ δυνάσται χωρὶς αὐτῆς
 Τροίαν αἰρεῖσθαι, Θέτις περὶδεῖα ὅτι δεῖ στρατεύο-
 μένον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐδῆτι γυναικείᾳ,
 ὡς παρθένον παρέδετο· καὶ αἱ περὶ μὲν τῇ Λυκο-
 25 μῆδου θυγατρὶ Διόδαμειᾳ μέγνυται· καὶ γίνεται
 πᾶς Πύρρι καὶ αὐτῆς, ὃ κληθεὶς Νεσπτόλεμος αὐτῆς.
 Οδυσσεὺς δὲ μινυδέετα περὶ Λυκομήδους ζῆτι
 Ἀχιλλεύς, σάλπιγγι χρησάμενος εὖρε· καὶ τῷτον
 30 τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε· σωμαίετο δὲ αὐτῷ

Troianū perductus est. Ad quod etiam Phœnix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytiæ patriæ pellice ut de stupro interpellata falso insinulatum pater oculorum luce priuauit. Quem Pelens ad Chironem ductum, ab eoque curatum, oculorum luce recuperata Delopum regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menœtij, ac Sthenelus Acasti, siue, ut alyis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contuberniū acceptus, Achillis amasius efficitur. Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica primus regnauit, & quæ prius Aëtia dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque dijs fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarū potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unus quisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente excinit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: qua lecto à se Cecrope occupationis suæ iudicij teste oleam è terra produxit, qua nostra etiam atate vistrur in Pandrosio. Coorta deinde inter utrumque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Minervam Neptunumque inter se pacauit, usque, non, ut quidam memorant, Cecropē Cranaūmque, nec Erichtheum, sed duodecim deos huiusce controuersie iudices dedit: quorū sensentia urbs Athena Minervæ adiudicata fuit: quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt. Minerva itaque de seipsa Athenis nomen impo-

- Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορ Θ. αὐτὸς ὑπὸ τῷ πατρὸς ἐτυφλώθη
 καταβύσασμένης φθορᾷ Κλυπίας τῆς τῷ πατρὸς παλ-
 λακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πατρὸς Χείρωνα καίμας,
 ὑπὸ κείνῳ διασπενδύοντα τὰς ὄψεις, βασιλέα κατέ-
 5 σισε Δολόπων. σιωπέπτο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Με-
 νειτῆς καὶ Σθενέλης τῆς Αἰχέσου, ἡ Πεελιάπδος τῆς
 Φέρηϊς, ἡ, καὶ δάσφρησι Φιλοκράτης, Πολυμήλες τῷ
 Πηλέως. ἔτος ἐν Οὔρου (τῆς Λοκίδος) διανεγ-
 χθεὶς ἐν ποταμῷ περὶ ἀσπράγγων παύσας παῖδα Κλυ-
 10 σώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαϊον [ἄκων] ἀπέκτεινε.
 καὶ φυγὼν μὲν τῷ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ κατήκει, καὶ
 Ἀχιλλέως ἐρώμενος γίγνεται. Κέκροψ αὐτόχθων συμ-
 φυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηνῆς
 ἐβασιλεύσε παρῶτος· καὶ τῷ γυνὴν παρῶτερον λεγόμε-
 15 νην Ἀκτῶν, ἀρ' ἐαυτῇ Κεκροπῆν ὠνόμασεν. ἐπὶ
 τέττε φασὶν ἐδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν
 αἷς ἐμελλόν ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἐκδοῦν. ἦκαν οὖν παρῶ-
 τος Ποσειδῶν ἐπὶ τῇ Ἀθηνῇ, καὶ πλήξας τῇ περὶ
 νῇ καὶ μέσῳ τῇ ἀκρόπολιν, ἀνέφηνε θάλασσαν, ὡς
 20 νῦν Ερεχθίδαι καλοῦσι. μὲν δὲ τῶτον ἦκαν Ἀθηνᾶ·
 καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα,
 ἐφύτευσεν ἐλαίαν· ἡ νῦν ἐν τῇ Παρθενίᾳ δεκνύται.
 γνομένης δὲ εἰδοῦς ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶ
 καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν. ἔχ-
 25 ὡς εἶπον τινές, Κέκροπα καὶ Κεραναόν· ἔδῃ Βεργχέας·
 θεὸς δὲ τὺς δώδεκα· καὶ τῶν διαζόντων ἡ χώρα
 τῆς Ἀθηνᾶς ἐκείνη, Κέκροπος μῆτρῃσαιον, ὅτε
 παρῶτον τῷ ἐλαίᾳ ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀρ'
 ἐαυτῆς τῷ πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῆνας. Ποσειδῶν δὲ

fuit. at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessime afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhuc Cecrops Agraulon Aëtai filiam in coniugium duxit, ex eaque marem quidem suscepit, Eryfichthonem: qui sine maribus liberis è vita decessit: filius verò, Agraulon, Hersen & Pandrosos. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Halirrhothius Neptuni & Eurytes nympha filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cadis reus agit. Is duodecimo Deorum sententia indicatus absolvitur: at Cephalus, Herfes & Mercurij filius fuit, quem cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportauit in Syriam, ibique illius concubitu grauida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo Sandocus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductaque in matrimonium * Thanace Megessari filia, Cinyram Assyriorum regem procreauit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset cum populo, Paphum condidit; Ductaque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia, Qxyporum & Adonin genuit: nec non filias Orsedicen, Laogorénque & Brasiam ex eadem suscepit. Hæ verò ob Veneris iram alienigenis permixta viris, vitam in Ægypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in venatione ab apro percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœa filium fuisse ait. Panyasis verò, de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atque usa nutricis opera, cum infcio patre noctes duodecimo concubuit. Is, ubi rem sensit,

- Συμῶ ὀργαδίς, τὸ Θειάσιον [πεδίον] ἐπεχάλυψε,
 καὶ τὴν Ἀπικίῳ ὕψαλον ἐπόρῃσεν. Κεκροΐ δὲ γή-
 μιας τὴν Ἀκταίῳ κόλῳ Ἀχαιῶν, παῖδας μὲν ἔχεν
 Ερυσιχθόνα, ὃς ἀπέκταντο μετήλλαξε. **5** **Δ**υγατέρας δὲ
 Ἀχαιῶν, Ἑράτω, Παύροισον. Ἀχαιῶν μὲν οὖν καὶ
 Ἀρεῶ Ἀλκίπῳ γίνεσθαι. ταύτῃν διαζίμεντο Ἀλκί-
 ρόδοιτο ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀρεῶς
 φωρεθῆς ἀπείνεσθαι. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρεῶ παῖψ
 κρένεται διαζόντων ἥν δώδεκα θεῶν Ἀρη, καὶ ἀπο-
10 λύεται. Ἑρῆς δὲ καὶ Ἑρμῶ Κέφαλος, ὃς ἐρεθίσσα
 Ἡῶς ἤρασε· καὶ μεγίστα ἐν Συείᾳ, παῖδα ἐγέννησε
 Τιθωνόν· ὃς πᾶς ἐχόετο Φαίδων· τῷ δὲ Ἀστυνοῶς
 τέ δὲ, Σανδοκος, ὃς ἐν Συείᾳ ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
 πῶς ἐκπῶς Κελεινδεῖν. καὶ γήμης* Θανάκῳ τὴν
15 Μεγακάρῳ [Κινύρῳ] ἥν Ἀστυνείων βασιλέα ἐγέν-
 νησε. Κινύρας ὅτις ἐν Κύπρῳ παραγυρόμενο οὖν
 λαῶ ἐκπῶς Πάρον. γήμης δὲ ἐκεῖ Μεδαργίῳ κό-
 ρῳ Πυγμαλίῳνος· Κυπρίων βασιλέως, Οἰζύπορος
 ἐγέννησε καὶ Ἀδωνίῳ· πρὸς δὲ τούτοις **Δ**υγατέρας
20 Ὀρπεδικῷ, Λαογόρῳ καὶ Βραυσίᾳ. αὗται δὲ διὰ
 μῶν Ἀφροδίτης δημοτέτοις ἀνδράσι σωμαδναζόμεναι,
 τὸν εἶον ἐν Αἰγυπῷ μετήλλαξαν. Ἀδωνίς δὲ ἐπὶ πᾶς
 ὦν, Ἀρτέμιδος χόλῳ, πληγῆς ἐν θήραις ὑπὸ σὺς,
 ἀπέθανε. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοίνικος καὶ Ἀλφει-
25 βίας λέγει· Πανύσις δὲ φησι Θόαντος βασιλέως
 Ἀστυνείων, ὃς ἔχε **Δ**υγατέρας Σμύρναν. αὕτη κατὰ
 μῶν Ἀφροδίτης, ὃς γὰρ αὐτὴν ἐπίνα, ἔχει τὴν πα-
 ρεῖς ἔρασε· καὶ σωματὸν λαβέσθαι τὴν προφὸν ἀγνο-
 ούπῃ τῇ πατρὶ νύκτας δώδεκα σωμαδναδῇ. ὃ δὲ, ὡς

stretto in filiam ense impetum fecit: qua, cum iam com-
 prebenderetur, Deos rogat, ut nusquam appareat. Tum
 Di illam miserati, in arborem sui nominis commuta-
 runt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea
 filium fuisse ferunt. Quem Venus forma ergo infantem
 adhuc clam Deis in arca occultatum, ante Proserpinam
 constituit: quem simulac illum conspexit, se redaturam
 negavit. Delato ad Iovem iudicio, tres in partes annum
 partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Pro-
 serpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret,
 imperavit. Adonis autem, quae pars sibi ab Iove di-
 stributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post
 tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus oc-
 cidit. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus
 indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Lacedamone Pediae Menetis filia. Cra-
 naen genuit, & Cranachmen, & Atthidem: quae cum,
 virginitate necdum expugnata, obisset, Cranaus ab ea
 terram Atthidem vocavit: ubi post Cranaum expul-
 sum regnavit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis,
 alij vero indigena hominis filium fuisse dicunt. Qui, cū
 duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pelli-
 tur: hunc Hephaestes, ex Cranae Atthidis nata filium
 esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse ve-
 lint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare
 volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum
 à Venere Minervae constupranda desiderium incessit:
 eamque attrectare aggreditur. Hec vero fugit: ille
 fugientem insequitur, ut quae proxime eam venit, in sum-
 ma erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire co-
 nabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non
 admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in vir-

- ἦτο, αὐσαυῶ· ἔφθ, ἰδῶκεν αὐτῷ· ἡ δὲ,
 ὄραταλαμβαρομένη, τοῖς ἡύξατο ἀφανῇ ἡμεῶν.
 τοῖς ὃ καποικτίσαντες, αὐτῷ εἰς δένδρον μετήλα-
 ξαν, ὃ καλῶσι σμύρναν. δεικνύμεναι δὲ ὕστερον
 5 χροῶν, τὰ δένδρε βαλῆτος, ἡμνηθῆναι τὸν λεγόμε-
 νον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη διὰ καλλοῦς ἐπὶ νήπιον κρύ-
 φε τοῦν εἰς λαρυακὰ κρύψασα, Περσεφόνη παρείσατο.
 ἐκείνη ὃ ὡς εἰδεάσατο, ἐκ ἀπερίδου. κείνας ὃ ἐπὶ
 Διὸς ἡγομένης, εἰς [τρεῖς] μοῖρας διηρέθη ὃ ἐταυ-
 10 τός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἐαυτῷ μένειν πῶν Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέτιξε. τὴν δὲ ἑτέραν
 παρὰ Ἀφροδίτῃ. ὃ ὃ Ἀδωνις ταύτῃ προσένηκε καὶ ὃ
 ἰδίαν μοῖραν. ὕστερον δὲ θηρῶν Ἀδωνις ὑπὸ σὺς
 πληγῆς ἀπέθανε. Κέρροπος ὃ ἀποθανόντος, Κεραεὶς*
 15 αὐτόχθων, ἐφ' ἧ τὸν ἐπὶ Διὶ καλίωνος λέγεται κατα-
 κλυσιῶν ἡμεῶν· ὅτ' ἡμέαι ἐκ Λακεδαιμόνος Πεδιά-
 δα τῷ Μινώπτος ἐβλήθησε Κεραεῖν, καὶ Κεραεὶς ἡ-
 μῶν, καὶ Αἰδίδα· ἧς ἀποθανόντος ἐπὶ παρθένῃ, τῷ
 χροῶν Κεραεὶς Αἰδίδα προσηγόρεσε. Κεραεὶν ὃ ἐκ-
 20 βαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. τῶτον ἐνιαι μὲν Διὶ
 καλίωνος, ἐνιαι ὃ αὐτόχθονος λέγεται. βασιλεύοντα
 ὃ αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα (ἔτη) Φειχθόνιος ἐκείνην· τῶ-
 τον οἱ μὲν Ἡφαίστης τῆς Κεραεῖς θυγατρὸς Αἰδίδος
 25 ἦν λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαίστου καὶ Αἰδιδῶς, ὅπως· Ἀ-
 ιδιδῶν παρεβλήθητο πρὸς Ἡφαίστον, ὅπλα κατασπείδασα
 δέλεσα. ὃ ὃ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς
 ἐπιθυμίαν ὤλιθε τ' Αἰδιδῶς· καὶ δῶκεν αὐτῷ ἡρ-
 30 ὡς ὡς, ἐφ' ἧ· ὡς ὃ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολ-
 λὴ ἀνάγκη, ὡς γὰρ χαλδὸς, ἐπειρᾶτο συνηλθεῖν. ἡ ὃ
 ὡς ὡς καὶ παρθένος ὕστα, ἐκ λυγρότε. ὃ ὃ ἀπὸ-

formam recepisse videt, remisit. Hanc demum in Pelio monte uxorem sibi copulavit: atque inibi Dy coniugio excepti suo quisque munere matrimonium commendaverunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Balio & Xantho, Vulcanus ense, ac reliqui alijs muneribus condonarunt. Hi verò Dy immortales fuere. Post ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, cum immortalem factura, clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosia puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natū in igne conspicatus, inclamavit. Tum Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & visorum medullis enutrit: eumque cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minime admouisset, Achillem nominari voluit. Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorum adiumento Iolcum expugnavit: Atydamiamque Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris per eam intra urbem traduxit exercitū. Vbi demum nonum ætatis suæ annum explevit Achilles, Calchante Troiam sine ipso capi non posse, prædicante, Thetis, quòd filium eo in bello militantem interiturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste contactum (in Scyron insulam Lycomedi) pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendavit. ibique agens adolescentulus, Deidamiæ regis filiã comprimit: ex qua Pyrrhum filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterum Ulysses, quando ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quesitum tuba usus inuenit. Ad hunc itaque modum Achilles ad bellū

- γαμεῖ δὲ ἐν τῷ Πηλίῳ· καὶ αἱ θεοὶ τὸν γάμον ἐυ-
 χούμενοι καὶ θυμύνησαν· καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεὶ δόρυ
 μίλινον, Ποσειδῶν δὲ, ἴσσιος Βόθιον καὶ Χαῖδον·
 Ἡφαιστος δὲ μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔτετρα. ἀθάνατοι
 5 δὲ ἦσαν ἔτσι. ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέ-
 φος, ἀθάνατον δέλωσα ποιῆσαι τὸτο, κρύφα Πηλέως
 εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβῆσα τῆς θυκτὸς, ἐφθάρην ὁ ὡς αὐ-
 τῷ ἐν τῇ πατρῷον· μὴ ἡμέραν δὲ ἔχρειν ἀμβροσίᾳ.
 Πηλεὺς δὲ ἐπιπρίσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν
 10 ἐπὶ τῷ πυρὶ, ἐβόησε. καὶ Θέτις κωλυθεῖσα ἤθε-
 αίρεπν τελεῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιπούσα,
 πρὸς Νηρηίδας ὤχετο. κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς
 Χείρωνα Πηλεὺς· ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
 χοις λεόντων, καὶ σὺν ἀρχέων, καὶ ἀγκτων μυε-
 15 λοῖς· καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεῖα. πρῶτον μὲν ὡς ὄνομα
 αὐτῷ Διγύρον, ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς ἐπερσιώεσκε.
 Πηλεὺς δὲ μὲν τῶντα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκυροῖς ἐ-
 πόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀχαιῶν γυ-
 ναῖκα φονάει. καὶ διελὼν μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς ἄ-
 20 σρατὸν εἰς τὴν πόλιν. ὡς δὲ ἐγένετο ἐναετὴς Ἀχιλ-
 λεις, Κόρη χαλκὸν λέγοντι ἐδιδάδατο χωρὶς αὐτῆς
 Τροίαν αἰρεῖσθαι, Θέτις περὶ δὲ ὅτι δὲ σρατευό-
 μενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐδῆπ γυναικείᾳ,
 ὡς παρθένον παρέδωτο. καὶ αἱ πρεφόμενοι τῇ Λυκο-
 25 μῆδους θυγατρὶ Διδάμειᾳ μέγνυται· καὶ γίνεται
 παῖς Πύρρῳ αὐτῇ, ὁ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὐτῆς.
 Οδυσεὺς δὲ μινυθέντα πρὸς Λυκομήδους ζήτησεν
 Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χρησάμενος εὖρε· καὶ τῷτον
 30 τὸν πρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε. σωείπετο δὲ αὐτῷ

Troianū perductus est. Ad quod etiam Phoenix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pellice ut de stupro interpellata falso insinlatum pater oculorum luce priuauit. Quem Pelens ad Chironem ductum, ab eoque curatum, oculorum luce recuperata Delopum regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menæti, ac Stheneles Acasti, siue, ut alys placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contuberniū acceptus, Achillis amasius efficitur. Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica primus regnauit, & quæ prius Aëta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque dijs fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarū potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores vnus quisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente exciuit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: qua lecto à se Cecrope occupationis suæ iudicij teste oleam è terra produxit, qua nostra etiam atate vistrur in Pandrosio. Coorta deinde inter vtrumque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Minervam Neptunumque inter se pacauit, ijsque, non, ut quidam memorant, Cecrope Cranaumque, nec Erichtheum, sed duodecim deos huiusce controuersia iudices dedit: quorū sententia urbs Athena Minervæ adiudicata fuit: quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt. Minerva itaque de seipsa Athenis nomen impo-

- Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. οὗτος ἔσθ' ἡδὲ τῷ πατρὶς ἐτυφλώθη
καταβύσσεσθαι φθορᾷ Κλυτίης τῆς τῷ πατρὶς παλ-
λακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα καίεσας,
ὡς ἐκείνῳ θρασυπυδέντα τὰς ὄψεις, βασιλέα κατέ-
5 σισε Δολόπων. σιωπέετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Με-
νοιτιάς καὶ Σθενέλης τῆς Αἰχίσιου, ἡ Πειριάπδος τῆς
Φέρητος, ἡ, ἡδ' ἄρ' ἦσσι Φιλοκράτης, Πολυμήλες τῷ
Πηλέως. ἔτος ἐν Οὔρου (τῆς Λοκίδος) διανεγ-
χθεὶς ἐν παιδίᾳ πρὸ ἀσφαλῶν παίζων παῖδα Κλυ-
10 σάννου τὸν Ἀμφιδάμαντος [ἄκων] ἀπέκτεινε.
καὶ φυγὼν μὲν τῷ πατρὶς, παρὰ Πηλεΐ κατόφκει, καὶ
Ἀχιλλεύς ἐρώμενος γίγνεται. Κέκροψ αὐτόχθων συμ-
φύτης ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηνῆς
ἐβασιλεύσε πρῶτος· καὶ τῷ γῆν' ὑπὲρ πρῶτον λεγομέ-
15 νον Ἀκτῶν, ἂρ' ἑαυτῷ Κέκροπος ὠνόμασεν. ὅπῃ
τέτε φασὶν ἐδοξε τοῖς θεοῖς πόλιν καταλείπειν, ἐν
αἷς ἐμειλλὼν ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἔχουσι. ἦκαν οὖν πρῶ-
τος Ποσειδῶν ἐπὶ τῇ Ἀθηνῇ, καὶ κλήξας τῇ Πειρί-
νῃ καὶ μέσσω τῇ Ἀκρόπολιν, ἀέφηνε θάλασσαν, ὡς
20 νῦν Ερεχθίδα καλεῖται. μὲν δὲ τῶτον ἦκαν Ἀθηνᾶς
καὶ ποιησάμενη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα,
ἐφύτευσεν ἑλαιαν· ἡ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ δεκνύται.
ἡγομένης δὲ ἰεῖδος ἀμφοῖν πρὸς τῆς χώρας, Ἀθηνᾶς
καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, χρίτας ἔδωκεν. ἔχ-
25 ὡς εἶπον τινες, Κέκροπα καὶ Κεραναόν· ἔδ' Εὐρυθέα.
θεὸς δὲ τὲς δώδεκα· καὶ τύπων διαζόντων ἡ χώρα
τῆς Ἀθηνᾶς ἐκείνη, Κέκροπος μῦθρησαι, ὅτε
πρῶτον τῷ ἑλαιαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ'
ἑαυτῆς τῷ πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθηνᾶς. Ποσειδῶν δ' ἐν

fuit. at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessime afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Actai filiam in coniugium duxit, ex eaque marem quidem suscepit, Eryfichthonem: qui sine maribus liberis e vita decessit: filius verò, Agraulon, Hersen & Pandrosen. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Halirrhothius Neptuni & Eurytes nympha filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cedis reum agit. Is duodecim Deorum sententia iudicatus absoluitur: at Cephalus, Herfes & Mercurij filius fuit, quem cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportauit in Syriam, ibique illius concubitu grauida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo Sandocus: qui e Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductaque in matrimonium * Thanace Megessari filia, Cinyram Assyriorum regem procreauit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset cum populo, Paphum condidit; Ductaque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia, Qxyporum & Adonin genuit: nec non filias Orsedicen, Laogorénque & Brasiam ex eadem suscepit. Ha verò ob Veneris iram alienigenis permista viris, vitam in Ægypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in venatione ab apro percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibœa filium fuisse ait. Panyasis verò, de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atque vfa nutricis opera, cum infcio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit,

- θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θειάσιον [πεδίον] ἐπέχλυψε,
 καὶ πλὴν Ἀθηνῶν ὕψαλον ἐπόρῃσεν. Κεκροΐ δὲ γή-
 μιας πλὴν Ἀκταίων κόλῳ Ἀρκαυλον, παῖδας μὲν ἔχεν
 Ερυσίχθονα, ὃς ἀπικνωθεὶς μετήλλαξε. θυγατέρας δὲ
 5 Ἀρκαυλον, Ἑρσίω, Παύροισον. Ἀρκαίω μὲν εὐὴ καὶ
 ἀρεθῇ Ἀλκίππῃ γίνεσθαι. ταύτῃ διαζήμενθ' Ἀλκί-
 ρόδοιθ' ὁ Ποσειδῶνος καὶ τύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀρεος
 φωρεθείς λτείρεται. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
 κρένεται διχαζόντων τῇ δώδεκα θεῶν Ἀρῇ, καὶ ἀπο-
 10 λύεται. Ἑρσος δὲ καὶ Ἑρμού Κέφαλος, ὃς ἐρεθθεῖσα
 Ἥως ἤρασε καὶ μετῴσα ἐν Συείᾳ, παῖδα ἐγέννησε
 Τιθωνόν. ὃς πῶς ἐχόετο Φαίδων. τίτῃ δὲ Ἀστυνοός.
 τέ δὲ, Σανδοκος, ὃς ἐκ Συείας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
 πάλιν ἐκποσε Κελένδειον. καὶ γήμας * Θανάκῳ πλὴν
 15 Μεγακάρῳ [Κινύρῳ] τῇ Ἀστυνείᾳ βασιλέᾳ ἐγέν-
 νησε. Κινύρας ὅστις ἐν Κύπρῳ παραγυρόμενθ' οὐκ
 λαῶν ἐκποσε Πάρον. γήμας δὲ ἐκεῖ Μεδάρμῳ κό-
 ρῳ Πυγμαλίῳνος. Κυπρίων βασιλέως, Ὁξύπορον
 ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν. πρὸς δὲ τέτοις θυγατέρας
 20 Ὀρπεδικῷ, Λαογόρῳ καὶ Βραυσίᾳ. αὗται δὲ διὰ
 μύθων Ἀφροδίτης δημοτέροις ἀνδράσι σωμαδιάζεσθαι,
 τὸν βίον ἐν Αἰγυπτῷ μετήλλαξαν. Ἀδωνις δὲ ἐπὶ πῶς
 ὦν, Ἀρτέμιδος χόλῳ, πληγῆς ἐν θύραις ὑπὸ σὺς,
 ἀπέθανε. Ἡσιόδος δὲ αὐτὸν Φοῖνικος καὶ Ἀλφειο-
 25 βίας λέγει. Πανύασις δὲ φησι Θόαντος βασιλέως
 Ἀστυνείαν, ὃς ἔχε θυγατέρα Σμύρναν. αὕτη κατὰ
 μύθων Ἀφροδίτης, ὃς γὰρ αὐτῇ ἐπίμα, ἔχει τῇ πα-
 τρὸς ἔρεται. καὶ σωματὸν λαβέσθαι πλὴν τρεφὸν ἀγο-
 οῦσιν τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα σωμαδιάζει. ὃ δὲ, ὡς

stricto in filiam ense impetum fecit: qua, cum iam com-
 prebenderetur, Deos rogat, ut nusquam appareat. Tum
 Dij illam miserati, in arborem sui nominis commuta-
 runt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonin ex ea
 filium fuisse ferunt. Quem Venus forma ergo infantem
 adhuc clam Deis in arca accultatum, ante Proserpinam
 constituit: quem simulac illum conspexit, se reddituram
 negavit. Delato ad Iovem iudicio, tres in partes annum
 partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Pro-
 serpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret,
 imperavit. Adonis autem, quae pars sibi ab Iove di-
 stributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post
 tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus oc-
 cidit. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus
 indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Lacedamone PEDIADe Menetis filia. Cra-
 naen genuit, & Cranechmen, & Atthidem: quae cum,
 virginitate necdum expugnata, obisset, Cranaus ab ea
 terram Atthidem vocitavit: ubi post Cranaum expul-
 sum regnavit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis,
 alij vero indigena hominis filium fuisse dicunt. Qui, cū
 duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pelli-
 tur: hunc Hephaestes, ex Cranae Atthidis nata filium
 esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse ve-
 lint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare
 volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum
 à Venere Minerva constupranda desiderium incessit:
 eamque attrectare aggreditur. Hec vero fugit: ille
 fugientem insequitur, ut quae proxime eam venit, in sum-
 ma erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire co-
 nabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non
 admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in vir-

- ἦν δὲ τοῦτο, ἀποσπῶμεν ἑξίφθ, ἐδίωκαν αὐτὴν· ἡ δὲ,
 ὄψατα λαμβανομένη, θεοῖς ἠυξάτο ἀθανῆ γυναιξί.
 θεοὶ δὲ κατοικτείναντες, αὐτὴν εἰς δένδρον μετήλλα-
 ξαν, ὃ καλεῖται σμύρναν. δεκαμύωσιαι δὲ ὕστερον
 5 χθόνω, τὰ δένδρε βαρύντος, γυνηδίωσαι τὸν λεγόμε-
 νον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλους ἐπὶ νήπιον κρύ-
 φε θεῶν εἰς λαρυαία κρύψασα, Περσεφόνῃ παρέειπατο.
 ἐκείνη δὲ ὥς εἰδασατο, ἐκ ἀπιδίδου κείστας δὲ ἐπὶ
 Διὸς γηομένης, εἰς [τρεῖς] μοῖρας διηρέθη ὁ ἐοικω-
 10 τός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῇ μένειν τὸν Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέτιξε. τίμω δὲ ἐπύραν
 παρὰ Ἀφροδίτῃ. ὃ δὲ Ἀδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ ἦ
 εἶδαν μοῖραν. ὕστερον δὲ θνητῶν Ἀδωνις ὑπὸ σὺν
 πληγῇς ἀπέθανε. Κέρκωπος δὲ ἀποθανόντος, Κεραεὶς*
 15 αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Δάχελίονος λέγεται κατα-
 κλυσμένον γυνεῖσθαι· ὅτ' ἡμέας ἐκ Λακεδαιμόνος Πισιδί-
 ας τίμω Μιωνήτος ἐγλήνησε Κεραεὶν, καὶ Κεραῖον χ-
 μίον, καὶ Ἀττίδα· ἧς ἀποθανύσης ἐπὶ παρθένῃ, τίμω
 χόραν Κεραεὶς Ἀττίδα προσηγέρουσι. Κεραεὶν δὲ ἐκ-
 20 βαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. τῶτον ἐνίοι μὲν Δά-
 χελίονος, ἐνίοι δὲ αὐτόχθονος λέγουσι. βασιλεύοντα
 δὲ αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα (ἔτη) Φειχθόνιος ἐκείνηι· τῶ-
 τον οἱ μὲν Ἡφαίστης τῆς Κεραεῖς θυγατρὸς Ἀττίδου
 25 εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς, ὥπως· Ἀ-
 θηνᾶ παρεγλήβετο πρὸς Ἡφαίστον, ὅπλα κατασκευάσασα
 θέλουσα. ὃ δὲ ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς
 ἐπιθυμίαν ὤλιδε τῇ Ἀθηνᾶ· καὶ δώκεν αὐτὴν ἡρ-
 ξάτο· ἡ δὲ, ἐφύθη· ὥς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολ-
 λῇ ἀνάγκῃ, ὡς γὰρ χολὸς, ἐπειρᾶτο συνηλθεῖν. ἡ δὲ
 30 ὥς σάφρον καὶ παρθένος ἦσα, ἐκ λώερατο. ὃ δὲ ἀπὸ-

ginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex denigro in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam diis alijs, dum immortalē facere studet, educavit: positūque in cista Pandroso Cecropis filia commendavit: interdicitque ne cistam retereret. At Pandrosi sorores, quod curiose admodum forent, cistam aperiunt, aduolutūque secus puerum draconē spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva ipsa nutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minervae signum in arce constituit: necnon Panathenaeorum celebritatem instituit: Pascheamque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est. Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante Ceres Dionysusque in Atticam venere. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysus vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt. verum postridie re cognita, ipsum sepeliverunt. Erigone vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, Icarium confectari solita, cadaver ubinam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflens, se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zenxippe matris suae

- ἀπὸρμυεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θύας· ἐκίνη ἢ μυσσάου-
 σα, εἰώ υπομάζασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἔριψεν. φά-
 ρυσις δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γλῶττιν πρὸς οὐς,
 Εἰχθόνη· γίνεται. τῆτον Ἀθῶν κρύφα ἦν ἄγων
 5 θῶν ἔστρεφεν, ἀδάνατον θέλκουσιν πείσσει· καὶ κατα-
 δεῖσαι αὐτὸν εἰς κίσην, Πανδρόω τῇ Κέκροπος πατρὶ-
 χατέδατο, ἀπειποῦσα τὴν κίσην ἀνοίγειν. αἱ ἀδελ-
 φαὶ τῆς Πανδρόου ἀνοίγουσιν ὑπὸ σκευῆς, καὶ
 10 θῶνται τῷ βρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα· καὶ,
 ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀπ' αὐτῶ διεφθάρησαν τῆς δρά-
 κοντος· ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὀργὴν Ἀθῶν, ἐμμανεῖς
 γυρόμεναι, καὶ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔριψαν. ἐν δὲ
 τῷ τιμῇ τρεφεῖς Εἰχθόνη ὑπὸ αὐτῆς Ἀθῶν,
 15 ἐμβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθῶν· καὶ τὸ
 ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθῶν ἰδρύσατο, καὶ ἦν
 Παρθενώων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο· καὶ Πασιδίαν
 Νηίδα νύμφην ἔγημεν· ἔξ ἧς πῦς Παρθίων ἐγ-
 νήθη. Εἰχθόνει ἢ ἀποθανόντι καὶ παρόντι ἐν τῷ
 αἵματι, τῷ τιμῇ τῆς Ἀθῶν, Παρθίων ἐβασίλευσεν.
 20 ἐφ' ἧς Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀθῶν ἦλθον.
 ἄλλ' Ἀθήνη μὲν Κελεὺς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέ-
 ξατο· Διόνυσον ἢ Ἰχέει· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆς
 κλῆμα ἀμπέλου καὶ τὰ θεῖα τὴν οἶνοποιίαν μανθάνων,
 καὶ τὰς τῆς θεῖας δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις,
 25 ἀφικνεῖται πρὸς πνας ποιμένας, οἱ γουσάμενοι τῷ
 ποτῇ, καὶ χάρις ὑπαίτι· ἀφελὼς δὲ ὑδνὶ ἐκλύσαν-
 τες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν.
 μὲν ἡμέραν ἢ νοήσαντες ἔδειξαν αὐτόν. Ηἰχθὼν ἢ τῇ
 θυγατρὶ τὸν πατέρα μαστεύσει, κύων σωήτης, ὄνομα
 30 Μαίρα, ἢ τῷ Ἰχέει συνεπίπτο, τὸν νεκρὸν ἐμλύου-
 σε. καὶ ἐκίνη κατὰ δουρμένη τὸν πατέρα, ἑαυτῇ ἀήρ-
 ησε. Παρθίων ἢ γήμας Ζευξίππῳ τῆς μητρὸς τῇ

forore, filias Procnen ac Philomelam. & geminos Erechthēum Batenque, suscepit. Dein conflato in Labdacum bello, de terra finibus, in belli societatem Tereum Martis filium ex Thracia conuocauit: eoque bello per eius auxilia praeclarissime gesto, Procnem filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepta ex ea Itye filio, Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam desecuit; ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori miseras significauit. Hac post quaesitam germanā, Ityn puerum trucidatum, elixatumque, Tereo inscio epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit. Tereus cognito facinore, abrepta securi fugientes insequitur. Ha vero, cum iam Dauiam Phocidis urbem peruenissent, circumsepta, Deos rogant in aenem mutari. Tum Procne fit Iuscinia, Philomela vero in hirundinē transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde Pandion ubi fato concessit, filij diuisere inter se patrias fauultates & Erichtheus regnum cepit. Sacerdotia autem Minerva Neptunique Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogenea Cephiso nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit, moerem, Cecropem, Pandorum, & Metionē: foeminas vero Procrin, Crensam, Chthoniam, Orithyā, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atque Xuthus Crensam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pretronti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Minos confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusque concubitus impetrat. At, si mulier hac cum Minos concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphae, quod cum multis mulieribus Minos rem habere

ἀδελφῶν, θυγατέρας μὲν ἐτίκασσι Πέρην κ' αὖ Φι-
 λομήλαν· πῦδας ᾗ διδύμοις Ερεχθεὺς καὶ Βύτιω.
 πολέμου ᾗ Ἰξανατάῳ· πρὸς Λαβδακόν, οὗ γῆς
 ὄραν, ἐπεκαλεσατο βοηδὸν ἐκ Ὠράκης Θηρία τὸν
 5 Ἄρειος· καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατεργάσας, ἔδωκε
 Θηρεῖ πρὸς γαμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πέρην. ὁ
 δὲ ἐκ ταύτης γυνήσας πῦδα ἴτω, καὶ Φιλομήλης
 ἐράδης, ἔσθιε καὶ ταύτῃ, εἰπὼν πεθάναι Περ-
 κύνω, κρύπτων ἐπὶ τῇ χωρίῳ. αὐτὸς ᾗ γήμας Φι-
 10 λομήλαν, σωπυνάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξετεμεν
 αὐτῆς. ἡ δὲ ὑφίνασσι ἐοικένω χράμματα, καὶ διὰ
 τῶν ἐμύλυσσι Πέρην ταῖς ἰδίας συμφορὰς. ἡ δὲ
 ἀνὰ ζήτησας τὴν ἀδελφῶν, κτείνει τὸν πῦδα ἴτω,
 καὶ κατεψήσας, Θηρεῖ δῆππον ἀγνοῶν περὶ θησι·
 15 καὶ μὲν τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἔουθ'· Θηρεῖ δὲ αἰ-
 δόμεν'· ἀπάσας πίλεκον ἔδωκεν. αἱ δὲ, ἐο
 Δαυλία τῆς Φωκίδος γινόμεναι περὶ ἀτλήητοι, διότι
 εὐχονται ὑπορικωδῶναι. καὶ Πέρην μὲν γίνεται ἀφ-
 ὶδων· Φιλομήλα δὲ χαλιδῶν. ἀπυρνεύεται δὲ καὶ Θη-
 20 ρεῖς, καὶ γίνεται ἔποψ.

Πανδίων' δὲ ὑποδανύ'· οἱ πῦδες τὰ πατρῷα
 ἐμείσαι'· καὶ τὴν βασιλείαν Ερεχθεὺς λαμβάνει· καὶ
 δὲ ἱεροσώλῃ τ' Ἀθῶνας καὶ τῷ Ποσειδῶν' τῷ Ερι-
 χθονίῳ Βούτης. γήμας δὲ Ερεχθεὺς Πραξιδῆαν τὴν
 25 Φρασίμου, καὶ Διοφρυτίαν τ' Κηφισοῦ, ἔχε πῦδας Κέ-
 κρεπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέρας δὲ, Πέρ-
 κειν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ωρεθῖαν, ὧν ἦρπασε Βο-
 ρείας. Χθονίαν μὲν οὐκ ἔγνω Βύτης· Κρέουσαν δὲ
 Εὔδοι. Πέρκειν δὲ Κέφαλ' ὁ Δηϊοιεύς. ἡ δὲ,
 30 λαβῆσα χερσὶν σέφανον, Πτελέοντι σωπυνάζεται·
 καὶ φερεδῆσα ὑπὲρ κερδῆν, πρὸς Μίωα φέρει. ὁ δὲ
 αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ ποῖδε σμελδεῖν, εἰ δὲ σμελδοῖς γυνῇ

non ignorabat, cum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes. eumque in modum pellices Pasiphaë disperdebat. * Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem (cui Lala-pi nomen fuit, & quem nulla fira poterat evitare.) Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hac Procris conspicata virum, Circaam sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur: & in Cephali gratiam rediit, & cum eo ad venandum concedit: quippe qua venandi studio mirifice oblectabatur. Hac occultè virum insecuta inter fruteta latitabat, eiusque motu permoveri virgulta maritus sentiens, iaculum inevitabile misit, eoque percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi iudicibus exilio sempiterno damnatur. Interea vero Orithyiam Ilissum amnem traicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hac illi filias Cleopatram, & Chionem: mares autem, Zeten & Calain, aligeros, peperit. Qui cum Iasone in Colchos nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: siue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule intercepti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filijs, ex Cleopatra Ideam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociauit. Ea vero prinignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insinulat. Huic ille credulus, ambos oculis priuat. Interea Argonauta cum Boreae filijs illuc appulsi in Phineum animadvertunt. Chione autem Neptuno admiscetur. Qua cum elam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benthescyma filia sua

- Μίνωι, ἀδυνάτον ὡς αὐτὸν σπένδειν. Πασσάη γάρ, ἐπι-
 δι, πολλαῖς Μίνως σωτηυάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκει-
 σιν αὐτόν· καὶ ὁπότε αἷη σωτηυάζετο, εἰς τὰ ὕδρα
 ἐφείη θηρία· καὶ ὕτως ἀπώλλωτο. ἐχρήθη ἔν (Κε-
 5 φάη) αὐτῷ κυῖα ταχύν, ἀκόντιόν (τε) ἰδυόλον·
 ἐπὶ τέτοις Πρέκεις ἰδοῦσα τὸν ἄνδρα, τὴν Κιρκί-
 αν πῆν ῥίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, καὶ σωτηυά-
 ζεται. Δείσασα δὲ αὐτῷ τὴν Μίνωι γυναικα, ἥκει
 εἰς Ἀλκίνας· καὶ διδημαγείσα Κεφάλῳ, μὲν τούτου πα-
 10 ραγίνεται εἰς θῆρα· ὡς γὰρ θηρευτική· διώκουσαν γὰρ
 αὐτὴν ἐν τῇ λοχμῇ ἀγροῆσας, Κεφαλῷ ἀκοντίζει,
 καὶ τυχὸν ἀπεκτείνει Πρέκειν. καὶ κειθεὶς ἐν Ἀρειωπά-
 γῳ, θυρεὶν αἰδίων καταδικάζεται. Ωρηθῆσαν δὲ πε-
 15 ρῶσαν ἐπὶ Ἰλισοῦ ποταμοῦ, ἀρπάσας Βερέας σωῆλ-
 δε. ἡ δὲ θῆρα θυματέρας μὲν Κλεοπάτραν, [καὶ]
 Χιόνιῳ· ἡ δὲ Ζήτιῳ καὶ Κόρῳ πρεσβυτέρους. οἱ
 πλείοντες σωὶ Ἰάσονι, καὶ ταῖς ἀρπύγαις διώκοντες, ἀπέ-
 20 θανον· ὡς δὲ Ἀκουσίλαῳ λέγει, πρὸς Τίμων ὕψ'
 Ηρακλῆος ἀπώλοντο. Κλεοπάτραν δὲ ἔγρημα Φινάς.
 ὅ γινονται παῖδες ἑξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων·
 ἔχων δὲ τέτυς ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγά-
 25 μυσεν τὴν Δαρδάνην, κακείνη δὲ πρὸς ὀνόματι πρὸς
 Φινέα φθορὰν καταβάλλεται. καὶ πρὸς Φινέα,
 ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ὅρα πλείοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται
 30 σωὶ Βορέιδας καλῶνται αὐτόν. Χιόνι δὲ Ποσει-
 δῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πατρὶος Εὐμολπον
 τεκούσα, ἵνα μὴ γήνηται καταφανὴς, εἰς τὸν βυθὸν
 ῥίπτει τὸ παιδίον. Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμην, εἰς Ἀι-
 διοπίαν κομίζει· καὶ δίδωκε Βενδοκυμῇ τρέφειν

alendum commendat, & Amphitrita. Qui, cum etatis integra fuit, intus Benthesicymes coniux, huic alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque sua sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thracia regem confugit. Qui filiam ipsius filio coniugavit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliavit. Rursum autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio renocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusinos bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu opem laturus advenit. At Erechtheus de Atheniensium victoria sciscitanti, Deus rem bellicam praeclare gesturam cecinit, si filiarum unam ingulasset. Qui cum natum minimum immolasset, & rel qua tum omnes se se ingularunt. Si quidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obruncavit. Inde vero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit: & à ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia, Pandionem filium suscepit. Hic una cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylan profectus, eius filiam Peliam iam dudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno praeficitur. Nam, cum Pylas Biantem patrum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylum urbem condidit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Aegaeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Aegaeum Scyrii filium esse aiunt, sed sibi Pandionem suppo-

αὐτῷ θυγατὲ καὶ Ἀμριττέτη. ὡς ὃ ἐτελειώθη, * ἐν-
 δον ὁ Βε. θελκόμενος ἀνὴρ, πλὴν ἔπρεαν αὐτῇ τῇ θυγα-
 τέων δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ πλὴν ἀδελφῶν τῆς γαμηθείσης
 ἐπιχείρησι βιάζεσθαι. καὶ διὰ τὸ το θυγατευθεῖς, μὲν
 5 Ἰομάρι τῷ παιδὸς, πρὸς Τεγυεῖον ἦκε, Θρακῶν βα-
 σιλέα. ὃς αὐτῷ τῷ παιδὶ πλὴν θυγατέρεσιν συμφέκοιτο.
 ἐπιβελδὼν ὃ ὕστερον Τεγυεῖον καταφανὴς γίνεται. καὶ
 πρὸς Ἑλδοπνίους φάσκει. καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς
 αὐτοῖς. αὐτῷ δὲ Ἰομάρου τελευτήσας, μετε-
 10 πιμρῶνις ὑπὸ Τεγυεῖον παρσίνεται, καὶ πλὴν πρὸς
 τέτου μάχην διαλυσάμεν, ἢ βασιλείαν παρέλαβε.
 καὶ πολέμῳ ἐκάνθη πρὸς Ἀθυναίους καὶ Ἑλδοπνίους,
 ἐπικληθεῖς ὑπὸ Ἑλδοπνίων, μὲν πολλῆς σωμαμάχῃ
 15 Θρακῶν δυνάμεως. Ἐρεχθεῖ ὃ ὑπὸ Ἀθυναίων εἰκνῆ
 χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς κατορθώσεν τὴν πόλεμον,
 ἐὰν μίαν τῇ θυγατέρεσιν σφάξῃ, καὶ σφάξαι αὐτῇ ἢ
 νεωτάτῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐαυταὶ κατέσφαξαν. ἐπιπύλω-
 20 το γὰρ, ὡς ἐφοσάν πινες, σωμαμοσίαν ἀγγέλαις σωμαπο-
 λέει. γηνομένης ὃ μὲν σφαγῇ τῇ μάχῃς, Ἐρεχθεῖς μὲν
 αὐτῇ λεν Εὐμολπον. Προσιδῶν αὐτῷ καὶ τῇ Ἐρεχθείᾳ, καὶ τῇ
 οἰκίᾳ αὐτῇ καταλύσαι αὐτῇ, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῇ
 25 Ἐρεχθείᾳ παιδῶν, ἐβασίλευσεν. ὃς γήμας Μητιάδῃς ἢ
 Εὐπελάμῃ παιδῶν ἐτέκνωσε Πανδίονα. ὅς τοις Κέκροπος
 βασιλεύων, ὑπὸ τῇ Μητιάδῃς ἡὼν καὶ αὐτῶν ἐξεβλήθη.
 30 καὶ πρὸς ἀδελφῶν αὐτῶν εἰς Μέγαρον πύλῳν, ἢ ἐκείνῃ
 θυγατέρεσιν Περίαν γαμῇ. αὐτῷ καὶ τῇ πόλει βασι-
 λέας ὑπὸ αὐτῆς καδίσταται. κτείναν γὰρ Πύλας ἢ τῇ
 πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα, ἢ βασιλείαν δίδωσι Παν-
 δίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ πρὸς ἀδελφῶν
 αὐτῶν, κτείνει πόλιν Πύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μέγα-
 ροῖς ὄντι, παῖδες ἐγγόντο, Αἰγίς, Πήγας, Νῆσος,
 Δύκος. ἄνιοι δὲ Αἰγία Σκυρεῖς ἔτι λέγουσιν. ὑποβλή-

stitutum fuisse. Demum post Pandionis obitum, eius filij per-
ducto in Athenas exercitu, Metionidas eiecerunt, ac re-
gnum in partes quatuor distribuerunt: sed penes Ægeum
summa imperij fuit. Hic primam uxorem Metam Ople-
tis filiam, alteram vera Chalciope Rhexenore natam
duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum me-
tu ad Pythiam adit, deque filiorum progenie responsum
dari sibi postulavit, cui Deus ita vaticinatus est,

Maeste nova virtute, pedem, qui prominet vtri,
Ne prius exolvas, quam scandas Palladis arcem.
At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athe-
nas iterum accedit, ac per Træzenem iter faciens, à
Pitheo Pelopis filio hospitio recipitur. Qui, quoniam o-
raculum intellexerat, Ægeo vino madenti filiam Æthra
comprimendam summisit. Hinc nocte eadem se Neptu-
nus coniunxit. Ægeus interea Æthra precepit, ut, si ex
ea masculus nasceretur, educaret: neve, cuius ille filius
esset, indicaret: enses & calceos sub saxo abditos reli-
quit: hac locutus, cum per ætatem puer saxum subvol-
vere queat, ea tolleret, eamque clam cum hisce omni-
bus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contem-
dit: nec non Panathenæorum certamen aggreditur cele-
brare, in quibus Minos filius Androgæus omnibus vi-
ctoria præstitit. Hunc Iupiter in Marathonium taurum
misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum A-
thenas ad Laij certamen tumentem, ab athletis ob invidiam
dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte,
quo tempore in Pæro Gratys sacra faciebat, sublata e
capite coronam, abiecit, ac tibia abstinuit, & sacrifi-
cium nihil tamen secius absoluit. Hinc & in hodiernam
usque tempestatem sine tibijs & coronis in Pæro Gratys
immolant. Nec longo post tempore in mari præpotens

θύωαι δὲ ὑπὸ Πανδίων^Θ. μὲν δὲ ἢ Πανδίων^Θ τε-
 λευτῶν, οἱ παῖδες αὐτῆς σφατεύσαντες ἐπ' Αἰθώας,
 ἔξεβαλον τὸς Μηπονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῶ
 δίδελον. εἶχε δὲ τὸ πᾶν κροῖτ^Θ Αἰγυῖ· γαμοῦ δὲ
 5 περὶ τὸν μὲν Μήτην ἢ Οὐλήτ^Θ. δευτέραν δὲ χαλκί-
 στω ἢ Ρηξήνορος. ὡς δὲ ἐκ ἐγλύστο πᾶς αὐτῶν, δεδι-
 κώς τὸς ἀδελφεύς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ οὗτοι πᾶσι
 γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δ' ὁ θεὸς ἐχρησεν αὐτῷ·

Ἀσκή τὸν περὶ χοντα ποδάνα, φέρτατε λαῶν,

10 Μὴ λύσῃς πρὶν εἰς ἄκρον Αἰθωαίων ἀφίκηαι.

Ἀπορῶν [δὲ] τὸν χρησμὸν, αἶνει πάλιν εἰς Αἰθώας.
 καὶ Τριζήνα διοδύων, ὅππῃ ἐνταί Πιτδεῖ πρὶ Πέλο-
 7 πος· ὅς τ' ἐχρησμὸν πωλεῖς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγα-
 τρὶ συγκατέλειπεν Αἶδρα τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Πο-

15 σσειδῶν ἐπησείασεν αὐτῇ. Αἰγυῖς δὲ ἐντεταλαμένη^Θ
 Αἶδρα, εἰς ἄρρενα γυνήσῃ, τρέφειν, καὶ τὴν^Θ ἔσαι
 μὴ λείπειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ πνι πύτρα μάχαιραν, καὶ
 πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς θωήσῃ καὶ πύτραν ὑπο-
 κυλίσας ἀελέειν ταῦτα, τίπτε μὲν αὐτῶν αὐτὸν ὑπο-

20 πέμπειν αὐτὸς δὲ ἦκον εἰς Αἰθώας. καὶ τὸν ἦν Πα-
 ναθωαίων ἀγῶνα ἐπετέλει· ὃν ὦ ὁ Μίνως παῖς Ἀν-
 δρόγῳς, ἐνίκησε πάντας. τούτων ὁ Ζεὺς ἐπὶ ἢ Μαργ-
 δώνιον ἐπιμύει ταῦτον· ὅφ' ἔ' διεφθάρη. ἔνιοι δὲ αὐτῷ
 λέγουσι πορευόμενον εἰς Αἰθώας ἐπὶ τὸν Λαίη ἀγῶνα

25 πρὸς ἦν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευδέντα διὰ φθόρον ὑπολέειν.
 Μίνως δὲ ἐπελδόν^ῃ αὐτῷ θανάτῳ θύων ἐν Παρῷ
 ταῖς χάρισι, τὸν μὲν σέφανον ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε,
 καὶ τὸν αὐλὸν κατέχευε, καὶ ἢ θυσίαν ἐδὲν ἦπ' ἐπιτί-
 λειπεν. ὅθεν ἔπ' καὶ δεύρο χωρὶς αὐλῶν καὶ σέφανων ἐν

30 Παρῷ θύεισι ταῖς χάρισι. μὲν ἔ' πολὺ δὲ θαλασσοκρατῆς,

comparata classe Athenas oppugnavit. Megara itē Niso
 Pandionis filio regnante subvertit. Adhac Megareum
 Hippomenis filium, qui ex Onchesto Niso opitulatus
 aduenerat, interemit: & is demum per filia proditiōē
 occubuit. Nā cum Scylla filia, Minois amorē flagraret,
 patri purpurum crinem quo inuictus esse ferebatur, &
 medio capitis vertice praececidit, eoque facto statim ille in-
 terijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem vinētā
 pedibus ē puppe in mare deiectam summersit: Enim-
 vero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando
 Athenas capere minime posset, Iouem, ut Athenienses
 commissi criminis pœnas luerent, obsecrat. Hinc cum
 pestis ac fames simul urbem inuasissent, primum qui-
 dem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias An-
 theidem, Aegidem, * Enthenidem, & Lyteam ad Ge-
 rasti Cyclopi tumultum ingularunt. harum pater Hy-
 acinthus Lacedaemone Athenas commigrarat, cumque ni-
 hil inde sibi emolumentis futurum viderent, oraculum de
 belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet,
 Minoi pœnas daturus renunciauit. Igitur Athenienses
 missis ad Minoem legatis permiserunt, ut ab eis, quas
 pœnas vellet peteret: tum Minos ijs ut quatuordecim
 corpora, septem scilicet puerorum, ac totidem & aetate
 parium puellarum, sine armis Minotauro denotanda
 mitterent, imperauit. Is taurus labyrintho conclusus co-
 ērcebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire po-
 terat, quod multiplici viarum ambage non agnitus exi-
 tum excludebat. Hunc Dedalus filius Eupalami, qui
 Motionis & Alcippæ filius fuit, exedificauit. Hic item
 architectus omnium præstantissimus, & primus imagi-
 num deorumque statuarum fuit inuentor. Hic etiam A-
 thenis post deiectum ex arce Talum Perdiciis sororis

- ἑπολέμουν σὺν ταῖς Ἀθῴαις, καὶ μέγαρον ἔλα-
 Νίσου βασιλῆον· τῷ Πανδίωνι. καὶ μεγαλὰ τὸν
 Ἰσπομένους ἐξ Οὐχιστοῦ Νίσου ἐσθλὸν ἐλθόντα ἀπέ-
 κτεινε. ἀπέθανε δὲ καὶ Νέστος διὰ θυγατρὸς περδοσίαν·
 5 ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ καρφαλῇ τείχεα
 ταύτης ἀραιρεθείσης τελευτᾷ. ἡ δὲ θυγατὴρ αὐτοῦ Σκύλ-
 λα ἐράδιεσα Μίνωι, ἔξεϊλε δὲ τείχεα. μόνον δὲ
 Μεγάρον κρατῆσας, καὶ πῦρ κώρην τῆς πυρρῆς τῆς
 ποδῶν ἐκδύσας, ὑπεβρύχην ἐποίησε. χροίζομενος δὲ
 10 τῷ πολέμῳ μὴ δουλεύειν Ἀθῴαις, εὐχεται
 Διὶ παρ' Ἀθῴαιων λαβεῖν δίκας. ἡγομένους δὲ τῇ
 πόλει λοιμοὶ τε καὶ λιμοὶ, τὸ μὲν πρῶτον καὶ λόγον
 Ἀθῴαιοι παλαιὸν ταῖς Τακίνδου κόρας, Ἀνδιδά,
 Αἰγληΐδα, * Ἡνθιδά, Λυτρίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίσου
 15 τῷ Κύκλωπος τάφον κατέσφαξαν. τέτων δὲ ὁ πατήρ,
 Τάκινδος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνων Ἀθῴαις κατῴκει,
 ὡς δὲ ἐδὲν ὄφελ' ἰὼν τῷτο, ἐχρῶντο πρὶν ἀπα-
 λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπεῖπεν αὐτοῖς Μίνωϊ δίδοναι δι-
 20 κας αἷ' αὐτὸς αἰρεῖται. πῖμψαντες οὖν πρὸς Μί-
 νωα, ἐπίτρεπον αὐτῷ δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσε
 αὐτοῖς ἰδ', κούροις ἐπὶ, καὶ κόρας τὰς ἴσας, χαλκὸς
 ὅπλων πῖμπειν πρὸ Μινωταύρου βορᾷ. ἰὼν δὲ ἐπὶ
 ἐν Λαβυρίνθῳ χειρουργεῖν· ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα,
 ἀδαιδῆλον ἰὼν ἔξεϊναι· πολυπλόκαις γὰρ καμπαῖς πῦρ
 25 ἀγνομένῳ ἐξοδὸν ἀπέκλειε. κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν
 Δαίδαλ'ος, ὁ Εὐπαλάμου, παιδὸς τῷ Μηπίωνι καὶ
 Ἀλκίπῳ. ὅτος ἰὼν ἀρχτέκτων ἄριστος, καὶ πρῶτος
 ἀγαλλμάτων εὐρετής. ὅτος ἐξ Ἀθῴων ἔφυγε, ὑπὸ
 τῆς ἀχροπόλεως Καλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Περδίκας

filium, eius discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsū ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam natū, lignum tenne secuit. Deinde ubi puerum necasse compertum fuit, reus in Arcopago peractus ad Minotem confugit. Atque inibi Pasiphae cum Neptuni taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corripuit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Atheniensis, virgines septem, ac totidem pueros ætate paræ Minotauro vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra Ægeoque natus, iam grandis factus, petra sum-mota, calceos atque ensē auferit: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam viam à maleficis viris undecumque pacauit. Primum quidem Periphetem Volcani & Anticlia filium, qui, quod clauam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurū occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea claua munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consuevit. Hic Sinin, postea Polypemonis filium, & Sylæ Corinthi filia, occidit. Huic Pitycampres, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum insadisset, viatores ad pinos flectendas inuitos compellebat: qui quod eas virium imbecillitate flectere nequirent, arborum in se redeuntium impetu sublati penitus interibant. Hunc in modum Theseus Sinin cruciatum è medio sustulit.

Multa desunt.

- ἦδ' ὃν Τήω , μαθητῶν ὄντα · δέσας μὴ διὰ πλὴν ἐν-
 φυῖαν αὐτὸν ὑπερβόηη. σαγῶνα γὰρ ὄφρατος εὐρών, ξύ-
 λον λεπτὸν ἔσπισε. φωραδένθ' ἢ τῷ νεκρῷ χριδεῖς
 ἐς Ἀρείω πάγῳ, καταδικαδεῖς, πρὸς Μίνωα ἐφυγε.
 5 καὶ Πασφάης ἐξαδεῖσθαι τῷ Ποσειδῶνι τῷ αὐτοῦ,
 σαυήρπασε τεχνησάμενθ' ἑυλένῳ βῆν· καὶ τὸν Λα-
 βύεινδον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν χτ' ἔτος Ἀθιωαῖοι
 κούρετ' ἐπ' αἶ, καὶ κόρας τὰς ἴσας, τῷ Μινωταύρῳ
 βορὰν ἐπεμπον. Θησεὺς ἢ γηνηδεῖς ἐξ Αἰδρας Αἰγεῖ
 10 παῖς, ὡς ἐγνηθήθη τέλειθ', ἀπασάμενθ' πλὴν πίττας,
 τὰ πέδιλα καὶ πλὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται, καὶ περὶ
 ἠπείγετο εἰς τὰς Ἀθώας. φρουρουμένης ἢ ὑπὸ ἀνδρῶν
 κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἠμέεφσε. πρῶτον μὲν γὰρ Πειριφύ-
 τῳ τὸν Ηραΐσου καὶ Ἀνγκλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορυφῆς λυ-
 15 ἐφόρει, Κορυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Επιδαύρῳ.
 πέδας ἢ ἀδενεῖς ἔχων ἔτθ', ἐφόρει κορυφῇ σιδερεῖν, δι-
 ἣς τὸς πειρόντας ἔκτεινε· ταῦτ' αὖτε ἀφελόμενθ' Ὀησεὺς
 ἐφόρει. δευτέρῳ ἢ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυμήμονθ' καὶ
 20 Σουλίας τῆς Κοείνδου. ἔτθ' Πιτυοκαμπίης ἐκαλεῖτο.
 οἰκῶν γὰρ τὸν Κοεινδίων ἰσμὸν, λυάγχαζ' ἐτὸς πα-
 ρεόντας πίτυς κάμπηοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δ' ἐπὶ διὰ πλὴν
 ἀδένειαν ἐκ ἠδωῶντο κάμπηιν. καὶ ὑπὸ τῶν δέν-
 δρων ἀνὰ ῥιπὴν ἐμφοί, παιωλίδρωσ ἀπώλυτο. τέτρω-
 τῷ τῷ ὄφθ' Ὀησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

25

Λείπει πολλά.

TANAQVILLI FABRI

NOTVLÆ

IN APOLLODORVM.

Emporibus Inachi nihil in Græcia vetustius; Ioue certe & ceteris principibus, quos illi Deos, id est *θεοὺς* appellarunt, antiquior est Inachus, qui scilicet, Abrahamo Patriarcha apud Orientales floreante, Argivorum regnum condiderit. Scio equidem, Clementi Alexandrino I. *Στηνιστικόν*, in illa longe eruditissima *πνεύματι*, ubi de veteris Græciæ & Hebræorum temporibus agit, visum aliter fuisse; (illum enim Moysi *ὁυζχορον* facit,) sed amœnissimum doctissimumque scriptorem refellere, nil sane attinet. Originis autem æternæ fuisse Inachum, vel ipsum per se nomen satis indicet; neque enim Inachus aliud tueri quam *anach*, seu *enac*, unde *αἰαξ* & *αἰάνης* in veteri Græcia; quæ vox, ut ex poetarum scriptis

certum est, deum & deos significavit. Quin & Deucalionis diluvium toto ccel. annorum intervallo posterius Inacho fuit, cum circa mediam Mosis ætatem ea calamitas magnam Græciæ partem vexarit. Gigantum etiam historia, seu maus fabula (de Græcanicis illis Gigantibus loquor, qui poetarum carminibus celebrati fuerunt) illa, inquam, historia, temporibus etiam Inachi recentior est, aut falsa illa sunt quæ superius de Iove scripta fuere. Unde erit, Lector, ut quis liquido affirmet, præter aniles quasdam Gentilis Theologiæ nánias, quæis veterum libri referti sunt, nil fuisse in Græcia, quod vetustate cum Inachi ævo certare possit. Ex ijs autem quæ dicta à me sunt, hoc efficitur, Apollodori historiam D.C. L. annorum spatium complecti, id quod, ne te pluribus morer, hinc facile apparebit: Quippe Argiuorum regnum auspicatus est Inachus anno mundi M.M. XC. ante Christum natum M. DCCCLVIII. Hæc autem Apollodori historia ad vsque Theseum Atheniensem Principem pertinet; ibique hodie desinit; (nam olim quidem paulo amplior fuit, ut inferius patebit.) At Thesei filij bello Troiano interfuere, (vix ex Homero & veteribus rerum scriptoribus constat) quod anno mundi M.M. DCLXV. accidit, ante Christum autem M. CLXXXIII. Et hæc quidem pauca; sed quæ satis sint; utinam modo teneri puerorum animi huius libelli lectione penetrare imbuerentur; mirabilem certe veteris historiæ amorem conciperent; unde tanta caperetur utilitas, ut omnigenos scriptores, qui quidem

ab elegantidōctrina remoti non fuerint, faciliores & proniores haberent, quam nunc vel viri habeant. Hoc quidem affirmare posse videor, ex iis, qui hodie supersunt, scriptoribus, neminem ab eo intelligi posse, qui historiam fabularem ignorabit. Eam quidem satis multi scriptis suis explicarunt; fateor; sed ita explicarunt, ut nec pes nec caput facile appareat, ita omnia disiecta & dissoluta sparsim iacent. Atqui hoc caput est, mi Lector, ut ita discas, ne obliuiscaris; quod effugerit nemo, nisi qui res ipsas, quas legit, perpetuo inter se vinculo connexas & colligatas legerit. Ceterum decreueram olim, pro ut multis ab hinc annis à me scriptum fuit in Epistola ad Virum singularis virtutis nec minoris doctrinæ Claudium Sarrauium, Curix Parisiensis clarissimum lumen, quæ cum aliis quibusdam edita est, commentarios in Apollodorum edere; sed ubi tantam *ύλην*, quæ à me hinc & hinc congesta fuerat, ex Pausania, Plutarcho, Poetis Græcis Latinisque, Scholiastis veteribus, Luciano, Origene, Tertulliano. Clemente, Lactantio, Herodoto, Gyrardo, Meursio, Vossio, Bocharto, totque aliis bonarum literarum proceribus; ubi, inquam, illam congeriem contemplatus sum, cœpi cohorrescere, & consiliū ipse damnare meum; Editio certe in tantam molem excreuisset, ut sine muli Mariani opera circumferri liber non potuisset. Dein si me ea ratio remorata non esset, res certe meæ, uti nunc se habet, & locus ipse, haud sinerent id ut facerem. Præterea nondum fortasse desperandum est,

promissos olim Meziriaci commentarios editum iri; Ille certe aliquid præclarum & se dignum præstiterit, qui quidem longe doctissimus fuerit; rem amplam habuerit, & orio abundarit plurimo. Satis igitur in præfatione effertur sum, Apollodori libellum, cuius hodie per pauca reperiuntur exemplaria, cum Ægij Spoletini interpretatione, ne sua illum gloria fraudaremus, edendum curare; sed illam tamen interpretationem locis infinitis emendauimus; Græcum autem contextum legimus, relegimus, quanta maxima cura & diligentia fieri potuit; cuius rei fidem, spero, facient notulae nostræ.

Haecenus de hoc utilissimo libello ita à nobis actum est, quasi si, ut omnibus persuasum esse video, Apollodori opus esset; sed longe mihi alia mens est; fallar autem necne, tute ipse, Lector, dijudicabis. Rem in pauca contraham; facito modo ut æquanimitas tua operam nostram adiuuet. Primum, non satis verisimile videtur, tantillulo libello nomen *Bibliotheca* impositum fuisse; Deinde quædam à veteribus ex hoc scriptore producta reperio, quæ ad materiam priorum librorum pertinent, quæ tamen hodie desiderantur. Præterea video librum decimum sextum *Bibliotheca* ab Hermolao citatum in voce *Apollodori*, ut à viro doctissimo Gerardo Vossio obseruatum est, (quanquam & plures etiam fuisse scio, ut mox apparebit) at hodie tres tantum habemus. Dices, ceteros libros perisse; at ego negare posse videor; (nam omnes perierunt, non ille aut ille) negare, inquam, hoc

posse videor, nam post Dioscuros & Theseum ac Troiana tempora, quos Deos habemus: hæc autem historia inscribitur & citatur à veteribus *ὡς δὲ διὰ τῶν*; Quamobrem, cum tertius liber totam Deorum materiam. exhausterit, nil ultra expectandum. Sed audiamus Phorium Patriarcham Constantinopolitanum, qui annis abhinc decce. florebat. Is ita scribit p. 438. edit. Stephan. ubi de illo Sopatro rhetore philosopho agit, qui ab Eunapio in vita Iablichi dicitur εἰπεῖν τε καὶ χάριαι δεινότητις, quique tempore Constantini M. floruit, & eo vel iubente, ut Suidas auctor est, vel sinente, ut ait Eunapius, fuit interfectus. *Λεγόμενοι δὲ οὗτοι ἐκλογαὶ διαφόροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα Σωπάτρου σοφιστῆς. συνείλεται ὅ ἂν τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστειῶν καὶ γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῆς παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει: ὃ συνείλεται ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' ἑξῆς. Αἰδωαῖος δὲ ὁ Ἀπολλοδώρος, καὶ γραμματικὸς ἔ τέρηεν. ἐκ ἐκ τῆς τρίτης δὲ μόναν ἢ διαλογὴν αὐτῷ πεποιήται, ὡς δὲ καὶ γ'. καὶ δ'. καὶ ε'. καὶ ζ'. τὰ τε α' πάλιν καὶ β' καὶ ιε' τε καὶ ις', μέχρι τῆς κδ'. ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλασμένα, καὶ εἴ τι καὶ ἱστειῶν εἴρηται, περιέληπε. περὶ τε τῆς παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκουέων καὶ περὶ τῆς ἐν αἰδοῦ καὶ ὅσα περιέπλησια. *Electa sunt Eclogæ varia doctrina libris duodecim Sopatri Sophiste. Collegit autem hoc Opus è multis & diuersis historicis, atque scriptoribus. Primus itaque liber de fabulosis Gentium Diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis Grammaticam docuit. Nec vero è tertio dumtaxat libro hæc selagit, sed & è quarto, quinto, ac nono.**

Item è primo, duodecimo, decimoquinto & decimo-
sexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus col-
lectaneis, quæ de Diis fabulose ficta sunt, quæque hi-
storice narrantur, complectitur universa, ut & de He-
roibus, ac Dioscuris. De iis item, qui apud inferos
degunt (mallet ego vertisset, quæ apud inferos
sunt, ut de pœnis, furiis, Acheronte, Styge,
&c.) aliæque id genus plurimæ. Vides iv. & xx.
libros in Bibliotheca Apollodori; longe itaque
olim alia libri moles, quam nunc est, fuit. Mi-
ror itaque non vidisse Photium, hunc librum,
qui nunc nobis in manibus est, Apollodori esse
non potuisse; Ita enim scribit, pag. 4, 8. Ἐν τῷ
αὐτῷ δὲ τεύχει καὶ Ἀπολλοδώρου γραμματικὸς βιβλιοθήκειον
ἀνεγνώδη μοι, βιβλιοθήκη αὐτῷ ἢ ἐπιγραφή. περὶ τῶν
πάλαιατα τε τῆς ἐκκλησίας, ὅσα τὲ περὶ θεῶν καὶ ἡρώων ὁ
χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας ποταμῶν καὶ
χόρων, καὶ ἐθνῶν, καὶ πόλεων. ἔδωκε καὶ τὰ πολλὰ ὅσα
εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρεῖται, καὶ κατέπεισε μέχρι τῆς τρωϊκῆς
καὶ ἀνδρῶν πινῶν πρὸς Ἀχιλλέως μάχης καὶ ἄλλα ὁμοιω-
χων. καὶ τῆς ἐκ Τροίας πλάνης πινῆς, μέγιστα δὲ Ὀδυσ-
σεως, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. συνόψις
δὲ ὅτι τὰ πολλὰ τῶ βιβλίου, καὶ ἐκ ἀρχαίων τοῖς τὰ πα-
λαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιυμένοις. ἔχει δὲ καὶ
ἐπιγράμματα τὸ βιβλιοθήκειον ἐκ ἀκομφοῦντος, &c. In eodem
item volumine legi Apollodori Grammatici libellum,
cui Bibliotheca titulus erat. Continebat antiquissimas
quasque Græcorum historias, & quæ sine de Diis, sine
de Heroibus temporis ratio dedit opinanda, cum ap-
pellationibus fluminum, regionum, gentium & ur-
bium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque
Troiana tempora descendens refert. Virorum quoque

nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemora-
 rat, & capta iam Troia, errores quorundam, præ-
 cipue Vlyssis, in quem eius priscarum rerum narratio
 terminatur. Compendiosa quaedam narratio est maxi-
 ma huius libelli pars, iis non inutilis, qui vetera com-
 plecti memoria volunt. Adscriptum item erat lepi-
 dum istud epigramma &c. Vides, Lector, βιβλιδίου, id est
 minutissimum libellulum vocari Apollodori
 Bibliothecam; unde facile constare potest, eo lo-
 co agere Photium de hac Epitome, quæ homi-
 num manibus teritur; neque enim libellulus dici
 potuisset, si de magno illo Apollodori opere
 egisset, quod saltem 1v. & xx. libros contine-
 bat. Itaque non satis exacte Photius, qui utrum-
 que confudit. Dixi paulo ante esse Epitomen;
 idque ita esse & stylus ipse probat, & notulæ
 aliquot ostendent. Neque prætereundum puto
 hoc quoque, quod alicubi Chronographus Ca-
 stor citatur. miror; nam Castor post Apollodo-
 rum vixit; itaque ab Epitomiſte additum id fue-
 rit. Alibi dixit Æacum servare *claves Inferorum*,
 quod videri possit esse ab homine Christiano,
 quanquam scio Poetam dixisse πύλας ᾗδου; alibi
 etiam ὠκεῖον videtur vſurpasse eo sensu quo
 scriptores nostri; alibi alia. Sed sit satis, ὅτι γὰρ
 τοιοῦτον. Ceterum quod ad finem operis additum
 est, λέγει πολλά, [desunt multa] non potest; qua-
 tuor ad summum aut quinque pag. deſuerint;
 nam ultra Vlyſſis errores non pertingebat hæc
 epitome, ut ex Photio ostensum est.

Pag. 3. ἐπὶ δὲ τῷ.] Ea appellatio præstantiam &
 dignitatem designabat; idque more Orienta-

liam & præcipue Persarum, qui ita reges suos vocitabant, uti facile est probasse, non ex Tzetze, aut id genus hominibus, sed ex Isocrate & Æschilo, qui Isocrate antiquior est.

Cælus] Ita etiam locutus fuerat Ennius apud Lactantium, in interpretatione historiarum sacrarum quam Euhemerus scripserat.

Pag. 4. κοῖον, Τπειονα.] Et tamen iam antea κοῖον nominarat.

Pag. 5. τέτυς μὲν τῷ Ταρτάρῳ.] Leg. ἐν τῷ Ταρ.

Ibidem Μελιώων.] Hoc explicabit Callimachus Scholiastes & alij.

Ibid. ἐξυῖθη τέλειΘ] leg. ἐξυῖτο.

Ibid. ἐφ' ᾧ] leg. ὑφ' ᾧ. nam ἐφ' ᾧ est, *sub quo*, vel *cuius tempore*, &c.

Pag. 9. Διτάρεια] Aliis Ιατάρεια, & Κομητάρεια.

Pag. 15. ἀεὶς ἦρξεν ἐφ' αὐτῷ] Alij aliter ἰσοῦσιν.

Ibid. Τετάρ] pro Τετάρδι.

Ibid. ὅπ Κομητάρ] dele ὅπ.

Ib. ὅτε Τετάρ ἐλθὼν ἐπεί] E. Passeratius, qui hunc scriptorem Gallice interpretatus est, & Ægius, qui Latine, hunc locum male accepere. Aiunt enim illam tempestatem immissam à Iphono fuisse cum Hercules Troiam peteret; ac contra est; id enim in reditu factum.

Ib. πταμὺ ΤείωνΘ] Quod de natiuitate Palladis ad oram fluij Tritonis scribunt, nugæ sunt maximæ. Τετὼ vox est Æolica, quæ caput significabat. Fallas autem ex Iouis capite. Scholiastes Aristophanis id firmabit. Quamquam scio Nicandrum olim scripisse vocem esse Athamani-

Pag. 13. Ἀντὶ δὲ] leg. δ.

Ibid. Ὑβριως] In edit. Commel. Οὐμβριως. Sed eam vocem eiecimus ; cum Ægius & Passerat. legerint Ὑβριως, neque aliter legi possit.

Ibid. χάσμα] Diligenter hoc χάσμα descripsit Diodorus.

Pag. 15. Ὑπερβορέων.] Hic tibi legendus præter ceteros Pindarus in primo Ὑπερόδον.

Ibid. ἐρμηνέων] Commelin. suspicatur legentem Ἑρμιονέων, ab Hermionensibus, ego pro ἐρμηνέων, lego μινυτῶν.

Pag. 17. κατέδει] Leg. κατέπειδει, Attice. Nam illud κατέδει vitiosum est.

Ibid. πῶς πέζει] For. πέζειν, vel πέζει.

Ibid. ὕπνεν.] Legendum ὕπνεν.

Ibid. Τιτάνων, &c. Γίγαντας, &c.] Recte Titanas à Gigantibus distinguit ; quod multi scriptores neglexere.

Pag. 19. ἡμίον] Lego ἡμίον.

Ibid. ἔω τῷ Πηλλῶνι] Pessime totum hunc locum accepit Passeratius, sic enim ille : *Insques à ce que Minerve se lançant sur lui, l'enleva de terre & l'emporta au dessus & hors le cercle de la Lune, où il mourut.* Ampla errorum seges. Nam ἡμιον, non est irruens, sed admonens, unde ἡμιονία. &c. Deinde circulus ille lunaris nullibi est. Adde quod & solæcismus in oratione foret ; nisi legeris Ἀθλῶν ἡμιονίαν ; quod tamen ridiculum est.

Ibid. Βονδός] Leg. Βανθός.

Ibid. Εὐγενὸν ὑπερῷον ὅπως ἔκτεινε] Corrigendum isthuc est, & legendum ὑπερῷον ὁμοῦς, ita ut Εὐ-

rytus thyrsi ictu à Baccho interfectus fuerit. Ni ita legas, nullæ hic Baccho partes erunt, quem tamen huic tanto tumultui interfuisse constanter fabulantur. Res ita certa est vt probatione non egeat. In Cod. Pal. pro $\sigma\rho\upsilon\delta\epsilon$ erat $\Delta\iota\delta\varsigma$, vestigium nostræ emendationis.

Pag. 21. Γεράωνα] An Ραίωνα, id est Ραῖον ?

Ibid. χαλκίοις ῥοπάλοις] Passerat. *des cloux d'airain* ; miror. ride Lector, legerat in versione, *clauis aneis*, sed illud *clauis* à *clana* est non à *clano*; ille aliter putauit ; & errauit scilicet. i nunc & istos interpretes in consilium adhibe.

Ibid. πῦρ δ' ἐδέρκετο τοῖς ὀμίαισι] Hic vero multa dici possent ex Aristophane, ad hoc dicendi genus. sed raptim scribo.

Pag. 23. κατίησι] Leg. κατίηξε.

Ibid. κατίησι] Ue est vox φύλας, aut quid tale.

Ibid. ἔξ ἑαυτοῦ ἐπὶ πλωτῶν ὀχρόμενθ, &c.] Istud ἔξ ἑαυτοῦ mihi suspectum. Interpres certe Latinus non agnoscit.

Ibid. ἐφημέρον καρπῶν] Dubium. puto, ὀμίεον καρπῶν, vel ὀρεαίων.

Pag. 25. λάρνακα] Tale quid apud Lucianum olim notauimus ; haud dubie ex scriptis aut narrationibus Orientalium.

Ibid. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέση] Male Ægius, male Passeratius. Ille sic : *Tunc vero Thessalicos montes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt.* at Gall. interpres sic : *Car les montagnes de Thessalie furent lors exemptes du deluge, & non pas les lieux qui sont au dela d'Isthmos, &c.* Sic autem vertō ; *Tunc etiam Thessalia montes diuisi*

sunt & disrupti. Res nota est ex veteri historia. Ceterum pro ἐκτὸς legendum ἐπὶς, vt in Palatino codice. Pro σωαχίδη, recte Commelin. vidit legendum σωαχίδη, vel σωαχίδη.

Pag. 27. λαοὶ μεταφορικῶς] Huc refer locum Pindari.

Ibid. μὲν Κεραυῶ] Alij μὲν Κεραυόν, post Cranaum.

Ib. καὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων] Intelligit Thessaliam ipsam, non loca Thessaliæ vicina, vt apparet ex p. 29. vbi diserte Αἰολίας ἐν Θεσσαλίᾳ statuit, quod verum est.

Pag. 29. ἐπὶ τὴν Ολύμπου] Bene Commelin. ἐπὶ τὴν Ολύμπου.

Ibid. καὶ τὴν θάλασσαν, &c.] Pessime vero, si quid aliud, Passeratius : *Dauantage amoncelant la mer, & la portant sur les montagnes*, &c. Itaque congestum mare in montes ferebant.

Ibid. διὰ μέσον] Leg. διὰ μέσον, vel διὰ μέσων.

Ibid. ἢ ἢ κησὶ] An potius ἢ κησὶ ?

Pag. 31. αὐτὴν γηγεῖται] Palat. γηγεῖται, melius hoc loco.

Ibid. καὶ περὶ τὴν] Legendum ἐπὶ τὴν, vel περὶ τὴν.

Pag. 33. φασὶ δὲ εἰπῶν] Delendum istud δὲ, aut fortasse legendum αὐτῶν pro δὲ εἰπῶν. Vox est oraculorum αὐτῶν, pro respondere, &c.

Ibid. πάντας ἐκάλεισιν] Palat. σκεκάλεισιν.

Pag. 35. 18.] Palat. 18, melius.

Ib. τίμον ποιήσας] Lego vna voce πεμποποιήσας.

Ibid. Πηλεὺς ἄκων, &c.] In lib. Passer. male Πύλθ.

Ibid. μέγας] Commel. μέγας. nil necesse.

Ibid. ἀμφισβητούντων & θήρας] Lego δὲ θηρῶν. παρ
le Commel. qui τὸ θέρας.

Pag. 37. ἀήρηνσαν] *Vitam suspendio finierunt.*
aliter legerat Passerat. scilicet ἀήρηνσαν contra fi-
dem historię.

Ibid. ἀποστῆλαι] Lego ἀποκτεῖναι, emendatione
certissima.

Ibid. ἀντιόχῳ] Melius ἀντιόχον.

Ibid. πῆρ' ἡμόδου & μετ' αὐτῆς] Restitue hunc lo-
cum, legendo mecum ἀδρασεν pro αὐτῆς. res ex hi-
storia nota est.

Pag. 41. μηρὺς] Palat. μοίρας. fort. melius, ex
Homero, κρατὰ δαίετο καὶ νέμε μοίρας.

Pag. 43. ἔξηρμένους ἐξ ἀρμάς &] Palat. ἐξηρασμένους
siccatas, longe melius.

Ibid. τότοις ἀποδύρετο] Legendum ἐπιδύρετο.
fort. etiam ex fabula legi posset ἐπελάετο.

Ibid. ἐγκείμενων] Legendum hic ἐκκείμενων.

Pag. 45. σιδύρω] Hunc locum emendavit Me-
ziriacus, comment. in Epistolas Ouidij. Legen-
dum enim ostendit Σιδνεφ, nomen proprium mu-
lieris.

Ibid. Ἀναξιβίαν] Palat. melius Ἀναξιβοίαν.

Pag. 47. ἀποκτείνοντων] Lego ἀποσεισάντων, *cum*
et recto deiecerint.

Ibid. Φλακου] Ægius Ἰφ. κλε. legerat; Palat. Φυ-
λάκου.

Ibid. κορυφαῖον & σέλης] Leg. ὀρεφαῖον.

Pag. 49. κρινὺς τέμνων] *Castigans* scilicet. Male
autem Passeratius, qui putauit τέμνων hoc loco
sumi pro occidere. id enim ex historia falsum.

Ibid. ξύων] Lege vel ξύσαν vel ξύων.

Pag. 51. *παραφωμένων*] Leg. *παραμύνων*.

Ibid. *πρὸς Μοισέων*] Commel. *πρὸς*, quod recte.

Ibid. *μέλλει*] Palat. *μέλλη*.

Ibid. *Προσιδῶνι θυσίας*] Legendum *θυσιῶν*. sequitur enim ἐπὶ ταύτῃ.

Pag. 53. εἴτ' ἐπύλθιν ὁμῶς, εἴτε διὰ μύλων] Hunc locum & Ægius & Passeratius pessime verterunt. Sic interpretor, *Ille autem seu forte, ut sit, ei ita in mentem venit, seu propter iram*, &c. Nesciebant, aut certe non satis meminerant, quid sit *κατὰ τὸ ἐπελθόν*.

Ibid. *ὡς Ἄρεως ὁλοσι*] Leg. *ὡς ἐν Ἄρεως ὁλοσι*.

Ibid. *φωνῇ*] Legendum *φωνῇεν*, iungendo cum *ξύλον*. Vocale lignum erat ex Dodonæa sylva. Illud autem *φωνῇ* non potest stare.

Ibid. *ἀνελχέντες*] Legendum *ἀναχθέντες*, verbo nautico & proprio. ita mox *νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πύλιν*, καὶ, &c.

Pag. 55. *ἐήμην*] Leg. *ἐήμων*.

Ibid. *Εὐώνον*] Ita legend. non *Ευνῆα*, ut Ægius.

Pag. 57. *Ἡρόδοτος*] Arbitror legendum esse *Ἡρόδωρος*. Ille est Herodorus Ponticus, cuius auctoritate sæpius utitur Plutarchus in Vita Thesei. Certe, nisi mala fides memoriæ est, hæc apud Herodotum non leguntur; quin nomen ipsum Omphales in eo scriptore nullum. Nam locus I. libri, sectione 7. corruptus est; sed cum locum olim in Epistolis splendide restituiamus.

Ibid. *Δημῶντις*] Legendum *Δημάρατος*, qui historiam temporis fabularis & Heroici scripserat.

Ibid. *ἐκασίλδων*] Leg. *ἐκασίλδων*.

Ib. *πρυμναῖον*] Leg. *πρυμναῖον* vel *πρυμναῖον*.

Pag. 59. βυλομένοις δὲ τοῖς, &c.] Totum hunc locum pessime acceperat interpres.

Ibid. δὲ αἶερα] Sunt qui existimant, ijque doctissimi, dici non posse δὲ αἶερα pro δὲ αἶερος ; sed eos falli, auctoritatibus plurimorum scriptorum probare possum.

Ibid. καὶ ἢ περιπαίδα] Lego περι.

Ibid. ἢ καὶ θαλάσσιον] Hæc delenda.

Pag. 61. χειρομηνθείσης] Palat. χειρομηνθείσης.

Ibid. ἦσαν ὃ ἀγχοὶ παρ' αὐτῶν] Leg. αὐτῶν.

Ibid. τέπεις αὐτῶ ζεύξαντι ἐπετάσπιτο] Lege τέπερ αὐτῶ ζεύξ ἐπετάξατο.

Pag. 63 τὺς μέλλοντα πάντας] Transpone, μέλλοντα τὺς πάντας.

Ib. ἀφανῆς λέδους] Leg. vel ἀφανῶς, vel ἐξ ἀφανῶς.

Ibid. καταζευγυμένων] Leg. καταζευγμένων.

Pag. 65. διαχεδέντις] Leg. διαχιδέντις vel διασκεδιδέντις.

Ibid. τοῖς Ἀργοναύταις ἦδη περιπλέοντι] Contra puritatem Hellenismi. Dicendum fuerat Ἀργοναυτῶν περιπλέοντων.

Ibid. Λιγύων καὶ Κελτῶν] Videri posset legendum Λιγύων (qui Ligures sunt) sed nil necesse, ob locum Pindari & Herodoti, vbi de Africa agit.

Ibid. Κολχικῶν] Palat. Κέλχων, vt alibi in hac narratione.

Pag. 67. Κερκυραίους] Palat. Κερκυραίοις, & ita necesse est.

Ibid. ὃ δόσιν αὐτῶν ἐκείνῳ] Notat Commel. locum hunc à Cantero emendatum fuisse, sublato ὃ. Sed ibi error non erat ; imo legendum ἐκείνους

quod & Interpretis versio & ratio ipsa ostendunt. Hic sensus est ; *Siquidem Medea rem cum Iasone habuisset , dixit Alcinoi Colchis , se ipsis eam non daturum ; sin autem virgo foret , necdum passa virum , sese illam ad parentem remissuram.*

Ibid. ἀπὸ λων & Αἰγλαίου] In Palat. est Αἰγαίου. Sed legendum Αἰγλήτι , ex Apollonij Argonauticis in iv. versu 1716. Locum transcribere non iuuat. Cur autem diceretur Ægletes (non autem Ægletus , ut putauit Vir Doctissimus) ibidem exponit Apollonius.

Ib. δῖμα τ' φλεβός] Videri possit legendum τίμα ; sed nil mutandum. Rem ipsam apud Apollonium aliquot ante versibus reperies.

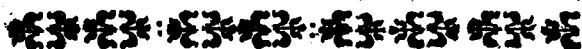
Pag. 69. ἀποδανῖν. πνὸς δὲ] Leg. ἀπιδανῖν.

Ibid. ἀπογνὺς τ' ἐπισπορὼν τῷ Ἀργοναυτῷ.] Ægius ita vertit , *quod Argonautarum reditum haud equo animo ferret.* male (id enim sequentia ostendunt.) Illum secutus est Passeratius ; sed vertendum fuit , *Pelias autem , qui Argonautas nunquam redituros crederet , &c.*

Ibid. πειδῶσι] Lege πειδῶσι. Si quis autem contenderit , posse retineri πειδῶσι , metuo ut talis significationis exemplum proferre possit.

Pag. 71. κατὰ φλέγει] Leg. κατὰ φλέγεται.

Ibid. φυγὰς δὲ Ἀδλωῶν] Leg. ἐξ Ἀδλωῶν.

IN LIBRVM II.

PAGINA 73. ἐν τῇ Λαοδίῃς νύμφης Διωασεύων] Transponendum istud Διωασεύων, iungendumque cum Πελοποννήσου παραγορεύσεως.

Pag. 75. λέγεται δέ, &c. ἀπικτείνει] Adde, ὅπ.

lb. φωρεθείς ὑφ' Ἡρας] Leg. φωρεθείς δὲ ὑφ' Ἡρας.

Ibid. αὐτῷ δέ, &c.] Leg. αὐτῇ δέ.

Ibid. ἐν γῆς γηθήσαι] Palat. γηθήσῃ αὐτὸν λέγω. melius. at illud alterum, glossema est.

Pag. 77. ἐμυλύνετο αὐ, &c.] Leg. ἐμυλύνετο αὐς, &c.

Ibid. ὑπὸ δημοσίᾳ] Adde λέγειν, aut ἀνελθὼν

Pag. 79. κατοικῆσαν] Legendum hoc loco κατοικῆσιν. Idem error passim in libris veterum. Imperiti enim κατοικῆν & κατοικίζειν confundunt.

Ibid. διδοικὼς καδὲπ χ' ἐν χησπῷ, ὅπ] Coreupta isthæc sunt. Lege διδοικὼς παλαιὸν πνεύμα χησπὸν, ὅπ.

Ibid. δίδωμι τὴν χώραν, &c.] Hunc locum pessime accepit Passeratius Interpretæ Gallicus : *Car Neptune courroucé contre Inachus avoit fait tarir toutes les fontaines, confessant & témoignant par cela que cette terre estoit à Pallas.* Sensus peruerso, ut vides. Sed vertendum fuit, *Pour ce que Inachus avoit déclaré hautement que le pays appartenoit à Pallas.*

Ibid. ἀειαντας] Leg. ἀειξαντας.

Pag. 81. Λυγχεὺς δὲ χ' Καλύκῳ] Cui tamen superius

perius data Hypermnestra fuerat. Sed incogitantia est Epitomistæ.

Ibid. Ἰπποδοτῆ] Leg. Ἰππόδοτῆ.

Ibid. Δόειον] Posset videri legendum, Δόπειον, (nam & Δωπὸν proprium feminae est) sed & Δωρεὶ & Δωρεῖς feminarum nomina in Comædiis leguntur.

Ibid. καὶ Νηίδος] Lege καὶ Νηίδος.

Ibid. παρὰ τοῦ] Lege παρὰ τοῦ, vt pag. 83. ἐκαστὸν ἐξ ὧν ἐκ Πιερείας.

Pag. 83. οἱ δὲ Γοργόνων, &c.] οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων.

Ibid. ὁκτώ] Sed tantum sex enumerat; Itaque Epitomistæ error est.

Ibid. πλὴν Τερμινίφρας] Pindarus, Horatius & alij. Sed alicubi Pindarus duas nominat Danaïdas, quæ se sponſorum cruore imbuere haud sustinuerunt.

Pag. 85. Πελοπόννησον] Sed ea regio nondum ita dicebatur, vt chronologicis rationibus demonstrari potest, tunc enim illam vocabant Apriam, ἐξ Ἀπίης γαίης. Hom.

Ibid. Εἰδομένης καὶ Ἀβαντῆ] Apollodori ne, an Epitomistæ error sit nescio; sed libro primo scripsit fuisse Pheretis filiam.

Pag. 87. περιπέμπει λόγους] Hellenismi genius legi postulat περιπέμπει, ita mox περιπέμψατο λόγους. & ita ceteri scriptores.

Pag. 89. τρίτῳ δὲ κεφαλῷ μέσῳ αἰχρῇ.] Quid hoc, Tertium caput medium capre? Videlicet cum raptim scribit Epitomistes, rem in pauca contrahit. sed eam ita explicat, nemo vt intelligere possit; bene itaque quod versus Hesiodi, unde

potissimum hæc desumpserat Apollodorus, notissimi sunt. Locus est in Theogonia. Interim qui Græce sciunt, fatebuntur, opinor, scribendum fuisse, non, *πρίτω δὲ κεφαλῇ μέσῳ αἰγὸς*, sed *πρίτω δὲ κεφαλῇ, τὴν μέσῳ, αἰγὸς*. Deinde omisit dicere Epitomistes fuisse in cauda caput draconis, &c.

Ibid. *Οἰμεγς*] Locus est Iliad. ζ.

Ibid. *μαχαλιῶαι*] Non facile quis reperierit vltimum ex veteribus, qui dixerit *μαχαλιῶαι*, sed *μαχέσασθαι*; neque hoc verbum putarim ab Apollodoro, sed à neoterico Epitomiste.

Ibid. *τὺς τε νεότητι*] Leg. *τὺς τῇ νεότητι*, &c.

Ibid. *ὅτε παῖδων χυείσας ἀρρέον*] Hunc locum male vertit Passeratius pag. 83. Ægius ei rei causa fuit; qui ita interpretatus est: *Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti*, &c. debuerat vertere ad hunc modum, *ex Oraculo sciscitanti nuntio sibi mares nascerentur*.

Pag. 91. *λαρνακα*] Mirabilis in hanc rem locus est in fragmentis Simonidis; & Dionysio, ut opinor, Halicarnasseo productus.

Ibid. *ἐπὶ τὰς Φόρμας γίνεται*] Leg. *παραγίνεται*.

Ibid. *κίσιον*] Ait Hesychius esse vocem Cypriam.

Ibid. *Ἡσίοδος ὃν Ἀσπίδα*] Contra Longinum rhetoricum; neque enim putauit Longinus Aspidem esse Hesiodi; sane miror fuisse olim, atque adeo hodieque reperiri, qui ea de re dubitent; certa enim res est; & qui Hesiodi esse putant *τὴν Ἀσπίδα*, nã illi poesin Græcam haud satis norunt.

Ibid. *εἰρηται δ'*, &c.] Belle. ergo *ἡβήσας* secun-

dum Epitomisten dicitur παρὰ τὸ καὶ δὲ ἰδῆται καὶ
ἔφλω; sed quid commune est huic voci ἔφλω, cum
definentia illa ..βίσις? Nugæ; scripserat Apollo-
dorus ἢ ΒΟΞΙΝ, τὸ τ' ἐστὶ ἔφλω. Probarem, ni mihi
aliud agendum foret; Itaque κίβις quasi κίβοσις.
res plana est & certa; tamen Scholiasten Hesio-
di legere poteris.

Ibid. εἶχον δ'] Plane legendum, εἶχον δ'.

Pag. 93. ἀπετραμμένον] ἀπετραμμένος, vt pag. 95.

Pag. 95. πεποδύγαν τοῖς Σωμοῖς] Leg. πεπο-
δύγαν.

Ibid. δ' Ἀδύων] Pro δ' Ἀδύων. Neque tamen
quidquam mutandum; etiam si grammatici con-
tra pugnent.

Ibid. διαπιδύει] Leg. διαπιδύει.

Pag. 97. Μήδειαν καὶ Μυκηναι] Male in Palat.
Μήδειαν.

Ibid. Πέρσιον] Leg. Πέρσις.

Ibid. Ἀλλεῖ] Qui & Ἀλλεῖς, vt mox leges in
hac ipsa pagina; Herculis auus fuit. Hinc emen-
dabis locum Æliani, vbi de Herculis nomine
agitur; in varia historia is locus est.

Ibid. Ἰσπονόμους τ' Μεγιστάς, &c.] Leg. Ἰσπονό-
μους τε τῶν Μεγ. &c.

Ibid. Κυμωδῶ] Legendum omnino est Κομωδῶ,
ex aliis scriptoribus, iis etiam quæ mox se-
quentur.

Ibid. Τύραννος] Nomen proprium Tyrannus,
vt Rex (Martini Rex) item Regulus, Tyrannion,
grammaticus, Princeps tibicen apud Phædrum;
item alius Rex quoque apud Horat. Proscripti
Regis Regis, &c. Item Tyrannus in lib. A&. A-

postolicorum, &c.

Pag. 99. ἐκ ἀσβεσθήσεως] Lego περὶ ἀσβεσθήσεως

Pag. 101. ἀπὸ παλαιοῦ] Leg. ἀπὸ παλαιοῦ.

Ibid. ἐλκε] Pal. ἐλκους.

Pag. 103. ἐπιπλήξαντα] *Qui ipsum verberasset,* aiunt; at ego scio nunquam eius significationis exemplum dari posse; nam ἐπιπλήξω est increpo, verbis castigo, &c.

Ibid. χερσὶν ἀδίκων ἀρξάντων] Miror non vidisse Passeratium quid sibi hoc velet. Sic vertit *Celuy qui se venger a d'un qui luy commande de main iniuste, sera tenu pour innocent.* Quid est, *manibus iniustis imperare*; sed Græca aliter sonant, nam χερσὶν ἀδίκων ἀρξάντων de iis dicitur, qui ultro & per vim manus in alios iniiciunt. Exempla satis multa apud Veteres; sed his non est opus.

Ib. ἀπὸ λαοῦ] Melius haud paulo fuerit ἀπὸ λαοῦ.

Pag. 105. τετραπικραίων] Solus, ut opinor, Pindarus Herculem exiguae staturæ fuisse scribit locutus insignis est.

Ibid. λαμπρὸν αἶγλον] Notandum in agendi significatione τὸ λαμπρὸν. Sed fort. scriptum fuerat ἐκαμπρὸν αἶγλον.

Pag. 107. πύλλον] Lego πύλλον, telum, tragulam,

Ibid. ὁ δὲ γὰρ πύλλον] Pal. τὸ δὲ γὰρ πύλλον. recte.

Ibid. ἀλκίδης] Leg. Ἀλκείδης.

Pag. 109. Νεμέει] Leg. Νεμεαίει.

Ibid. ἱερῆ] Legendum ἱερῆα; *victimas.*

Ibid. ἡ δὲ δαίμων; &c.] Aliquid turbatum est; suspicor scriptum fuisse ἐκ τῶ ποδῶν.

Ibid. σερπενόχρους] Pal. σερπενόχρους.

Pag. 111. κερταίω λαοῦ] Palat. κερταίω. Miror unde sit.

Ibid. κακῶδιν] Leg. κακῶδιν.

Ibid. πρίναντα] Contraria loquitur Epitomis-tes; nam infra addit, quod & historiz consen-taneum est, τὸ θνητὸν ἐκόμενον ἔμπην εἰς Μυκῆνας; quomodo igitur fēram interfecerat, quam po-ſtea viuam Mycenās perduxit?

Ibid. ὑποπιμυσάμενος] Suspisor scriptum fuisse, ὑποπιμυσάμενος τίτῳ ἀνάγκῃ.

Ibid. μελίαις] Male Pal. μελίαις. De Nymphis *Meliss* passim Scholiastæ veterum Poetarum.

Ibid. τὸ γόνας] Legendum vel τὸ γόναπ, vel εἰς τὸ γόνας.

Ibid. ἀγῶσται] Legendum ἀπαλλάσται.

Ibid. ἀπιδόντος δὲ Διὸς] Longe potior Palat. cod. lectio, ἀπιδόντος δὲ Διὸς τῷ Περγημίδῃ.

Pag. 115. ὅς ἐστι κατεκάλυψεν] Legendum ὅς ἐστι κατε-καλύψεν, id est *monte oppressit*, quemadmodum En-celado fugenti Ætnam cum Sicilia iniectam fuisse scribit Poeta. Ita quoque legi in Palat. ani-maduerti.

Ibid. ὀλιγῶσται] Leg. ὀλιγῶσται.

Ibid. Πηλεῖδον] Legendum Πηλεῖδον, prius nomi-nis fluminis in Elide; Caue cum Peneo Theſſalix confundas.

Ibid. ἐκρεῖν] Tolerari potest; tamen in Pal. le-gitur ἐκκρεῖν, ubi vestigia veræ lectionis sunt, nam scripserat Apoll. ἐκκρεῖν.

Ibid. ὀππιπλίδου] Leg. ὀππιπλίδου.

Pag. 117. ποίει] Pal. ἀπαιτοί, & ita legerat Ægius.

Ibid. εἶναι φασι] Leg. φασι.

Ibid. ὅτι] Leg. ὅτι.

Ibid. ἀξίοντι] Leg. ἡξίον.

Ibid. ἀγίων] Vt sacrum scilicet; unde ἀγία ζῶα quæ diis consecrata liberis pascuis vagabantur.

Ibid. Σπάρταν] Notandum hoc loco *Spartam*, pro *Laconia* positam. Ita apud quosdam scriptores reperias *Lacedaemonem* pro ipsamet regione.

Pag. 121. καὶ κατόικου] Leg. ἐν ἡ κατόικου, vel καὶ κατόικου.

Ibid. ὑπὸ ἡλίου] Leg. ὑπὸ ἡλίου.

Pag. 123. πρὸς δὲ] Leg. πρὸς δὲ, vt mox, ὁ δὲ ἀνδρῶν.

Ibid. ἐχθρὸν] Leg. ἐχθρὸν.

Pag. 125. ἀντιστοιχῶν] Leg. ἀντιστοιχῶν.

Pag. 127. Εσπερίων] Prosaici dicunt *εσπερίων* potius quam *εσπερίων*.

Ibid. τὰς βορέας] Adeo mirabilem Geographiam apud Palæphatum quoque legas, nec fortasse minus stupendam, vbi de Insul. Hesperidum agitur.

Pag. 129. ἔχων] Commel. legit ἔχων, optime.

Ibid. ἰσχυρῶς] Malim ἰσχυρῶς.

Ibid. ἔχων] Legendum necessatio δὲ ἔχων.

Pag. 131. ἐν δὲ τῇ θύρᾳ Πυλῆς πρὸς ἡδύμεναι, &c.] Hæc verba nihil aliud sonant, quam Thespium à Pyllo adoptatum fuisse. Atqui de Hercule agitur, non de Thespio. Dein, si de Thespio ageretur, falsa essent quæ legis; nam Thespium peregrinus non erat: quippe qui Erechtheides esset; quare ei adoptione opus non fuit vt initiaretur, itaque dubium esse non potest, quin locus corruptus sit; Videlicet pro θύρᾳ legendum est δῆμος, id est adoptivus. Res certa est; ta-

men, nequis peruicax neget, ascribam locum ex
Interp. Hom. ad Il. θ'. Τελεδίντων ἦν ὃν Ηρακλῆες
ἄθλων ἐν μίλῳ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, μὴ περσοδελχόμενος Εὐρυ-
δεις τὸν τε τῷ Αὐγείᾳ βοσκημάτων ἄθλον, καὶ τῷ Ἰφίτῃ,
ἐν δὲ λατὸν ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ, τὸν Κερκυρὸν ἐξ ἁδου
κομίζειν· εἶχε δὲ ἕτος πρῆς μὲν κυνῶν καφαλαῖς, πέντε δὲ
ἕρᾳν δράκοντες. μέλλων ἔν ἐπὶ τῷτον ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς
Εὐμολπον εἰς Εὐδάσσηνα, βερόμενος μυνηδῶμαι. ἰὼν δὲ ἐκ
ἐξόν ξένοις τότε μυηδῶμαι, δι' ὃ γίνεται Πυλίου ΘΕΤΟΣ
ΤΙΟΣ, καὶ παρρηγνόμενος ἐμυητο. Ceterum pro ἐπι-
δή φ legendum quoque δι' ὃ; præterea mihi fa-
cile persuadeo Epitomistæ narrationem suam
intricasse; sed ex emendatione nostra facile ce-
tera intelligentur.

Ibid. Κενταύρου φόνον] Quæ cædes per impru-
dentiam admissa fuerat.

Pag. 133. προκαλεισάμενος] Leg. προκαλεισόμενος.

Ibid. λυφθεῖς μέσση] Leg. μέσσης.

Ibid. προτεδῶμαι] Leg. προπιδέναι, vel προδιδέναι.

Pag. 135. φυνησόμενα] Leg. φυνηδέντα, vel φυνη-
σόμενα.

Ibid. αὐτὸν τειχῶν] Leg. ἐπὶ τῷ τειχεῖ.

Pag. 135. δὲν π πονίω ὅτι φόνος ἦν π μίλῳ] Intelli-
git pretium venditi Herculis dandum fuisse Eu-
ryto, ut ei ob mortem Iphiti satisfieret.

Pag. 137. πεδῶσαι] Canterus emendauit, le-
gitque κατὰ εἶδος.

139. ἦ κα δὲ Ἀδριατὴν εἰς Φλέγραν] Quid hoc, Venit
Phlegram propter Minervam: Videlicet corruptus
est locus, legendumque ἦ κα δὲ Αἰγῶν εἰς Φλέγραν,
transit per mare Ægeum ab Insula Co, & Phle-
gram venit.

Pag. 143 Αἰμωνίη] Palat. Αρμένη.

Ibid. ἔχῃ] Leg. ἔχῃ.

Ibid. ἀφθονον] Vetus editio. ἄπνον.

Pag. 147. πάλιν] Commel. χαλῶν, vel πάλαι
fed fort. scriptum fuerat ἰόλῳ, ut esset glossema
πῦ, ἐκείνῳ, vnde ortum illud πάλιν, quod cij-
ciendum.

Ibid. τέτυ] Leg. τέτυ.

Pag. 149. ἐκέλευον] Commel. ἐπίνδον, ut &
mox τῦτό pro τέτυ.

Ibid. Ποίας] Alij hoc ad Philocteten filium re-
ferunt.

Ibid. Ηραν] Leg. Ηρα, vel πρὸς Ηραν.

Ibid. Θεοψίππος] Lego Θεόψιππος.

Ibid. ἰσχυροῦ] Fort. ἰσχύροῦ.

Pag. 153. ὅπῃ ἐλίουτῃ] Decet istud ὅπῃ in Pal. &
melius.

Ibid. διεκπύοντα] Lege διεκπύοντα.

Ibid. κατῆν] Legendum necessario κατῆν.

Ibid. παιδίντα] Commel. παιδεντας. bene.

Ibid. Στένυχον ἢ ὠρυγαστέρα] Non facile quis
coniecero quid hoc sit ; arbitror Epitomistam
hæc corrupisse & confudisse. Certe in Messe-
niacis Pautaniæ video mentionem Stenycleri vr-
bis fieri. illud autem ὠρυγαστέρα quid erit ? Hæc
omnia haud dubie fuerint ex alicuius Poetæ lo-
co, qui ab Apollodoro productus sit. Ceterum
pro ἔχοντι Commel. legit ἔχοντα.

Pag. 155. ἐπὶ τῇ Αἰτωλίας παρῇ] Lege κώπῃ.

Ibid. διὰ ἢ μαίην] Melius διὰ ἢ μαίτως.

Ibid. καὶ διὰ τὸ δύο ἔπῃ καὶ χεῖραδιν.] Hæc mihi
suspecta sunt ; certe aliquid corruptum.

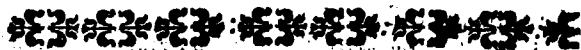
Ibid.

Ibid. ἐπιμήρχο] Pal. ἐπιμήρχο.

Pag. 157. Διϊφόντη] Commel. Διϊφώνη. Tamen ita apud Pausaniam legitur in Corinthiacis.

Ibid. τίδουσι Τιτάνας] Quid loci *Titanibus* hic fuerit? Lego πνός.

Ibid. αὐτῶν ὅς Ἡρακλεῶν] Leg. αὐτὸς ὅς Ἡρακλεῶν ἰσχυρεῖται, qui ipse ex *Heraclicis* esset.

IN LIBRUM III.

Pag. 159. πῖπτι] Aliquid latet in hac voce?

Pag. 161. Μίλητον] Miletum Cariae urbem facit, quæ Ionica fuit. Neque tamen peccat, nam quæ scribit; multo ante migrationem Ionicam euenerunt.

Ibid. Κασρία] Ægij exemplar Κεντία. Ita quoque alibi.

Pag. 163. Ασείον] Qui hic dicitur Ασείον, is alibi Ασείων quoque vocatur.

Pag. 165. Κετία] Superius Κρυτίς dictus est.

Pag. 171. ἥλατο] ἥλατο. Pag. 173. Νύση al. Νύση.

Ibid. ὅτι] Leg. ὅτι.

Pag. 173.] In versibus illis de *Αἰακῶν* ita sunt corrupta omnia ut denuo recudendi sint; sed restanti non est. Ille autem versus,

Ἀργαλίων ὀδυνῶν ἄχος ἔμμεναι αὐδράποισι,
 pessime hoc loco ascriptus est; nam nil ad *Αἰακῶν* nem, sed ad vinum quod *Dionysus* inuenit ut *αγριουδινίς* remedium aliquod haberent homines.

Pag. 177. Συείας] Hoc loco, ne quis erret, Syria insula est Aegæi maris, Homero Συείη, aliis Syros.

Pag. 179. ἐπίχου] Pal. ἐπίχου, bene.

Pag. 181. Ηρόδοτος] Vbinam ille Herodoti locus? nusquam profecto. Legendum itaque, ut iam antea monuimus, non Ηρόδοτος, sed Ηρόδοτος.

Ibid. Τελέσσαν] In Pal. Τελεσίαν, male, Tele-
stilla poetria insignis fuit.

Pag. 183. σωιόντες] Lege σωιόντων, quod & Commel. vidit.

Ibid. ἀπίσους] Lege ἀπίστους.

Ibid. πολλάκις] Legendum πολλῶν.

Pag. 185. Επεικλής ἀξάντος] Legendum Επει-
κλής ἀξάντα.

Pag. 187. συζεύξαι] Leg. συζεύξην.

Ibid. ἄσρατον στρατεύειν] Optime Commel. πὺν
ἄσρα συστρεύειν.

Ibid. Θήβας] Leg. εἰς Θήβας.

Pag. 189. ἥ τις νήπιον] Istud ἥ τις tolli debet, quod
& alij viderunt.

Ibid. Ἀρχέμεν] Legi debet Ἀρχέμεν ob Ety-
mologiam.

Pag. 191. διαγδάξας] Leg. διαγδάξασθαι.

Ibid. τὸ ὑπὸ Τειρεσίε λεχθὲν, &c.] Vel hic locus
ita abruptus facile ostendat esse hoc scriptum
δὲ ἐπιτομῆς.

Pag. 193. αὐτὸς ὅς τις πυλῶν] Leg. αὐτὸς.

Ibid. ἐκπινεν αὐτὸν] Aegius legit ἐπινεν αὐτῷ.
bene.

Ibid. ἐπὶ π. π. &c.] Commel. ἐπὶ π. π.; ego
ἐπὶ π. π.

Pag. 197. *πρὸς Θερσίανδρον*] *Pugnat cum iis* quæ dicta fuere pag. cli.

Ibid. *Θήκας*] *Leg. Θήβαις.*

Ibid. *μὲν δὲ οὐδὲ Θηβαίων δῶσιν*] *Palat. τὴν. ἤθ.*
Θηβ. melius.

Pag. 199. *παρ' ἐκείνον πόλιν διαλαμβαίνον*] *Commel. legit παρ' ἐκείνου.* Sed quid erit *διαλαμβαίνον* πόλιν *παρὰ πνός* ? Retinendum itaque puto *παρ' ἐκείνον*, & aliter interpretandum, ut scilicet *juxta Acheloum urbem tenueret.*

Ibid. *Θηγίως πῦδης Περόνο* & *Αγλῶωρ*] Aliud agebat Epitomistes ; nam paulo superius in hac ipsa pagina Temenum & Axionem Phegei filios vocauit, quod verum est, & auctoritate Pausanix in *Arcadis* comprobatur, ubi hæc legas quæ nunc legis.

Ibid. *ἀνὰ Νῶαι*] *Leg. ἀνὰ Νῶναι.*

Pag. 201. *Μαίναλον*] Bis posuit; nam iam supra occurrit.

Pagin. 203. *Ἄσος*] Ille scriptor Samius fuit. Pausan.

Ib. *τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ*] *Commel. ἐκείνῳ. optime.*

Ibid. *αὐτῇ μένει παρδόνον*] *Legendum est αἰεῖ,* non *αὐτῇ.*

Pag. 205. *διπλὸς πῦς*] *Adde χ.*

Ibid. *πδίνη*] *Leg. πδίνη.*

Pag. 207. *μὴ θηρῶντας*] *Canterus συναθρεύοντας*; sed ut illud verum esse potest, ita minus necessarium haberi debet.

Ibid. *τὴν Ἀπλάτῳ ἐκ Ιάσου δὴ δὲ Ζηγινέως*] iam diu est cum monuere docti, male utramque *Atalantam* confundi.

Pag. 209. δι' ἡμετέρας ἰήσεως] Leg. ἡμετέρας.

Ibid. Ελαδθῆρα κομίστω] Locus est corruptus, Primum enim Ελαδθῆρ non potest esse puellæ nomen; Deinde constat ex Pausania in Bœoticis Eleutherem Apollinis & Æthuszæ filium fuisse. Itaque hæc corrupta fuerunt ab Epitomiste. Sed illud κομίστω quid erit? somnium incogitantis hominis. Notum est Theram insulam dictam fuisse κομίστω, sed quid ad *Eleuthera*? Et tamen glossema imperite additum, imperite retentum est.

Ibid. ἐπὶ τῷ λίττω] Explicabit Callimachi interpreter & alij Scholiastæ.

Ibid. περὶ διακομίους] Diuidenda isthæc sunt; legendumque περὶ Δία κομίσους, quod planum est.

Pag. 211. Λακεδαίμων ἢ χῶρα] Quod supra notatum, Lacedæmonis nomen pro regione.

Ibid. Ταύτην δὲ ἐκ Διὸς, &c.] Hic vero locus planissime ostendit hunc libellum esse opusculum ex maiori contractum.

Ibid. τὸν δὲ τῷ Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσι] Suspiciatur Commelinus scriptum fuisse τῷ Ἀπόλλωνι pro Ἀπολλωνα; minor tale quid Viro docto excidere potuisse; error enim grauissimus est. Putauit haud dubie ἐρώμενον esse amatorem, sed ἐρώμενος amasium, seu τὸ παιδικόν significat. Hyacinthus autem notissimus est.

Ibid. διδάσκων] Emendaueram διδάσκων. Sed postea cognoui ita in Cod. Palat. legi.

Pag. 214. ταύτης Ἀπόλλων] Plane leg. Ἀπόλλωντα.

Ibid. τὸ δὲ περὶ τῷ τῷ περὶ] Legendum ἐπὶ τῷ δὲ περὶ τῷ.

Ibid. ὅς τις] Leg. ἡ τις, vel ὃν τις.

Ibid. τῆς Γοργόνης] τῆς Γοργόνης.

Ibid. Μνησιγόρας] Nullus huius nominis scriptor fuit, neque esse potuit; nam Μνησιγόρας contra formationis analogiam est. Legendum Mnesagoras.

Ibid. ἰμέλῃσι] Leg. ἰμέλλῃσι.

Pag. 215. * Εμάρσφορος] Hoc nomen asterisco notatum fuerat; neque vero id temere. Restituendum erat Εναρσφορος, vel Εναραίφορος, ex Pausania in Laconicis. Qui autem mox Τέβρος vocatur, is Σέβρος dici debuit.

Ibid. ἱμαύσμος.] Dubium.

Ib. Τωιδάρεω ὃ Κάστωρ] Omittit Clytæmnestram.

Ibid. κομίσονται] Lege κομίσαντα.

Pag. 217. χαλκιδόντος] Legendum χαλκιδόντι. res est notissima & ab aliis animaduersa.

Ibid. κριδίῃ] ἐνδς] Leg. περικριδίῃ, vt infra.

Pag. 219. ἐκ Δέλης Πιερίδος ἥμος Αἰτωλίδος.] Δέλη hoc loco non est proprium nomen puellæ, vt Ægio visum est. Nil aliud ait hic noster nisi ancillam Pieridem nomine, genere autem Ætolidem, fuisse.

Ibid. Ἀνώγων] Leg. Ἀναξίς, vel Ἀναξίας.

Ibid. θιελδοῖν] Commel. θιελδοῖν. recte.

Ibid. τῷ τε λείαν] Scribe τῷ τε λείαν.

Pag. 221. ἡγομένων δὲ αὐτῶν παίδων] Leg. αὐτῶν.

Pag. 223. τοιάδε] Leg. τοιάδε. Paulo post προειδῶμαι lege προειδῶναι, vel melius προεῖπναι proferre. Inferius quoque pro καὶ προειδῶμαι, lege προειδοῖναι, & illud ἡ εἵς.

Ibid. Πλακίας] Leg. Πλακίαν.

Pag. 229. ἔτος εἰπὼν τῆς πατρὶδος γινώσκει & παῖδα ἀπόλοιαν] Primum errat Epitomistes, nam dicendum fuerat γινώσκει, non γινώσκει; Dein in oratione vitium est; scribendum enim fuerat, τέτε εἰπὼν]Θ, non ἔτος εἰπὼν. Nam ἐκείλοισι, quod mox sequitur, ad Priamum refertur, non ad Ælacum.

Pag. 227. & μαρτυρῆς αὐτῶ] Debet expungi αὐτῶ.

Ibid. ὑπέρυχας] ὑπέρυχας

Ibid. ἱαπεικλῶ & μουσικλῶ] Quid musica ad curationem vulnerum ἰδιὰ ἐπρωδῆς, scilicet, Virg.

graviter spirantibus hydris

spargere qui somnos cantuque manuq; solebat.

Tamen Meziriaco placet legi μαγικλῶ. Locus est in Comment. quos ad Ouid. Epistolas scripsit.

Pag. 219. Ακταίν] For. Αγκταίν.

Ibid. ἀνελθεῖν] συναλθεῖν, concombere.

Ibid. Φάκρ] Leg. Φάκου.

Pag. 231. & σπαρτυσάμενος] Scribe δς σπαρτυσάμενος.

Pag. 233. ἄγει αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ Πύλιον] Scribendum est ἐπὶ θήρας, id est ad feras.

Ibid. ἔπος. & πλὴ μάχαιραν] Lege, ἔπος. καὶ ΓΑΡ πλὴ μάχαιραν.

Ibid. Θείμωδς] Vnice probo Meziriaci coniecturam legentis Θείμωδς, quamquam & stare possit lectio vulgata, ut & ante me vidit Commel.

Ibid. ἀποχύντα] Legendum ἀποχίδαι, abstinuisse.

Ibid. παρατίσαν] Leg. παρατίσαν. Et ita haud dubie legerat Ægius in Codice Græco quo usus est; vertit enim, *Iunonis monitu persuasam.*

Pag. 235. Λιγύρον] Ea significatione qua apud Terentium fastidiosulæ meretriculæ *liguriunt*, *sont les dégoûtées.*

Ibid. δι' αὐτῆς] For. δι' αὐτῶν.

Ibid. παρέδωτο] For. παρακρίδωτο.

Pag. 237. καταφασμένης φθορᾷ κλυτίαι] Legendum φθορᾷ. In Palat. vitiose legitur καταφασμένης.

Ibid. κλυτώνυμον] κλυτώνυμον.

Ibid. ἀλλήως ἐρώμενος γένεται] Quod ē veteribus quidam negarunt.

Ibid. κέρου] Certum est hic lacunam esse, & reliqua ab Epitomiste omiſſa fuisse.

Ibid. Επειχία] Επειχία. In Pal. erat Επειχίανα.

Pag. 241. παρακαταλαμβαγομένη] Melius fort. fuerit παρακαταλαμβαγομένη.

Ibid. διὰ κήκης] Leg. διὰ κήκος.

Ib. αὐτόχθων] Adde Cασλεύη. Tolle asteriscum. nam Cranaus αὐτόχθων fuit.

Ibid. αὐτόχθονος] Intellige Cranaum.

Ibid. τῶτον οἱ μὲν Ηφαίστου ἢ Κεραῆος θυγατρὸς] Corrupta sic lego & restituo. Ηφαίστου καὶ ἢ Κεραῆος θυγατρὸς.

Pag. 243. τὸ γένον] Leg. ἢ γένον, vel ἢ γένον.

Ibid. Πασθίαν] Al. & Tzetzes, Πεσθιδίαν.

Ibid. ἐν τῇ Α. τῇ Αδριατικῇ πέλαγῳ] Leg. ἐν τῇ Αδριατικῇ πέλαγῳ.

Ib. ἐκλύσαντες] In Pal. legitur, ἐλαύσαντες, quod nihili est. Lege ἐκλύσαντες.

Ibid. νοήεις] Lege νήφοντες.

Pag. 245. κρύπτων] Leg. καὶ κρύπτων.

Ibid. καὶ διὰ τέτων] Dele καὶ.

Ibid. περὶ τῆς] Melius haud paullo περὶ τῆς.

Ibid. ἐν Δαυλίᾳ] Operæ pretium fuerit legere Thucydidis locum in II, qui ad hanc rem vnicè facit.

Ibid. Πρόκη ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν] Vides Procaen in lusciniā, Philomelam autem in hirundinem versas esse ; contra aliorum sententiam ; sed & multi idem cum nostro scripsere.

Ibid. ἀπορνεοῦται] Scribe ἀπορνεοῦται.

Ibid. σωέλδοι] Scribe σωέλδοι.

Pag. 247. ἀφ' ὅρα] Quānam sinit ἀφ' ὅρα in hoc genere , lex Solonis aperte significat , *naturalis* scilicet.

Ibid. κεφαλή] Debet expungi ; res ipsa clamat, & Commelinus monuerat ; alioqui contra historiam peccaret hic noster.

Ibid. πῆ) Miror istud πῆ ; coniecturas meas aperire nihil necesse est.

Ibid. δῶκουζ' ὅδ'] Scribe δ'. Ut mox φυχὴν pro φυχῇν.

Pag. 249. Αμφιτέτη] Suspicio legendum Αμφιτέτης.

Ibid. σωφύκησε] Lege σωφύκησε.

Ibid. αὐτὸς τέτυ] Scribe αὐτὸς τέτυς.

Pag. 249. Εὐπαλάμη παῖδα] Itaque ex familia regia erat ; mirum itaque videri non debet si templum ab eo Cumis extractum tanto paratu legatur.

Ibid. Περίαν] Scribendum putem Πυλίαν, aut Πελιάδα.

Pag. 251. ὁ δ' ὁ θιδε] Lege ὁ δ' ὁ θιδε.

Ibid. ποδάνα) Quid intelligat, notissimum est, eam scilicet partem qua viri sumus. Hoc loco agi posset αὐτὸ ποδὸς & ποδαῖος, &c. seu in velo, seu in alia materia. Item locus Pauli Apost. præter omnium interpretum sententiam posset explicari.

plicari. Sed notulas scribimus; eaque quantumvis breves, tamen longiores multo quam velimus, aut locus, in quo scribimus, sinat.

Ibid. ἴσαι μὴ] Scribe ἴσαι. Mox expunge α'.

Ibid. Ζεὺς] Non satis commemini an quod de Ioue Androgeum mittente ad taurum Marathonium hic dicitur, aliorum testimonio possit probari.

Pag. 253. ἐπολέμησε τὰς Ἀθίνας] Legendum τὰς Ἀθίνας.

Ibid. μόνον δὲ Μεγάρον, &c.] Legendum omnino, Μίνως δὲ Μεγάρον, &c.

Ibid. ὁ δὲ διὰς ἀπείπεν] Error grauissimus, si quisquam in hoc scriptore, Lege, sed tuto, ἀνείπεν respondit.

Ibi. Περδίκος] Non potest esse nomen feminæ; Inde est quod alibi legitur Περδίκης.

Ibid. σωήρπασε] Canterus, σωήρηται; ego σωήπης. Commelinus σωεργασε, sed ea coniectura prorsus repudianda; neque enim σωεργάζω dicitur, sed σωεργάζομαι. Mox pro ἐπείγτο scribe ἡπείγτο, ut & post paulo pro ἀπώλωτο, scribendum ἀπώλλωτο.

Λείπει πολλά.] Dixi iam superius, hanc notam falsam videri; multa enim deesse non possunt cum ultra Vlyssis errores nil contineret hic libellus; itaque vel quinque aut sex fortasse paginæ decurrunt, non plures.

FINIS.